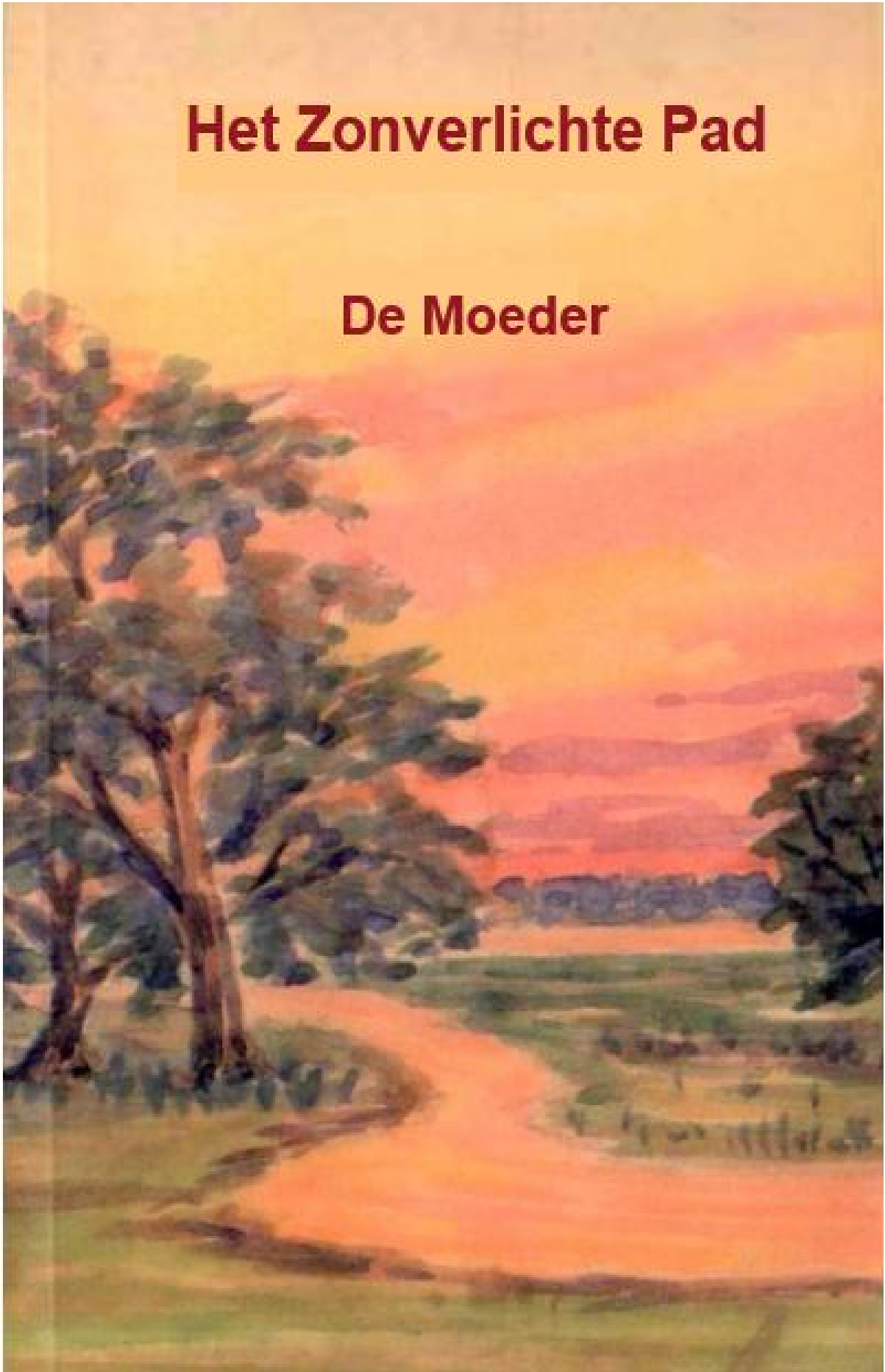

Het Zonverlichte Pad

De Moeder

HET ZONVERLICHTE PAD

Het Zonverlichte Pad

Passages uit Conversaties
en Geschriften van
DE MOEDER

Sri Aurobindo Ashram
Puducherry, India

Eerste editie 1984
Tweede Editie 2008
Derde Impressie 2018

Rs 85
ISBN 978-81-7058-880-1

© Sri Aurobindo Ashram Trust 1984, 2008
Gepubliceerd door Sri Aurobindo Ashram Publication Department
Pondicherry 605 002
Web <http://www.sabda.in>

Gedrukt in Sri Aurobindo Ashram Drukkerij, Pondicherry
GEDRUKT IN INDIA

UITGEVER'S NOTITIE

De passages uit deze compilatie zijn geselecteerd uit de Collected Works van de Moeder. Bijna alle passages zijn overgenomen uit haar conversaties, een paar van haar geschriften. Details over de teksten worden gegeven aan het eind van het boek, zowel als een glossarium en een korte schets van Moeder's leven. De frontispice is een foto van de Moeder op 5 Juli 1969, op de leeftijd van eenennegentig.

EEN NOTITIE OVER INTERPUNCTIE

Dicht bij elkaar verdeelde punten (...) geven een korte pauze of aarzeling aan in Moeder's spraak. Deze onderbrekingspunten --- het equivalent van het Franse *points de suspension* --- worden consistent gebruikt in de Moeder's Collected Works teksten, waaruit de passages van deze compilatie genomen zijn.

Wijd uit elkaar geplaatste punten (. . .)geven een verwijdering door de redacteur aan van een of ander deel van de tekst, die gedrukt is in de Collected Works. Deze ellips punten zijn gebruikt, waar er ook enige verwijdering is van het materiaal van binnen een overgenomen passage; om esthetische redenen zijn deze punten niet geplaatst aan juist het begin of het einde van passages, waarin zij anders zouden voorkomen.

Inhoud

DE ROEP	22
Het Grote Avontuur	22
De Subliemste van de Avonturen	22
Een Beslissend Keerpunt.....	23
DE WAARDE VAN ONDERWIJS	24
Men Droomt van Wonderen	24
De Kunst van het Leven	24
Men Heeft Onderwijs Nodig	25
Beheers Je Impulsen	25
De Rede Moet de Meester Zijn	26
De Rede Wordt Ontwikkeld door Het te Gebruiken	26
Onderwijs: Het Bewustzijn Voorbereiden	26
De Verlangens van een Kind	27
Ware Behoeftte en Verlangen	28
Geef Verlangen op	28
Win Je Kleine Victories	28
Verander Eerst Jezelf	29
MORALITEIT, RELIGIE, YOGA	30
Spiritualiteit en Moraliteit.....	30
Heeft Moraliteit niet Geholpen	31
Dienen van de Mensheid	31
Religie	32
Yoga en Religie	33
De Leer en Religie van Sri Aurobindo	34
Het Besluit om Yoga te Doen	34
Een Oproep voor het Pad	35
OVERGAVE, ZELF-OFFEREN, NEDERIGHEID	36
Twee Paden van Yoga	36
Overgave en Yoga	36
Ware Overgave Vergroot Je	36
De Belangrijkste Overgave	37
Yoga Wordt Bewerkstelligd door Offering	37
Lege Contemplatie	38
Ascetische Methoden	39
Uiterlijke Discipline	39

Echte Nederigheid	39
Iemand Die Heel Weinig Weet	40
Open Jezelf, Wees Bescheiden	40
OPRECHTHEID, WAAKZAAMHEID, WILSKRACHT	41
Oprechtheid	41
Volmaakte Oprechtheid	41
Ongelukkigheid en Onoprechtheid	41
De Psychische Spiegel	42
Slechte Impulsen en Gedachten	42
Bied de Verkeerde Bewegingen Aan	43
De Positieve en Negatieve Kanten	43
Waakzaamheid	44
Weiger de Lagere Bewegingen	44
Begin van Buitenaf	45
Innerlijke Reinheid	45
Jezelf de Schuld Geven	45
Waak voor Wanhoop	46
Men Kiest ervoor om Zwak te Zijn	46
Terugvallen in Dwaling	47
Versterk de Wil	47
Hoe Waarlijk te Willen?	47
ANDERE PERSONEN EN KRACHTEN	49
Anderen Zijn een Spiegel	49
Beledigingen: Blijf Onbeweeglijk	49
Wees Goed om Goed te Zijn	50
De Enige Uitweg	50
Ontsnappen aan Andere Invloeden	51
Open Alleen voor het Goddelijke	52
Stap Terugdoen	52
Aanvallen van Tegengestelde Krachten	53
Aanvallen door een Tegengestelde Kracht	53
Het Gat Gemaakt door Opscheppen	53
MOED, UITHOUDINGSVERMOGEN, INSPANNING	55
Angst Is een Onzuiverheid	55
Angst: Een Gebrek aan Vertrouwen	55
Angst Overwinnen	55

Ware Moed	56
Plezier en Pijn	56
De Reden voor Slagen	56
Er Zijn Veel Slagen Nodig	57
Raak Nooit Ontmoedigd	57
Wanneer Men Uithoudingsvermogen Heeft	58
Betaal de Prijs	58
Inspanning Geeft Vreugde	58
ONTVANKELIJKHEID EN ASPIRATIE	60
De Universele Levenskracht	60
Ontvankelijkheid voor de Universele Levenskrachten	61
Drie Bronnen van Vitale Kracht	61
Activiteit en Passiviteit in de Sadhana	62
De Vlam en de Vaas	62
Aspiratie en Ontvankelijkheid	62
Vind Dat iets	63
Aspiratie Is Als een Pijl	63
CONCENTRATIE, MEDITATIE, WERK	65
De Aandacht Concentreren	65
Concentratie	65
Concentreer je in het Centrum van Aspiratie	65
Dynamische Meditatie	66
Meditatie en Vooruitgang	66
Mediteren onder Alle Omstandigheden	67
Controle van het Lichaam	67
Het Lichaam Heeft Activiteit Nodig	68
Onthoud en Offer	68
HET GODDELIJKE WERK	69
De Drie Overwinningen	69
Kom voor het Goddelijke Werk	69
Waarom Dit Goddelijke Werk?	70
Ware Integriteit	70
Het Goddelijke Werk Doen	71
VREDE EN STILTE	72
De Illusie van Actie	72
Leer Stil te Zijn	72

“Vrede, Vrede, Vrede.”	72
Ga Rustig Zitten	73
Maak Je Bewustzijn Onmetelijk	74
Open naar de Hogere Regionen	74
DE GEEST EN HET PSYCHISCHE WEZEN	76
Spirituele Ervaring	76
Kom Uit Woorden	76
Contact met “Dat”	77
Geboorte in de Geest	78
Een Omkering van het Bewustzijn	78
Contact met Zijn Psychische Wezen	79
Het Psychische Wezen	79
De Tempel in Jou	80
De Waarde van een Fysiek Lichaam	80
Het Werk van het Psychische Wezen	80
Moeilijkheden en het Psychische Wezen	81
De Psyche en de Waarheid	81
De Kennis van de Psyche	82
Yoga Doen met het Hoofd	82
Het Hart Heeft Vleugels	82
HET EGO EN ZELF-GAVE	84
Stap uit het Ego	84
De Harde Schil van het Ego	84
Snijdt de Knoop van het Ego Door	84
Het Ego en “Trekken”	85
Probeer Nooit de Kracht te Trekken	86
Geven in Plaats van Nemen	86
Geef Alles	86
Maak de Gift van je Wil	87
Offer je Wil	87
De Goddelijke Wil Is Onmiskenbaar	87
De Goddelijke Wil Kennen	88
De Juiste Houding	88
GELOOF EN GENADE	90
Houd Geloof	90
Geloof Door Aspiratie	90

Een Kinderlijk Vertrouwen	90
Waken Over Iemand's Geloof	91
De Omvang van Genade	91
De Behoeftte aan Genade	92
De Genade en de Zondaar	92
Identificeer Je met de Genade	93
JE GEDACHTEN CONTROLEREN	94
Slechte Gedachten	94
Onaangename Gedachten	94
Concentreer op Wat Je Wil Zijn	95
Verbeelding	95
Verbeelding Opent het Pad	96
De Sfeer Die Je Creëert	96
Creëer Je Eigen Sfeer	96
HET DENKVERMOGEN EN ZINTUIGEN ONTWIKKELEN	98
Doe Veel Verschillende Dingen	98
Onderwijs en Vrijheid	98
Mentale Cultuur	99
Organiseer Je Leven	100
Iemand's Eigen Manier van Denken	100
Je gedachten Kristalliseren	101
Onthoud Wat Je Leert	101
Kennis Zit in Je	102
Lezen Dat Ontwaakt	102
Sri Aurobindo's Geschriften Lezen	102
Naar Muziek Luisteren	103
Het Besef van Schoonheid	103
Een Besef van Dankbaarheid	104
Ware Kunst	104
Kunst en Yoga	104
Een Levende Kunst	105
Vertel een Mooi Verhaal	105
WERELDSE ZAKEN	106
Het Materialisme van de Moderne Tijd	106
Esau en Jacob	106
Succes en Mislukking	106

Een Volmaakte Gelijkheid	107
Een Volmaakte Geschenk	108
Geld Is Waardevol, Wanneer Uitgegeven	108
Geld Is van Niemand	109
Productie	109
Heb Respect voor Dingen	110
Het Probleem van Voedsel	110
Eet Redelijk	111
Bied Je Voedsel aan het Goddelijke aan	111
Roken, Drinken en Drugs	112
Drinken en Drugs: Zelf-Controle	112
Tabak en Alcohol	112
Seks en Yoga	113
De Seksuele Impuls	114
Weet Hoe Lief te hebben	114
Weten Wat Liefde Is	115
Goddelijke Liefde Is Er	116
Voor het Slapen Gaan	116
Ziekte Stoppen	117
De Stervende Mens	117
Religieuze Ceremonie	118
Religieuze Oefeningen	119
Spiritueel Leven: Oost en West	119
WOORDEN, MENINGEN, OORDELEN	120
Jouw Mantra	120
Zeg Alleen de Onmisbare Woorden	120
Roddelen Verlaagt Je	121
Je Denken Verruimen	121
Bemoeien met Anderman's Zaken	121
Anderen Beoordelen	122
De Mensheid Is Niet in Staat om te Oordelen	122
DEUGD, ZUIVERHEID, VRIJHEID	124
Lach met de Heer	124
De Noodzaak om Deugdzzaam te Zijn	125
Totale Zuiverheid	125
Het Recht om Vrij te Zijn	126

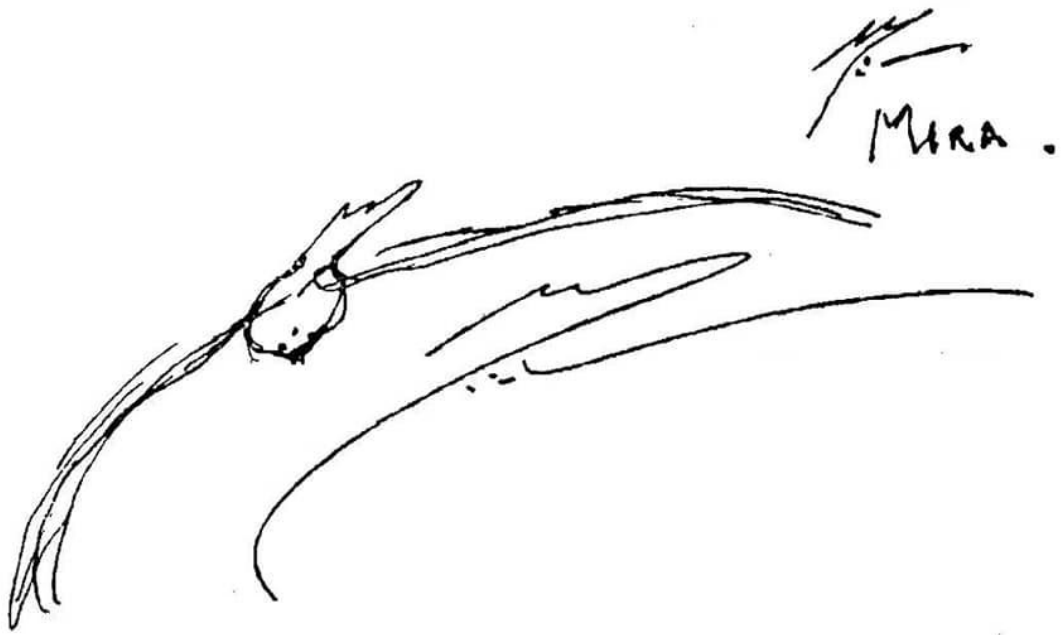
Vrijheid: Geen Verwennerij	126
Vrijheid en Ascese	127
Vrijheid en Dienstbaarheid	128
Vrijheid en Overgave	129
INSPANNING, GEDULD, VOORUITGANG	130
Ga Verder	130
Weg met Alle Bindingen	130
Mentale Vorming en Vooruitgang	130
Vooropgezette Ideeën	131
De Vreugde van Vooruitgang	131
Streef zonder Ongeduld	131
Leven in Eeuwigheid	132
Tijd: Een Vriend of Een Vijand	132
De Inspanning voor Vooruitgang	132
Horizontale en Verticale Vooruitgang	133
Echte Vooruitgang	133
Je Moet Kiezen	134
Er Wordt Niets Gedaan Totdat Alles Klaar Is	134
Anderen Doen Het Niet	135
Je Beste Vriend	135
HET GODDELIJKE, DE WERELD EN DE MENS	137
Vertrouw Alleen op het Goddelijke	137
Vraag het Goddelijke	137
Het Goddelijke Vinden	137
Het Goddelijke Kennen	138
God Heeft een Gevoel voor Humor	138
De Atheïst en de Gelovige	138
De Materiële Wereld	139
Het Goddelijke is geen Vreemdeling	139
God en Zijn Schepping	140
God en het Universum	140
De Heer Voert een Toneelstuk Op	140
De Heer Speelt met Dit Alles	141
Laat de Heer Alles Doen	142
Laat het AI-bewustzijn Beslissen	143
Wat Gij Wilt	144

De Druk van het Bewustzijn.....	144
SCHETS VAN HET LEVEN VAN DE MOEDER.....	145
REFERENTIES NAAR DE TEKSTEN	146
GLOSSARIUM VAN SANSKRIT EN ANDERE TERMEN	147

Do not take my words
for a teaching. Always
they are a force in action,
uttered with a definite
purpose, and they lose
their true power when
separated from that
purpose

Neem mijn woorden
niet voor een leer. Zij zijn
altijd een kracht in actie,
geuit met een bepaald
doeleinde, en zij verliezen
hun ware vermogen, wanneer
zij gescheiden worden van dat
doeleinde.

Sketch done by the Mother explaining Her Signature

DE MOEDER

DE ROEP

Het Grote Avontuur

Wij zijn in een erg speciale situatie, extreem speciaal, zonder precedent. We zijn nu getuige van de geboorte van een nieuwe wereld; het is erg jong, erg zwak --- niet in haar essentie, maar in haar uiterlijke manifestatie --- nog niet erkend, zelfs niet gevoeld, ontkend door de meerderheid. Maar het is hier. Het is hier en maakt een inspanning om te groeien, absoluut *zeker* van het resultaat. Maar de weg ernaartoe is een volledig nieuwe weg, die nooit eerder uitgezet is --- niemand is daar gegaan, niemand heeft dat gedaan! Het is een begin, een *universeel begin*. Dus het is een absoluut onverwacht en onvoorspelbaar avontuur.

Er zijn mensen, die van avontuur houden. Deze zijn het, die ik roep, en ik vertel hen dit: "Ik nodig je uit voor het grote avontuur."

Het is geen kwestie van spiritueel herhalen, wat anderen voor ons gedaan hebben, want ons avontuur begint daar voorbij. Het is een kwestie van een nieuwe schepping, volledig nieuw, met alle onvoorziene gebeurtenissen, de risico's, de gevaren, die het met zich meebrengt --- een *werkelijk avontuur*, waarvan het doel een zekere victorie is, maar waarvan de weg ernaartoe onbekend is en stap voor stap uitgelegd moet worden in het niet onderzochte. Iets, dat er nooit geweest is in dit huidige universum en dat er nooit weer op dezelfde manier zal zijn. Wanneer dat je interesseert... wel, laat ons inschepen. Wat er morgen met je zal gebeuren --- ik heb geen idee.

Men moet alles opzij zetten, dat voorzien is, alles, dat bedacht is, alles, dat geconstrueerd is, en dan... begin te lopen naar het onbekende. En --- kome, wat kome mag! Daar!

De Subliemste van de Avonturen

Er is een moment, wanneer het leven, zoals het is, het menselijke bewustzijn, zoals het is, iets lijkt, dat absoluut onmogelijk te dragen is, het creëert een soort walging, afkeer; men zegt, "Nee, dat is het niet, dat is het niet; het kan dat niet zijn, het kan niet doorgaan." Wel, wanneer men hiertoe komt, dan is het alleen iemands al in werpen --- al iemands inspanning, al iemand's sterkte, al iemands leven, al iemands wezen --- in deze kans, wanneer je wil, of deze exceptionele gelegenheid, die gegeven wordt om over te steken naar de andere kant. Wat een opluchting om een voet te zetten op dit nieuwe pad, dat wat je ergens anders naar zal leiden! Dit is de moeite waard om veel bagage af te werpen, om af te komen van veel dingen om in staat te zijn om die sprong te nemen. Zo zie ik het probleem.

In feite is het subliemste van de avonturen. En wanneer men in zich de minste ware geest heeft van het avontuur, dan is het het waard om alles voor alles te riskeren.

Een Beslissend Keerpunt

Op het moment staan we nogmaals op een beslissend keerpunt in de geschiedenis van de aarde. Van alle kanten wordt mij gevraagd, "Wat gaat er gebeuren?" Overal is er angst, verwachting, vrees. "Wat gaat er gebeuren?... Er is alleen een antwoord: "Wanneer de mens alleen maar zou kunnen toestaan om vergeestelijkt te worden."

En misschien zou het genoeg zijn als enkele individuen zuiver goud werden, want dit zou genoeg zijn om de loop van de gebeurtenissen te veranderen.... We staan tegenover deze noodzaak op een erg urgente manier.

Deze moed, dit heroïsme, welke het Goddelijke van ons wil, waarom het niet gebruiken om te vechten tegen iemand's eigen onvolmaaktheden, iemand's eigen obscuriteiten? Waarom niet heroïsch het fornuis het hoofd bieden van innerlijke zuivering, zodat het niet noodzakelijk wordt om nogmaals door een van die verschrikkelijke, gigantische destructies te gaan, die een volledige beschaving in duisternis dompelt?

Dit is het probleem voor ons. Het is voor iedereen om het op zijn eigen manier op te lossen.

DE WAARDE VAN ONDERWIJS

Men Droomt van Wonderen

Men droomt van wonderen, wanneer men jong is, men wil, dat alle slechtheid verdwijnt, dat alles altijd lumineus, mooi, gelukkig, is, men houdt van verhalen, die gelukkig eindigen. Daar wil men op vertrouwen. Wanneer het lichaam haar misères, haar beperkingen voelt, moet men deze droom erin vestigen --- van een sterkte, die geen grens zou hebben, een schoonheid, die geen lelijkheid zou hebben, en van wonderbaarlijke capaciteiten: men droomt om in staat te zijn om in de lucht te vliegen, of te zijn, waar het ook nodig is om te zijn, om dingen recht te zetten, wanneer zij verkeerd gaan, om de zieken te helen; men heeft inderdaad allerlei soorten dromen, wanneer men erg jong is.... Ouders of leraren brengen hun tijd gewoonlijk door met water erop gooien, terwijl ze je vertellen, "Oh! Het is een droom, het is geen werkelijkheid." Zij zouden juist het tegengestelde moeten doen! Er zou aan kinderen geleerd moeten worden, "Ja, dit moet je proberen te realiseren en het is niet alleen mogelijk, maar het is *zeker*, wanneer je in contact komt met het deel in je, dat in staat is om dit te doen. Dit zou je moeten begeleiden door het leven, het organiseren, je laten ontwikkelen in de richting van de *ware werkelijkheid*, die de gewone wereld illusie noemt."

Dit zou het moeten zijn, in plaats van kinderen gewoon te maken, met dat saaie, vulgaire gezonde verstand, dat een verstokte gewoonte wordt en wanneer iets goed gaat, brengt het onmiddellijk het idee in het wezen op: "Oh, dat zal niet blijven!" wanneer iemand aardig is, de impressie, "Oh, hij zal veranderen!", wanneer men capabel is om iets te doen, "Oh, morgen zal ik niet in staat zijn om het zo goed te doen." Dit is als een zuur, een destructief zuur in het wezen, dat hoop, zekerheid, vertrouwen wegneemt in toekomstige mogelijkheden.

Wanneer een kind vol enthousiasme is, gooi er dan nooit water over, vertel hem nooit, "Weet je, het leven is niet zo!" Je zou hem altijd moeten aanmoedigen, hem vertellen, "Ja, heden ten dage zijn dingen niet altijd zo, zij *lijken* lelijk, maar erachter is er een schoonheid, die probeert zichzelf te realiseren. Hier zou je van moeten houden en naar je toe moeten trekken, dit zou je het object moeten maken van je dromen, van je ambities."

De Kunst van het Leven

Gewoonlijk worden je erg weinig dingen geleerd --- er wordt je zelfs niet geleerd om te slapen. Mensen denken, dat ze alleen hoeven te gaan liggen in hun bed en dan slapen zij. Maar dit is niet waar! Men moet leren, hoe men moet slapen, zoals men moet leren om te eten, leren om wat dan ook te doen. En wanneer men het niet leert, wel, dan doet men het slecht! Of men heeft jaren en jaren nodig om te leren, hoe men het moet doen, en gedurende al die jaren, wanneer het slecht gedaan wordt, gebeuren er allerlei onplezierige dingen. En alleen na veel lijden, veel fouten maken, veel stupiditeiten begaan, dan begint men geleidelijk, wanneer men oud is en wit haar heeft, te weten, hoe men iets moet doen. Maar als, wanneer je nogal klein bent, je ouders of degenen, die voor je zorgen, de moeite namen om je te leren om te doen, wat je doet, het naar behoren te doen, zoals het gedaan zou moeten worden, op de juiste manier, dan zou het je helpen om al --- al deze fouten te voorkomen, die je maakt gedurende de jaren. En je maakt niet alleen fouten, maar niemand vertelt je,

dat het fouten zijn. En dus ben je verrast, dat je ziek wordt, vermoeid bent, niet weet, hoe je moet doen, wat je wil doen, en dat het je nooit geleerd is. Sommige kinderen wordt niets geleerd, en dus hebben zij jaren en jaren en jaren nodig om de eenvoudigste dingen te leren, zelfs het meeste elementaire: schoon zijn....

Op de juiste manier leven is een heel moeilijke kunst, en tenzij je het leert als je nog heel jong bent en je er moeite voor doet, weet je het nooit echt goed. Gewoon de kunst om je lichaam gezond te houden, je geest rustig en je hart welwillend — dingen die onmisbaar zijn om fatsoenlijk te leven — ik zeg niet comfortabel, ik zeg niet opmerkelijk, ik zeg alleen fatsoenlijk. Nou, ik denk niet dat er veel mensen zijn die dit hun kinderen leren.

Men Heeft Onderwijs Nodig

Denk je dat je naar school wordt gestuurd, dat je oefeningen moet doen, en dat allemaal alleen maar om je te kwellen? Oh nee! Het is omdat het onmisbaar is dat je een kader hebt waarin je kunt leren hoe je jezelf moet vormen. Als je je werk van individualisering, van totale formaties, helemaal alleen in een hoekje zou doen, zou er helemaal niets van je gevraagd worden. Maar je doet het niet, je zou het niet doen, er is geen enkel kind dat het zou doen, hij zou niet eens weten hoe hij het moet doen, waar hij moet beginnen. Als een kind niet geleerd zou worden hoe hij moet leven, zou hij niet kunnen leven, hij zou niet weten hoe hij iets moet doen, iets..... Als iedereen de hele ervaring zou moeten doormaken die nodig is voor de vorming van een individualiteit, zou hij allang dood zijn voordat hij is begonnen met leven! Dit is de bijdrage - verzameld door de eeuwen heen - van degenen die de ervaring hebben gehad en je vertellen: "Nou, als je snel wilt gaan, om in een paar jaar te weten wat er door de eeuwen heen is geleerd, doe dit dan!" Lees, leer, studeer en dan, op het materiële vlak, zal je geleerd worden om dit op deze manier te doen, dat op die manier, dit weer op deze manier (*gebaren*). Als je een beetje weet, kun je je eigen methode vinden, als je er het genie voor hebt! Maar eerst moet je op eigen benen staan en weten hoe je moet lopen. Het is heel moeilijk om het helemaal alleen te leren. Dat geldt voor iedereen. Je moet jezelf vormen. Daarom heb je onderwijs nodig.

Beheers Je Impulsen

Vanaf het moment dat je nog heel jong bent, is het de taak van je opvoeders om je te leren je impulsen te beheersen en alleen die impulsen te gehoorzamen die in overeenstemming zijn met de wetten waaronder je leeft of met het ideaal dat je wilt volgen of de gewoonten van de omgeving waarin je je bevindt. De waarde van deze mentale constructie die je impulsen zal beheersen, hangt grotendeels af van de omgeving waarin je leeft en het karakter van de ouders of mensen die je opvoeden. Maar of het nu goed of slecht, middelmatig of uitstekend is, het is altijd het resultaat van een mentale controle over de impulsen. Wanneer je ouders je vertellen: "Je moet dit niet doen", of wanneer ze zeggen: "Je moet dat doen", is dit een begin van de opvoeding voor de controle van het denkvermogen over de impulsen.

De Rede Moet de Meester Zijn

Het is goed om al op jonge leeftijd te leren dat om een efficiënt leven te leiden en het maximale uit je lichaam te halen, de rede de meester van het huis moet zijn. En het is geen kwestie van yoga of hogere realisatie, het is iets dat overal onderwezen zou moeten worden, op elke school, in elk gezin, in elk huis: de mens is gemaakt om een mentaal wezen te zijn, en enkel om een mens te zijn - we hebben het niet over iets anders, we hebben het alleen over het mens-zijn - het leven moet gedomineerd worden door de rede en niet door vitale impulsen. Dit zou aan alle kinderen geleerd moeten worden vanaf hun kindertijd.... Het eerste dat aan elk mens geleerd moet worden zodra hij in staat is om te denken, dat hij de rede moet gehoorzamen, die een superinstinct is van de soort. De rede is de meester van de natuur van de mensheid. Men moet de rede gehoorzamen en absoluut weigeren de slaaf van instincten te zijn. En hier heb ik het niet over yoga, ik heb het niet over het spirituele leven, helemaal niet; het heeft daar niets mee te maken. Het is de basiswijsheid van het menselijk leven, puur menselijk leven: ieder mens die iets anders dan de rede gehoorzaamt, is een soort bruto lager dan het dier. Dat is alles. En dit zou overal geleerd moeten worden; het is de basisopvoeding die aan kinderen gegeven zou moeten worden.

De heerschappij van de rede moet pas eindigen met de komst van de psychische wet die de goddelijke Wil manifesteert.

De Rede Wordt Ontwikkeld door Het te Gebruiken

Hoe kan de rede worden ontwikkeld?

Oh! Door het te gebruiken. Rede wordt ontwikkeld als de spieren, als de wil. Al deze dingen worden ontwikkeld door rationeel gebruik. Rede! Iedereen bezit rede, alleen maakt hij er geen gebruik van. Sommige mensen zijn erg bang voor de rede omdat het hun impulsen tegensprekt. Dus luisteren ze er liever niet naar. Dan, als je er een gewoonte van maakt om niet naar de rede te luisteren, verliest deze in plaats van zich te ontwikkelen, steeds meer zijn licht.

Om de rede te ontwikkelen, moet je het oprecht willen doen; als je aan de ene kant tegen jezelf zegt: "Ik wil mijn rede ontwikkelen", en aan de andere kant niet luistert naar wat de rede je vertelt, dan kom je nooit tot iets, want als je elke keer dat het je vertelt: "Doe dit niet" of "Doe dit", het tegenovergestelde doet, zal het de gewoonte verliezen om überhaupt iets te zeggen.

Onderwijs: Het Bewustzijn Voorbereiden

Meestal is alle onderwijs, alle cultuur, alle verfijning van de zintuigen en het wezen een van de beste manieren om instincten, verlangens en passies te genezen. Deze dingen elimineren geneest ze niet; ze cultiveren, intellectualiseren, verfijnen, dit is het zekerste middel om te genezen. Om de grootst mogelijke ontwikkeling te geven voor vooruitgang en groei, om een bepaald gevoel van harmonie en nauwkeurigheid van perceptie te verwerven, dit is een deel van de cultuur van het wezen, van de opvoeding van het wezen...

Onderwijs is zeker een van de beste middelen om het bewustzijn voor te bereiden op een hogere ontwikkeling. Er zijn mensen met een zeer ruwe en zeer

eenvoudige aard, die grote aspiraties kunnen hebben en een bepaalde spirituele ontwikkeling kunnen bereiken, maar de basis zal altijd van een inferieure kwaliteit zijn, en zodra ze terugkeren naar hun gewone bewustzijn zullen ze obstakels daarin vinden, omdat de stof te dun is, er niet genoeg elementen in hun vitale en materiële bewustzijn zijn om hen in staat te stellen de afdaling van een hogere kracht te verdragen.

De Verlangens van een Kind

Lieve moeder, hoe kunnen we een kind helpen om van deze gewoonte af te komen om altijd maar te vragen?

Er zijn veel manieren. Maar allereerst moet je weten of je hem niet gewoon zult beletten om vrijelijk te uiten wat hij denkt en voelt. Want dat is wat mensen meestal doen. Ze schelden hem uit, soms zelfs straffen hem; en zo ontwikkelt het kind de gewoonte om zijn verlangens te verbergen. Maar hij is er niet van genezen. En zie je, als hem altijd wordt verteld: "Nee, dat krijg je niet", dan nestelt zich gewoon deze gemoedstoestand in hem: "Ah, als je klein bent, geven mensen je niets! Je moet wachten tot je groot bent. Als ik groot ben, zal ik alles hebben wat ik wil." Zo is het. Maar dit geneest ze niet. Het is heel moeilijk om een kind op te voeden. Er is een manier die erin bestaat hem alles te geven wat hij wil; en natuurlijk zal hij het volgende moment iets anders willen, want dat is de wet, de wet van verlangen: nooit tevreden zijn. En dus, als hij intelligent is, kan men hem vertellen: "Maar zie je, je hebt er zo op aangedrongen om dit te hebben en nu geef je er niet meer om. Je wilt iets anders." Maar als hij heel slim was, zou hij antwoorden: "Nou, de beste manier om mij te genezen is om mij te geven wat ik vraag."

Sommige mensen koesteren dit idee hun hele leven. Als ze te horen krijgen dat ze hun verlangens moeten overwinnen, zeggen ze: "De gemakkelijkste manier is om ze te bevredigen." Dit soort logica lijkt onberispelijk. Maar het feit is dat het niet het gewenste object is dat moet worden veranderd, het is de impuls van verlangen, de beweging van verlangen. En hiervoor is veel kennis nodig, en dat is moeilijk voor een heel jong kind...

In feite zou men misschien moeten beginnen met het verschuiven van de beweging naar dingen die het beter is om te hebben vanuit het ware gezichtspunt, en die het moeilijker is om te verkrijgen. Als men deze impuls van verlangen zou kunnen ombuigen naar een... Bijvoorbeeld, als een kind vol verlangens is, als men hem een verlangen van een hogere soort zou kunnen geven - in plaats van een verlangen naar puur materiële objecten, begrijp je, een volkomen voorbijgaande bevrediging - als men in hem het verlangen zou kunnen wekken om te weten, het verlangen om te leren, het verlangen om een opmerkelijk persoon te worden... op deze manier, begin daarmee. Omdat deze dingen moeilijk zijn om te doen, zal hij geleidelijk zijn wil voor deze dingen ontwikkelen. Of zelfs, vanuit het materiële oogpunt, het verlangen om iets moeilijks te doen, zoals bijvoorbeeld een stuk speelgoed maken dat moeilijk te maken is - of hem een geduldspel geven dat veel doorzettingsvermogen vereist.

Als je ze kunt oriënteren - het vereist veel onderscheidingsvermogen, veel geduld, maar het kan - en als je ze kunt oriënteren op zoiets, om te slagen in heel moeilijke spellen of om iets uit te werken dat veel zorg en aandacht vereist, en je ze in een bepaalde richting kunt duwen zodat het een volhardende wil in ze uitoefent, dan kan dit resultaten hebben: hun aandacht afwenden van bepaalde dingen en naar

andere dingen toe. Dit vereist constante zorg en het lijkt een manier die het meest is - ik kan niet zeggen de gemakkelijkste, want het is zeker niet gemakkelijk - maar de meest effectieve manier.

Ware Behoeftte en Verlangen

Het is heel moeilijk om het grensgebied te vinden tussen een ware behoefte en een verlangen.... En daar staan we echt voor een probleem dat een buitengewone oprechtheid afdwingt, want de allereerste manier waarop het vitale het leven ontmoet, is door verlangen - en toch zijn er noodzakelijkheden. Maar hoe weet je of dingen echt noodzakelijk zijn, niet gewenst?... Daarvoor moet je jezelf heel, heel aandachtig observeren, en als er iets in je is dat zoiets als een kleine intense vibratie produceert, dan kun je er zeker van zijn dat er een verlangen ligt. Je zegt bijvoorbeeld: "Dit voedsel is noodzakelijk voor mij" - je gelooft, je beeldt je in, je denkt dat je dit en dat nodig hebt en je vindt de nodige middelen om het te verkrijgen. Om te weten of het een behoefte of een verlangen is, moet je heel goed naar jezelf kijken en jezelf afvragen: "Wat zal er gebeuren als ik het niet kan krijgen?" Als het directe antwoord dan is: "Oh, het zal heel erg zijn", dan kun je er zeker van zijn dat het een kwestie van verlangen is. Dat geldt voor alles. Kijk bij elk probleem dat je terugtrekt naar jezelf en vraag je af: "Laten we eens kijken, ga ik het krijgen?" Als er op dat moment iets in je opspringt van vreugde, dan kun je er zeker van zijn dat er een verlangen is. Als er daarentegen iets tegen je zegt: "Oh, ik ga het niet krijgen", en je voelt je heel depressief, dan is het weer een verlangen.

Geef Verlangen op

De Boeddha heeft gezegd dat er een grotere vreugde is in het overwinnen van een verlangen dan in het bevredigen ervan. Het is een ervaring die iedereen kan hebben en een die echt heel interessant is, heel interessant...

Er is een soort innerlijke gemeenschap met het psychische wezen die plaatsvindt wanneer iemand vrijwillig een verlangen opgeeft, en hierdoor voelt men een veel grotere vreugde dan wanneer hij zijn verlangen had bevredigd. Bovendien laat het bevredigen van een verlangen meestal, bijna zonder uitzondering, ergens een soort bittere smaak achter.

Er is geen bevredigd verlangen dat geen bitterheid geeft; zoals wanneer je te zoet snoep hebt gegeten, het je mond met bitterheid vult. Zo is het. Je moet het oprecht proberen. Natuurlijk moet je niet doen alsof je het verlangen opgeeft en het in een hoekje houdt, want dan word je heel ongelukkig. Je moet het oprecht doen.

Win Je Kleine Victories

Als je door een inspanning van innerlijk bewustzijn en kennis, werkelijk een verlangen in jezelf kunt overwinnen, dat wil zeggen, het kunt oplossen en afschaffen, en als je door innerlijke goede wil, door bewustzijn, licht, kennis, in staat bent het verlangen op te lossen, zul je, allereerst in jezelf persoonlijk, honderd keer gelukkiger zijn dan wanneer je dit verlangen had bevredigd, en dan zal het een wonderbaarlijk effect hebben. Het zal een weerslag hebben in de wereld waarvan je geen idee hebt. Het zal zich verspreiden. Want de vibraties die je hebt gecreëerd, zullen zich blijven verspreiden. Deze dingen worden groter als de sneeuwbal. De overwinning die je in

je karakter behaalt, hoe klein ook, is er een die in de hele wereld behaald kan worden...

Als je echt iets goeds wilt doen, is het beste wat je kunt doen om je kleine overwinningen in alle oprechtheid te behalen, de een na de ander, en zo zul je voor de wereld het maximale doen wat je kunt.

Verander Eerst Jezelf

..Je kunt niets voor anderen doen, tenzij je het voor jezelf kunt doen. Je kunt nooit een goed advies geven aan iemand, tenzij je het eerst aan jezelf kunt geven en het kunt opvolgen. En als je ergens een moeilijkheid ziet, is de beste manier om deze moeilijkheid te veranderen om het eerst in jezelf te veranderen. Als je een gebrek in iemand ziet, kun je er zeker van zijn dat het in jou zit en begin je het in jezelf te veranderen. En als je het in jezelf hebt veranderd, zul je sterk genoeg zijn om het in anderen te veranderen. En dit is een prachtig iets, mensen realiseren zich niet wat een oneindige genade het is dat dit universum zo is gerangschikt dat er een verzameling van substantie is, van het meest materiële tot het hoogste spirituele, dat alles verzameld in wat een klein individu wordt genoemd, maar ter beschikking staat van een centrale Wil. En dat is van jou, jouw werkterrein, niemand kan het van je afpakken, het is jouw eigen eigendom. En in de mate waarin je eraan kunt werken, zul je in staat zijn om een actie op de wereld te hebben. Maar alleen in die mate. Bovendien moet je meer voor jezelf doen dan voor anderen.

MORALITEIT, RELIGIE, YOGA

Spiritualiteit en Moraliteit

[Er is een] groot verschil tussen spiritualiteit en moraliteit, twee dingen die voortdurend met elkaar verward worden. Het spirituele leven, het leven van Yoga, heeft als doel om te groeien in het goddelijke bewustzijn en als resultaat om te zuiveren, te intensiveren, te verheerlijken en te vervolmaken wat in je is. Het maakt je een kracht om het Goddelijke te manifesteren; het verheft het karakter van elke persoonlijkheid tot zijn volle waarde en brengt het tot zijn maximale expressie; want dit is onderdeel van het Goddelijke plan. Moraliteit gaat voort door een mentale constructie en, met een paar ideeën over wat goed is en wat niet, stelt het een ideaaltype op waartoe iedereen zichzelf moet dwingen. Dit morele ideaal verschilt in zijn bestanddelen en zijn ensemble op verschillende tijden en verschillende plaatsen. En toch verkondigt het zichzelf als een uniek type, een categorisch absoluut; het laat geen ander buiten zichzelf toe; het laat zelfs geen variatie binnen zichzelf toe. Allen moeten gevormd worden volgens zijn enkele ideale patroon, iedereen moet uniform en onberispelijk hetzelfde gemaakt worden. Omdat moraliteit van deze rigide onwerkelijke aard is, is het in zijn principe en zijn werking het tegenovergestelde van het spirituele leven. Het spirituele leven onthult de ene essentie in alles, maar onthult ook zijn oneindige diversiteit; het werkt voor diversiteit in eenheid en voor perfectie in die diversiteit. Moraliteit tilt een kunstmatige standaard op die in strijd is met de verscheidenheid van het leven en de vrijheid van de geest. Door iets mentaals te creëren, vast en beperkt, vraagt het iedereen om zich daaraan te conformeren. Iedereen moet zich inspannen om dezelfde kwaliteiten en dezelfde ideale natuur te verwerven. Moraliteit is niet goddelijk of van het Goddelijke; het is van de mens en menselijk. Moraliteit neemt als basiselement een vaste verdeling in het goede en het slechte; maar dit is een willekeurig idee. Het neemt dingen die relatief zijn en probeert ze als absoluut op te leggen; want dit goede en dit slechte verschillen in verschillende klimaten en tijden, tijdperken en landen. Het morele idee gaat zo ver dat het zegt dat er goede en slechte verlangens zijn en roept je op om het ene te accepteren en het andere te verwerpen. Maar het spirituele leven eist dat je het verlangen volledig verwerpt. De wet ervan is dat je alle bewegingen die je van het Goddelijke afleiden, moet afwijzen. Je moet ze afwijzen, niet omdat ze op zichzelf slecht zijn, - want ze kunnen goed zijn voor een ander mens of in een andere sfeer, - maar omdat ze behoren tot de impulsen of krachten die, omdat ze niet verlicht en onwetend zijn, je in de weg staan van je nadering tot het Goddelijke. Alle verlangens, of ze nu goed of slecht zijn, vallen binnen deze beschrijving; want verlangen zelf ontstaat uit een niet-verlicht vitaal wezen en zijn onwetendheid. Aan de andere kant moet je alle bewegingen accepteren die je in contact brengen met het Goddelijke. Maar je accepteert ze niet omdat ze op zichzelf goed zijn, maar omdat ze je naar het Goddelijke brengen. Accepteer dan alles wat je naar het Goddelijke brengt. Verwerp alles wat je ervan wegvoert, maar zeg niet dat dit goed is en dat slecht of probeer je visie niet aan anderen op te dringen; want wat jij slecht noemt, kan juist datgene zijn dat goed is voor je buurman die niet probeert het Goddelijke Leven te realiseren.

Heeft Moraliteit niet Geholpen

Lieve Moeder, heeft moraliteit ons niet geholpen ons bewustzijn te vergroten?

Dat hangt van mensen af. Er zijn mensen die erdoor geholpen worden, er zijn mensen die er helemaal niet door geholpen worden.

Moraal is iets volkomen kunstmatig en willekeurig, en in de meeste gevallen, onder de besten, controleert het de ware spirituele inspanning door een soort morele voldoening dat men op het juiste pad is en een echte heer, dat men zijn plicht doet, alle morele vereisten van het leven vervult. Dan is men zo zelfgenoegzaam dat men niet meer beweegt of enige vooruitgang boekt.

Het is heel moeilijk voor een deugdzaam mens om het pad van God te betreden; dit is heel vaak gezegd, maar het is helemaal waar, want hij is *het meest* zelfgenoegzaam, hij denkt dat hij heeft gerealiseerd wat hij had moeten realiseren, hij heeft noch de aspiratie noch zelfs die elementaire nederigheid die iemand doet willen vooruitgaan. Zie je, iemand die hier bekendstaat als een sattwische man is meestal erg comfortabel gevestigd in zijn eigen deugd en denkt er nooit aan om eruit te komen. Dus dat brengt je een miljoen mijlen verwijderd van de goddelijke realisatie.

Wat echt helpt, totdat je het innerlijke licht hebt gevonden, is om voor jezelf een bepaald aantal regels te maken die natuurlijk niet te rigide en vaststaand mogen zijn, maar toch precies genoeg om te voorkomen dat je volledig van het rechte pad afdwaalt of onherstelbare fouten maakt - fouten waarvan je de gevolgen je hele leven draagt.

Om dat te doen, is het goed om een bepaald aantal principes in jezelf op te stellen, die echter voor iedereen in overeenstemming moeten zijn met zijn eigen aard. Als je een sociale, collectieve regel aanneemt, maak je jezelf onmiddellijk tot slaaf van deze sociale regel, en dat verhindert je bijna radicaal om enige inspanning te leveren voor transformatie.

Dienen van de Mensheid

Waarom wil je de mensheid dienen, wat is je idee? Het is ambitie, het is om een groot man onder de mensen te worden. Moeilijk te begrijpen?... Ik zie het!

Het Goddelijke is overal. Dus als iemand de mensheid dient, dient hij het Goddelijke, is dat niet zo?

Dat is geweldig! Het duidelijkste in deze kwestie is om te zeggen: "Het Goddelijke is in mij. Als ik mezelf dien, dien ik ook het Goddelijke!" (Gelach) In feite is het Goddelijke overal. Het Goddelijke zal Zijn eigen werk heel goed doen zonder jou.

Ik zie heel goed dat je het niet begrijpt. Maar als je echt begrijpt dat het Goddelijke er is, in alle dingen, waar bemoei je je dan mee met het dienen van de mensheid? Om de mensheid te dienen, moet je beter dan het Goddelijke weten wat er voor haar gedaan moet worden. Weet jij beter dan het Goddelijke hoe je haar moet dienen?

Het Goddelijke is overal. Ja. Dingen lijken niet goddelijk te zijn... Wat mij betreft, ik zie maar één oplossing: als je de mensheid wilt helpen, is er maar één ding om te doen, namelijk jezelf zo volledig mogelijk nemen en jezelf aan het Goddelijke

aanbieden. Dat is de oplossing. Want op deze manier zal tenminste de materiële realiteit die jij vertegenwoordigt een beetje meer op het Goddelijke kunnen lijken.

Ons wordt verteld dat het Goddelijke in alle dingen is. Waarom veranderen dingen niet? Omdat het Goddelijke geen antwoord krijgt, reageert niet alles op het Goddelijke. Men moet de diepten van het bewustzijn doorzoeken om dit te zien. Wat wil je doen om de mensheid te dienen? Voedsel geven aan de armen? — Je kunt miljoenen van hen voeden. Dat zal geen oplossing zijn, dit probleem zal hetzelfde blijven. Nieuwe en betere levensomstandigheden geven aan mensen? — Het Goddelijke is in hen, hoe kan het dat dingen niet veranderen? Het Goddelijke moet de toestand van de mensheid beter kennen dan jij. Wat ben jij? Je vertegenwoordigt slechts een klein beetje bewustzijn en een klein beetje materie, het is dat je "mijzelf" noemt. Als je de mensheid, de wereld of het universum wilt helpen, is het enige wat je kunt doen dat kleine beetje volledig aan het Goddelijke te geven. Waarom is de wereld niet goddelijk?... Het is duidelijk dat de wereld niet in orde is. Dus de enige oplossing voor het probleem is om te geven wat van jou is. Geef het volledig, geheel aan het Goddelijke; niet alleen voor jezelf, maar voor de mensheid, voor het universum. Er is geen betere oplossing. Hoe wil je de mensheid helpen? Je weet niet eens wat het nodig heeft. Misschien weet je nog minder welke macht je dient. Hoe kun je iets veranderen zonder jezelf daadwerkelijk te hebben veranderd?

In ieder geval ben je niet krachtig genoeg om het te doen. Hoe verwacht je een ander te helpen als je geen hoger bewustzijn hebt dan hij? Het is zo'n kinderachtig idee! Het zijn kinderen die zeggen: "Ik open een pension, ik ga een crèche bouwen, soep geven aan de armen, deze kennis prediken, deze religie verspreiden..." Het is alleen omdat je jezelf beter vindt dan anderen, dat je denkt dat je beter weet dan zij wat ze zouden moeten zijn of doen. Dat is wat het is, de mensheid dienen. Wil je dat allemaal voortzetten? Het heeft de zaken niet veel veranderd. Het is niet om de mensheid te helpen dat je een ziekenhuis of een school opent...

Je kunt miljoenen ziekenhuizen openen, maar dat zal niet voorkomen dat mensen ziek worden. Integendeel, ze zullen alle faciliteiten en aanmoedigingen hebben om ziek te worden. We zijn doordrenkt van dit soort ideeën. Dit stelt je geweten gerust: "Ik ben op de wereld gekomen, ik moet anderen helpen." Je zegt tegen jezelf: "Wat ben ik onverschillig! Ik ga de mensheid helpen." Dit alles is niets anders dan egoïsme.

In feite ben je zelf de eerste mens die je aangaat. Je wilt het lijden verminderen, maar als je het vermogen om te lijden niet kunt veranderen in een zekerheid van geluk, zal de wereld niet veranderen. Het zal altijd hetzelfde zijn, we draaien in een cirkel - de ene beschaving volgt de andere op, de ene catastrofe de andere; maar het ding verandert niet, want er ontbreekt iets, iets dat er niet is, dat is het bewustzijn. Dat is alles.

Religie

Religie behoort tot het hogere denkvermogen van de mensheid. Het is de inspanning van het hogere denkvermogen van de mens om, zover als in zijn macht ligt, iets te benaderen dat erbuiten ligt, iets waaraan de mensheid de naam God of Geest of Waarheid of Geloof of Kennis of het Oneindige geeft, een soort Absolute, dat het menselijke denkvermogen niet kan bereiken en toch probeert te bereiken. Religie kan goddelijk zijn in zijn uiteindelijke oorsprong; in zijn werkelijke aard is het niet

goddelijk, maar menselijk. In werkelijkheid zouden we eerder van religies dan van religie moeten spreken; want de religies die door de mens zijn gemaakt, zijn er veel ... Het eerste en belangrijkste artikel van deze gevestigde en formele religies luidt altijd: "De mijne is de allerhoogste, de enige waarheid, alle anderen zijn vals of inferieur." Want zonder dit fundamentele dogma zouden gevestigde geloofsreligies niet kunnen bestaan. Als je niet gelooft en verkondigt dat jij alleen de ene of de hoogste waarheid bezit, zul je mensen niet kunnen imponeren en ze naar je toe laten stromen.

Deze houding is natuurlijk voor het religieuze denkvermogen; maar het is juist datgene wat religie in de weg laat staan van het spirituele leven. De artikelen en dogma's van een religie zijn door het denkvermogen gemaakte dingen en als je eraan vastklampt en jezelf opsluit in een levenscode die voor je is opgesteld, ken je de waarheid van de Geest niet en kun je die niet kennen, die voorbij alle codes en dogma's ligt, wijd en groot en vrij. Als je stopt bij een religieuze geloofsbelijdenis en jezelf eraan vastbindt, en het als de enige waarheid in de wereld beschouwt, stop je de vooruitgang en verbreding van je innerlijke ziel. Maar als je religie vanuit een andere hoek bekijkt, hoeft het niet altijd een obstakel te zijn voor alle mensen. Als je het beschouwt als een van de hogere activiteiten van de mensheid en als je er de aspiraties van de mens in kunt zien zonder de onvolmaaktheid van alle door de mens gemaakte dingen te negeren, kan het heel goed een soort hulp voor je zijn om het spirituele leven te benaderen. Als je het serieus en oprecht aanpakt, kun je proberen te ontdekken welke waarheid erin schuilt, welke aspiratie erin verborgen ligt, welke goddelijke inspiratie hier door het menselijke denkvermogen en een menselijke organisatie is getransformeerd en vervormd, en met een passend mentaal standpunt kun je religie op deze manier een licht op je pad laten schijnen en je spirituele streven ondersteunen.

Yoga en Religie

Lieve Moeder, wat is het verschil tussen yoga en religie?

Ah! Mijn kind... het is alsof je me vraagt wat het verschil is tussen een hond en een kat!

(Lange stilte)

Stel je iemand voor die op de een of andere manier heeft gehoord van iets als het Goddelijke of een persoonlijk gevoel heeft dat zoiets bestaat, en die allerlei inspanningen begint te leveren: inspanningen van wil, van discipline, inspanningen van concentratie, allerlei inspanningen om het Goddelijke te vinden, om te ontdekken wat Hij is, om Hem te leren kennen en om je met Hem te verenigen. Dan doet deze persoon aan Yoga.

Nu, als deze persoon alle processen die hij heeft gebruikt heeft opgeschreven en een vast systeem heeft geconstrueerd, en alles wat hij heeft ontdekt als absolute wetten heeft opgezet - bijvoorbeeld, hij zegt: het Goddelijke is zo, om het Goddelijke te vinden moet je dit doen, dit specifieke gebaar maken, deze houding aannemen, deze ceremonie uitvoeren, en je moet toegeven dat *dit* de waarheid is, moet je zeggen: "Ik accepteer dat dit de Waarheid is en ik houd me er volledig aan; en jouw methode is de enige juiste, de enige die bestaat" - als alles is opgeschreven, georganiseerd, gerangschikt in vaste wetten en ceremonies, wordt het een religie.

De Leer en Religie van Sri Aurobindo

Veel mensen zeggen dat de leer van Sri Aurobindo een nieuwe religie is. Zou u zeggen dat het een religie is?

Mensen die dat zeggen zijn, dwazen die niet eens weten waar ze het over hebben. Je hoeft alleen maar alles te lezen wat Sri Aurobindo heeft geschreven om te weten dat het onmogelijk is om een religie op zijn werken te baseren, omdat hij elk probleem, elke vraag in al zijn aspecten presenteert, de waarheid toont die in elke manier van kijken naar dingen besloten ligt, en hij legt uit dat om de Waarheid te bereiken je een synthese moet realiseren die alle mentale begrippen overstijgt en moet opduiken in een transcendentie die het denken overstijgt...

Ik herhaal dat wanneer we het over Sri Aurobindo hebben, er geen sprake kan zijn van een lering of zelfs van een openbaring, maar van een handeling van de Allerhoogste; geen enkele religie kan daarop worden gegrondvest.

Maar mensen zijn zo dwaas dat ze alles in een religie kunnen veranderen, zo groot is hun behoefte aan een vast kader voor hun beperkte denken en beperkte handeling. Ze voelen zich niet veilig tenzij ze kunnen beweren dat dit waar is en dat niet; maar zo'n bewering wordt onmogelijk voor iedereen die heeft gelezen en begrepen wat Sri Aurobindo heeft geschreven. Religie en Yoga behoren niet tot hetzelfde bestaansniveau en spiritueel leven kan in al zijn zuiverheid alleen bestaan als het vrij is van alle mentale dogma's.

Het Besluit om Yoga te Doen

Zie je, je kunt een heel goede wil hebben, een leven gericht op een goddelijke realisatie, in ieder geval een soort min of meer oppervlakkige toewijding aan een goddelijk werk, en geen yoga doen.

Sri Aurobindo's yoga doen is jezelf integraal willen transformeren, het is een enkel doel in het leven hebben, zodat er niets anders meer bestaat, dat alleen bestaat. En zo voel je het duidelijk in jezelf of je het wilt of niet; maar als je het niet wilt, kun je nog steeds een leven van goede wil hebben, een leven van dienstbaarheid, van begrip; je kunt werken om het Werk gemakkelijker te volbrengen - dat alles - je kunt veel dingen doen. Maar tussen dit en het doen van yoga is er een groot verschil.

En om yoga te doen moet je het bewust willen, je moet weten wat het is, om mee te beginnen. Je moet weten wat het is, je moet er een besluit over nemen; maar als je eenmaal het besluit hebt genomen, mag je niet langer terugdeinzen. Daarom moet je het nemen met volledige kennis van het ding. Je moet weten waar je voor kiest als je zegt: "Ik wil yoga doen"; en daarom denk ik niet dat ik je ooit vanuit dit standpunt heb aangespoord...

Maar op de dag dat je een keuze maakt - als je het in alle oprechtheid hebt gedaan en in jezelf een radicale beslissing hebt gevoeld - is het anders. Er is het licht en het pad dat gevolgd moet worden, helemaal recht, en je mag er niet van afwijken. Het misleidt niemand, weet je; yoga is geen grap. Je moet weten wat je doet als je het kiest. Maar als je het kiest, moet je eraan vasthouden. Je hebt niet langer het recht om te aarzelen. Je moet rechtdoor gaan. Daar!...

Om yoga te doen, deze yoga van transformatie die, van alle dingen, het moeilijkst is - het is alleen als je voelt dat je hier bent gekomen voor dat (ik bedoel hier op aarde) en dat je niets anders hoeft te doen dan dat, en dat het de enige reden is van je bestaan - zelfs als je hard moet zwoegen, lijden, worstelen, het is van geen belang - "Dit is wat ik wil, en niets anders" - dan is het anders. Anders zal ik zeggen, "Wees gelukkig en wees goed, en dat is alles wat van je wordt gevraagd. Wees goed, in de zin van begripvol zijn, wetende dat de omstandigheden waarin je hebt geleefd uitzonderlijk zijn, en probeer een hoger, nobeler, waarachtiger leven te leiden dan het gewone, om een beetje van dit bewustzijn, dit licht en zijn goedheid zich in de wereld te laten uiten. Het zou heel goed zijn." Daar zijn we.

Maar als je eenmaal voet hebt gezet op het pad van yoga, moet je een vastberadenheid van staal hebben en rechtdoor lopen naar het doel, wat het ook kost.

Een Oproep voor het Pad

Waarvoor wil je Yoga? Om kracht te krijgen? Om vrede en kalmte te bereiken? Om de mensheid te dienen?

Geen van deze motieven is voldoende om aan te tonen dat je voor het Pad bestemd bent.

De vraag die je moet beantwoorden is deze: Wil je Yoga omwille van het Goddelijke? Is het Goddelijke het allerhoogste feit in je leven, zozeer zelfs dat het voor jou gewoonweg onmogelijk is om het zonder te doen? Heb je het gevoel dat je *bestaansreden* het Goddelijke is en dat er zonder het Goddelijke geen betekenis is in je bestaan? Als dat zo is, dan pas kan er gezegd worden dat je een oproep hebt voor het Pad.

Dit is het eerste wat nodig is - streven naar het Goddelijke.

Het volgende wat je moet doen is het verzorgen, het altijd alert, wakker en levend houden. En daarvoor is concentratie vereist - concentratie op het Goddelijke met het oog op een integrale en absolute toewijding aan zijn Wil en Doel.

Concentreer je op het hart. Ga erin; ga naar binnen en diep en ver, zo ver als je kunt. Verzamel alle snaren van je bewustzijn die verspreid zijn, rol ze op en neem een duik en zink naar beneden.

Er brandt daar een vuur, in de diepe stilte van het hart. Het is de goddelijkheid in jou - je ware wezen. Hoor zijn stem, volg zijn dictaten.

OVERGAVE, ZELF-OFFEREN, NEDERIGHEID

Twee Paden van Yoga

Er zijn twee paden van Yoga, een van *tapasyā* (discipline) en de andere van overgave. Het pad van *tapasyā* is zwaar. Hier vertrouwt je alleen op jezelf, je gaat verder op je eigen kracht. Je stijgt op en bereikt volgens de maat van je kracht. Er is altijd het gevaar om te vallen. En als je eenmaal valt, lig je gebroken in de afgrond en is er nauwelijks een remedie. Het andere pad, het pad van overgave, is veilig en zeker. Het is hier echter dat de Westerlingen hun moeilijkheid vinden. Ze hebben geleerd om alles te vrezen en te vermijden wat hun persoonlijke onafhankelijkheid bedreigt. Ze hebben het gevoel van individualiteit met de moedermelk ingeprent. En overgave betekent dat je dat allemaal opgeeft. Met andere woorden, je kunt, zoals Ramakrishna zegt, het pad van de baby-aap of dat van de baby-kat volgen. De baby-aap houdt zich vast aan zijn moeder om rondgedragen te worden en hij moet zich stevig vasthouden, anders valt hij als hij zijn grip verliest. Aan de andere kant, de babykat houdt zich niet vast aan zijn moeder, maar wordt vastgehouden door de moeder en heeft geen angst of verantwoordelijkheid; het heeft niets anders te doen dan de moeder het te laten vasthouden en *ma ma* te laten roepen.

Overgave en Yoga

Overgave is de beslissing die wordt genomen om de verantwoordelijkheid van je leven over te dragen aan het Goddelijke. Zonder deze beslissing is er helemaal niets mogelijk; als je je niet overgeeft, is de Yoga helemaal uit den boze. Al het andere komt er vanzelf na, want het hele proces begint met overgave. Je kunt je overgeven door kennis of door toewijding. Je hebt misschien een sterke intuïtie dat het Goddelijke alleen de waarheid is en een stralende overtuiging dat je het zonder het Goddelijke niet redt. Of je hebt misschien een spontaan gevoel dat deze zin de enige manier is om gelukkig te zijn, een sterk psychisch verlangen om exclusief bij het Goddelijke te horen: "Ik behoor niet tot mezelf", zeg je, en geeft de verantwoordelijkheid van je bestaan op aan de Waarheid. Dan komt het zelf-offeren: "Hier ben ik, een wezen met verschillende kwaliteiten, goed en slecht, duister en verlicht. Ik bied mezelf aan zoals ik ben aan u, neem me op met al mijn ups en downs, conflicterende impulsen en neigingen - doe met me wat u wilt."

Ware Overgave Vergroot Je

Met overgave bedoelen we... een spontane zelfgave, een geven van heel je zelf aan het Goddelijke, aan een groter Bewustzijn waarvan je deel uitmaakt. Overgave zal niet verminderen, maar toenemen; het zal je persoonlijkheid niet verminderen, verzwakken of vernietigen, het zal het versterken en vergroten. Overgave betekent een vrije totale overgave met alle heerlijkheid van het geven; er zit geen gevoel van opoffering in. Als je het minste gevoel hebt dat je een opoffering brengt, dan is het geen overgave meer. Want het betekent dat je jezelf reserveert of dat je probeert te geven, met tegenzin of met pijn en moeite, en niet de vreugde van het geschenk hebt, misschien zelfs niet het gevoel dat je geeft. Wanneer je iets doet met het gevoel van

een compressie van je wezen, wees er dan zeker van dat je het op de verkeerde manier doet. Ware overgave vergroot je; het vergroot je capaciteit; het geeft je een grotere mate in kwaliteit en in kwantiteit die je niet alleen had kunnen hebben. Deze nieuwe, grotere maatstaf van kwaliteit en kwantiteit verschilt van alles wat je eerder kon bereiken: je betreedt een andere wereld, een wijdte die je niet had kunnen betreden als je je niet had overgegeven. Het is als een druppel water die in de zee valt; als het daar nog steeds zijn eigen identiteit zou behouden, zou het een kleine druppel water blijven en niets meer, een kleine druppel die verpletterd is door alle onmetelijkheid eromheen, omdat het zich niet heeft overgegeven. Maar door zich over te geven, verenigt het zich met de zee en neemt het deel aan de aard en kracht en uitgestrektheid van de hele zee.

De Belangrijkste Overgave

De belangrijkste overgave is de overgave van je karakter, je manier van zijn, zodat het kan veranderen. Als je je eigen aard niet overgeeft, zal deze aard nooit veranderen. Dit is het belangrijkste. Je hebt bepaalde manieren van begrijpen, bepaalde manieren van reageren, bepaalde manieren van voelen, bijna bepaalde manieren van vooruitgang, en bovenal een speciale manier van naar het leven kijken en er bepaalde dingen van verwachten - nou, dit is wat je moet overgeven. Dat wil zeggen, als je werkelijk het goddelijke Licht wilt ontvangen en jezelf wilt transformeren, is het jouw hele manier van zijn die je moet aanbieden - bied aan door het te openen, het zo ontvankelijk mogelijk te maken, zodat het goddelijke Bewustzijn dat ziet hoe je zou moeten zijn, direct kan handelen en al deze bewegingen kan veranderen in bewegingen die meer waar zijn, meer in overeenstemming met jouw echte waarheid. Dit is oneindig veel belangrijker dan het opgeven van wat je doet.

Het is niet wat je doet (wat je doet, is erg belangrijk, dat is duidelijk) dat het belangrijkste is, maar wat je bent. Wat de activiteit ook is, het is niet helemaal de manier waarop je het doet, maar de staat van bewustzijn waarin het wordt gedaan die belangrijk is. Je mag werken, onbaatzuchtig werk doen zonder enig idee van persoonlijk gewin, werken voor de vreugde van het werken, maar als je niet tegelijkertijd bereid bent om dit werk op te geven, om het werk of de manier van werken te veranderen, als je vasthoudt aan je eigen manier van werken, is je overgave niet compleet. Je moet op een punt komen waarop alles gedaan is omdat je van binnen voelt, heel duidelijk, op een steeds dwingendere manier, dat dit is wat gedaan moet worden en op deze specifieke manier, en dat je het alleen daarom doet. Je doet het niet vanwege een gewoonte, gehechtheid of voorkeur, noch zelfs een concept, zelfs een voorkeur voor het idee dat het het beste is om te doen - anders is je overgave niet totaal.

Yoga Wordt Bewerkstelligd door Offering

Yoga betekent vereniging met het Goddelijke, en de vereniging wordt bewerkstelligd door offeren - het is gebaseerd op het offeren van jezelf aan het Goddelijke. In het begin begin je met het maken van dit offeren op een algemene manier, alsof het eens en voor altijd is; je zegt: "Ik ben de dienaar van het Goddelijke; mijn leven is absoluut gegeven aan het Goddelijke; al mijn inspanningen zijn voor de realisatie van het Goddelijke Leven." Maar dat is slechts de eerste stap; want dit is niet voldoende. Wanneer het besluit is genomen, wanneer je hebt besloten dat je hele leven aan het

Goddelijke zal worden gegeven, moet je het nog steeds op elk moment onthouden en het in alle details van je bestaan uitvoeren. Je moet bij elke stap voelen dat je tot het Goddelijke behoort; je moet de constante ervaring hebben dat, wat je ook denkt of doet, het altijd het Goddelijke Bewustzijn is dat door je heen werkt. Je hebt niets meer dat je je eigen kunt noemen; je voelt alles als afkomstig van het Goddelijke, en je moet het teruggeven aan zijn bron. Wanneer je dat beseft, houdt zelfs het kleinste ding waar je normaal gesproken niet veel aandacht aan besteedt of om geeft op triviale en onbelangrijk te zijn; het wordt vol betekenis en het opent een enorme horizon daarbuiten.

Dit is wat je moet doen om je algemene offer in gedetailleerde offers uit te voeren. Leef voortdurend in de aanwezigheid van het Goddelijke; leef in het gevoel dat het deze aanwezigheid is die je beweegt en alles doet wat je doet. Bied al je bewegingen eraan aan, niet alleen elke mentale handeling, elke gedachte en elk gevoel, maar zelfs de meest gewone en externe handelingen zoals eten; wanneer je eet, moet je voelen dat het de Goddelijke is die door je heen eet. Wanneer je op deze manier al je bewegingen in het Ene Leven kunt verzamelen, dan heb je in je eenheid in plaats van verdeeldheid. Niet langer wordt één deel van je natuur aan het Goddelijke gegeven, terwijl de rest op zijn gewone manier blijft, verdiept in gewone dingen; je hele leven wordt in beslag genomen, een integrale transformatie wordt geleidelijk in je gerealiseerd.

In de integrale Yoga moet het integrale leven tot in het kleinste detail worden getransformeerd, om te worden vergoddelijkt. Er is hier niets dat onbelangrijk is, niets dat onverschillig is. Je kunt niet zeggen: "Wanneer ik mediteer, filosofie lees of naar deze gesprekken luister, zal ik in deze toestand van een opening naar het Licht zijn en erom vragen, maar wanneer ik naar buiten ga om te wandelen of vrienden te bezoeken, kan ik mezelf toestaan om het allemaal te vergeten." Volharden in deze houding betekent dat je ongetransformeerd zult blijven en nooit de ware eenheid zult hebben; je zult altijd verdeeld zijn; je zult in het beste geval slechts glimpen van dit grotere leven hebben. Want hoewel bepaalde ervaringen en realisaties tot je kunnen komen in meditatie of in je innerlijke bewustzijn, zullen je lichaam en je uiterlijke leven onveranderd blijven. Een innerlijke verlichting die geen notitie neemt van het lichaam en het uiterlijke leven, is van geen groot nut, want het laat de wereld zoals die is.

Lege Contemplatie

Ik heb nog nooit mensen gezien die alles achterlieten om te gaan zitten in een min of meer lege contemplatie (want het is min of meer leeg), ik heb nog nooit zulke mensen enige vooruitgang zien boeken, of in ieder geval is hun vooruitgang zeer onbeduidend. Ik heb mensen gezien die geen enkele pretentie hadden om yoga te doen, die gewoon vervuld waren van enthousiasme door het idee van aardse transformatie en van de afdaling van het Goddelijke in de wereld en die hun kleine beetje werk deden met dat enthousiasme in het hart, zichzelf volledig gevend, zonder voorbehoud, zonder enig egoïstisch idee van een persoonlijke verlossing; deze heb ik geweldige vooruitgang zien boeken, werkelijk geweldig. En soms zijn ze wonderbaarlijk. Ik heb sannyasins gezien, ik heb mensen gezien die in kloosters leefden, ik heb mensen gezien die beweerden yogi's te zijn, nou, ik zou er geen een van de anderen voor een dozijn van zulke mensen willen ruilen... Het is niet door weg te rennen van de wereld dat je het zult veranderen. Het is door er te werken, bescheiden, nederig maar met een vuur in het hart, iets dat brandt als een offer.

Ascetische Methoden

Moeder, zijn ascetische methoden soms niet nuttig voor zelfbeheersing?

Nee! Je geneest niets. Je geeft jezelf alleen de illusie dat je vooruitgang hebt geboekt, maar je geneest niets. Het bewijs is dat als je stopt met je ascetische methoden, het nog sterker is dan voorheen; het komt met wraak terug. Het hangt ervan af wat je ascetische methoden noemt. Als het niet is om je over te geven aan het bevredigen van al je verlangens, is dit inderdaad geen ascese, het is gezond verstand. Het is iets anders. Ascetische methoden zijn dingen als herhaaldelijk vasten, jezelf dwingen om de kou te verdragen... in feite, om je lichaam een beetje te martelen. Dit geeft je inderdaad alleen een spirituele trots, niets meer. Het beheerst helemaal niets. Het is oneindig veel gemakkelijker. Mensen doen het omdat het heel gemakkelijk is, het is eenvoudig. Juist omdat de trots behoorlijk bevredigd is en de ijdelheid opgeblazen kan raken, wordt het heel gemakkelijk. Men toont zijn ascetische deugden op een geweldige manier en beschouwt zichzelf als een uiterst belangrijk persoon, en dat helpt hem om veel dingen te verdragen.

Het is veel moeilijker om je impulsen rustig en beheerst te beheersen en te voorkomen dat ze zich laten zien - veel moeilijker! - zonder ascetische maatregelen te nemen. Het is veel moeilijker om niet gehecht te zijn aan de dingen die je bezit dan om niets te bezitten. Dit is iets dat al eeuwenlang bekend is. Het vereist een veel grotere kwaliteit om niet gehecht te zijn aan de dingen die je bezit dan om geen bezittingen te hebben of om je bezittingen tot een strikt minimum te beperken. Het is veel moeilijker. Het is een veel hogere mate van morele waarde. Gewoon deze houding: als er iets naar je toe komt, neem het dan, gebruik het; als het om de een of andere reden weggaat, laat het dan gaan en heb er geen spijt van. Weiger het niet als het komt, weet hoe je je moet aanpassen en heb er geen spijt van als het weggaat.

Uiterlijke Discipline

Maar helpt een beetje uiterlijke discipline niet?

Als je jezelf een discipline oplegt en als het niet te dom is, kan het je helpen. Een discipline, zeg ik je - disciplines, tapasya's, alle ascetische disciplines zijn, zoals gewoonlijk beoefend, het beste middel om je trots te maken, om in jou zo'n geweldige trots op te bouwen dat je nooit, nooit bekeerd zult worden. Het zal met hamerslagen afgebroken moeten worden.

De eerste voorwaarde is een gezonde nederigheid die je doet beseffen dat je, tenzij je wordt ondersteund, gevoed, geholpen, verlicht, geleid door het Goddelijke, *helemaal niets* bent. Daar nu. Wanneer je dat hebt gevoeld, het niet alleen met je denkvermogen hebt begrepen, maar het tot in je lichaam hebt gevoeld, dan zul je wijs beginnen te worden, maar niet eerder.

Echte Nederigheid

Wat is de juiste en de verkeerde manier om nederig te zijn?

Het is heel eenvoudig, wanneer mensen wordt verteld "wees nederig", denken ze onmiddellijk aan "nederig zijn voor andere mensen" en die nederigheid is verkeerd. Ware nederigheid is nederigheid voor het Goddelijke, dat wil zeggen, een precies, exact, levend besef dat men niets is, niets kan doen, niets kan begrijpen zonder het Goddelijke, dat zelfs als men uitzonderlijk intelligent en bekwaam is, dit niets is in vergelijking met het goddelijke Bewustzijn, en dit besef moet men altijd behouden, omdat men dan altijd de ware houding van ontvankelijkheid heeft - een nederige ontvankelijkheid die persoonlijke pretenties niet tegenover het Goddelijke stelt.

Iemand Die Heel Weinig Weet

Het is niet per se iemand met enige ervaring die het meest gevorderd is. Hij mist een element van eenvoud, bescheidenheid en de plasticiteit die voortkomt uit het feit dat men nog niet volledig ontwikkeld is. Naarmate men groeit, kristalliseert er iets in het hoofd; het wordt steeds meer vast en tenzij je heel hard probeert, eindig je door gefossiliseerd te worden. Dit is wat er meestal gebeurt met mensen, met name degenen die hebben geprobeerd om enige realisatie te bereiken en daarin zijn geslaagd of degenen die zijn gaan geloven dat ze het doel hebben bereikt. In ieder geval was het hun persoonlijke doel. Ze hebben het bereikt, ze hebben het verworven. Het is gedaan, ze blijven daar; ze vestigen zich daar, ze zeggen "dat is het." En ze doen niets meer. Dus, daarna leven ze misschien nog tien jaar, of twintig of dertig, ze zullen niet wijken. Ze zijn daar, ze zullen daar blijven. Zulke mensen missen alle soepelheid van substantie die nodig is om verder te gaan en vooruitgang te boeken. Ze zitten vast. Het zijn heel goede objecten om in een museum te zetten, maar niet om werk mee te doen. Ze zijn als monsters om te laten zien wat er gedaan kan worden, maar ze zijn niet de substantie om meer te doen. Voor mij persoonlijk, ik geef toe dat ik voor mijn werk de voorkeur geef aan iemand die heel weinig weet, niet te veel heeft gewerkt, maar die een grote aspiratie heeft, veel goodwill en die in zichzelf deze vlam voelt, deze behoefte om vooruitgang te boeken. Hij weet misschien heel weinig, heeft misschien nog minder gerealiseerd, maar als hij dat in zich heeft, is het goede substantie waarmee men heel ver kan komen, veel verder.

Open Jezelf, Wees Bescheiden

Wat je zou moeten doen is de deuren van je wezen wijd openzetten voor het Goddelijke. Zodra je iets verbergt, stap je rechtstreeks in de Valsheid. De minste onderdrukking van jouw kant trekt je onmiddellijk naar beneden in de onbewustheid. Als je volledig bewust wilt zijn, sta dan altijd voor de Waarheid - open jezelf volledig en doe je uiterste best om het diep in je te laten kijken, in elke hoek van je wezen. Dat alleen zal licht en bewustzijn en alles wat het meest waar is in je brengen. Wees absoluut bescheiden - dat wil zeggen, ken de afstand tussen wat je bent en wat zal zijn, en laat de grove fysieke mentaliteit niet denken dat het weet wanneer het dat niet doet, dat het kan oordelen wanneer het dat niet kan. Bescheidenheid impliceert het jezelf met heel je hart overgeven aan het Goddelijke, om hulp vragen en, door onderwerping, de vrijheid en afwezigheid van verantwoordelijkheid winnen die het denkvermogen volkomen stilte schenkt. Anders kun je niet hopen de vereniging met het Goddelijke Bewustzijn en de Goddelijke Wil te bereiken.

OPRECHTHEID, WAAKZAAMHEID, WILSKRACHT

Oprechtheid

Wat is de fundamentele deugd die moet worden ontwikkeld om je voor te bereiden op het spirituele leven?

Ik heb dit al vaak gezegd, maar dit is een kans om het te herhalen: het is *oprechtheid*.

Een oprechtheid die totaal en absoluut moet worden, want oprechtheid *alleen* is je bescherming op het spirituele pad. Als je niet oprecht bent, zul je bij de volgende stap zeker vallen en je hoofd breken. Allerlei krachten, wilskracht, invloeden, entiteiten zijn er, op zoek naar de kleinste scheur in deze oprechtheid en ze rennen onmiddellijk door die scheur naar binnen en beginnen je in verwarring te brengen.

Wees er daarom, voordat je iets doet, iets begint, iets probeert, *eerst* zeker van dat je niet alleen zo oprecht bent als je kunt zijn, maar dat je de intentie hebt om nog oprechter te worden.

Want dat is je enige bescherming.

Volmaakte Oprechtheid

In principe, welk pad je ook volgt - of het nu het pad van overgave, toewijding, kennis is - als je wilt dat het perfect is, is het altijd even moeilijk, en er is maar één manier, één, ik ken er maar één: dat is volmaakte oprechtheid, maar *volmaakte* oprechtheid!

Weet je wat volmaakte oprechtheid is?...

Nooit proberen jezelf te misleiden, nooit een deel van je wezen laten proberen een manier te vinden om anderen te overtuigen, nooit gunstig uitleggen wat je doet om een excuus te hebben voor wat je wilt doen, nooit je ogen sluiten als iets onaangenaam is, nooit iets voorbij laten gaan, tegen jezelf zeggen: "Dat is niet belangrijk, de volgende keer zal het beter zijn."

Oh! Het is heel moeilijk. Probeer het gewoon een uur en je zult zien hoe moeilijk het is. Slechts één uur, om *volledig, absoluut* oprecht te zijn. Niets voorbij laten gaan. Dat wil zeggen, alles wat je doet, alles wat je voelt, alles wat je denkt, alles wat je wilt, is uitsluitend het Goddelijke.

"Ik wil niets anders dan het Goddelijke, ik denk aan niets anders dan het Goddelijke, ik doe niets anders dan wat mij naar het Goddelijke zal leiden, ik hou van niets anders dan het Goddelijke."

Probeer - probeer, gewoon om te zien, probeer een half uur lang, je zult zien hoe moeilijk het is!

Ongelukkigheid en Onoprechtheid

Je voelt je ongemakkelijk, heel ellendig, neerslachtig, een beetje ongelukkig: "De dingen zijn vandaag niet helemaal prettig. Ze zijn hetzelfde als gisteren; gisteren waren ze prachtig, vandaag zijn ze niet prettig!" - Waarom? Omdat je gisteren in een volmaakte staat van overgave was, min of meer volmaakt - en vandaag ben je dat niet meer. Dus wat gisteren zo mooi was, is vandaag niet meer mooi. Die vreugde die je in je had, dat vertrouwen, de zekerheid dat alles goed zal komen en het grote

Werk zal worden volbracht, die zekerheid - dit alles, zie je, is versluierd, is vervangen door een soort twijfel en, ja, door een ontevredenheid: "De dingen zijn niet mooi, de wereld is smerig, de mensen zijn niet prettig." Soms gaat het zo ver: "Het eten is niet goed, gisteren was het uitstekend." Het is hetzelfde, maar vandaag is het niet goed! Dit is de barometer! Je kunt jezelf meteen vertellen dat er ergens een onoprechtheid is ingeslopen. Het is heel gemakkelijk om te weten, je hoeft niet heel geleerd te zijn, want zoals Sri Aurobindo heeft gezegd in *Elements of Yoga*: Je weet of je gelukkig of ongelukkig bent, je weet of je tevreden of ontevreden bent, je hoeft jezelf geen ingewikkelde vragen te stellen, je weet het! - Nou, het is heel eenvoudig.

Op het moment dat je je ongelukkig voelt, kun je eronder schrijven: "Ik ben niet oprecht!" Deze twee zinnen gaan samen:

"IK VOEL ME ONGELUKKIG."

"IK BEN NIET OPRECHT."

Wat is er nu mis? Dan begin je te kijken, het is gemakkelijk om erachter te komen...

De Psychische Spiegel

Dit is het leven. Je struikelt en valt bij de eerste gelegenheid. Je zegt tegen jezelf: "Oh! Je kunt niet altijd zo serieus zijn", en als het andere deel weer terugkomt, heb je bitter berouw: "Ik was een dwaas, ik heb mijn tijd verspild, nu moet ik opnieuw beginnen..." Soms is er een deel dat slechtgehumeurd is, in opstand, vol zorgen, en een ander dat progressief is, vol overgave. Dat alles, de een na de ander.

Er is maar één remedie: die wegwijzer moet er altijd zijn, een spiegel die goed geplaatst is in iemands gevoelens, impulsen, al zijn sensaties. Je ziet ze in deze spiegel. Er zijn er die niet erg mooi of prettig zijn om naar te kijken; er zijn er andere die mooi, prettig zijn en bewaard moeten worden. Dit doe je honderd keer per dag als het nodig is. En het is erg interessant. Je tekent een soort grote cirkel rond de psychische spiegel en rangschikt alle elementen eromheen. Als er iets niet in orde is, werpt het een soort grijze schaduw op de spiegel: dit element moet worden verplaatst, georganiseerd. Er moet tegen worden gesproken, het moet worden begrepen, men moet uit die duisternis komen. Als je dat doet, raak je nooit verveeld.

Slechte Impulsen en Gedachten

Moeder, als we bij je komen, proberen we zo goed mogelijk te zijn, dat wil zeggen, om heel goede gedachten te hebben; maar vaak komen juist alle slechte impulsen, slechte gedachten die we overdag hadden naar voren.

Dat is misschien zodat je ervan af kunt komen.

Als ze komen, kun je ze aanbieden en vragen om ervan af te komen.

Dat is misschien de reden, het is omdat het Bewustzijn zuiverend werkt. Het heeft helemaal geen zin om dingen te verbergen en ze op deze manier achter je te schuiven, en je voor te stellen dat ze er niet zijn, omdat je een sluier voor je hebt gelegd. Het is veel beter om jezelf te zien zoals je bent, - op voorwaarde dat je bereid bent om deze manier van zijn op te geven. Als je komt terwijl je toestaat dat alle slechte bewegingen naar de oppervlakte komen om zich laten zien; als je ze aanbiedt, als je zegt: "Nou, zo ben ik nu eenmaal", en als je tegelijkertijd de aspiratie hebt om anders te zijn, dan is deze seconde van aanwezigheid buitengewoon nuttig;

je kunt, ja, in een paar seconden de hulp ontvangen die je nodig hebt om ervan af te komen; terwijl het niet erg nuttig is als je als een kleine heilige komt en tevreden weggaat, zonder iets te hebben ontvangen.

Automatisch gedraagt het Bewustzijn zich zo, het is als de straal die licht brengt waar er geen was. Alleen, wat nodig is, is om in een staat te zijn waarin men het ding wil opgeven, ervan af wil komen - niet eraan vastklampen en het behouden. Als men het oprecht uit zichzelf wil trekken, het wil laten verdwijnen, dan is het erg nuttig.

Bied de Verkeerde Bewegingen Aan

In plaats van het ondergronds te drijven, moet het worden aangeboden. Het is om datgene, de beweging zelf, te plaatsen, om het in het licht te *projecteren*.... Over het algemeen kronkelt het en weigert het! Maar (*Moeder lacht*) dat is de enige manier. Daarom is dit Bewustzijn zo kostbaar.... Nou, wat de onderdrukking teweegbrengt is het idee van goed en slecht, een soort minachting of schaamte voor wat als slecht wordt beschouwd, en je doet dit zoals (*gebaar van afstoting*), je wilt het niet zien, je wilt niet dat het er is. Het moet... Het eerste - het allereerste om te beseffen is dat het de zwakte van ons bewustzijn is die deze verdeling maakt en dat er een Bewustzijn is (nu ben ik er zeker van) waarin dat niet bestaat, waarin wat we "kwaad" noemen net zo noodzakelijk is als wat we "goed" noemen, en dat als we onze sensatie - of onze activiteit of onze perceptie - in dat Licht kunnen projecteren, dat de genezing zal brengen. In plaats van het te onderdrukken of af te wijzen als iets dat vernietigd moet worden (het kan niet vernietigd worden!), moet het in het Licht geprojecteerd worden. En hierdoor heb ik al een paar dagen een zeer interessante ervaring: in plaats van te proberen om bepaalde dingen (die men niet accepteert en die een onevenwicht in het wezen veroorzaken) ver van zichzelf weg te gooien, in plaats van dat te doen, ze te accepteren, ze als deel van zichzelf te nemen en... (*Moeder opent haar handen*) ze aan te bieden. Ze willen niet aangeboden worden, maar er is een manier om ze te dwingen: de weerstand wordt verminderd in de mate waarin we in onszelf ons gevoel van afkeuring kunnen verminderen; als we dit gevoel van afkeuring kunnen vervangen door een hoger begrip, dan slagen we. Het is veel gemakkelijker.

Ik geloof dat het dat is. Alle, alle bewegingen die je naar beneden halen, moeten in contact worden gebracht met het hogere begrip.

De Positieve en Negatieve Kanten

Er is een positieve en een negatieve kant aan dit werk.

De positieve kant is om je aspiratie te vergroten, je bewustzijn te ontwikkelen, je wezen te verenigen, naar binnen te gaan om steeds meer in contact te komen met je psychische wezen; om alle delen, alle bewegingen, alle activiteiten van je wezen op te pakken en ze voor dit psychische bewustzijn te plaatsen, zodat ze op hun ware plaats vallen in relatie tot dit centrum; en ten slotte om al je aspiraties naar het Goddelijke en je vooruitgang naar het Goddelijke te organiseren. Dat is de positieve kant.

Tegelijkertijd bestaat de negatieve kant uit het methodisch en met onderscheidingsvermogen weigeren van alle invloeden die van buitenaf komen of van het onderbewuste of onbewuste of van de omgeving, en die de spirituele

voortgang in de weg staan. Men moet deze invloeden, suggesties, impulsen onderscheiden en ze systematisch weigeren zonder ooit ontmoedigd te raken door hun volharding en zich ooit over te geven aan hun wil. Men moet tegelijkertijd duidelijk in zijn wezen al zijn verschillende elementen observeren, duistere, egoïstische, onbewuste of zelfs kwaadwillige, die bewust of onbewust deze slechte invloeden beantwoorden, en ze niet alleen toestaan om in het bewustzijn door te dringen, maar soms ook om zich daar te vestigen. Dat is de negatieve kant.

Beide moeten tegelijkertijd worden beoefend. Afhankelijk van het moment, de gelegenheid, de innerlijke bereidheid, moet je nu op de een, dan op de ander aandringen, maar nooit een van beide vergeten.

Waakzaamheid

Waakzaamheid betekent wakker zijn, op je hoede zijn, oprecht zijn - nooit verrast worden. Wanneer je sadhana wilt doen, is er op elk moment van je leven een keuze tussen het zetten van een stap die naar het doel leidt en in slaap vallen of soms zelfs achteruitgaan en tegen jezelf zeggen: "Oh, later, niet meteen" - op de weg gaan zitten.

Waakzaam zijn betekent niet alleen weerstand bieden aan wat je naar beneden trekt, maar vooral alert zijn om geen enkele kans te verliezen om voortgang te boeken, geen enkele kans om een zwakte te overwinnen, een verleiding te weerstaan, geen enkele kans om iets te leren, iets te corrigeren, iets onder de knie te krijgen. Als je waakzaam bent, kun je in een paar dagen doen wat anders jaren zou duren. Als je waakzaam bent, verander je elke omstandigheid in je leven, elke actie, elke beweging in een gelegenheid om dichterbij het doel te komen.

Weiger de Lagere Bewegingen

Lieve moeder, hoe kunnen we het bewustzijn leegmaken van zijn gemengde inhoud?

Door aspiratie, de afwijzing van de lagere bewegingen, een oproep aan een hogere kracht. Als je bepaalde bewegingen niet accepteert, dan nemen ze geleidelijk aan in kracht af en stoppen ze met optreden als ze merken dat ze zich niet kunnen manifesteren. Als je weigert om alles wat van een lagere soort is uit te drukken, verdwijnt het zelf beetje bij beetje en wordt het bewustzijn leeggemaakt van lagere dingen. Het is door te weigeren om uiting te geven - ik bedoel niet alleen in actie, maar ook in denken, in voelen. Wanneer impulsen, gedachten, emoties komen, als je weigert ze uit te drukken, als je ze opzij duwt en in een staat van innerlijke aspiratie en kalmte blijft, dan verliezen ze geleidelijk aan hun kracht en stoppen ze met komen. Zo wordt het bewustzijn leeggemaakt van zijn lagere bewegingen.

Maar bijvoorbeeld, wanneer ongewenste gedachten komen, als je ernaar kijkt, ze observeert, als je plezier hebt in het volgen van ze in hun bewegingen, zullen ze nooit stoppen met komen. Hetzelfde geldt voor ongewenste gevoelens of sensaties: als je er aandacht aan besteedt, je erop concentreert of er zelfs met een zekere toegeeflijkheid naar kijkt, zullen ze nooit stoppen. Maar als je absoluut weigert ze te ontvangen en uit te drukken, dan stoppen ze na een tijdje. Je moet geduldig en heel volhardend zijn.

In een groot streven, als je jezelf in contact kunt brengen met iets hogers, een invloed van je psychische wezen of een licht van boven, en als je dit in contact kunt brengen met deze lagere bewegingen, dan stoppen ze natuurlijk sneller. Maar voordat je deze dingen zelfs maar door aspiratie kunt aantrekken, kun je die bewegingen al stoppen om tot uitdrukking te komen in jou door een heel volhardende en geduldige weigering. Als gedachten komen die je niet leuk vindt, als je ze gewoon wegveegt en er helemaal geen aandacht aan besteedt, dan zullen ze na een tijdje niet meer komen. Maar je moet dit heel volhardend en regelmatig doen.

Begin van Buitenaf

Alle krachten op aarde neigen naar zelfexpressie. Deze krachten komen met het doel om zichzelf te manifesteren en als je een barrière plaatst en weigert ze te uiten, kunnen ze proberen om een tijdje tegen de barrière te slaan, maar uiteindelijk zullen ze zichzelf uitputten en zich niet manifesteren, zullen ze zich terugtrekken en je met rust laten.

Je moet dus nooit zeggen: "Ik zal eerst mijn gedachten zuiveren, mijn lichaam zuiveren, mijn vitale zuiveren en dan zal ik later mijn actie zuiveren." Dat is de normale volgorde, maar het lukt nooit. De effectieve volgorde is om van buitenaf te beginnen: "Het allereerste is dat ik het niet doe, en daarna verlang ik er niet meer naar en vervolgens sluit ik mijn deuren volledig voor alle impulsen: ze bestaan niet langer voor mij, ik sta nu buiten dat alles." Dit is de ware volgorde, de volgorde die effectief is. Eerst, het niet doen. En dan zul je geen verlangen meer hebben naar iets en daarna zal het volledig uit je bewustzijn verdwijnen.

Innerlijke Reinheid

Ik heb mensen gekend (velen, niet alleen een paar, ik bedoel onder degenen die yoga beoefenen), ik heb er veel gekend die, elke keer dat ze een fijne aspiratie hadden, en hun aspiratie was erg sterk en ze kregen een antwoord op deze aspiratie, elke keer, dezelfde dag of uiterlijk de volgende dag, een complete terugval van bewustzijn hadden en precies het tegenovergestelde van hun aspiratie ondergingen. Zulke dingen gebeuren bijna constant. Nou, deze mensen hebben alleen de positieve kant ontwikkeld. Ze maken een soort discipline van aspiratie, ze vragen om hulp, ze proberen in contact te komen met hogere krachten, ze slagen daarin, ze hebben ervaringen; maar ze hebben het schoonmaken van hun kamer volledig verwaarloosd; het is net zo vies gebleven als altijd, en dus, natuurlijk, wanneer de ervaring voorbij is, wordt dit vuil nog steeds weezinwekkender dan voorheen.

Men mag nooit nalaten om zijn kamer schoon te maken, het is erg belangrijk; innerlijke reinheid is minstens zo belangrijk als uiterlijke reinheid.

Vivekananda heeft geschreven (ik ken het origineel niet, ik heb alleen de Franse vertaling gelezen): "Iedere ochtend moet men zijn ziel en zijn lichaam reinigen, maar als men geen tijd heeft voor beide, is het beter om de ziel te reinigen dan het lichaam."

Jezelf de Schuld Geven

Is jezelf de schuld geven een goede methode om vooruit te komen?

Jezelf de schuld geven? Nee, niet per se. Het kan nuttig zijn, het is inderdaad nuttig van tijd tot tijd om uit de illusie van je eigen perfectie te komen. Maar men verspilt veel energie aan zelfkritiek. Het is veel beter om dezelfde energie te gebruiken om vooruitgang te boeken, een concrete vooruitgang, iets nuttigers. Bijvoorbeeld, als je gedachten hebt die onaangenaam, lelijk, vulgair en verontrustend zijn, en je zegt: "Ah, ah, wat ben ik ondraaglijk, ik heb nog steeds zulke gedachten, wat een overlast is het!", dan zou het veel beter zijn om deze energie te gebruiken om gewoon dit (*gebaar*) te doen en de gedachten te verdrijven.

En dit is nog maar de eerste stap. De tweede is om te proberen andere gedachten te hebben, om interesse te tonen in iets anders: lees of reflecteer, maar probeer in ieder geval je denkvermogen te vullen met iets interessanter, om je energie te gebruiken om te construeren in plaats van te vernietigen.

Het is natuurlijk nodig om van tijd tot tijd je fouten te erkennen; het is absoluut onmisbaar. Maar om er te lang bij stil te staan is niet nodig. Wat nodig is, is om al je energie te gebruiken om de kwaliteiten op te bouwen die je wilt hebben en te doen wat je wilt doen. Dit is veel belangrijker.

Waak voor Wanhoop

Voor sommige mensen zijn gebeurtenissen altijd in strijd met wat ze verlangen of nastreven of geloven dat goed voor hen is. Ze zijn vaak wanhopig. Is dit een noodzaak voor hun vooruitgang?

Wanhoop is nooit een noodzaak voor vooruitgang, het is altijd een teken van zwakte en *tamas*; Het duidt vaak op de aanwezigheid van een tegenwerkende kracht, dat wil zeggen, een kracht die doelbewust optreedt tegen *sadhana*.

Dus in alle omstandigheden van het leven moet je altijd heel voorzichtig zijn om je te beschermen tegen wanhoop. Trouwens, deze gewoonte om somber, knorrig en wanhopig te zijn, hangt niet echt af van gebeurtenissen, maar van een gebrek aan vertrouwen in de natuur. Iemand die geloof heeft, al is het maar in zichzelf, kan alle moeilijkheden, alle omstandigheden, zelfs de meest ongunstige, zonder ontmoediging of wanhoop onder ogen zien. Hij vecht als een man tot het einde. Naturen die geen geloof hebben, missen ook uithoudingsvermogen en moed.

Men Kiest ervoor om Zwak te Zijn

Moeder, er zijn fouten... Je weet dat het vergissingen zijn, maar toch is het alsof je gedwongen bent ze te maken. Dan?

Gedwongen door wat? Ah, dit is precies wat er gebeurt! Het is de lagere natuur, de instincten van het onderbewuste die je beheersen en je dingen laten doen die je niet zou moeten doen. En dus is het een keuze tussen je wil en het aanvaarden van onderwerping. Er is altijd een moment waarop men kan beslissen....

En het is een keuze tussen zwakke onderwerping en een controlerende wil. En als de wil helder is, als het op de waarheid is gebaseerd, als het werkelijk de waarheid gehoorzaamt en helder is, heeft het altijd de macht om de verkeerde beweging te weigeren. Het is een excuus dat je jezelf geeft als je zegt: "Ik kon het

niet." Het is niet waar. Het is dat je het echt niet op de juiste manier hebt gewild. Want er is altijd de keuze tussen "ja" zeggen en "nee" zeggen. Maar men kiest ervoor zwak te zijn en geeft zichzelf later dit excuus door te zeggen: "Het is niet mijn schuld; het was sterker dan ik." Het is jouw schuld als het ding sterker was dan jij. Omdat je deze impulsen niet bent, ben je een bewuste ziel en een intelligente wil, en het is jouw plicht om ervoor te zorgen dat *dit* is wat je regeert en niet de impulsen van beneden.

Terugvallen in Dwaling

Maar om terug te vallen in een fout waarvan men *weet dat* het een dwaling is, om nog eens een fout te maken waarvan men *weet dat* het een vergissing is, dat lijkt mij fantastisch! Het is een lange tijd – nou ja, in ieder geval relatief, volgens menselijke berekening – het is een lange tijd dat ik op aarde ben geweest, en ik ben nog niet in staat geweest om dat te begrijpen. Het lijkt mij — het lijkt mij onmogelijk. Verkeerde gedachten, verkeerde impulsen, innerlijke en uiterlijke leugens, dingen die lelijk zijn, laaghartig, zolang men ze doet of heeft door onwetendheid - onwetendheid is er in de wereld - men begrijpt, men heeft de gewoonte ze te doen; het is onwetendheid, men weet niet dat het anders zou moeten zijn. Maar op het moment dat de kennis er is, het licht er is, op het moment dat men het ding heeft gezien zoals het is, hoe kan men het dan opnieuw doen? Dat begrijp ik niet!

Waar is men dan van gemaakt? Is men gemaakt van snippers? Men is gemaakt van god weet wat, van gelei?... Het is niet uit te leggen. Maar is er geen aansporing, geen wil, niets? Is er geen innerlijke dynamiek?

Versterk de Wil

Moeder, hoe kan iemand zijn wil versterken?

O, als men spieren versterkt, door een methodische oefening. Je neemt één klein iets, iets wat je wilt doen of niet wilt doen. Begin met een klein iets, niet iets heel essentieels voor het wezen, maar een klein detail. En dan, bijvoorbeeld, als het iets is dat je gewoon bent te doen, sta je er met dezelfde regelmaat op, zie je, om het niet te doen of om het te doen - je staat erop en dwingt jezelf om het te doen zoals je jezelf dwingt om een gewicht op te tillen - het is hetzelfde. Je doet dezelfde soort inspanning, maar het is meer een innerlijke inspanning. En nadat je dit soort kleine dingen hebt gedaan – dingen die relatief gemakkelijk zijn, weet je – nadat je deze hebt genomen en ermee bent geslaagd, kun je je verenigen met een grotere kracht en een ingewikkelder experiment proberen. En geleidelijk, als je dit regelmatig doet, zul je eindigen met het verwerven van een onafhankelijke en zeer sterke wil.

Hoe Waarlijk te Willen?

Het is heel belangrijk om te leren hoe je moet willen. En om echt te willen, moet je je wezen verenigen. Sterker nog, om een wezen te zijn, moet men zich eerst verenigen. Als iemand wordt aangetrokken door absoluut tegenovergestelde neigingen, als iemand driekwart van zijn leven doorbrengt zonder zich bewust te zijn van zichzelf en

de redenen waarom hij dingen doet, is men dan een echt wezen? Men bestaat niet. Men is een massa van invloeden, bewegingen, krachten, acties, reacties, maar men is geen wezen. Men begint een wezen te worden wanneer men een wil begint te krijgen. En men kan geen wil hebben tenzij hij verenigd is.

En wanneer je een wil hebt, zul je in staat zijn om tegen het Goddelijke te zeggen: "Ik wil wat U wilt." Maar niet eerder. Want om te willen wat het Goddelijke wil, moet je een wil hebben, anders kun je helemaal niets willen. Dat zou je graag willen. Je zou het heel leuk vinden. Je zou heel graag willen wat het Goddelijke wil doen. Je hebt geen wil om aan Hem te geven en Hem in dienst te stellen.

ANDERE PERSONEN EN KRACHTEN

Anderen Zijn een Spiegel

Wanneer iets in een persoon je volkomen onaanvaardbaar of belachelijk lijkt: - "Wat! Hij is zo, hij gedraagt zich zo, hij zegt zulke dingen, hij doet dat soort dingen" – je zou tegen jezelf moeten zeggen: "Nou, nou, maar misschien doe ik hetzelfde zonder dat ik me ervan bewust ben. Ik zou er beter aan doen om eerst naar mezelf te kijken voordat ik hem bekritiseer, om er zeker van te zijn dat ik niet precies hetzelfde doe op een iets andere manier." Als je het gezonde verstand en de intelligentie hebt om dit te doen telkens als je geschokt bent door het gedrag van een ander, zul je beseffen dat in het leven je relaties met anderen als een spiegel zijn die je wordt voorgehouden, zodat je gemakkelijker en duidelijker de zwakheden kunt zien die je in je draagt.

Op een algemene en bijna absolute manier is alles wat je bij andere mensen schokt, precies datgene wat je in jezelf draagt in een min of meer versluisde, min of meer verborgen vorm, hoewel misschien in een iets andere gedaante die je in staat stelt jezelf voor de gek te houden. En wat in jezelf onschuldig genoeg lijkt, wordt monsterlijk zodra je het bij anderen ziet.

Probeer dit eens te ervaren; het zal jullie enorm helpen om jezelf te veranderen. Tegelijkertijd zal het een zonnige tolerantie brengen in je relaties met anderen, de goede wil die voortkomt uit begrip, en het zal heel vaak een einde maken aan deze volkomen nutteloze ruzies.

Bekijk alles met een welwillende glimlach. Neem alle dingen die je irriteren als een les voor jezelf en je leven zal ook vrediger en effectiever zijn, want een groot percentage van je energie gaat zeker verloren aan de irritatie die je voelt als je bij anderen niet de perfectie vindt die je in jezelf zou willen realiseren.

Je stopt bij de perfectie die anderen zouden moeten realiseren en je bent je zelden bewust van het doel dat je zelf zou moeten nastreven. Als je je daarvan bewust bent, begin dan met het werk dat je wordt toevertrouwd, dat wil zeggen dat je je realiseert wat je moet doen en dat je je niet bezighoudt met wat anderen doen, want dat gaat je tenslotte niet aan. En de beste manier om tot de ware houding te komen, is gewoon te zeggen: "Iedereen om me heen, alle omstandigheden in mijn leven, alle mensen in mijn buurt, zijn een spiegel die mij door het Goddelijke Bewustzijn wordt voorgehouden om mij de vooruitgang te laten zien die ik moet maken. Alles wat mij bij anderen schokt, betekent een werk dat ik in mezelf moet doen."

En misschien, als men ware volmaaktheid in zich droeg, zou men het vaker in anderen ontdekken.

Beledigingen: Blijf Onbeweeglijk

... Het is veel moeilijker om kalm, onbeweeglijk, onwankelbaar te blijven voor iets heel onaangenaams – of het nu woorden of daden zijn die tegen je worden gericht – oneindig veel moeilijker dan met hetzelfde geweld te antwoorden. Stel dat iemand je beledigt; als je in het aangezicht van deze beledigingen onbeweeglijk kunt blijven (niet alleen uiterlijk, ik bedoel integraal), zonder op enigerlei wijze te worden geschokt

of aangeraakt: je bent daar als een kracht waartegen je niets kunt doen en je antwoordt niet, je maakt geen gebaar, je zegt geen woord, alle beledigingen die naar je hoofd worden geslingerd, laten je absoluut onaangeroerd, van binnen en van buiten; je kunt je hartslag absoluut stil houden, je kunt de gedachten in je hoofd vrij onbeweeglijk en kalm houden zonder dat ze ook maar in het minst gestoord worden, dat wil zeggen, je hoofd antwoordt niet onmiddellijk met soortgelijke vibraties en je zenuwen voelen zich niet geklemd door de behoefte om een paar slagen terug te geven om zichzelf te ontlasten; als je zo kunt zijn, heb je een statische kracht, en die is oneindig veel krachtiger dan wanneer je zo'n soort kracht had die je belediging met belediging beantwoordt, klap met klap en opwinding met opwinding.

Wees Goed om Goed te Zijn

Je moet niet de illusie koesteren dat als je het rechte pad wilt volgen, als je bescheiden bent, als je zuiverheid zoekt, als je ongeïnteresseerd bent, als je een eenzaam bestaan wilt leiden en een helder oordeel wilt hebben, de dingen gemakkelijk zullen worden.... Het is precies het tegenovergestelde! Wanneer je begint te groeien naar innerlijke en uiterlijke perfectie, beginnen de moeilijkheden op hetzelfde moment.

Ik heb heel vaak mensen horen zeggen: "Oh! nu ik probeer goed te zijn, lijkt iedereen slecht voor me te zijn!" Maar dit is juist om je te leren dat je niet goed moet zijn met een belanghebbend motief, je moet niet goed zijn zodat anderen goed voor je zullen zijn – je moet goed zijn om goed te zijn.

Het is altijd dezelfde les: je moet het zo goed mogelijk doen, het beste wat je kunt, maar zonder een resultaat te verwachten, zonder het te doen met het oog op het resultaat. Alleen al deze houding, om een beloning te verwachten voor een goede daad – om goed te worden omdat men denkt dat dit het leven gemakkelijker zal maken – neemt alle waarde weg van de goede daad.

Je moet goed zijn uit liefde voor het goede, je moet rechtvaardig zijn uit liefde voor de gerechtigheid, je moet zuiver zijn uit liefde voor de zuiverheid en je moet belangeloos zijn uit liefde voor belangeloosheid; dan weet je zeker dat je onderweg verder komt.

De Enige Uitweg

Zie je, in de huidige toestand van de wereld zijn de omstandigheden altijd moeilijk. De hele wereld bevindt zich in een toestand van strijd, conflict, tussen de krachten van waarheid en licht die zich willen manifesteren en de oppositie van alles wat niet wil veranderen, dat vertegenwoordigt wat in het verleden vaststond, verhard en weigert te gaan. Natuurlijk voelt elk individu zijn eigen moeilijkheden en wordt hij geconfronteerd met dezelfde obstakels.

Er is maar één manier voor jou. Het is een totale, volledige en onvoorwaardelijke overgave. Wat ik daarmee bedoel is het opgeven van niet alleen je acties, werk, ambities, maar ook van al je gevoelens, in de zin dat alles wat je doet, alles wat je bent, exclusief voor het Goddelijke is. Dus je voelt je boven de omringende menselijke reacties – niet alleen erboven, maar ook beschermd tegen hen door de muur van de Genade van God. Als je eenmaal geen verlangens meer hebt, geen gehechtheden meer, als je eenmaal alle noodzaak hebt opgegeven om een beloning van mensen te ontvangen, wie ze ook zijn – wetende dat de enige

beloning die de moeite waard is om te krijgen, de beloning is die van de Allerhoogste komt en die nooit faalt – als je eenmaal de gehechtheid aan alle uiterlijke wezens en dingen opgeeft, je voelt meteen in je hart deze Aanwezigheid, deze Kracht, deze Genade die altijd bij je is.

En er is geen andere remedie. Het is de enige remedie, voor *iedereen* zonder uitzondering. Tegen al degenen die lijden, moet hetzelfde worden gezegd: alle lijden is het teken dat de overgave niet totaal is. Als je dan zo'n "knal" in je voelt, zeg je in plaats van te zeggen: "Oh, dit is slecht" of "Deze omstandigheid is moeilijk": "Mijn overgave is niet perfect." Dan is het in orde. En dan voel je de Genade die je helpt en je leidt, en je gaat verder. En op een dag kom je tevoorschijn in die vrede die niets kan verstoren. Je antwoordt op alle tegengestelde krachten, de tegengestelde bewegingen, de aanvallen, de misverstanden, de kwade wil, met dezelfde glimlach die voortkomt uit volledig vertrouwen in de Goddelijke Genade. En dat is de *enige* uitweg, er is geen andere. Deze wereld is een wereld van conflicten, lijden, moeilijkheden, spanning; het is ervan gemaakt. Het is nog niet veranderd, het zal nog even duren voordat het verandert. En voor elk is er een mogelijkheid om eruit te komen. Als je achteroverleunt op de aanwezigheid van de Allerhoogste Genade, is dat de *enige* uitweg...

... Verwacht geen menselijke waardering – omdat mensen niet weten op welke gronden ze iets moeten waarderen, en bovendien, als er iets is dat superieur is aan hen, vinden ze het niet leuk.

Maar waar haal je zo'n kracht vandaan?

In jou. De Goddelijke Aanwezigheid is in jou. Het zit in jou. Je zoekt het buiten; kijk naar binnen. Het zit in jou. De Aanwezigheid is daar. Je wilt de waardering van anderen om kracht te krijgen – je zult het nooit krijgen. De kracht zit in jezelf. Als je wilt, kun je streven naar wat jou het allerhoogste doel lijkt, het allerhoogste licht, de allerhoogste kennis, de allerhoogste liefde. Maar het zit in je – anders zou je er nooit contact mee kunnen maken. Als je diep genoeg in jezelf gaat, zul je het daar vinden, als een vlam die altijd recht omhoog brandt.

En geloof niet dat het zo moeilijk is om te doen. Omdat de blik altijd naar buiten is gericht, voel je de Aanwezigheid niet. Maar als je, in plaats van naar buiten te kijken voor steun, je concentreert en bidt - binnenin, tot de hoogste kennis - om op elk moment te weten wat er gedaan moet worden, de manier waarop je het moet doen, en als je alles geeft wat je bent, alles wat je doet om perfectie te verwerven, zul je voelen dat de steun er is, altijd begeleidend, de weg wijzend. En als er een moeilijkheid is, dan geef je het in plaats van te willen vechten over aan de allerhoogste wijsheid om ermee om te gaan – om met alle slechte wil, alle misverstanden, alle slechte reacties om te gaan. Als je je volledig overgeeft, is het niet meer jouw zorg: het is de zorg van de Allerhoogste die het opneemt en beter dan wie ook weet wat er gedaan moet worden. De enige uitweg, de enige uitweg. Daar, mijn kind.

Ontsnappen aan Andere Invloeden

Lieve Moeder, hoe kunnen we ontsnappen aan de invloed van andere mensen?

Door zich steeds meer en meer volledig te concentreren op het Goddelijke. Als je met al je ijver streeft, als je alleen de goddelijke invloed wilt ontvangen, als je de hele tijd terugtrekt wat genomen is, gevangen door andere invloeden en het met je wil

onder de goddelijke invloed plaatst, dan lukt het je. Het is een werk dat niet in een dag, in een minuut kan worden gedaan; je moet heel lang, jarenlang, waakzaam zijn; Maar men kan slagen.

Allereerst moet je het willen.

Voor alle dingen moet je eerst begrijpen, willen, en dan beginnen te oefenen - begin met slechts een heel klein beetje.

Open Alleen voor het Goddelijke

Lieve Moeder, wat betekent "een exclusieve zelfopening voor de goddelijke Kracht"?

In plaats van onszelf te openen, zouden we ontvankelijkheid kunnen plaatsen, iets dat zich opent om te ontvangen. Nu, in plaats van zich van alle kanten en van iedereen te openen en te ontvangen, zoals gewoonlijk wordt gedaan, opent men zich alleen voor het Goddelijke om alleen de goddelijke kracht te ontvangen. Het is precies het tegenovergestelde van wat mensen gewoonlijk doen. Ze zijn altijd open aan de oppervlakte, ze ontvangen alle invloeden van alle kanten. En dan produceert dit in hen wat we een *potpourri zouden kunnen noemen (Moeder lacht)* van allerlei tegenstrijdige bewegingen die natuurlijk talloze moeilijkheden veroorzaken. Dus hier word je geadviseerd om je alleen open te stellen voor het Goddelijke en alleen de goddelijke kracht te ontvangen met uitsluiting van al het andere. Dit vermindert alle moeilijkheden bijna volledig.

Stap Terugdoen

De meesten van jullie leven aan de oppervlakte van je wezen, blootgesteld aan de aanraking van invloeden van buitenaf. Je leeft bijna als het ware buiten je eigen lichaam, en als je een onaangenaam wezen tegenkomt dat op dezelfde manier wordt geprojecteerd, raak je van streek. Het hele probleem komt voort uit het feit dat je niet gewend bent om een stap terug te doen. Je moet altijd een stap terug doen in jezelf – leren diep naar binnen te gaan – een stap terug doen en je zult veilig zijn. Leen je niet voor de oppervlakkige krachten die in de buitenwereld bewegen. Zelfs als je haast hebt om iets te doen, doe dan een tijdje een stapje terug en je zult tot je verbazing ontdekken hoeveel eerder en met welk groter succes je werk kan worden gedaan. Als iemand boos op je is, laat je dan niet vangen in zijn vibraties, maar doe gewoon een stap terug en zijn woede, die geen steun of reactie vindt, zal verdwijnen. Bewaar altijd je vrede, weersta alle verleiding om hem te verliezen. Beslis nooit iets zonder een stap terug te doen, spreek nooit een woord zonder een stap terug te doen, stort jezelf nooit in actie zonder een stap terug te doen. Alles wat tot de gewone wereld behoort, is vergankelijk en vluchtig, dus er is niets dat de moeite waard is om boos over te worden. Wat blijvend, eeuwig, onsterfelijk en oneindig is, dat is inderdaad de moeite waard om te hebben, de moeite waard om te overwinnen, de moeite waard om te bezitten. Het is Goddelijk Licht, Goddelijke Liefde, Goddelijk Leven – het is ook Allerhoogste Vrede, Volmaakte Vreugde en Al-Meesterschap op aarde met de Volledige Manifestatie als de bekroning. Als je het gevoel van de betrekkelijkheid van dingen begrijpt, dan kun je, wat er ook gebeurt, een stap terug doen en kijken; je kunt stil blijven en de Goddelijke Kracht aanroepen en wachten op een antwoord. Dan weet je precies wat je moet doen. Onthoud daarom dat je het

antwoord niet kunt ontvangen voordat je heel vredig bent. Oefen die innerlijke vrede, maak op zijn minst een klein begin en ga door met je beoefening totdat het een gewoonte bij je wordt.

Aanvallen van Tegengestelde Krachten

Aanvallen van tegengestelde krachten zijn onvermijdelijk: je moet ze als tests op je weg nemen en moedig door de beproeving gaan. De strijd kan moeilijk zijn, maar als je eruit komt, heb je iets gewonnen, je bent een stap vooruitgegaan. Er is zelfs een noodzaak voor het bestaan van de vijandige krachten. Ze maken je vastberadenheid sterker, je ambitie duidelijker.

Het is echter waar dat ze bestaan omdat je ze een reden van bestaan hebt gegeven. Zolang er iets in je is dat hen beantwoordt, is hun tussenkomst volkomen legitiem. Als niets in je reageerde, als ze geen vat hadden op enig deel van je natuur, zouden ze zich terugtrekken en je verlaten. In ieder geval hoeven ze je spirituele vooruitgang niet te stoppen of te belemmeren...

Hoe dan ook, als er een aanval komt, is de verstandigste houding om te bedenken dat het van buitenaf komt en te zeggen: "Dit ben ik niet en ik wil er niets mee te maken hebben." Je moet op dezelfde manier omgaan met alle lagere impulsen en verlangens en alle twijfels en vragen in het denkvermogen. Als je je met hen identificeert, wordt de moeilijkheid om ze te bestrijden des te groter; Want dan heb je het gevoel dat je voor de nooit gemakkelijke taak staat om je eigen natuur te overwinnen. Maar als je eenmaal in staat bent om te zeggen: "Nee, dit ben ik niet, ik wil er niets mee te maken hebben", wordt het veel gemakkelijker om ze te verspreiden.

Aanvallen door een Tegengestelde Kracht

Het belangrijkste wat je moet doen als je wordt aangevallen door een tegengestelde kracht, is tegen jezelf zeggen: "Ja, de kracht komt van buitenaf en de aanval is daar, maar er moet zeker een overeenkomst in mijn natuur zijn, anders had het mij niet kunnen aanvallen. Welnu, ik ga in mij kijken en vinden wat deze kracht laat komen en ik ga het terugsturen of transformeren of het licht van bewustzijn erop zetten zodat het kan worden omgezet, of het wegdrijven zodat het niet langer in mij blijft..." Er is een manier, zie je? Wanneer de kracht komt, de tegengestelde kracht, wanneer het aanvalt, snelt het deel dat overeenkomt naar buiten om het te ontmoeten, het gaat vooruit. Er vindt een soort ontmoeting plaats. Als je op dat moment, in plaats van helemaal overweldigd of verrast en op je hoede te zijn, heel nauwkeurig observeert wat het in je was dat vibreerde (het maakt het geluid tat, tat, tat: er is iets anders binnengekomen), dan kun je het opvangen. Op dat moment vang je het op en zeg je ertegen: "Ga weg met je vrienden, ik wil je niet meer!" Je stuurt de twee samen weg, het deel dat aantrok en dat, wat het aantrok; ze worden weggestuurd en je bent absoluut duidelijk.

Het Gat Gemaakt door Opscheppen

In hun relatie met mensen scheppen [de vijandige machten] er een zeer goddeloos genoeg in hen op de proef te stellen. Als je bijvoorbeeld niet extreem sterk en extreem oprecht bent, en je zegt tegen jezelf: "O, ik ben zeker van mijn geloof" – dit

is bijvoorbeeld een van de vele andere dingen – dan gebeurt er onmiddellijk iets dat zal proberen je geloof volledig aan het wankelen te brengen. Dit is er een... Ik veronderstel dat dat hun afleiding is, hun vermaak.

Hoe vaak, weet je, wanneer iemand opschept... Het is misschien heel kinderachtig... maar als iemand ergens over opschept: "O, daar ben ik zeker van, die fout zal ik nooit maken", dan zie ik daar meteen een vijandige formatie voorbijgaan, zo, en die komt binnen door het kleine gaatje dat door de opschepper is gemaakt. Het komt zo naar binnen en dringt dan binnen en bereidt zo alles voor je voor om precies te doen wat je niet wilde. Maar dit is een vermaak, het is zeker niet om je vooruit te helpen. (*Moeder lacht*) Maar als je weet hoe je het moet nemen, helpt het je wel om vooruit te komen. U zegt: "Goed, een andere keer zal ik niet opscheppen."

MOED, UITHOUDINGSVERMOGEN, INSPANNING

Angst Is een Onzuiverheid

Angst is een onzuiverheid, een van de grootste onzuiverheden, een van de onzuiverheden die het meest direct afkomstig zijn van de anti-goddelijke krachten die de goddelijke werking op aarde willen vernietigen; En de eerste plicht van degenen die echt yoga willen doen, is om met alle macht, alle oprechtheid, al het uithoudingsvermogen waartoe ze in staat zijn, het uit hun bewustzijn te verwijderen, zelfs de schaduw van een angst. Om het pad te bewandelen, moet men onverschrokken zijn en nooit toegeven aan dat kleinzielige, kleine, zwakke, akelige terugdeinzen voor zichzelf, wat angst is.

Een ontembare moed, een volmaakte oprechtheid en een oprechte zelfgave, zodat men niet rekent of onderhandelt, niet geeft met het idee te ontvangen, niet vertrouwt met het idee beschermd te zijn, geen geloof heeft dat om bewijzen vraagt - dit is onmisbaar om op het pad te gaan, en het is dit alleen dat je echt kan beschermen tegen alle gevaar.

Angst: Een Gebrek aan Vertrouwen

Waarom is men bang?

Ik veronderstel dat het komt omdat men egoïstisch is.

Daar zijn drie redenen voor. Ten eerste een buitensporige bezorgdheid over iemand's veiligheid. Vervolgens geeft wat men niet weet altijd een onbehaaglijk gevoel dat zich in het bewustzijn vertaalt in angst. En bovenal heeft men niet de gewoonte van een spontaan vertrouwen in het Goddelijke. Als je de dingen voldoende diep onderzoekt, is dit de ware reden. Er zijn mensen die niet eens weten dat dat bestaat, maar je zou ze met andere woorden kunnen zeggen: "Je hebt geen vertrouwen in je lot" of "Je weet niets over Genade" - wat dan ook, je kunt het zeggen zoals je wilt, maar de wortel van de zaak is een gebrek aan vertrouwen. Als men altijd het gevoel zou hebben dat het in alle omstandigheden het beste is wat er gebeurt, zou men niet bang zijn.

Angst Overwinnen

Een van de grote remedies om angst te overwinnen is om moedig onder ogen te zien waar je bang voor bent. Je wordt oog in oog gezet met het gevaar waar je bang voor bent en je bent er niet langer bang voor. De angst verdwijnt. Vanuit het oogpunt van yoga, het oogpunt van discipline, is dit de aanbevolen kuur. In de oude inwijdingen, vooral in Egypte, was het nodig om occultisme te beoefenen, zoals ik je de vorige keer vertelde, om de angst voor de dood volledig af te schaffen. Welnu, een van de gebruiken van die dagen was om de neofiet in een sarcofaag te leggen en hem daar een paar dagen in te laten liggen, alsof hij dood was. Natuurlijk werd hij niet achtergelaten om te sterven, noch van honger noch van verstikking, maar toch bleef hij daar liggen alsof hij dood was. Het lijkt erop dat dat je geneest van alle angst.

Als er angst komt, als men erin slaagt er bewustzijn, kennis, kracht, licht op te zetten, kan men het helemaal genezen.

Ware Moed

Ware moed, in de diepste zin van het woord, is in staat zijn om alles, alles in het leven onder ogen te zien, van de kleinste tot de grootste dingen, van materiële dingen tot die van de geest, zonder te huiveren, zonder fysiek... zonder dat het hart sneller begint te kloppen, zonder dat de zenuwen trillen of de minste emotie in welk deel van het wezen dan ook. Zie alles onder ogen met een voortdurend bewustzijn van de goddelijke Tegenwoordigheid, met een totale zelfgave aan het Goddelijke, en het geheel verenigd in deze wil; dan kan men vooruit in het leven, kan men alles onder ogen zien. Ik zeg, zonder te huiveren, zonder een vibratie; dit, weet je, is het resultaat van een lange inspanning, tenzij iemand geboren is met een speciale gratie, zo geboren. Maar dit is inderdaad nog zeldzamer.

Plezier en Pijn

Als men het lijden kan ondergaan met moed, volharding, een onwankelbaar geloof in de goddelijke Genade, als men, in plaats van het lijden te mijden wanneer het komt, het kan binnengaan met deze wil, deze aspiratie om er doorheen te gaan en de lichtende waarheid te vinden, de onveranderlijke vreugde die de kern van alle dingen is, de deur van pijn is vaak directer, directer dan die van tevredenheid geven of tevredenheid.

Ik spreek niet over genot, want genot keert zich voortdurend en bijna volledig af van deze diepe goddelijke Heerlijkheid.

Genot is een bedrieglijke en perverse vermomming die ons afwendt van ons doel en we moeten het zeker niet zoeken als we graag de waarheid willen vinden. Genot verdampt ons; het bedriegt ons, brengt ons op een dwaalspoor. Pijn brengt ons terug naar een diepere waarheid door ons te verplichten ons te concentreren om het te kunnen verdragen, om dit ding dat ons verplettert onder ogen te kunnen zien. Het is in pijn dat men het gemakkelijkst de ware kracht terugvindt, wanneer men sterk is. Het is in pijn dat men het gemakkelijkst het ware geloof terugvindt, het geloof in iets dat boven alle pijn staat.

De Reden voor Slagen

O Gij die liefhebt, sla toe! Als Gij mij nu niet slaat, zal ik weten dat Gij mij niet liefhebt.

Sri Aurobindo, Gedachten en Aforismen

Allen die streven naar de goddelijke volmaaktheid weten dat de slagen die de Heer ons in Zijn oneindige liefde en genade toebrengt, de zekerste en snelste weg zijn om ons vooruit te helpen. En hoe harder de slagen, hoe meer ze de grootsheid van de goddelijke Liefde voelen.

Gewone mensen daarentegen vragen God altijd om hen een gemakkelijk, aangenaam en succesvol leven te geven. In elke persoonlijke voldoening zien zij een teken van goddelijke barmhartigheid; maar als ze daarentegen ongelukkigheid en ongeluk in het leven tegenkomen, klagen ze en zeggen ze tegen God: "Gij hebt mij niet lief."

In tegenstelling tot deze grove en onwetende houding, zegt Sri Aurobindo tegen de goddelijke Geliefde: "Sla toe, sla hard, laat mij de intensiteit van Uw liefde voor mij voelen."

Er Zijn Veel Slagen Nodig

Maar Moeder, zelfs als je probeert te denken dat je machteloos bent, is er iets dat gelooft dat je machtig bent. Dus?

Ah, ja, ah, ja! Ah, het is heel moeilijk om oprecht te zijn... Daarom vermenigvuldigen de slagen zich en worden ze soms verschrikkelijk, want dat is het enige dat je domheid doorbreekt. Dit is de rechtvaardiging van calamiteiten. Pas als je in een acuut pijnlijke situatie zit en inderdaad voor iets dat je diep raakt, dan doet dat de domheid een beetje wegsmelten. Maar zoals je zegt, zelfs als er iets is dat smelt, is er nog steeds iets dat binnenin blijft. En daarom gaat het zo lang mee....

Hoeveel slagen zijn er in het leven nodig om tot in de diepste diepte te weten dat men *niets* is, dat men *niets* kan doen, dat men niet *bestaat*, dat men *niets* is, dat er geen entiteit is zonder het goddelijke Bewustzijn en de Genade. Vanaf het moment dat men het weet, is het voorbij; alle moeilijkheden zijn verdwenen. Als men het integraal kent en er is niets dat weerstand biedt... Maar tot dat moment... En het duurt erg lang.

Raak Nooit Ontmoedigd

Je moet tegen jezelf zeggen: "Met de vervoermiddelen die ik tot mijn beschikking heb, heb ik een bepaald punt bereikt, maar deze middelen stellen me niet in staat om verder te gaan. Wat moet ik doen?... Zit je daar en verroer je je niet langer? – helemaal niet. Ik moet een ander vervoermiddel vinden." Dit zal vrij vaak gebeuren, maar na een tijdje zul je eraan wennen. Je moet even gaan zitten, mediteren en dan andere middelen vinden. Je moet je concentratie, je ambitie en je vertrouwen vergroten en met de nieuwe hulp die je krijgt, een nieuw programma maken, andere middelen uitwerken om degenen die je hebt achtergelaten te vervangen. Dit is hoe men stap voor stap vordert.

Maar je moet er goed op letten dat je in elke fase zo perfect mogelijk toepast wat je hebt opgedaan of geleerd. Als je in een verzonken bewustzijnstoestand blijft en de innerlijke vooruitgang niet materieel toepast, zal er zeker een tijd komen dat je helemaal niet meer in staat zult zijn om te bewegen, want je uiterlijke wezen, onveranderd, zal als een boei zijn die je terugtrekt en je belemmert om vooruit te komen. Dus het belangrijkste punt (wat iedereen zegt, maar slechts enkelen doen) is om in de praktijk te brengen wat je weet. Daarmee heb je een goede kans van slagen, en met doorzettingsvermogen kom je er zeker wel.

Je moet nooit ontmoedigd raken als je voor een muur staat, nooit zeggen: "Oh! Wat moet ik doen? Het is er nog steeds." Op deze manier zal de moeilijkheid er nog steeds zijn en er nog steeds en nog steeds zijn, tot het einde. Pas als je het doel bereikt, zal alles plotseling afbrokkelen.

Wanneer Men Uithoudingsvermogen Heeft

Mensen hebben een mooie ervaring en zeggen: "Ah, nu is dit het..." En dan komt het tot rust, neemt het af, wordt het versluierd, en plotseling komt er iets heel onverwachts, absoluut alledaags en schijnbaar volkomen oninteressants voor je en blokkeert je de weg. En dan zeg je: "Ah! Wat heeft het voor zin om deze vooruitgang te hebben geboekt als het helemaal opnieuw gaat beginnen? Waarom zou ik het doen? Ik heb mijn best gedaan, het is me gelukt, ik heb iets bereikt, en nu is het alsof ik niets heb gedaan! Het is inderdaad hopeloos." Want je hebt geen uithoudingsvermogen.

Als men volharding heeft, zegt men: "Het is in orde. Goed, ik zal zo vaak als nodig opnieuw beginnen; duizend keer, tienduizend keer, honderdduizend keer desnoods, zal ik opnieuw beginnen - maar ik zal tot het einde gaan en niets zal de kracht hebben om me onderweg tegen te houden."

Dit is hoogst noodzakelijk. Hoogst noodzakelijk.

Betaal de Prijs

Ieder van jullie die hier bent gekomen, heeft veel dingen te horen gekregen; je bent in contact gebracht met een wereld van waarheid, je leeft erin, de lucht die je inademt is er vol van; en toch, hoe weinigen van jullie weten dat deze waarheden alleen waardevol zijn als ze in praktijk worden gebracht, en dat het nutteloos is om te spreken over bewustzijn, kennis, gelijkheid van ziel, universaliteit, oneindigheid, eeuwigheid, opperste waarheid, de goddelijke aanwezigheid en... van allerlei van dat soort dingen, als je zelf geen moeite doet om deze dingen te *beleven* en ze concreet in je te voelen. En zeg niet tegen jezelf: "Oh, ik ben hier al zoveel jaren! O, ik zou heel graag het resultaat van mijn inspanningen willen hebben!" Je moet weten dat zeer aanhoudende inspanningen, een zeer standvastige volharding nodig zijn om de minste zwakheid, de minste kleinzieligheid, de minste gemeenheid in iemands natuur te beheersen. Wat heeft het voor zin om over goddelijke liefde te praten als men niet kan liefhebben zonder egoïsme? Wat heeft het voor zin om over onsterfelijkheid te praten als je koppig vasthoudt aan het verleden en het heden en als je niets wilt geven om alles te ontvangen?

Je bent nog erg jong, maar je moet meteen leren dat je, om het doel te bereiken, moet weten hoe je de prijs moet betalen, en dat je, om de allerhoogste waarheden te begrijpen, ze in je dagelijks leven in praktijk moet brengen.

Inspanning Geeft Vreugde

Een doel geeft een betekenis, een doel aan het leven, en dit doel impliceert een inspanning; en het is in inspanning dat men vreugde vindt.

Precies. Het is de inspanning die vreugde geeft; een mens die niet weet hoe hij zich moet inspannen, zal nooit vreugde vinden. Degenen die in wezen lui zijn, zullen nooit vreugde vinden - ze hebben niet de kracht om vreugdevol te zijn! Het is inspanning die vreugde geeft. Inspanning laat het wezen vibreren met een bepaalde mate van spanning, waardoor je de vreugde kunt voelen...

Het is alleen inspanning, op welk gebied dan ook – materiële inspanning, morele inspanning, intellectuele inspanning – die in het wezen bepaalde vibraties

creëert die je in staat stellen om verbonden te raken met universele vibraties; en dat is wat vreugde geeft. Het is inspanning die je uit de inertie trekt; het is inspanning die je ontvankelijk maakt voor de universele krachten. En het enige dat vooral vreugde geeft, zelfs aan degenen die geen yoga beoefenen, die geen spirituele aspiratie hebben, die een heel gewoon leven leiden, is de uitwisseling van krachten met universele krachten. Mensen weten dit niet, ze zouden je niet kunnen vertellen dat het hierdoor komt, maar zo is het.

ONTVANKELIJKHEID EN ASPIRATIE

De Universele Levenskracht

Lieve Moeder, hoe kan men putten uit "de universele levenskracht"?

Men kan het op vele manieren doen.

Allereerst moet je weten dat het bestaat en dat men ermee in contact kan komen. Ten tweede moet je proberen dit contact te maken, om het overal te voelen circuleren, door alles heen, in alle personen en alle omstandigheden; om deze ervaring bijvoorbeeld te hebben wanneer je op het platteland tussen de bomen bent, om het te zien circuleren in de hele Natuur, in bomen en dergelijke, en er dan mee te communiceren, jezelf er dicht bij te voelen, en elke keer dat je ermee wilt omgaan, je die indruk te herinneren die je had en te proberen in contact te komen.

Sommige mensen ontdekken dat ze met bepaalde bewegingen, bepaalde gebaren, bepaalde activiteiten nauwer met elkaar in contact komen. Ik kende mensen die gebaren maakten tijdens het lopen... dit gaf hen echt de indruk dat ze contact hadden - bepaalde gebaren die ze maakten tijdens het lopen. Maar kinderen doen dit spontaan: wanneer ze zich volledig overgeven aan hun spel, rennen, spelen, springen, schreeuwen; wanneer ze al hun energie zo besteden, geven ze zichzelf helemaal, en in de vreugde van het spelen, bewegen en rennen brengen ze zichzelf in contact met deze universele vitale levenskracht; ze weten het niet, maar ze besteden hun levenskracht in contact met de universele levenskracht en daarom kunnen ze rennen zonder zich echt heel moe te voelen, behalve na een hele lange tijd...

Ik kende jonge mensen die altijd in steden hadden gewoond – in een stad en in die kleine kamertjes die je in de grote steden hebt waar iedereen ineengedoken zit. Nu waren ze gekomen om hun vakantie door te brengen op het platteland, in het zuiden van Frankrijk, en daar is de zon heet.... Toen ze de eerste dagen op het platteland rondliepen, begonnen ze echt vreselijke hoofdpijn te krijgen en zich absoluut ongemakkelijk te voelen vanwege de zon; maar ze dachten opeens: "Wel, als we vrienden worden met de zon, zal het ons geen kwaad meer doen!" En ze begonnen een soort innerlijke inspanning te leveren van vriendschap en vertrouwen in de zon, en als ze buiten in de zon waren, in plaats van te proberen dubbel te buigen en tegen zichzelf te zeggen: "Oh! Hoe heet is het, wat brandt het!", zeiden ze, "O, hoe vol kracht en vreugde en liefde is de zon!" enz., ze openden zich zo (*gebaar*), en niet alleen leden ze niet langer, maar ze voelden zich daarna zo sterk dat ze rondgingen om iedereen die zei: "Het is heet" te vertellen - hen zeggend: "Doe zoals wij, Je zult zien hoe goed het is." En ze konden urenlang in de volle zon blijven, blootshoofds en zonder enig ongemak te voelen. Het is hetzelfde principe.

Het is hetzelfde principe. Ze verbonden zich met de universele levenskracht die in de zon is en ontvingen deze kracht die alles wegnam wat onaangenaam voor hen was.

Als je op het platteland bent, als je onder de bomen loopt en je zo dicht bij de natuur voelt, bij de bomen, de lucht, alle bladeren, alle takken, alle kruiden, als je een grote vriendschap voelt met deze dingen en die lucht inademt die zo goed is, geparfumeerd met alle planten, dan open je je, en door zich open te stellen communiceer je met de universele krachten. En voor alle dingen is het zo.

Ontvankelijkheid voor de Universele Levenskrachten

Lieve Moeder, hebben de universele vitale levenskrachten enige grenzen?

Ik denk niet dat krachten een limiet hebben, want in vergelijking met ons zijn ze zeker onbeperkt. Maar het is onze opvangcapaciteit die beperkt is. We kunnen ze niet boven een bepaalde mate absorberen, en dan moeten we een evenwicht bewaren tussen de uitgaven en de capaciteit om te ontvangen. Als men plotseling in een soort impuls uitgeeft – bijvoorbeeld in een impulsieve beweging – als men veel meer uitgeeft dan men heeft ontvangen, heeft men een kort moment van concentratie, kalmte en ontvankelijkheid nodig om universele krachten op te nemen. Je moet jezelf in een bepaalde toestand brengen om ze te ontvangen; En dan duren ze een bepaalde tijd, en als je ze eenmaal hebt uitgegeven, moet je opnieuw beginnen om ze te ontvangen. Het is in die zin dat er grenzen zijn. Het zijn niet de krachten die beperkt zijn, het is de ontvankelijkheid.

*

Hoe kunnen we de ontvankelijkheid vergroten? Door vooruitgang te boeken.

Men moet eerst weten hoe men zich moet openen en dan, in een grote rust, weten hoe men de krachten die men heeft ontvangen kan assimileren, om ze niet weer weg te gooien. Men moet weten hoe men ze moet assimileren.

De vooruitgang ligt dus in een normaal maar progressief evenwicht, perioden van assimilatie – ontvangst, assimilatie – en perioden van uitgaven, en weten hoe je die twee in evenwicht kunt brengen en ze kunt afwisselen in een ritme dat je persoonlijke ritme is. Je moet je vermogen niet te boven gaan, je moet er niet onder blijven, want de universele levenskrachten zijn niet iets dat je in een sterk hokje zou kunnen stoppen. Ze moeten circuleren. Je moet dus weten hoe je moet ontvangen en tegelijkertijd moet uitgeven, maar om de capaciteit van ontvangst te vergroten om steeds meer van de dingen die moeten worden opgebruikt, te besteden te hebben.

Drie Bronnen van Vitale Kracht

In de overgrote meerderheid van de mensen komt al hun vitale levenskracht van onderaf naar hen toe, van de aarde, van voedsel, van alle gewaarwordingen. Van eten... ze halen vitale energie uit voedsel, en ze... het is door te zien, te horen, aan te raken, te voelen dat ze in contact komen met de energieën die in de materie vervat zitten. Ze tekenen ze op deze manier. Dit is hun gebruikelijke voedsel.

Nu hebben sommige mensen een zeer ontwikkelde vitale aandoening die zij aan een discipline hebben onderworpen – en zij hebben een gevoel van onmetelijkheid en staan in contact met de wereld en de bewegingen van de wereldkrachten. En zo ze kunnen ontvangen... als in een beweging van roeping... ze kunnen de universele vitale krachten ontvangen, die bij hen binnenkomen en de dosis energie vernieuwen die ze nodig hebben.

Er zijn anderen, zeer zeldzame mensen – of misschien in zeer zeldzame momenten van hun individuele leven – die een verlangen hebben naar het hogere bewustzijn, de hogere kracht, de hogere kennis, en die door deze oproep de krachten van hogere domeinen naar zich toe trekken. En dit vernieuwt dus ook in hen heel bijzondere energieën, van een bijzondere waarde.

Maar tenzij men yoga beoefent, een regelmatige discipline, komt men meestal niet vaak in contact met deze bron; men trekt van hetzelfde niveau of van onderaf.

Activiteit en Passiviteit in de Sadhana

Een actieve beweging is een beweging waarin je je kracht naar buiten gooit, dat wil zeggen, wanneer er iets uit je komt - in een beweging, een gedachte, een gevoel - iets dat van jou naar anderen of in de wereld gaat. Passiviteit is wanneer je zo gewoon jezelf blijft, open staat, en ontvangt wat van buitenaf komt. Het hangt helemaal niet af van of men in beweging is of still zit. Dat is het helemaal niet. Actief zijn is het bewustzijn of de kracht of de beweging van vanbinnen naar buiten werpen. Passief zijn is onbeweeglijk blijven en ontvangen wat van buiten komt. "Activiteit in aspiratie", dat betekent dat je aspiratie van je uitgaat en opstijgt naar het Goddelijke - in de tapasya, de discipline die je onderneemt en wanneer er krachten zijn die in strijd zijn met je sadhana, verwerp je ze. Dit is een beweging van activiteit.

Nu, als je ware inspiratie wilt krijgen, innerlijke leiding, de gids, en als je de kracht wilt hebben, om de kracht te ontvangen die je zal leiden en je zal laten handelen zoals je zou moeten doen, dan beweeg je niet langer, dat wil zeggen - ik bedoel niet fysiek bewegen, maar er moet niets meer uit je komen en blijf je, integendeel, alsof je heel stil bent, maar open, en wacht tot de Kracht binnenkomt, en open je jezelf dan zo breed mogelijk om alles wat in je komt in je op te nemen. En het is deze beweging: in plaats van uitgaande vibraties is er een soort kalme rust, maar volledig open, alsof je op deze manier al je poriën opent voor de kracht die in je moet neerdalen en je actie en bewustzijn moet transformeren.

Ontvankelijkheid is het resultaat van een fijne passiviteit.

De Vlam en de Vaas

Je kunt tegelijkertijd in de staat van aspiratie zijn, van willen, die iets oproept – precies de wil om je te openen en te ontvangen, en de aspiratie die de kracht oproept die je wilt ontvangen – en *tegelijkertijd* in die staat van volledige innerlijke stilte zijn die volledige penetratie mogelijk maakt, want het is in deze onbeweeglijkheid dat je kunt doordringen, dat men doorlaatbaar wordt door de Kracht. Welnu, de twee kunnen gelijktijdig zijn zonder dat de een de ander stoort, of kunnen zo nauw afwisselen dat ze nauwelijks te onderscheiden zijn. Maar men kan zo zijn, als een grote vlam die opstijgt in aspiratie, en tegelijkertijd alsof deze vlam een vaas vormt, een grote vaas, die alles opent en ontvangt wat naar beneden komt.

En de twee kunnen samengaan. En als het je lukt om die twee bij elkaar te hebben, kun je ze constant hebben, wat je ook doet. Alleen kan er een lichte, zeer lichte verplaatsing van het bewustzijn zijn, bijna onmerkbaar, dat zich eerst bewust wordt van de vlam en dan van de vaas van ontvankelijkheid - van wat gevuld wil worden en de vlam die opstijgt om naar beneden te roepen wat de vaas moet vullen - een heel lichte slingerbeweging en zo dichtbij dat het de indruk wekt dat men de twee tegelijkertijd heeft.

Aspiratie en Ontvankelijkheid

Aspiratie in iedereen, ongeacht wie het is, heeft dezelfde kracht. Maar het effect van dit streven is anders. Want aspiratie is aspiratie: als je aspiratie hebt, heeft het op zichzelf een kracht. Alleen, deze aspiratie roept een antwoord op, en dit antwoord, het effect, dat het resultaat is van de aspiratie, hangt af van iedereen, want het hangt af van zijn ontvankelijkheid. Ik ken veel van dit soort mensen: ze zeggen: "Oh! Maar

ik streef de hele tijd en toch ontvang ik niets." Het is onmogelijk dat ze niets ontvangen, in die zin dat het antwoord zeker zal komen. Maar zij zijn het die niet ontvangen. Het antwoord komt, maar ze zijn niet ontvankelijk, dus ontvangen ze niets...

Wanneer je een aspiratie hebt, een zeer actieve aspiratie, zal je aspiratie zijn werk doen. Het zal het antwoord oproepen op waar je naar streeft. Maar als je later aan iets anders begint te denken of niet oplettend of ontvankelijk bent, merk je niet eens dat je aspiratie een antwoord heeft gekregen. Dit gebeurt heel vaak. Dus mensen zeggen tegen je: "Ik streef ernaar en ik ontvang niets, ik krijg geen antwoord!" Ja, je hebt wel een antwoord maar je bent je er niet van bewust, want je blijft op deze manier actief zijn, als een molen die de hele tijd draait.

Vind Dat Iets

We kunnen, gewoon door een oprechte aspiratie, een verzegelde deur in ons openen en vinden... dat iets dat de hele betekenis van het leven zal veranderen, al onze vragen zal beantwoorden, al onze problemen zal oplossen en ons zal leiden naar de perfectie die we nastreven zonder het te weten, naar die Realiteit die *alleen* ons kan bevredigen en ons blijvende vreugde, evenwicht, kracht en leven kan geven.

Dit alles heb je al vaak gehoord.

Je hebt het gehoord - Oh! Er zijn er hier zelfs die er zo aan gewend zijn dat het voor hen hetzelfde lijkt te zijn als een glas water drinken of een raam openen om het zonlicht binnen te laten...

We hebben het een beetje geprobeerd, maar nu gaan we het serieus proberen!

Het uitgangspunt: het willen, het echt willen, het nodig hebben. De volgende stap: daar *vooral* aan denken. Er komt een dag, heel snel, dat men niet meer aan iets anders kan denken.

Dat is het enige dat telt. En toen...

Men formuleert zijn aspiratie, laat het ware gebed uit het hart opwellen, het gebed dat de oprechtheid van de nood uitdrukt. En toen... Nou, men zal zien wat er gebeurt.

Er zal iets gebeuren. Er zal zeker iets gebeuren. Voor elk zal het een andere vorm aannemen.

Aspiratie Is Als een Pijl

Aspiratie is als een pijl, zoals dit (*gebaar*). Dus je streeft, wilt *heel* ernstig begrijpen, weten, de waarheid binnengaan. Ja? En dan doe je met die aspiratie dit (*gebaar*). Je aspiratie stijgt, stijgt, stijgt, stijgt recht omhoog, heel sterk en dan slaat het tegen een soort... Hoe zal ik het zeggen?... deksel, dat er is, hard als ijzer en extreem dik, en het gaat er niet doorheen. En dan zeg je: "Kijk, wat heeft het voor zin om te streven? Het levert helemaal niets op. Ik ontmoet iets moeilijks en kan er niet doorheen!" Maar je weet van de druppel water die op de rots valt, het eindigt met het maken van een kloof: het snijdt de rots van boven naar beneden. Je aspiratie is een druppel water die, in plaats van te vallen, opstijgt. Dus, door op te stijgen, klopt, slaat, klopt, en op een dag maakt het een gat, door te stijgen; en wanneer het het gat maakt, springt het plotseling uit dit deksel en komt in een onmetelijkheid van licht, en je zegt: "Ah, nu begrijp ik het."

Zo is het.

Men moet dus zeer volhardend zijn, zeer koppig en een aspiratie hebben die recht omhooggaat, dat wil zeggen, die niet hier en daar rondzwerft op zoek naar allerlei dingen.

Alleen dit: begrijpen, begrijpen, begrijpen, leren kennen, zijn.

Wanneer men de top bereikt, is er niets meer te begrijpen, niets meer te leren, men *is*, en het is wanneer men *is* dat men begrijpt en weet.

CONCENTRATIE, MEDITATIE, WERK

De Aandacht Concentreren

Wat je ook wilt doen in het leven, één ding is absoluut onmisbaar en aan de basis van *alles*, het vermogen om de aandacht te concentreren. Als je in staat bent om de stralen van aandacht en bewustzijn op één punt te verzamelen en deze concentratie met een volhardende wil kunt volhouden, kan niets het weerstaan – wat het ook mag zijn, van de meest stoffelijke fysieke ontwikkeling tot de hoogste spirituele. Maar deze discipline moet op een constante en, het mag gezegd worden, onverstoorbare manier worden gevolgd; niet dat je je altijd op hetzelfde moet concentreren – dat is niet wat ik bedoel, ik bedoel leren concentreren.

En materieel, voor studies, sport, alle fysieke of mentale ontwikkeling, is het absoluut onmisbaar. En de waarde van een individu staat in verhouding tot de waarde van zijn aandacht.

En vanuit spiritueel oogpunt is het nog belangrijker. Er is *geen* spiritueel obstakel dat weerstand kan bieden aan een doordringende kracht van concentratie. De ontdekking van het psychische wezen, de vereniging met het innerlijke Goddelijke, de opening naar de hogere sferen, *dit alles* kan worden verkregen door een intense en hardnekkige concentratiekracht, maar men moet leren hoe men dat moet doen.

Er is niets in het menselijke of zelfs in het bovenmenselijke veld, waarvoor de kracht van concentratie niet de sleutel is.

Je kunt de beste atleet zijn, je kunt de beste student zijn, je kunt een artistiek, literair of wetenschappelijk genie zijn, je kunt de grootste heilige zijn met dat vermogen. En iedereen heeft er een heel klein begin van in zich – het is iedereen gegeven, maar mensen cultiveren het niet.

Concentratie

Wat is concentratie?

Het is om alle verspreide draden van bewustzijn terug te brengen naar een enkel punt, een enkel idee. Degenen die volmaakte aandacht kunnen bereiken, slagen in alles wat ze ondernemen; ze zullen altijd snel vooruitgang boeken. En dit soort concentratie kan precies zo worden ontwikkeld als de spieren; men kan verschillende systemen volgen, verschillende trainingsmethoden. Tegenwoordig weten we dat bijvoorbeeld de meest beklagenswaardige zwakkeling met discipline net zo sterk kan worden als ieder ander. Men moet geen wil hebben die uitflikkert als een kaars.

De wil, concentratie moet worden gecultiveerd; het is een kwestie van methode, van regelmatige lichaamsbeweging. Als je wilt, kun je het doen.

Maar de gedachte "Wat heeft het voor zin?" mag niet opkomen om de wil te verzwakken. Het idee dat men met een bepaald karakter wordt geboren en daar niets aan kan doen, is een domheid.

Concentreer je in het Centrum van Aspiratie

Het is altijd beter om te proberen je te concentreren in een centrum, het centrum van aspiratie, zou je kunnen zeggen, de plaats waar de vlam van aspiratie brandt, om

alle energieën daar, in het centrum van de zonnevlecht, te verzamelen en, indien mogelijk, een aandachtige stilte te verkrijgen alsof je naar iets heel subtiels wilt luisteren, iets dat volledige aandacht, volledige concentratie en totale stilte vereist. En dan helemaal niet te bewegen. Niet te denken, niet te roeren en die beweging van opening te maken om alles te ontvangen wat ontvangen kan worden, maar er goed voor zorgen niet te proberen te weten wat er gebeurt terwijl het gebeurt, want als men wil begrijpen of zelfs actief wil observeren, houdt het een soort cerebrale activiteit in stand die ongunstig is voor de volheid van de ontvankelijkheid - om te zwijgen, zo stil mogelijk, in een aandachtige concentratie, en dan stil zijn.

Als men daarin slaagt, dan, als alles voorbij is, als men uit de meditatie komt, enige tijd later – meestal niet onmiddellijk – komt er vanuit het wezen iets nieuws in het bewustzijn: een nieuw begrip, een nieuwe waardering voor dingen, een nieuwe levenshouding – kortom, een nieuwe manier van zijn.

Dynamische Meditatie

Ik denk dat het belangrijkste is om te weten waarom men mediteert; dit is wat de kwaliteit van de meditatie geeft en het van de een of andere orde maakt.

Je kunt mediteren om je open te stellen voor de goddelijke Kracht, je kunt mediteren om het gewone bewustzijn te verwerpen, je kunt mediteren om de diepten van je wezen binnen te gaan, je kunt mediteren om te leren hoe je jezelf integraal kunt geven; je mag voor van alles en nog wat mediteren. Je kunt mediteren om vrede en kalmte en stilte binnen te gaan - dit is wat mensen over het algemeen doen, maar zonder veel succes. Maar je kunt ook mediteren om de Kracht van transformatie te ontvangen, om de punten te ontdekken die getransformeerd moeten worden, om de lijn van vooruitgang te volgen. En dan kun je ook om heel praktische redenen mediteren: als je moeite hebt om op te ruimen, een oplossing te vinden, als je hulp wilt bij een of andere actie. Daar mag je ook voor mediteren.

Ik denk dat iedereen zijn eigen manier van mediteren heeft. Maar als men wil dat de meditatie dynamisch is, moet men een streven naar vooruitgang hebben en de meditatie moet worden gedaan om dit streven naar vooruitgang te helpen en te vervullen. Dan wordt het dynamisch.

Meditatie en Vooruitgang

Het aantal uren dat aan meditatie wordt besteed, is geen bewijs van spirituele vooruitgang. Het is een bewijs van je vooruitgang als je geen moeite meer hoeft te doen om te mediteren. Dan moet je eerder moeite doen om te stoppen met mediteren: het wordt moeilijk om te stoppen met mediteren, moeilijk om te stoppen met denken aan het Goddelijke, moeilijk om af te dalen naar het gewone bewustzijn. Dan ben je zeker van vooruitgang, dan heb je echte vooruitgang geboekt, wanneer concentratie op het Goddelijke de noodzaak van je leven is, wanneer je niet zonder kunt, wanneer het van 's morgens vroeg tot 's avonds laat op natuurlijke wijze doorgaat, waar je ook mee bezig bent. Of je nu gaat zitten om te mediteren of rondgaat en dingen doet en werkt, wat van je wordt verlangd is bewustzijn; dat is de enige behoefte: voortdurend bewust zijn van het Goddelijke.

Maar is het niet een onmisbare discipline om te gaan mediteren, en geeft het niet een intensere en geconcentreerde vereniging met het Goddelijke?

Dat kan zijn. Maar een discipline op zich is niet wat we zoeken. Wat we zoeken is om geconcentreerd te zijn op het Goddelijke in alles wat we doen, te allen tijde, in al onze daden en in elke beweging. Er zijn hier mensen die te horen hebben gekregen dat ze moeten mediteren; maar er zijn ook anderen die helemaal niet gevraagd zijn om te mediteren. Maar men moet niet denken dat ze geen vooruitgang boeken. Ook zij volgen een discipline, maar die is van een andere aard. Werken, handelen met toewijding en innerlijke toewijding is ook een geestelijke discipline. Het uiteindelijke doel is om in voortdurende eenheid te zijn met het Goddelijke, niet alleen in meditatie, maar in alle omstandigheden en in het hele actieve leven.

Mediteren onder Alle Omstandigheden

Je kunt je bezighouden met de meest actieve actie, bijvoorbeeld bij het spelen van basketbal, wat veel beweging vereist, en toch de houding van innerlijke meditatie en concentratie op het Goddelijke niet verliezen. En als je dat krijgt, zul je zien dat alles wat je doet de kwaliteit ervan verandert; je zult het niet alleen beter doen, maar je zult het ook met een totaal onverwachte kracht doen, en tegelijkertijd je bewustzijn zo hoog en zo zuiver houden dat niets je meer zal kunnen raken. En houd er rekening mee dat dit zo ver kan gaan dat zelfs als er een ongeluk gebeurt, het u geen pijn zal doen. Natuurlijk is dit een piek, maar het is een piek waar men naar kan streven.

Val niet in de veel voorkomende fout om te geloven dat je in een absoluut rustige hoek moet zitten waar niemand langskomt, waar je in een klassieke houding bent en totaal onbeweeglijk, om te kunnen mediteren – dat is niet waar. Wat nodig is, is om onder alle omstandigheden te slagen in het mediteren, en ik noem "mediteren" niet je hoofd leegmaken, maar jezelf concentreren in een contemplatie van het Goddelijke; En als je deze contemplatie binnenin je houdt, zal alles wat je doet de kwaliteit ervan veranderen – niet het uiterlijk, want blijkbaar zal het hetzelfde zijn, maar de kwaliteit ervan. En het leven zal van kwaliteit veranderen, en jij, je zult je een beetje anders voelen dan je was, met een vrede, een zekerheid, een innerlijke kalmte, een onveranderlijke kracht, iets dat nooit wijkt.

Controle van het Lichaam

Degenen die fysieke activiteiten verachten, zijn mensen die geen enkele stap op het ware pad van integrale yoga kunnen zetten, tenzij ze eerst hun minachting kwijtraken. Controle van het lichaam in al zijn vormen is een onmisbare basis. Een lichaam dat je domineert is een vijand; het is een stoornis die je niet kunt accepteren. Het is de verlichte wil in het denkvermogen die het lichaam moet besturen, en niet het lichaam dat zijn wet aan het denkvermogen moet opleggen. Als men weet dat iets slecht is, moet men in staat zijn het niet te doen. Als men wil dat iets gerealiseerd wordt, moet men dat kunnen doen en niet bij elke stap worden tegengehouden door het onvermogen of de kwade wil van het lichaam of het gebrek aan medewerking; en daarvoor moet men een fysieke discipline volgen en meester worden in zijn eigen huis.

Het is heel fijn om in meditatie te vluchten en vanuit de hoogte van je zogenaamde grootsheid neer te kijken op materiële dingen, maar iemand die geen meester is in zijn eigen huis is een slaaf.

Het Lichaam Heeft Activiteit Nodig

Het lichaam heeft activiteit nodig: als je het inactief houdt, zal het in opstand komen door ziek te worden enzovoort. Het heeft een activiteit nodig, het heeft echt een activiteit nodig zoals het planten van bloemen, het bouwen van een huis, iets heel materieels. Je moet het voelen. Sommige mensen doen oefeningen, sommigen fietsen, er zijn talloze activiteiten, maar in je kleine groep moeten jullie het allemaal eens worden, zodat iedereen de activiteit kan vinden die past bij zijn temperament, zijn aard en zijn behoefte. Maar niet met ideeën. Ideeën zijn niet veel goeds, ideeën geven je vooroordelen, bijvoorbeeld: "Dat is goed werk, dat werk is mij niet waardig", en al dat soort onzin. Er is geen slecht werk - er zijn alleen slechte werkers. Al het werk is goed als je weet hoe je het op de juiste manier moet doen. Alles. En het is een soort gemeenschap. Als je het geluk hebt je bewust te zijn van een innerlijk licht, zul je zien dat het in je handwerk is alsof je het Goddelijke in de dingen hebt geroepen; dan wordt de vereniging heel concreet, er is een hele wereld te ontdekken, het is wonderbaarlijk.

Onthoud en Offer

Als we ons concentreren op mentale bewegingen of intellectuele bezigheden, waarom vergeten we dan soms het Goddelijke of verliezen we het contact?

Je verliest het omdat je bewustzijn nog steeds verdeeld is. Het Goddelijke heeft zich niet in je denkvermogen genesteld; je bent niet geheel en al toegewijd aan het Goddelijk Leven. Anders zou je je tot op zekere hoogte op zulke dingen kunnen concentreren en toch zou je het gevoel hebben dat je door het Goddelijke wordt geholpen en ondersteund.

Bij alle bezigheden, intellectueel of actief, zou je enige motto moeten zijn: "Onthoud en Offer." Laat alles wat je doet gedaan worden als een offer aan het Goddelijke zijn. En ook dit zal een uitstekende discipline voor je zijn; het zal je ervan weerhouden veel dwaze en nutteloze dingen te doen.

HET GODDELIJKE WERK

De Drie Overwinningen

De eerste overwinning is het creëren van een individualiteit. En dan later, de tweede overwinning is om deze individualiteit aan het Goddelijke te geven. En de derde overwinning is dat het Goddelijke jouw individualiteit verandert in een goddelijk wezen.

Er zijn drie fasen: de eerste is om een individu te worden; de tweede is om het individu toe te wijden, opdat hij zich volledig aan het Goddelijke overgeeft en met Hem geïdentificeerd wordt; en de derde is dat het Goddelijke bezit neemt van dit individu en hem verandert in een wezen naar Zijn eigen beeld, dat wil zeggen, ook hij wordt goddelijk.

Over het algemeen stopten alle yoga's bij de tweede. Wanneer men erin geslaagd was het individu over te geven en hem zonder voorbehoud aan het Goddelijke over te geven om met Hem geïdentificeerd te worden, beschouwde men zijn werk als volbracht, dat alles was volbracht.

Maar we beginnen daar en we zeggen: "Nee, dit is nog maar een begin. We willen dat dit Goddelijke, met wie we geïdentificeerd zijn, onze individualiteit binnentreedt en er een goddelijke persoonlijkheid van maakt die handelt in een goddelijke wereld." En dit is wat we transformatie noemen. Maar de ander gaat eraan vooraf, moet eraan voorafgaan. Als dat niet gebeurt, is er geen mogelijkheid om het derde te doen. Men kan niet van de eerste naar de derde gaan; men moet door de tweede gaan.

Kom voor het Goddelijke Werk

Elke keer als iemand me komt vertellen: "Ik kom voor *mijn yoga*", zeg ik: "Oh, nee! Kom dan niet. Het is hier veel moeilijker dan waar dan ook." ...

Als iemand me komt zeggen: "Ik kom om te werken, ik kom om mezelf nuttig te maken", dan is dat in orde. Maar als iemand komt en zegt: "Ik heb veel moeilijkheden buiten, het lukt me niet om deze moeilijkheden te overwinnen, ik wil hier komen omdat het me zal helpen", zeg ik: "Nee, nee, het zal hier *veel* moeilijker zijn; je moeilijkheden zullen *aanzienlijk* toenemen." En dat is wat het betekent, want het zijn niet langer geïsoleerde moeilijkheden; het zijn collectieve moeilijkheden.

Dus naast je eigen persoonlijke moeilijkheid heb je alle wrijvingen, alle contacten, alle reacties, alle dingen die van buitenaf komen. Als een test. Precies op het zwakke punt, het ding dat het moeilijkst op te lossen is; het is daar dat je van iemand de zin zult horen die je precies degene was die je niet wilde horen; iemand zal naar je toe dat gebaar maken dat precies het gebaar was dat je kon choqueren; je wordt geconfronteerd met een omstandigheid, een beweging, een feit, een object, wat dan ook - alleen de dingen die... "Ach, wat had ik graag gewild dat dit niet gebeurde!" En het is dat wat zal gebeuren. En steeds meer. Want je yoga doe je niet alleen voor jezelf. Je doet de yoga voor iedereen - zonder het te willen - automatisch.

Dus als mensen me komen vertellen: "Ik kom hier voor rust, stilte, vrije tijd, om mijn yoga te doen", zeg ik: "Nee, nee, nee! Ga onmiddellijk ergens anders heen, je zult ergens anders veel vrediger zijn dan hier."

Als iemand komt en zegt: "Wel, hier ben ik, ik voel dat ik mezelf moet wijden aan het goddelijke Werk, ik ben bereid om elk werk te doen dat u mij geeft", dan zeg

ik: "Goed, dat is in orde. Als je goede wil, uithoudingsvermogen en enige capaciteit hebt, is het in orde. Maar om de eenzaamheid te vinden die nodig is voor je innerlijke ontwikkeling, is het beter om ergens anders heen te gaan, *ergens* anders, maar niet hier."

Waarom Dit Goddelijke Werk?

Al deze volmaaktheid die we gaan verwerven is niet voor een persoonlijk en egoïstisch doel, het is om het Goddelijke te kunnen manifesteren, het wordt in dienst gesteld van het Goddelijke. We streven deze ontwikkeling niet na met een egoïstische intentie van persoonlijke perfectie; we streven het na omdat het goddelijke Werk volbracht moet worden.

Maar waarom doen we dit goddelijke Werk? Het is om onszelf...

Nee, helemaal niet! Het is omdat dat de goddelijke Wil is. Het is helemaal niet om een persoonlijke reden, dat mag het niet zijn. Het is omdat het de goddelijke Wil is en het is het goddelijke Werk.

Zolang een persoonlijke aspiratie of begeerte, een egoïstische wil, erin verwickeld raakt, creëert het altijd een vermenging en is het niet precies een uitdrukking van de goddelijke Wil. Het enige dat moet tellen is het Goddelijke, Zijn Wil, Zijn manifestatie, Zijn uitdrukking. Men is daarvoor hier, men is dat, en niets anders. En zolang er een gevoel van zelf is, van het ego, de persoon, dat binnenkomt, wel, dit bewijst dat men nog niet is wat men zou moeten zijn, dat is alles. Ik zeg niet dat dit van de ene op de andere dag kan, maar toch is dit inderdaad de waarheid.

Ware Integriteit

Moeder, hoe komt het dat sommige mensen hier, op het werk, het wagen om hun fantasieën te bevredigen en dat er zo veel geld wordt verspild?

Het is niet alleen geld dat wordt verspild!

Energie, Bewustzijn wordt *oneindig*, duizend keer meer verspild dan geld. Mocht er geen verspilling zijn... mijn woord, ik geloof dat de Ashram hier niet kon zijn! Er is geen seconde dat er geen verspilling is - soms is het erger dan dat. Er is een gewoonte – nauwelijks bewust, hoop ik – om zoveel mogelijk Energie te absorberen, zoveel mogelijk bewustzijn als men kan en het te gebruiken voor zijn persoonlijke bevrediging. Dat is inderdaad iets wat elke minuut gebeurt. Als alle Energie, al het Bewustzijn dat voortdurend over jullie allemaal wordt uitgestort, voor het ware doel zou worden gebruikt, namelijk voor het goddelijke werk en de voorbereiding op het goddelijke werk, dan zouden we al heel ver op weg zijn, veel verder dan we zijn. Maar iedereen, min of meer bewust, en in ieder geval instinctief, neemt zoveel mogelijk Bewustzijn en Energie in zich op en zodra hij deze Energie in zichzelf voelt, gebruikt hij deze voor zijn persoonlijke doeleinden, zijn eigen bevrediging. Wie denkt dat al deze Kracht die hier is, die oneindig veel groter, oneindig kostbaarder is dan alle geldkrachten, deze Kracht die hier is en bewust, voortdurend, met een eindeloze volharding en geduld wordt gegeven, slechts met *één enkel doel*, namelijk het realiseren van het goddelijke werk - wie denkt eraan om het niet te verspillen? Wie beseft dat het een heilige plicht is om vooruitgang te boeken, om zich voor te bereiden om beter te begrijpen en beter te leven? Want mensen leven door

de goddelijke Energie, ze leven door het goddelijke Bewustzijn, en gebruiken ze voor hun persoonlijke, egoïstische doeleinden.

Je bent geschokt als er een paar duizend roepies worden verspild, maar niet als er ... wanneer stromen van Bewustzijn en Energie worden afgeleid van hun ware doel!

Als men een goddelijk werk op aarde wil doen, moet men met geduld en volharding komen. Je moet weten hoe je in de eeuwigheid moet leven en wachten tot het bewustzijn in iedereen ontwaakt – het bewustzijn van wat *ware* integriteit is.

Het Goddelijke Werk Doen

Moeder, als men zich bijvoorbeeld bij het verspringen inspant om een steeds grotere afstand te springen, hoe doet men dan het goddelijke werk?

Eh? Neem me niet kwalijk, het is niet voor het plezier van het verspringen, het is om je lichaam perfecter te maken in zijn functioneren, en daarom een geschikter instrument om de goddelijke krachten te ontvangen en te manifesteren.

Wel, alles, alles wat men hier doet, moet in deze geest worden gedaan, anders profiteer je zelfs niet van de gelegenheid die je wordt geboden, de omstandigheden die je worden gegeven. Ik heb je onlangs uitgelegd, nietwaar, dat het Bewustzijn hier is, alle dingen doordringt en probeert zich in alle bewegingen te manifesteren? Maar als jij, van jouw kant, tegen jezelf zegt dat de inspanning die je levert, de vooruitgang die je boekt, je maakt om beter in staat te worden om dit bewustzijn te ontvangen en te manifesteren, zal het werk natuurlijk veel beter en veel sneller zijn.

VREDE EN STILTE

De Illusie van Actie

Agitatie, haast, rusteloosheid leiden nergens toe. Het is schuim op de zee; het is een grote ophef die bij zichzelf stopt. Menden hebben het gevoel dat als ze niet de hele tijd rondrennen en uitbarsten in koortsachtige activiteiten, ze niets doen. Het is een illusie om te denken dat al deze zogenaamde bewegingen dingen veranderen. Het is niets anders dan een beker nemen en het water erin slaan; het water wordt verplaatst, maar het wordt niet veranderd voor al je slagen. Deze illusie van actie is een van de grootste illusies van de menselijke natuur. Het schaadt de vooruitgang omdat het je de noodzaak geeft om altijd in een opgewonden beweging te komen. Als je de illusie maar kon waarnemen en zien hoe nutteloos het allemaal is, hoe het niets verandert! Nergens kun je er iets mee bereiken. Degenen die zich zo haasten, zijn de werktuigen van krachten die hen doen dansen voor hun eigen vermaak. En het zijn ook geen krachten van de beste kwaliteit.

Wat er ook in de wereld is gedaan, is gedaan door de zeer weinigen die in stilte buiten de actie kunnen staan; want zij zijn het die de instrumenten zijn van de Goddelijke Kracht. Het zijn dynamische agenten, bewuste instrumenten; ze halen de krachten neer die de wereld veranderen. Dingen kunnen op die manier worden gedaan, niet door een rusteloze activiteit. In vrede, in stilte en in rust werd de wereld gebouwd; en elke keer dat iets werkelijk gebouwd moet worden, is het in vrede en stilte en rust dat het gedaan moet worden. Het is onwetendheid om te geloven dat je van 's morgens vroeg tot 's avonds laat moet rennen en aan allerlei nutteloze dingen moet werken om iets voor de wereld te doen.

Leer Stil te Zijn

Het lawaai van alle woorden, alle ideeën in je hoofd is zo oorverdovend dat het je verhindert de waarheid te horen wanneer deze zich wil manifesteren.

Om te leren stil en stil te zijn... Als je een probleem moet oplossen, als je, in plaats van in je hoofd alle mogelijkheden, alle gevolgen, alle mogelijke dingen die je wel of niet zou moeten doen na te draaien, stil blijft met een streven naar goede wil, indien mogelijk een behoefte aan goede wil, komt de oplossing heel snel. En omdat je stil bent, kun je het horen.

Als je in een moeilijkheid verkeert, probeer dan deze methode: in plaats van geïrriteerd te raken, alle ideeën om te draaien en actief naar oplossingen te zoeken, je zorgen te maken, te piekeren, hier en daar in je hoofd te rennen – ik bedoel niet extern, want extern heb je waarschijnlijk genoeg gezond verstand om dat niet te doen! Maar vanbinnen, in je hoofd – *blijf stil*. En al naar gelang je natuur, met vurigheid of vrede, met intensiteit of verruiming of met dit alles samen, smee het Licht en wacht tot het komt.

Op deze manier zou het pad aanzienlijk worden verkort.

“Vrede, Vrede, Vrede.”

Hoe kunnen we een vaste vrede en stilte in het denkvermogen tot stand brengen?

Allereerst moet je het willen.

En dan moet je proberen en volhouden, blijven proberen... Je zit om te beginnen rustig; en dan, in plaats van aan vijftig dingen te denken, begin je tegen jezelf te zeggen: "Vrede, vrede, vrede, vrede, vrede, kalmte, vrede!" Je stelt je rust en kalmte voor. Je streeft, vraagt dat het mag komen: "Vrede, vrede, kalmte." En dan, als er iets komt dat je raakt en handelt, zeg dan zachtjes, zoals dit: "Vrede, vrede, vrede." Kijk niet naar de gedachten, luister niet naar de gedachten, je begrijpt het. Je moet geen aandacht schenken aan alles wat komt. Weet je, als iemand je heel erg lastigvalt en je wilt van hem af, luister je toch niet naar hem? Goed! Je wendt je hoofd af (*gebaar*) en denkt aan iets anders. Welnu, dat moet je doen: als er gedachten komen, moet je er niet naar kijken, je mag er niet naar luisteren, je mag er helemaal geen aandacht aan schenken, je moet je gedragen alsof ze niet bestaan, zie je! En dan, de hele tijd herhalen als een soort - hoe zal ik het zeggen? - zoals een idioot doet, die altijd hetzelfde herhaalt. Nou, je moet hetzelfde doen; je moet herhalen: "Vrede, vrede, vrede." Dus je probeert dit een paar minuten en doet dan wat je moet doen; en dan, een andere keer, begin je opnieuw; ga weer zitten en probeer het dan. Doe dit bij het opstaan in de ochtend, doe dit 's avonds bij het naar bed gaan. Je kunt dit doen... kijk, als je je eten goed wilt verteren, kun je dit een paar minuten doen voordat je gaat eten. Je kunt je niet voorstellen hoeveel dit je spijsvertering helpt! Voordat je begint te eten, ga je een tijdje rustig zitten en zeg je: "Vrede, vrede, vrede!" en *alles* wordt rustig. (*Moeder strekt haar armen aan beide kanten uit*) en dan moet je verder; en er komt een tijd dat je niet meer hoeft te gaan zitten, en wat je ook doet, wat je ook zegt, het is altijd "Vrede, vrede, vrede." Alles blijft hier, zo, het komt niet binnen (*gebaar voor het voorhoofd*), het blijft zo. En dan is men altijd in een volmaakte vrede... na enkele jaren.

Maar in het begin, een heel klein begin, twee of drie minuten, is het heel eenvoudig. Voor iets ingewikkelds moet je je inspannen, en als je je inspant, ben je niet stil. Het is moeilijk om je in te spannen terwijl je stil blijft. Heel eenvoudig, heel eenvoudig, je moet heel eenvoudig zijn in deze dingen. Het is alsof je leert hoe je een vriend moet noemen: door genoemd te worden, komt hij. Welnu, maak vrede en kalmeer je vrienden en roep hen: "Kom, vrede, vrede, vrede, vrede, kom!"

Ga Rustig Zitten

Als je een beetje tijd hebt, of het nu een uur of een paar minuten is, zeg dan tegen jezelf: "Eindelijk heb ik wat tijd om me te concentreren, mezelf te verzamelen, het doel van mijn leven opnieuw te beleven, mezelf aan te bieden aan het Ware en het Eeuwige." Als je ervoor zou zorgen dat je dit elke keer doet als je niet door omstandigheden in de buitenwereld wordt lastiggevallen, zou je ontdekken dat je heel snel vooruitgang boekt op het pad. In plaats van je tijd te verspillen aan geklets, aan nutteloze dingen doen, dingen lezen die het bewustzijn verlagen... Het is beter om gematigd, evenwichtig, geduldig en rustig te zijn, maar nooit een kans te missen die je wordt gegeven, dat wil zeggen, om het onbezette moment dat voor je ligt voor het ware doel te gebruiken.

Als je niets te doen hebt, word je rusteloos, je rent rond, je ontmoet vrienden, je maakt een wandeling, om maar over het beste te spreken; ik heb het niet over dingen die duidelijk niet gedaan moeten worden. In plaats daarvan, ga rustig zitten voor de hemel, voor de zee of onder bomen, wat er ook maar mogelijk is (hier heb je ze allemaal) en probeer een van deze dingen te realiseren - om te begrijpen waarom

je leeft, om te leren hoe je moet leven, om na te denken over wat je wilt doen en wat er gedaan moet worden, wat is de beste manier om te ontsnappen aan de onwetendheid en leugen en pijn waarin je leeft.

Maak Je Bewustzijn Onmetelijk

Lieve Moeder, hoe kunnen we ons bewustzijn onmetelijk maken?

Uitgestrekt? Ah, er zijn veel manieren om dit te doen.

De gemakkelijkste manier is om jezelf te identificeren met iets groots. Bijvoorbeeld, wanneer je het gevoel hebt dat je opgesloten zit in een volledig bekrompen en begrensd gedachte, wil, bewustzijn, wanneer je het gevoel hebt dat je in een schelp bent, dan als je begint na te denken over iets heel groots, zoals bijvoorbeeld de onmetelijkheid van de wateren van een oceaan, en als je echt kunt denken aan deze oceaan en hoe hij zich ver uitstrekt, ver, ver, ver, in alle richtingen, zoals zo (*Moeder strekt haar armen uit*), hoe het, vergeleken met jou, zo ver is, zo ver dat je de andere oever niet kunt zien, je kunt nergens het einde bereiken, noch achter, noch ervoor, noch naar rechts of links... Het is breed, breed, breed, breed... je denkt aan dit en dan heb je het gevoel dat je op deze zee drijft, zo, en dat er *geen* grenzen zijn... dit is heel eenvoudig. Dan kun je je bewustzijn een beetje verruimen.

Andere mensen beginnen bijvoorbeeld naar de lucht te kijken; En dan stellen ze zich al die ruimtes tussen al die sterren voor, en alle... Dat soort oneindigheid van ruimtes waarin de aarde een klein puntje is, en jij ook maar een heel klein puntje bent, kleiner dan een mier, op de aarde. En dus kijk je naar de lucht en voel je dat je in deze oneindige ruimtes tussen de planeten zweeft, en dat je steeds groter wordt om steeds verder te gaan. Sommige mensen slagen hierin.

Er is ook een manier door te proberen jezelf te vereenzelvigen met alle dingen op aarde. Wanneer je bijvoorbeeld een kleine, beperkte visie op iets hebt en gekwetst bent door de visie en het standpunt van anderen, moet je beginnen met je bewustzijn te veranderen, proberen het in anderen te plaatsen en geleidelijk aan proberen je te identificeren met alle verschillende manieren van denken van alle anderen. Dit is een beetje... hoe zal ik het zeggen?... gevaarlijker. Want zich vereenzelvigen met de gedachte en de wil van anderen betekent zich vereenzelvigen met een hoop stomiteiten (*Moeder lacht*) en slechte wil, en dit kan gevolgen hebben die niet erg goed zijn. Maar toch doen sommige mensen dit gemakkelijker. Als ze het bijvoorbeeld niet met iemand eens zijn, proberen ze zich in de plaats van de ander te stellen en de zaak niet vanuit hun eigen standpunt te zien, maar vanuit het standpunt van de ander. Dit verbreedt het bewustzijn, hoewel niet zoveel als bij de eerste manieren waarover ik sprak, die vrij onschuldig zijn. Ze doen je geen kwaad, ze doen je veel goeds. Ze maken je heel vredig.

Open naar de Hogere Regionen

Als je je opent naar het hogere gebied van bewustzijn en de kracht daalt van bovenaf neer, dan ontstaat er heel natuurlijk een stilte in het lagere gebied, want ze worden geregeerd door deze hogere macht die neerdaalt. Dit komt uit een hoger gebied van het denkvermogen of van daarbuiten, zelfs van het supramentale. Dus wanneer deze kracht en dit bewustzijn naar beneden komen en het bewustzijn van een lager gebied binnengaan, wordt dit bewustzijn op natuurlijke wijze rustig, want het is alsof het wordt binnengevallen, overspoeld door dat hogere licht dat het transformeert.

In feite is dit zelfs de enige manier om een constante stilte in iemand's denkvermogen tot stand te brengen. Het is om zich open te stellen voor een hoger gebied en dit hogere bewustzijn, kracht, licht voortdurend in het lagere denkvermogen te laten neerdalen en er bezit van te nemen. En hier, wanneer dit gebeurt, kan dit lagere denkvermogen voortdurend kalm en stil blijven, omdat het deze is die handelt en het hele wezen vult. Men kan handelen, schrijven en spreken zonder dat het denkvermogen actief is, met deze kracht die van boven komt, die het denkvermogen doordringt en gebruikt; en het denkvermogen zelf wordt slechts een passief instrument. En in feite is dit de enige manier om stilte te vestigen; want als dit eenmaal tot stand gebracht is, is de stilte gevestigd, hewt denkvermogen roert zich niet langer, hij handelt alleen onder impuls van deze kracht wanneer deze zich erin manifesteert. Het is als een heel stil, heel stil veld en de kracht, wanneer die komt, zet de elementen in beweging en gebruikt ze, en het vindt uitdrukking door het denkvermogen zonder dat het denkvermogen in beroering wordt gebracht. Het blijft heel rustig.

DE GEEST EN HET PSYCHISCHE WEZEN

Spirituele Ervaring

U spreekt van spirituele ervaring. Wat is een ervaring en hoe kun je die hebben?

Het is iets dat je in contact brengt met een bewustzijn dat hoger is dan het bewustzijn dat je gewoonlijk hebt. Je hebt een bepaald gevoel over jezelf, je bent je er niet eens van bewust, het is voor jou je gewone toestand, begrijp je. Welnu, als je je plotseling innerlijk bewust wordt van iets heel anders en veel hogers, dan, wat het ook mag zijn, zal dit een spirituele ervaring zijn. Je mag het formuleren met een mentaal idee, je mag het niet formuleren; je mag het jezelf uitleggen, je mag het niet; het kan duren, het kan niet, het kan ogenblikkelijk zijn. Maar wanneer er dit essentiële verschil in het bewustzijn is en wanneer, natuurlijk, de kwaliteit die komt zeer... veel hoger, helderder, zuiverder dan wat men gewoonlijk heeft, dan kan men dit een spirituele ervaring noemen; Dit betekent dat er duizenden verschillende dingen zijn die spirituele ervaringen kunnen worden genoemd.

Moeten we streven naar een spirituele ervaring?

Ik denk dat het verstandiger is om te streven naar vooruitgang of om bewuster te zijn of beter te zijn of beter te doen dan te streven naar een spirituele ervaring; want dat zou de deur kunnen openen voor min of meer denkbeeldige en vervalste ervaringen, voor bewegingen van het vitale die de gedaante aannemen van hogere dingen. Men kan zichzelf bedriegen door een verlangen naar ervaringen te hebben. In feite moet de ervaring spontaan komen, als het resultaat van innerlijke vooruitgang, maar niet voor zichzelf of in zichzelf.

Kom Uit Woorden

Het grootste probleem is dat je met woorden denkt, maar deze woorden hebben geen betekenis; meestal zijn het slechts woorden – je spreekt over het Goddelijke, je praat over de Allerhoogste, je praat over Yoga, je zegt veel dingen, maar komt alles wat in je hoofd overeenkomt met iets concreets, met een gedachte, een gevoel, een helder idee, een ervaring? Of zijn het gewoon woorden?

... Je moet het zien, de ervaring achter de woorden. Hier spreken we van "Yoga", maar elders zou men anders spreken; sommigen zouden zeggen: "Ik ben op zoek naar mijn *bestaansreden*", enzovoort. Degenen die een religieuze neiging hebben, zullen zeggen: "Ik wil de goddelijke Aanwezigheid vinden." Er zijn vijftig manieren om het te zeggen, maar het is datgeen dat belangrijk is; je moet het voelen in je hoofd, in je hart, overal. Het moet concreet zijn, levend, anders kom je niet vooruit. Je moet uit woorden komen en in actie komen – in de ervaring komen, in het leven komen.

Contact met “Dat”

Er is 'iets', er is een werkelijkheid die al onze uitdrukkingen te boven gaat, maar die we kunnen bereiken door een discipline te beoefenen. We kunnen ons ermee identificeren. Als men zich er eenmaal mee vereenzelvigd heeft, weet men wat het is, maar men kan het niet uitdrukken, want woorden kunnen het niet zeggen. Dus als je één soort woordenschat gebruikt, als je een bepaalde mentale overtuiging hebt, zul je de woordenschat gebruiken die overeenkomt met die overtuiging. Als je tot een andere groep behoort die een andere manier van spreken heeft, zul je het op die manier noemen of er zelfs over nadenken. Ik vertel je dit om je de juiste indruk te geven, dat er iets is dat niet kan worden begrepen – door het denken kan worden begrepen – maar dat bestaat. Maar de naam die je eraan geeft doet er weinig toe, dat doet er niet toe, het *bestaat*. En dus is het enige wat je moet doen ermee in contact komen – niet om het een naam te geven of het te beschrijven. In feite heeft het nauwelijks zin om het een naam te geven of te beschrijven. Je moet proberen in contact te komen, je erop te concentreren, het te leven, *die realiteit te leven*, en welke naam je het ook geeft, het is helemaal niet belangrijk als je eenmaal de ervaring hebt. Alleen al de ervaring telt. En wanneer mensen de ervaring associëren met een bepaalde uitdrukking – en op zo'n enge manier, zo gesloten in zichzelf dat men buiten deze formules niets kan vinden – dan is dat een minderwaardigheid. Men moet in staat zijn om die realiteit te beleven via alle mogelijke paden, alle gelegenheden, alle formaties; men moet het beleven, want dat is inderdaad waar, want dat is uiterst goed, dat is almachtig, dat weet alles, dat... Ja, dat kun je meemaken, maar je kunt er niet over spreken. En als men spreekt, heeft alles wat men erover zegt niet veel belang. Het is maar één manier van spreken die alles is. Er is een hele reeks filosofen en mensen die het begrip God hebben vervangen door het idee van een onpersoonlijk Absoluut of door een idee van Waarheid of een idee van rechtvaardigheid of zelfs door een idee van vooruitgang – van iets eeuwig progressiefs; maar voor iemand die het vermogen in zich heeft om zich daarmee te identificeren, is wat erover is gezegd niet erg belangrijk. Soms kan men een heel filosofisch boek lezen en geen stap verder komen. Soms kan men een nogal fervente aanhanger zijn van een religie en niet van vooruitgang. Er zijn mensen die hun hele leven in contemplatie hebben gezeten en niets hebben bereikt. Er zijn mensen (we hebben bekende voorbeelden) die vroeger het meest bescheiden handwerk deden, zoals een schoenmaker die oude schoenen repareerde, en die een ervaring hadden. Het gaat helemaal verder dan wat men ervan denkt en zegt. Het is een geschenk dat er is, dat is alles. En alles wat nodig is, is dat te zijn – om erin te slagen zich ermee te identificeren en ernaar te leven. Soms lees je één zin in een boek en dat leidt je daarheen. Soms lees je hele boeken over filosofie of religie en komen ze nergens. Er zijn echter mensen die het lezen van filosofieboeken vooruithelpt. Maar al deze dingen zijn secundair. Er is maar één ding dat belangrijk is: dat is een oprechte en volhardende wil, want deze dingen gebeuren niet in een oogwenk. Men moet dus volhouden. Als iemand het gevoel heeft dat hij geen vooruitgang boekt, moet hij niet ontmoedigd raken; hij moet proberen erachter te komen wat het in de natuur is dat zich verzet, en dan de nodige vooruitgang boeken. En ineens gaat er eentje vooruit. En als je het einde bereikt, heb je een ervaring. En wat opmerkelijk is, is dat mensen die totaal verschillende paden hebben gevolgd, met totaal verschillende mentale constructies, van de grootste gelovige tot de meest ongelovige, zelfs materialisten, tot die ervaring zijn gekomen, het is voor iedereen hetzelfde. Omdat het waar is – omdat het echt is, omdat het de enige realiteit is. En het is het gewoon *dat*. Meer zeg

ik niet. Dit is van geen belang, de manier waarop men erover spreekt, wat belangrijk is, is om het pad te volgen, *jouw* pad, het maakt niet uit welke... ja, om daarheen te gaan.

Geboorte in de Geest

In het individuele bestaan is het [de geest] die het verschil maakt; zolang men alleen maar over de geest spreekt en het iets is waarover men heeft gelezen, waarvan men het bestaan vaag kent, maar niet een zeer concrete werkelijkheid voor het bewustzijn is, betekent dit dat men niet in de geest geboren is. En wanneer iemand in de geest wordt geboren, wordt het iets veel concreter, veel levender, veel werkelijker, veel tastbaarder dan de hele materiële wereld. En dit is wat het essentiële verschil maakt tussen wezens. Wanneer *dat* spontaan werkelijkheid wordt – het ware, concrete bestaan, de atmosfeer die men vrijelijk kan inademen – dan weet men dat men naar de andere kant is overgestoken. Maar zolang het iets nogal vaags en wazigs is - je hebt erover gehoord, je weet dat het bestaat, maar... Het heeft geen concrete realiteit – welnu, dit betekent dat de nieuwe geboorte nog niet heeft plaatsgevonden.

Een Omkering van het Bewustzijn

Er is een moment – want het is een kwestie die steeds intenser en steeds scherper wordt – waarop je zelfs het gevoel hebt, precies, dat de dingen vreemd zijn, dat wil zeggen, ze zijn niet echt; er komt een moment dat het gevoel dat je van jezelf hebt, van jezelf zijn, vreemd wordt, een soort gevoel van onwerkelijkheid. En de vraag blijft maar komen: "Maar wat is dan mezelf?" Welnu, er is een moment waarop het met zoveel concentratie en zo'n intensiteit naar boven komt dat er met deze intensiteit van concentratie plotseling een omkering optreedt, en dan, in plaats van aan deze kant te zijn, ben je aan die kant, en wanneer je aan die kant bent, is alles heel eenvoudig; je begrijpt, je weet, je bent, je leeft, en dan zie je duidelijk de onwerkelijkheid van de rest, en dit is genoeg.

Zie je, men kan dagen, maanden, jaren, eeuwen, levens moeten wachten voordat dit moment komt. Maar als iemand zijn aspiratie intensiveert, is er een moment waarop de druk zo groot is en de intensiteit van de vraag zo sterk dat er iets omslaat in het bewustzijn, en dan is dit absoluut wat men voelt: in plaats van hier te zijn, is men daar, in plaats van van buitenaf te zien en te proberen naar binnen te kijken, is men binnen; en op het moment dat je binnen bent, verandert absoluut alles, volledig, en alles wat hem waar, natuurlijk, normaal, echt, tastbaar leek, dat alles onmiddellijk, - ja, het lijkt hem heel grotesk, heel vreemd, heel onwerkelijk, heel absurd; maar men heeft iets aangeraakt dat uiterst waar en eeuwig mooi is, en dit verliest men nooit meer.

Als de omkering eenmaal heeft plaatsgevonden, kun je in een extern bewustzijn glijden, het gewone contact met de dingen van het leven niet verliezen, maar dat blijft en het beweegt nooit. Je kunt in je omgang met anderen een beetje terugvallen in hun onwetendheid en blindheid, maar er is altijd iets, dat leeft, van binnen opstaat, dat niet meer beweegt, totdat het erin slaagt alles te doordringen, tot het punt waarop het voorbij is, waar de blindheid voor altijd verdwijnt. En dit is een absoluut tastbare ervaring, iets concreter dan het meest concrete object, concreter dan een klap op je hoofd, iets reëler dan wat dan ook.

Daarom zeg ik altijd... als mensen me vragen hoe iemand kan weten of hij in contact staat met zijn paranormale wezen of hoe hij kan weten of hij het Goddelijke

heeft gevonden, wel, dan moet ik lachen; want als het je overkomt is het voorbij, je kunt geen vragen meer stellen, het is gedaan; je vraagt niet hoe het gebeurt, het wordt gedaan.

Contact met Zijn Psychische Wezen

In het gewone leven is er niet één persoon op een miljoen die een bewust contact heeft met zijn psychische wezen, zelfs niet voor even. Het psychische wezen kan van binnenuit werken, maar zo onzichtbaar en onbewust voor het uiterlijke wezen dat het is alsof het niet bestaat. En in de meeste gevallen, de overgrote meerderheid, bijna het geheel van de gevallen, is het alsof het slaapt, helemaal niet actief, in een soort verdooving.

Het is alleen met de sadhana en een zeer volhardende inspanning dat men erin slaagt een bewust contact te hebben met zijn psychische wezen...

In bijna, bijna alle gevallen is een zeer, zeer aanhoudende inspanning nodig om zich bewust te worden van iemand's psychische wezen. Gewoonlijk wordt aangenomen dat als men het in dertig jaar kan doen, men veel geluk heeft - dertig jaar van aanhoudende inspanning, zeg ik. Het kan gebeuren dat het sneller gaat. Maar dit is zo zeldzaam dat men onmiddellijk zegt: "Dit is geen gewoon mens." Dat is het geval met mensen die als min of meer goddelijke wezens werden beschouwd en die grote yogi's waren, grote ingewijden.

Het Psychische Wezen

[Het Psychische Wezen] is een centrum van licht en waarheid en kennis en schoonheid en harmonie dat het Goddelijke Zelf in ieder van jullie schept door zijn aanwezigheid, beetje bij beetje; het wordt beïnvloed, gevormd en bewogen door het Goddelijke Bewustzijn waarvan het een essentieel onderdeel is. Het is in ieder van jullie het diepe innerlijke wezen dat je moet vinden om in contact te komen met het Goddelijke in jou. Het is de tussenpersoon tussen het Goddelijk Bewustzijn en je externe bewustzijn; het is de bouwer van het innerlijke leven, het is datgene wat in de uiterlijke natuur de orde en regel van de goddelijke wil openbaart. Als je je in je uiterlijke bewustzijn bewust wordt van het psychische wezen in je en je ermee verenigt, kun je het zuivere Eeuwige Bewustzijn vinden en erin leven; in plaats van bewogen te worden door de Onwetendheid, zoals de mens voortdurend is, word je je bewust van de aanwezigheid van een eeuwig licht en kennis in je, en je geeft je eraan over en wordt er in alle dingen volledig aan toegewijd en door bewogen.

Want je psychische wezen is dat deel van jou dat al aan het Goddelijke is gegeven. Het is zijn invloed die zich geleidelijk van binnenuit verspreidt naar de meest uiterlijke en materiële grenzen van je bewustzijn, die de transformatie van je hele natuur teweeg zal brengen. Er kan hier geen onduidelijkheid zijn; het is het lichtgevende deel in jou. De meeste mensen zijn zich niet bewust van dit psychische deel in hen; de inspanning van Yoga is om je er bewust van te maken, zodat het proces van je transformatie, in plaats van een langzame arbeid die zich door eeuwen uitstrekt, in één leven of zelfs een paar jaar kan worden geperst.

Het psychische wezen is datgene wat na de dood blijft bestaan, omdat het je eeuwige zelf is; het is dit dat het bewustzijn van leven naar leven brengt.

Het psychische wezen is de werkelijke individualiteit van het ware en goddelijke individu in jou. Want je individualiteit betekent je speciale manier van

expressie en je psychische wezen is een speciaal aspect van het ene Goddelijke Bewustzijn dat in jou vorm heeft gekregen...

De Tempel in Jou

In de diepten van je bewustzijn bevindt zich het psychische wezen, de tempel van het Goddelijke in jou. Dit is het centrum waaromheen de eenwording van al deze uiteenlopende delen, al deze tegenstrijdige bewegingen van je wezen tot stand zou moeten komen. Als je eenmaal het bewustzijn van het psychische wezen en zijn aspiratie hebt gekregen, kunnen deze twijfels en moeilijkheden worden vernietigd. Het kost meer of minder tijd, maar uiteindelijk gaat het je zeker lukken. Als je je eenmaal tot het Goddelijke hebt gewend en hebt gezegd: "Ik wil de uwe zijn", en het Goddelijke heeft "Ja" gezegd, dan kan de hele wereld je er niet van weerhouden. Wanneer het centrale wezen zich heeft overgegeven, is de voornaamste moeilijkheid verdwenen. De uiterlijke wezen is als een korst. Bij gewone mensen is de korst zo hard en dik dat ze zich niet bewust zijn van het Goddelijke in hen. Als het innerlijke wezen eens, al was het maar voor een ogenblik, heeft gezegd: "Ik ben hier en ik ben van jou", dan is het alsof er een brug is gebouwd en beetje bij beetje wordt de korst dunner en dunner, totdat de twee delen volledig worden samengevoegd en het innerlijke en het uiterlijke één worden.

De Waarde van een Fysiek Lichaam

Dit soort werk, deze harmonisatie en organisatie van het wezen rond het goddelijk Centrum kan alleen worden gedaan in een fysiek lichaam en op aarde. Dat is werkelijk de essentiële en oorspronkelijke reden voor het fysieke leven. Want, zodra je niet meer in een fysiek lichaam bent, kun je het helemaal niet meer.

En wat nog opmerkelijker is, is dat alleen mensen het kunnen doen, want alleen mensen hebben in hun centrum de goddelijke Aanwezigheid in het psychische wezen.

En toch komen mensen in een fysiek lichaam zonder te weten waarom, de meesten van hen gaan door het leven zonder te weten waarom, ze verlaten hun lichaam zonder te weten waarom, en ze moeten helemaal opnieuw beginnen met hetzelfde, voor onbepaalde tijd, totdat er op een dag iemand langskomt die tegen hen zegt: "Wees voorzichtig! Weet je, dit heeft een doel. Je bent hier voor dit werk, mis je kans niet!"

En hoeveel jaren worden er verspild.

Het Werk van het Psychische Wezen

Wat is het werk van het psychische wezen?

Wat het werk is van het psychische wezen? Wil je dat het wat werk heeft? Wat wil je precies zeggen? Wat is zijn functie? Ah! Heel goed. Je zou het zo kunnen zeggen, dat het is als een elektrische draad die de generator met de lamp verbindt. Nu, als iemand het heeft begrepen, laat hem dan uitleggen wat ik heb gezegd...

De generator is het Goddelijke en de lamp is het lichaam.

Het is het lichaam, het is het zichtbare wezen.

Dat is dus zijn functie. Dit betekent dat als er geen psyche in de Materie zou zijn, het geen direct contact met het goddelijke zou kunnen hebben. En het is gelukkig te danken aan deze psychische aanwezigheid in de materie dat het contact tussen de Materie en het Goddelijke direct kan zijn en tegen alle mensen kan worden gezegd: "Je draagt het goddelijke in je en je hoeft alleen maar in jezelf binnen te gaan en je zult Hem vinden."

Moeilijkheden en het Psychische Wezen

Ik denk dat hoe psychischer iemand is, hoe meer moeilijkheden hij meestal heeft. Alleen, men is gewapend om de moeilijkheden het hoofd te bieden. Maar hoe psychischer iemand is, des te meer is hij in tegenspraak met de huidige toestand van de wereld. Dus als iemand ergens tegen is, is het resultaat moeilijkheden. En ik heb gemerkt dat degenen die veel moeilijkheden hebben, meestal degenen zijn die vaker in een min of meer nauw contact staan met hun psychische wezen. Als je over omstandigheden in de buitenwereld wilt spreken – ik heb het niet over het karakter, dat is heel anders, maar over omstandigheden in de buitenwereld – de mensen die het meest moeten worstelen en de meeste reden zouden hebben om te lijden, zijn degenen die een heel ontwikkeld psychisch wezen hebben.

Ten eerste heeft de ontwikkeling van het psychische wezen een dubbel resultaat, dat daarmee gepaard gaat. Dat wil zeggen, met de ontwikkeling van het psychische wezen groeit de gevoeligheid van het wezen. En met de groei van gevoeligheid is er ook de groei van het vermogen om te lijden; maar er is de tegenhanger, dat wil zeggen, in de mate waarin men in relatie staat tot het psychische wezen, men de omstandigheden van het leven op een heel andere manier tegemoet treedt en met een soort innerlijke vrijheid die men in staat stelt zich aan een omstandigheid terug te trekken en de schok niet op de gewone manier te voelen. Je kunt de moeilijkheid of uiterlijke dingen onder ogen zien met kalmte, vrede en voldoende innerlijke kennis om niet verontrust te worden. Aan de ene kant ben je dus gevoeliger en aan de andere kant heb je meer kracht om met de gevoeligheid om te gaan.

De Psyche en de Waarheid

Vereenzelvig het paranormale wezen zich met de innerlijke Waarheid?

Het organiseert zich eromheen en komt ermee in contact. De psyche wordt bewogen door de Waarheid. De Waarheid is iets dat eeuwig op zichzelf bestaat en van niets in tijd of ruimte afhankelijk is, terwijl het psychische wezen een wezen is dat steeds meer groeit, vorm aanneemt, vooruitgaat, zichzelf individualiseert. Op deze manier wordt het steeds beter in staat om deze Waarheid te manifesteren, de eeuwige Waarheid die één en permanent is. Het psychische wezen is een progressief wezen, wat betekent dat de relatie tussen het psychische wezen en de Waarheid progressief is. Het is niet mogelijk om je bewust te worden van je psychische wezen zonder tegelijkertijd bewust te worden van de innerlijke Waarheid. Al diegenen die deze ervaring hebben gehad – geen mentale ervaring maar een integrale ervaring van contact met het psychische wezen, niet een contact met het idee dat ze ervan hebben geconstrueerd, maar een echt concreet contact – zeggen allemaal hetzelfde: vanaf het moment dat dit contact plaatsvindt, is men zich absoluut bewust van de

eeuwige Waarheid in zichzelf en ziet men dat dit het doel van het leven is en de gids van de wereld.

De Kennis van de Psyche

De waarneming van het uiterlijke bewustzijn kan de waarneming van de psyche ontkennen. Maar de psyche heeft de ware kennis, een intuïtieve instinctieve kennis. Er staat: "Ik weet het; ik kan geen redenen geven, maar ik weet het." Want zijn kennis is niet mentaal, gebaseerd op ervaring of waar gebleken. Het gelooft niet nadat er bewijzen zijn gegeven: geloof is de beweging van de ziel, wier kennis spontaan en direct is. Ook al ontkent de hele wereld en voert ze duizend bewijzen van het tegendeel aan, toch kent ze door een innerlijke kennis, een directe waarneming die tegen alles stand kan houden, een waarneming door identiteit. De kennis van de psyche is iets, dat concreet en tastbaar is, een solide massa. Je kan het ook in je mentale, je vitale en je fysieke brengen; en dan heb je een integraal geloof – een geloof dat echt bergen kan verzetten.

Yoga Doen met het Hoofd

Ik geloof dat er een groot verschil is tussen een poging tot transformatie, die juist vanuit het psychische centrum van het wezen komt, en een soort mentale constructie om iets te verkrijgen.

Ik weet het niet, het is heel moeilijk om je verstaanbaar te maken, maar zolang het zo in het hoofd doorgaat (*Moeder draait een vinger bij haar voorhoofd*), heeft het geen kracht. Het heeft een heel kleine kracht die uiterst beperkt is. En de hele tijd logenstrafte het zichzelf. Men denkt dat men met veel moeite een wil verzamelt, kunstmatig genoeg bovendien, en men probeert iets te vangen, en het volgende moment is het allemaal verdwenen. En men beseft het niet eens; men vraagt zich af: "Hoe kan het gebeuren dat het zo afloopt?"

Ik weet het niet, het lijkt me inderdaad erg moeilijk om yoga met het hoofd te doen - tenzij je wordt vastgegrepen.

De wil zit niet in het hoofd.

De wil – wat ik de wil noem – is iets dat hier is (*Moeder wijst naar het midden van de borstkas*), dat een kracht van actie heeft, een kracht van realisatie.

Wat men uitsluitend in het hoofd doet, is onderhevig aan talloze schommelingen; het is bijvoorbeeld niet mogelijk om een theorie te construeren zonder dat er onmiddellijk dingen tussenkomen die allemaal de tegenovergestelde argumenten geven. En dus is er de grote vaardigheid van het denkvermogen, weet je: het kan hoe dan ook bewijzen, over alles discussiëren. Men gaat dus geen stap verder. Zelfs als men tijdelijk een idee opvangt dat een bepaalde kracht heeft, tenzij men die toestand van intensiteit kan vasthouden, zodra er een ontspanning is, komen alle tegengestelde dingen langs, en allemaal, zoals je weet, met de charme van hun uitdrukking. Het is dus een onophoudelijke strijd.

Het Hart Heeft Vleugels

Er zijn mensen bij wie de psychische beweging, de emotionele impuls sterker is dan intellectueel begrip. Ze voelen een onweerstaanbare aantrekkingskracht voor het Goddelijke zonder te weten, zonder ook maar het geringste idee te hebben van wat het is, van wat het kan zijn, wat het vertegenwoordigt – niets, geen intellectueel idee

– maar een soort impuls, aantrekkingskracht, een behoefte, een onvermijdelijke behoefte.

En deze mensen die dat hebben, als ze, ik mag zeggen als gevolg van de genade, een denkvermogen hebben dat hen niet lastigvalt, dat geen vragen stelt, niet discussieert, dat heel snel gaat...

Er zijn anderen die het eerst begrijpen, die zeer intellectueel zijn, hebben gestudeerd, met woorden en ideeën kunnen spelen, die je briljante lezingen zullen geven over alle filosofieën, alle religies, alle menselijke opvattingen en die er misschien jaren over zullen doen om ook maar één stap vooruit te komen. Want dat speelt zich allemaal af in het hoofd.

Er gaan veel dingen door in het hoofd. Ik heb je dit al meerdere keren verteld, het hoofd is als een openbaar plein. Alles kan daar binnenkomen, komen, oversteken, uitgaan en een hoop wanorde veroorzaken. En mensen die de gewoonte hebben om met ideeën te spelen, zijn degenen die het meest worden belemmerd om verder te gaan. Het is een spel dat mooi en aantrekkelijk is; het geeft je de indruk dat je niet helemaal gewoon bent, op het niveau van het gewone leven, maar het snijdt de vleugels.

Het is niet het hoofd dat vleugels heeft: het is het hart.

HET EGO EN ZELF-GAVE

Stap uit het Ego

Het hele universum beweegt in overeenstemming met [jouw] ego: jij staat in het centrum en het universum draait om je heen. Als je aandachtig naar jezelf kijkt, zul je zien dat het zo is. Jouw visie op het universum - dat ben jij in het centrum en het universum rondom. Er is dus geen plaats voor iets anders. Het is niet het universum dat je ziet: het is jezelf dat je ziet in het universum.

Dus in het begin moet men in staat zijn om uit het ego te komen. Daarna moet het, begrijp je, in een bepaalde staat van niet-bestaan zijn. Dan begin je de dingen waar te nemen zoals ze zijn, van een beetje hogerop. Maar als je de dingen wilt kennen zoals ze werkelijk zijn, moet je absoluut als een spiegel zijn: stil, vredig, onbeweeglijk, onpartijdig, zonder voorkeuren en in een staat van totale ontvankelijkheid. En als je zo bent, zul je gaan inzien dat er veel dingen zijn waar je je niet bewust van bent, maar die er wel zijn en die actief in je zullen worden.

Dan zul je in staat zijn om *in* deze dingen te zijn in plaats van uitsluitend opgesloten te zijn in het kleine punt waarin je je in het universum bevindt.

Er zijn allerlei manieren om uit jezelf te komen. Maar het is onmisbaar als je de dingen wilt gaan kennen zoals ze zijn en niet in termen van jezelf.

De Harde Schil van het Ego

Dit gevoel van de eigen persoon wordt een soort kooi, een gevangenis die je opsluit, je verhindert om waar te zijn, om echt te weten, om echt te handelen, om echt te begrijpen. Het is alsof iemand je in een heel harde schulp heeft gestopt en je gedwongen bent om daar te blijven.

Dit is de eerste sensatie die je hebt. Daarna begin je tegen de schaal te tikken om hem te breken. Soms blijft het erg lang staan. Maar toch, wanneer je dit begint te voelen, dat wat je geloofde dat jezelf was, de persoon die dingen doet en voor wie ze worden gedaan, de persoon die bestaat en je maakt tot wat je bent, ja, wanneer je van dit overgaat naar het bewustzijn dat dit een gevangenis is die je ervan weerhoudt om echt jezelf te zijn, dan heb je grote vooruitgang geboekt, en er is hoop. Je voelt je verstikt, verpletterd, absoluut opgesloten in een gevangenis zonder lucht, zonder licht, zonder opening, en dan begin je van binnenuit te duwen, duwen, duwen, duwen zodat het kan breken.

En op de dag dat het breekt, de dag dat het opengaat, kom je plotseling in het psychische bewustzijn. En dan begrijp je het. En dan, echt, als je gevoel voor humor hebt, lach je; je realiseert je domheid.

Snijdt de Knoop van het Ego Door

Lieve Moeder, wat betekent de "knoop van het ego"?

Knoop? Oh! Het is een beeld, zie je. Maar het is iets dat zich aan je vastklampt en je net zo stevig vasthoudt als een goed gemaakte touwknoop. En dus wordt er altijd gezegd dat om echt vooruitgang te boeken, het eerste wat je moet doen, is de knoop van het ego doorhakken. Het is zeer expressief en vormt een goed beeld, nietwaar? -

men is gebonden, men is opgesloten in zichzelf, gebonden als in een gevangenis door knopen die alle delen van het wezen samenbinden; dat is wat een samenhang voortbrengt. Maar tegelijkertijd is het een beperking, een beperking. Je kunt niet alle krachten ontvangen die je zou willen, omdat je opgesloten zit in een omhulsel van een hoop knopen in het touw dat je vastbindt.

Lieve Moeder, hoe kunnen we de knoop van het ego doorhakken?

Hoe het te snijden? Neem een zwaard en sla erop (*gelach*), wanneer men zich ervan bewust wordt. Want meestal is men dat niet; we vinden het heel normaal, wat er met ons gebeurt; en eigenlijk is het heel normaal, maar wij vinden het ook best goed. Om te beginnen moet men dus een grote helderheid van inzicht hebben om zich ervan bewust te worden dat men ingesloten is in al deze knopen die men in slavernij houden. En dan, als men zich ervan bewust is dat er iets geheel stevig in zit – zo stevig dat men tevergeefs heeft geprobeerd het te bewegen – dan stelt men zich zijn wil voor als een zeer scherp zwaard, en met al zijn kracht slaat men een slag op deze knoop (denkbeeldig natuurlijk, men neemt in feite geen zwaard op), en dit levert resultaat op. Natuurlijk kun je dit werk doen vanuit psychologisch oogpunt, door alle elementen te ontdekken die deze knoop vormen, de hele reeks weerstanden, gewoonten, voorkeuren, van alles wat je eng opgesloten houdt. Dus als je je hiervan bewust wordt, kun je je concentreren en de Goddelijke kracht en de Genade oproepen en een goede slag toebrengen aan deze formatie, deze dingen zo dicht bij elkaar gehouden, zo, dat niets ze kan scheiden. En op dat moment moet je besluiten dat je niet langer naar deze dingen zult luisteren, dat je alleen naar het goddelijke Bewustzijn zult luisteren en geen ander werk zult doen dan het goddelijke werk zonder je zorgen te maken over persoonlijke resultaten, vrij van alle gehechtheid, vrij van alle voorkeur, vrij van alle wens voor succes, macht, tevredenheid, ijdelheid, dit alles... Dit alles moet verdwijnen en je moet alleen de goddelijke Wil zien die in je wil is geïncarneerd en je tot handelen aanzet. Dan ben je op deze manier genezen.

Het Ego en “Trekken”

Welke houding moet je aannemen om uit het ego te komen?

Houding? Het is eerder een wil, nietwaar? Je moet het willen... Wat moet men doen, vraagt u dat?

Het zekerste middel is zich over te geven aan het Goddelijke; niet om te proberen het Goddelijke naar zich toe te trekken, maar om te proberen jezelf over te geven aan het Goddelijke. Dan ben je in ieder geval genoodzaakt om in het begin een beetje uit jezelf te komen. Meestal, weet je, wanneer mensen aan het Goddelijke denken, is het eerste wat ze doen zoveel mogelijk in zichzelf "trekken". En dan krijgen ze over het algemeen helemaal niets. Ze zeggen je: "Ah! Ik riep, ik bad en ik kreeg geen antwoord. Ik had geen antwoord, er kwam niets." Maar als je dan vraagt: "Heb je jezelf aangeboden?" — "Nee, ik heb getrokken." — "Ach ja, daarom is het niet gekomen!" Het is niet dat het niet kwam, het is dat wanneer je trekt, je zo opgesloten blijft in je ego,... dat het een muur optrekt tussen wat te ontvangen moet worden en jezelf. Je stopt jezelf in de gevangenis en dan ben je verbaasd dat je in je gevangenis niets voelt. Gevangenis, en nog meer, zonder ramen op straat. Gooi jezelf naar buiten (*Moeder opent haar handen*), geef jezelf zonder iets achter te

houden, gewoon voor de vreugde van het geven van jezelf. Dan bestaat de kans dat je iets voelt.

Probeer Nooit de Kracht te Trekken

Ik zou je graag iets willen aanbevelen. In je verlangen naar vooruitgang en je streven naar realisatie, zorg er goed voor dat je niet probeert de krachten naar je toe te trekken. Geef jezelf, open jezelf met zoveel belangeloosheid als je kunt bereiken door een voortdurende zelfvergetelheid, vergroot je ontvankelijkheid tot het uiterste, maar *probeer nooit* de Kracht naar je toe *te trekken*, want willen trekken is al een gevaarlijk egoïsme. Je mag streven, je mag jezelf openen, je mag jezelf geven, maar nooit proberen te nemen. Als er iets misgaat, geven mensen de Kracht de schuld, maar het is niet de Kracht die verantwoordelijk is: het is ambitie, egoïsme, onwetendheid en de zwakte van het vat.

Geef jezelf gul en met een perfecte belangeloosheid en vanuit het diepere gezichtspunt zal je nooit iets ergs overkomen. Probeer te nemen en je staat op de rand van de afgrond.

Geven in Plaats van Nemen

Als men zich in alle dingen zou uitstrekken, als alle vibraties die komen en gaan de behoefte zouden uitdrukken om in alles op te gaan, om zichzelf te verbreden, om te groeien, niet door binnen zijn grenzen te blijven, maar om eruit te komen, en tenslotte om met alles geïdentificeerd te worden, dan zou je niets meer te verliezen hebben, want je zou alles hebben. Alleen, men weet dit niet. En dus, omdat men het niet weet, kan men het niet. Men probeert te nemen, te accumuleren, te accumuleren, te accumuleren, maar dat is onmogelijk, men kan niet accumuleren. Men moet zich identificeren. En dan, het kleine beetje dat men geeft, wil men terug: men heeft een vriendelijke gedachte, men verwacht enige erkenning; men geeft een beetje genegenheid, men verwacht het van anderen... want men heeft niet het vermogen om in alles de vriendelijke gedachte te worden, men heeft niet het vermogen om de genegenheid, de tedere liefde in alle dingen te zijn. Je voelt je precies zo, helemaal verknipt en beperkt, en je bent bang om alles te verliezen, je bent bang om te verliezen wat je hebt omdat je verarmd zou zijn. Aan de andere kant, als men zich zou kunnen identificeren, zou men niet langer hoeven te trekken. Hoe meer men zich uitspreidt, hoe meer men heeft. Hoe meer men geïdentificeerd wordt, hoe meer men wordt. En dan, in plaats van te nemen, geeft men. En hoe meer men geeft, hoe meer men groeit.

Geef Alles

Hoe meer je jezelf aan het Goddelijke geeft, hoe meer Hij bij je is, totaal, voortdurend, op elk moment, in al je gedachten, al je behoeften, en dat er geen aspiratie is die niet onmiddellijk een antwoord krijgt; en je hebt het gevoel van een volledige, constante intimiteit, van een totale nabijheid. Het is alsof je gedragen... alsof het Goddelijke de hele tijd bij je was; jij loopt en Hij loopt met je, jij slaapt en Hij slaapt met je, je eet en Hij eet met je, je denkt en Hij denkt met je, je hebt lief en Hij is de liefde die je hebt. Maar hiervoor moet men zich helemaal, totaal, uitsluitend geven, niets reserveren, niets voor zichzelf bewaren en niets achterhouden, ook niets verstrooien: het kleinste

dingetje in je wezen dat niet aan het Goddelijke is gegeven, is een verspilling; het is het verspillen van je vreugde, iets dat je geluk zo veel vermindert, en alles wat je niet aan het Goddelijke geeft, is alsof je het in de weg houdt van de mogelijkheid dat het Goddelijke Zichzelf aan jou geeft. Je voelt Hem niet dicht bij jezelf, constant bij je, omdat je Hem niet toebehoort, omdat je bij honderden andere dingen en mensen hoort; in je gedachten, je actie, je gevoelens, impulsen... er zijn miljoenen dingen die je Hem niet geeft, en daarom voel je Hem niet altijd bij je, omdat al deze dingen zoveel schermen en muren zijn tussen Hem en jou. Maar als je Hem alles geeft, als je niets achterhoudt, zal Hij voortdurend en totaal bij je zijn in alles wat je doet, in alles wat je denkt, alles wat je voelt, altijd, op elk moment. Maar hiervoor moet je jezelf absoluut geven, niets achterhouden; elk klein ding dat je achterhoudt is een steen die je neerlegt om een muur op te bouwen tussen het Goddelijke en jezelf.

Maak de Gift van je Wil

Je kunt op elk moment de gave van je wil doen in een aspiratie - en een aspiratie die zichzelf heel eenvoudig formuleert, niet alleen "Heere, Uw wil geschiede", maar "Geef dat ik zo goed als ik kan het beste mag doen wat ik kan doen."

Je weet misschien niet op elk moment wat het beste is om te doen of hoe je het moet doen, maar je kunt je wil ter beschikking stellen van het Goddelijke om het best mogelijke, het beste mogelijke te doen. Je zult zien dat het prachtige resultaten zal hebben. Doe dit met bewustzijn, oprechtheid en doorzettingsvermogen, en je zult merken dat je met gigantische stappen overweg kunt. Zo is het, nietwaar? Men moet de dingen doen met al de vurigheid van zijn ziel, met alle kracht van zijn wil; doe op elk moment het best mogelijke, het best mogelijke. Wat anderen doen, gaat je niet aan – dit is iets wat ik je nooit vaak genoeg zal kunnen herhalen.

Offer je Wil

Je hebt een wil en je kunt die wil aanbieden. Neem het voorbeeld van je bewust worden van je nachten. Als je de houding van passieve overgave aanneemt, zou je zeggen: "Wanneer het de Goddelijke Wil is dat ik bewust word, dan zal ik bewust worden." Aan de andere kant, als je je wil aan het Goddelijke aanbiedt, begin je te willen, je zegt: "Ik zal me bewust worden van mijn nachten." Je hebt de wil dat het gedaan wordt; Je gaat niet stil zitten en wachten. De overgave komt wanneer je de houding aanneemt die zegt: "Ik geef mijn wil aan het Goddelijke. Ik wil me intens bewust worden van mijn nachten, ik heb de kennis niet, laat de Goddelijke Wil het voor mij uitwerken." Je wil moet standvastig blijven werken, niet in de vorm van het kiezen van een bepaalde handeling of het eisen van een bepaald doel, maar als een vurige aspiratie die gericht is op het te bereiken doel. Dit is de eerste stap...

De Goddelijke Wil Is Onmiskenbaar

Hoe kunnen we weten, zul je vragen, wanneer het de Goddelijke Wil is die ons doet handelen? De Goddelijke Wil is niet moeilijk te herkennen. Het is onmiskenbaar. Je kunt het weten zonder heel ver op het pad te zijn. Alleen jij moet luisteren naar zijn stem, de zachte stem die hier in het hart is. Als je eenmaal gewend bent om te luisteren, voel je een onbehagen als je iets doet dat in strijd is met de Goddelijke Wil. Als je op het verkeerde pad volhardt, raak je erg in de war. Als je echter een of ander

materieel excuus als oorzaak van je onbehagen opvoert en je weg vervolgt, verlies je geleidelijk het vermogen om waar te nemen en tenslotte kun je doorgaan met allerlei verkeerde dingen te doen en geen onbehagen voelen. Maar als je, wanneer je eenmaal de minste verstoring voelt, stopt en aan je innerlijke zelf vraagt: "Wat is de oorzaak hiervan?" dan krijg je het echte antwoord en wordt de hele zaak heel duidelijk. Probeer geen materieel excuus te geven als je een beetje depressie of een licht onbehagen voelt. Als je stopt en rondkijkt naar de reden, wees dan absoluut eerlijk en oprecht. In eerste instantie zal je geest een zeer plausibele en mooie verklaring construeren. Accepteer het niet, maar kijk verder en vraag: "Wat zit er achter deze beweging? Waarom doe ik dit?" Ten slotte zul je, verborgen in een hoek, de kleine rimpeling ontdekken - een lichte verkeerde afslag of draaiing in je houding die de problemen of verstoring veroorzaakt.

De Goddelijke Wil Kennen

Er zijn vier voorwaarden voor het kennen van de goddelijke Wil:

De eerste essentiële voorwaarde: een absolute oprechtheid.

Ten tweede: om verlangens en voorkeuren te overwinnen.

Ten derde: het denkvermogen het zwijgen op te leggen en te luisteren.

Ten vierde: om onmiddellijk te gehoorzamen wanneer u het bevel ontvangt.

Als je volhardt, zul je de goddelijke Wil steeds duidelijker waarnemen. Maar zelfs voordat je weet wat het is, kun je uit eigen wil een offer brengen en je zult zien dat alle omstandigheden zo geregeld zullen zijn dat je het juiste doet. Maar je moet niet zijn zoals die persoon die ik kende en die altijd zei: "Ik zie altijd de goddelijke Wil in anderen." Dat kan je overal doen belanden, er is niets gevaarlijker, want als je denkt dat je de goddelijke Wil in anderen ziet, ben je er zeker van dat je hun wil doet, niet de goddelijke Wil. Ook daar kunnen we zeggen dat niet één van de vele, vele mensen handelt in overeenstemming met de goddelijke Wil.

Je kent het verhaal van de geïrriteerde olifant, zijn mahout en de man die geen plaats wilde maken voor de olifant. Toen hij midden op de weg stond, zei de man tegen de mahout: "De goddelijke Wil is in mij en de goddelijke Wil wil dat ik niet beweeg." De chauffeur, een man met enig verstand, antwoordde: "Maar de goddelijke Wil in de olifant wil dat je beweegt!"

De Juiste Houding

Er zijn scrupuleuze mensen die zichzelf problemen opleggen en het erg moeilijk vinden om ze op te lossen, omdat ze het probleem verkeerd stellen. Ik kende een jonge vrouw die theosoof was en probeerde te praktiseren; ze vertelde me: "Ons wordt geleerd dat de goddelijke Wil moet zegevieren in alles wat we doen, maar 's morgens als ik mijn ontbijt eet, hoe kan ik dan weten of God wil dat ik twee klontjes suiker in mijn koffie doe of slechts één?" ... En het was nogal ontroerend, weet je, en ik had wat moeite om haar uit te leggen dat de geest waarin ze haar koffie dronk, de houding die ze had ten opzichte van haar eten, veel belangrijker was dan het aantal klontjes suiker dat ze erin deed.

Zo is het ook met alle kleine dingen die je op elk moment doet. Het goddelijke Bewustzijn werkt niet op de menselijke manier, het beslist niet hoeveel klontjes suiker je in je koffie doet. Het brengt je geleidelijk in de juiste houding ten opzichte van

handelingen, dingen – een houding van toewijding, souplesse, instemming, aspiratie, goede wil, plasticiteit, inspanning voor vooruitgang – en dit is wat telt, veel meer dan de kleine beslissing die je elke seconde neemt. Men kan proberen erachter te komen wat het meest ware is om te doen, maar het is niet door een mentale discussie of een mentaal probleem dat deze dingen kunnen worden opgelost. Het is in feite door een innerlijke houding die een atmosfeer van harmonie *schept* – progressieve harmonie – waarin alles wat men doet noodzakelijkerwijs het beste zal zijn dat in die specifieke omstandigheden gedaan kan worden.

GELOOF EN GENADE

Houd Geloof

[We moeten] vertrouwen hebben dat altijd wat het beste is, gebeurt. We kunnen het op dit moment misschien niet als het beste beschouwen omdat we onwetend en ook blind zijn, omdat we de gevolgen van de dingen en wat er later zal gebeuren niet zien. Maar we moeten het geloof behouden dat als het zo is, als we vertrouwen op het Goddelijke, als we Hem de volledige verantwoordelijkheid voor onszelf geven, als we Hem alles voor ons laten beslissen, wel, we moeten weten dat het altijd is wat het beste voor ons is wat er gebeurt. Dit is een absoluut feit. In de mate waarin je je overgeeft, overkomt je het beste. Dit is misschien niet in overeenstemming met wat je zou willen, je voorkeur of verlangen, omdat deze dingen blind zijn: het is het beste vanuit spiritueel oogpunt, het beste voor je vooruitgang, je ontwikkeling, je spirituele groei, je *ware* leven. Dat is het altijd. En je moet dit geloof behouden, want geloof is de uitdrukking van een vertrouwen in het Goddelijke en de volledige zelfgave die je aan het Goddelijke geeft. En als je het haalt, is het iets absoluut geweldigs. Dat is een feit, dit zijn niet zomaar woorden, begrijp je, het is een feit. Als je terugkijkt, besef je allerlei dingen die je niet begreep toen ze je overkwamen, als precies datgene wat nodig was om je te dwingen de nodige vooruitgang te boeken. *Altijd*, zonder uitzondering. Het is onze blindheid die ons ervan weerhoudt het te zien.

Geloof Door Aspiratie

Kan men geloof hebben door aspiratie?

Wat? Geloof door aspiratie? Ik denk het wel, want het is zeldzaam om het spontaan te krijgen, om ermee geboren te worden. Zeer weinig mensen hebben het geluk om een spontaan geloof te hebben. Maar als men heel oprecht is in zijn aspiratie, krijgt men het. Aspiratie kan alles brengen, zolang het maar oprecht en constant is. Je hebt altijd een klein beetje geloof in je, of het nu gaat om geloof in wat je ouders hebben gezegd of in de boeken die je hebt bestudeerd. Per slot van rekening is al je opvoeding gebaseerd op zo'n geloof. Degenen die je hebben opgevoed, hebben je bepaalde dingen verteld. Je had geen middelen om te controleren, omdat je te jong was en geen ervaring had. Maar je hebt vertrouwen in wat ze je vertelden en je gaat verder met dat geloof. Iedereen heeft dus een heel klein beetje geloof, en om dat te vergroten kan men zijn aspiratie gebruiken.

Een Kinderlijk Vertrouwen

Wat zijn de omstandigheden waarin er sprake is van een neerdaling van het geloof?

De belangrijkste voorwaarde is een bijna kinderlijk vertrouwen, het openhartige vertrouwen van een kind dat zeker weet dat het zal komen, dat zich er niet eens naar afvraagt; als hij iets nodig heeft, weet hij zeker dat het gaat komen. Welnu, het is dit, dit soort vertrouwen – dit is inderdaad de belangrijkste voorwaarde.

Streven is onmisbaar. Maar sommige mensen streven naar zo'n conflict in zich tussen geloof en afwezigheid van geloof, vertrouwen en wantrouwen, tussen het optimisme dat zeker is van de overwinning en een pessimisme dat zich afvraagt wanneer de catastrofe zal komen. Nu, als dit in het wezen is, kun je ernaar streven, maar je krijgt niets. En je zegt: "Ik streefde ernaar maar kreeg niets." Het is omdat je je ambitie de hele tijd vernietigt door je gebrek aan zelfvertrouwen.

... "Wat ik nodig heb, zal mij gegeven worden; als ik bid, zal ik een antwoord krijgen; als ik in een moeilijkheid zit en om hulp vraag, zal de hulp komen - en die zal niet alleen komen, maar hij zal alles beheren." Als het vertrouwen er is, spontaan, openhartig, kritiekloos, werkt het beter dan wat dan ook, en de resultaten zijn geweldig. Het is met de tegenstrijdigheden en twijfels van het denkvermogen dat men alles bederft, met dit soort ideeën die opkomen wanneer men in moeilijkheden verkeert: "O, het is onmogelijk! Het zal me nooit lukken. En als het verergert, als deze toestand waarin ik verkeer, die ik niet wil, nog erger zal worden, als ik steeds verder naar beneden blijf glijden, als, als, als, als..." Op die manier bouw je een muur tussen jezelf en de kracht die je wilt ontvangen. Het psychische wezen heeft dit vertrouwen, heeft het wonderbaarlijk, zonder een schaduw, zonder een argument, zonder een tegenstrijdigheid. En als het zo is, is er geen gebed dat geen antwoord krijgt, geen streven dat niet wordt gerealiseerd.

Waken Over Iemand's Geloof

Er is zeker een persoonlijke inspanning nodig om iemands geloof te behouden, om het binnenin te laten groeien. Later - veel later - op een dag, kunnen we terugkijkend zien dat alles wat er gebeurde, zelfs wat ons het ergste leek, een Goddelijke Genade was om ons op weg vooruit te helpen; en dan worden we ons ervan bewust dat ook de persoonlijke inspanning een genade was. Maar voordat men dat punt bereikt, moet men veel vooruitgaan, veel worstelen, soms zelfs veel lijden.

In inerte passiviteit gaan zitten en zeggen: "Als ik geloof moet hebben, zal ik het hebben, het Goddelijke zal het mij geven", is een houding van luiheid, van onbewustheid en bijna van kwade wil.

Om de innerlijke vlam te laten branden, moet men hem voeden; men moet over het vuur waken, er de brandstof in gooien van alle fouten die men kwijt wil, alles wat de vooruitgang vertraagt, alles wat het pad verduistert. Als men het vuur niet voedt, smeult het onder de as van zijn onbewustheid en traagheid, en dan, niet jaren maar levens, eeuwen zullen voorbijgaan voordat men het doel bereikt.

Men moet waken over zijn geloof zoals men waakt over de geboorte van iets *oneindig* kostbaars, en het heel zorgvuldig beschermen tegen alles wat het kan schaden.

In de onwetendheid en duisternis van het begin is het geloof de meest directe uitdrukking van de Goddelijke Kracht die komt om te vechten en te overwinnen.

De Omvang van Genade

Hoe groot uw geloof en vertrouwen in de goddelijke Genade ook is, hoe groot uw vermogen ook is om haar onder alle omstandigheden, op elk moment, op elk punt van het leven aan het werk te zien, je zult er nooit in slagen de wonderbaarlijke onmetelijkheid van Zijn Werking te begrijpen, en de precisie, de nauwkeurigheid waarmee deze Actie wordt volbracht; je zult nooit kunnen begrijpen in hoeverre de Genade alles doet, achter alles staat, alles organiseert, alles leidt, zodat de mars

voorwaarts naar de goddelijke verwerkelijking zo snel, zo volledig, zo totaal en harmonieus mogelijk is, rekening houdend met de omstandigheden van de wereld.

Zodra je Ermee in contact staat, is er geen seconde in de tijd, geen punt in de ruimte, dat je dit *voortdurende werk van de Genade, dit voortdurende ingrijpen van de Genade*, niet verbluffend laat zien.

En als je dit eenmaal hebt gezien, heb je het gevoel dat je er nooit tegen opgewassen bent, want je mag het nooit vergeten, nooit angst, angst, spijt, terugdeinzen... of zelfs lijden. Als men in vereniging zou zijn met deze Genade, als men haar overal zou zien, zou men een leven van uitbundige vreugde gaan leiden, van alle kracht, van oneindig geluk.

En dat zou de best mogelijke samenwerking in het goddelijk Werk zijn.

De Behoeftte aan Genade

Wat is de manier om de genade met dankbaarheid te aanvaarden?

Ah! Allereerst moet je er behoefte aan hebben.

Dit is het belangrijkste punt. Het is om een zekere innerlijke nederigheid te hebben die je bewust maakt van je hulpeloosheid zonder de Genade, dat je zonder haar werkelijk onvolledig en machteloos bent. Dit is om te beginnen het eerste.

... En dan, als je je ervan bewust wordt dat het alleen de Genade is die kan doen [wat je niet kunt doen], dat de situatie waarin je je bevindt, van daaruit alleen de Genade je eruit kan trekken, je de oplossing en de kracht kan geven om eruit te komen, dan ontwaakt er heel natuurlijk een intense aspiratie in je, een bewustzijn dat wordt vertaald in een opening. Als je roept, ernaar streeft en als je hoopt een antwoord te krijgen, zul je je heel natuurlijk openstellen voor de Genade.

En later – je moet hier veel aandacht aan schenken (*Moeder legt haar vinger op haar lippen*) – zal de Genade je antwoorden, de Genade zal je uit de problemen trekken, de Genade zal je de oplossing voor je probleem geven of je helpen om uit je moeilijkheid te komen. Maar als je eenmaal vrij bent van problemen en uit je moeilijkheden bent gekomen, vergeet dan niet dat het de Genade is die je eruit heeft getrokken, en denk niet dat jij het bent. Want dit is inderdaad het belangrijke punt. De meeste mensen zeggen, zodra de moeilijkheid is verdwenen: "Ik heb mezelf tenslotte vrij goed uit de moeilijkheid getrokken."

Daar bent u. En dan doe je de deur op slot en op slot, zie je, en je kunt niets meer ontvangen. Je hebt weer een acute angst nodig, een vreselijke moeilijkheid om dit soort innerlijke domheid te laten wijken en om opnieuw te beseffen dat je niets kunt doen. Want pas als je je ervan bewust wordt dat je machteloos bent, begin je een beetje open en plastisch te worden. Maar zolang je denkt dat wat je doet afhangt van je eigen vaardigheid en je eigen capaciteiten, sluit je echt niet alleen één deur, maar, weet je, je sluit vele deuren op elkaar en grendelt ze. Je sluit je op in een vesting en daar kan niets naar binnen. Dat is het grote nadeel: men vergeet heel snel. Het spreekt vanzelf dat men tevreden is met zijn eigen capaciteiten.

De Genade en de Zondaar

Hoe kan [de Genade] de zondaar te hulp komen?

Het helpt de zondaar niet om een zondaar te zijn! Het helpt de zondaar om zijn zonde op te geven; dat wil zeggen, Het duwt de zondaar niet weg door te zeggen: "Ik

zal niets voor je doen." Het is er, altijd, zelfs als hij zondigt, om hem te helpen eruit te komen, maar niet om door te gaan met zijn zonde.

Er is een groot verschil tussen dit en het idee dat je slecht bent en dus: "Ik zal niet naar je omkijken, ik zal je ver van me weggooiden, en wat er ook met je gebeurt, het zal gebeuren, ik maak me er geen zorgen over." Dit is het algemene idee dat men zegt: "God heeft mij verworpen", weet je. Dat is het niet. Je zult misschien niet in staat zijn om de Genade te voelen, maar Het zal er altijd zijn, zelfs bij de ergste zondaars, zelfs bij de ergste misdadigers, om hem te helpen veranderen, om genezen te worden van zijn misdaad en zonde als hij dat wil. Het zal hem niet afwijzen, maar het zal hem niet helpen om kwaad te doen. Het zou de Genade niet langer zijn.

Identificeer Je met de Genade

Het is de goddelijke Genade die je vooruit doet gaan, en met de goddelijke Genade voel je de goddelijke Vreugde. Maar in plaats van jezelf te identificeren met de Genade die je vooruitgang doet maken, identificeer je jezelf met het lelijke waar je vanaf wilt; en dus heb je er natuurlijk zin in en lijd je.

Dat is een experiment dat je kunt doen als je maar een beetje bewust bent. Er is iets in je dat je niet wilt, iets slechts - om de een of andere reden wil je het niet, je wilt het eruit trekken - nou, als je je ook maar een klein beetje met dat identificeert, voel je de pijn van de extractie; als je je daarentegen vereenzelvigd met de goddelijke Kracht die je komt bevrijden, voel je de vreugde van de goddelijke Genade – en ervaar je de diepe vreugde van de vooruitgang die je hebt gemaakt.

En dit is een zeker teken voor jou, een zekere indicatie van waarmee je jezelf identificeert. Als je je identificeert met de krachten van onderaf, lijd je; als je je identificeert met de krachten van bovenaf, ben je gelukkig.

JE GEDACHTEN CONTROLEREN

Slechte Gedachten

Sri Aurobindo zegt dat alles wat men denkt dat men is, men kan worden, alleen al door het feit van dat denken. Deze kennis van het feit dat *alles* wat men denkt te kunnen zijn, is een zeer belangrijke sleutel voor de ontwikkeling van het zijn, en niet alleen vanuit het oogpunt van de mogelijkheden van het zijn, maar ook vanuit dat van de controle en keuze van wat men zal zijn, van wat men wil zijn.

Dit doet ons de noodzaak begrijpen om geen enkele gedachte in onszelf toe te laten die aspiratie of de schepping van de waarheid van ons wezen vernietigt. Het onthult het grote belang van het niet toestaan dat wat men niet wil zijn of niet wil doen, zich in gedachten formuleert in het wezen. Want deze dingen te denken is al een begin van hun realisatie. Vanuit elk gezichtspunt is het slecht om je te concentreren op wat je niet wilt, op wat je moet afwijzen, wat je weigert te zijn, want alleen al het feit dat de gedachte er is, geeft aan de dingen die je wilt verwerpen een soort bestaansrecht in jezelf. Dit verklaart hoe belangrijk het is om geen destructieve suggesties, gedachten van kwade wil, haat en vernietiging binnen te laten; want alleen al door aan hen te denken, krijgen ze al een vermogen tot verwerkelijking. Sri Aurobindo zegt dat het denken niet de oorzaak van het bestaan is, maar een tussenpersoon, het instrument dat vorm geeft aan het leven, aan de schepping, en de beheersing van dit instrument is van het grootste belang als men wil dat wanorde en alles wat anti-goddelijk is uit de schepping verdwijnt.

Men moet geen slechte gedachten in zichzelf toelaten onder het voorwendsel dat het slechts gedachten zijn. Het zijn uitvoeringsmiddelen. En je moet ze niet in jezelf laten bestaan als je niet wilt dat ze hun vernietigingswerk doen.

Onaangename Gedachten

Moeder, soms komen onaangename gedachten en verontrusten ons. Hoe kunnen we er vanaf komen?

Er zijn verschillende methoden. Over het algemeen - maar het hangt van mensen af - is de gemakkelijkste manier over het algemeen om aan iets anders te denken. Dat wil zeggen, als je je aandacht concentreert op iets dat niets met die gedachte te maken heeft, geen verband houdt met die gedachte, zoals lezen of een werk – over het algemeen iets creatiefs, een creatief werk. Bijvoorbeeld, degenen die schrijven, terwijl ze schrijven (laten we gewoon een romanschrijver nemen), terwijl hij schrijft, zijn alle andere gedachten verdwenen, want hij is geconcentreerd op wat hij doet. Als hij klaar is met schrijven, als hij geen controle heeft, zullen de andere gedachten terugkeren. Maar juist als men door een gedachte wordt aangevallen, kan men proberen wat creatief werk te verrichten; de wetenschapper zou bijvoorbeeld wat onderzoekswerk kunnen doen, een speciale studie om iets te ontdekken, iets dat erg boeiend is; dat is de makkelijkste manier. Natuurlijk kunnen degenen die zijn begonnen hun gedachten te beheersen, een beweging van afwijzing maken; duw de gedachte opzij zoals men een fysiek object zou doen. Maar dat is moeilijker en vraagt om een veel groter meesterschap. Als men het kan beheersen, is het actiever, in die zin dat als je die beweging, die gedachte afwijst, als je het effectief en constant

of bijna herhaaldelijk wegjaagt, het uiteindelijk niet meer komt. Maar in het andere geval kan het altijd terug. Dat zijn twee methoden.

Het derde middel is om in staat te zijn een voldoende groot licht van boven naar beneden te brengen, wat de "ontkenning" in de diepere zin zal zijn; dat wil zeggen, als de gedachte die komt iets duisters is (en vooral als het afkomstig is van het onbewuste of onbewuste en wordt ondersteund door instinct), als men het licht van een ware kennis, een hogere macht, van bovenaf kan laten neerdalen en dat licht op het denken kan leggen, kan men erin slagen haar op te lossen of te verlichten of te transformeren - dit is de allerhoogste methode. Dit is nog iets moeilijker. Maar het kan worden gedaan, en als men het doet, wordt men genezen - niet alleen komt de gedachte niet terug, maar de oorzaak zelf wordt verwijderd.

De eerste stap is om aan iets anders te denken (maar op deze manier, weet je, zal het voor onbepaalde tijd worden herhaald); de tweede is om te vechten; en de derde is om te transformeren. Wanneer men de derde stap heeft bereikt, is men niet alleen genezen, maar heeft men ook een blijvende vooruitgang geboekt.

Concentreer op Wat Je Wil Zijn

Opdat je niet ontmoedigd raakt door je eigen fouten, geeft de Dhammapada je dit troostende beeld: de zuiverste lelie kan uit een hoop afval langs de kant van de weg opspringen. Dat wil zeggen, er is niets zo verrot dat het geen geboorte kan geven tot de zuiverste realisatie.

Wat het verleden ook mag zijn, wat ook de begane fouten mogen zijn, welke onwetendheid men ook heeft kunnen leven, men draagt diep in zichzelf de allerhoogste zuiverheid die zich kan vertalen in een wonderbaarlijke verwerkelijking.

Het gaat erom dat we daarover nadenken, dat we ons daarop concentreren en ons niet bezighouden met alle moeilijkheden, obstakels en hindernissen.

Concentreer je uitsluitend op wat je wilt zijn, vergeet zo volledig mogelijk wat je niet wilt zijn.

Verbeelding

Ik zeg je om nooit neerslachtig of teleurgesteld te zijn, maar je verbeelding altijd hoopvol en vreugdevol plastisch te laten zijn voor de stress van de hogere Waarheid, zodat de latere je vol zal vinden van de noodzakelijke formaties om het creatieve licht vast te houden.

De verbeelding is als een mes, dat gebruikt zou kunnen worden voor goede en kwade doeleinden. Wanneer je altijd in het idee verblijft en het gevoel dat je getransformeerd gaat worden, dan zal je het proces van Yoga helpen. Wanneer je integendeel toegeeft aan neerslachtigheid en betreurt dat je niet fit bent of dat je niet in staat bent tot realisatie, dan vergiftig je je eigen wezen. Het is alleen een rekenschap van deze erg belangrijke waarheid, dat ik zo onvermoeibaar harnakkig ben om je te vertellen om alles te laten gebeuren maar om hemelsnaam niet depressief te worden. Leef eerder in de constante hoop en overtuiging dat wat we doen succes zal bewijzen. Met andere woorden, laat je verbeelding gevormd worden door je vertrouwen in Sri Aurobindo.

Verbeelding Opent het Pad

Wat is de functie, het gebruik van de verbeelding?

Als men weet hoe het te gebruiken, zoals ik al zei, kan men voor zichzelf zijn eigen innerlijke en uiterlijke leven scheppen; men kan zijn eigen bestaan opbouwen met zijn verbeelding, als men weet hoe men het moet gebruiken en een kracht heeft. In feite is het een elementaire manier om te scheppen, om dingen in de wereld te vormen. Ik heb altijd het gevoel gehad dat als iemand niet het vermogen tot verbeelding had, hij geen vooruitgang zou boeken. Je fantasie gaat altijd voor op je leven. Als je aan jezelf denkt, stel je je meestal voor wat je wilt zijn, nietwaar, en dit gaat door, dan volg je, dan gaat het door en je volgt. De verbeelding opent voor jou de weg van verwerkelijking. Mensen die niet fantasierijk zijn - het is erg moeilijk om ze te laten bewegen; ze zien precies wat er voor hun neus is, ze voelen precies wat ze zijn van moment tot moment en ze kunnen niet vooruit omdat ze geklemd zijn door het onmiddellijke.

De Sfeer Die Je Creëert

Je draagt de sfeer met je mee, om je heen, in je, die door je acties is gecreëerd, en als wat je doet mooi, goed en harmonieus is, is je sfeer mooi, goed en harmonieus; aan de andere kant, als je leeft in een smerig egoïsme, gewetenloos eigenbelang, meedogenloze slechte wil, dan is dat wat je elk moment van je leven zult inademen en dat betekent ellende, constant onbehagen; het betekent lelijkheid die wanhoopt van zijn eigen lelijkheid.

*

Als je goed bent, als je vrijgevig, nobel, ongeïnteresseerd, vriendelijk bent, creëer je in jezelf, om je heen, een bepaalde sfeer en deze sfeer is een soort lichtgevende bevrijding. Je ademt, je bloeit op als een bloem in de zon; er is geen pijnlijke terugslag op jezelf, geen bitterheid, geen opstand, geen ellende. Spontaan, vanzelf, wordt de atmosfeer lichtgevend en is de lucht die je inademt vol geluk. En dit is de lucht die je inademt, in je lichaam en uit je lichaam, in de wakende toestand en in de slaaptoestand, in het leven en in de overgang voorbij het leven, buiten het aardse leven tot aan je nieuwe leven.

Elke verkeerde handeling heeft op het bewustzijn het effect van een wind die verdort, van een kou die bevriest of van brandende vlammen die verteren.

Elke goede en vriendelijke daad brengt licht, rust, vreugde - de zonneshijn waarin bloemen bloeien.

Creëer Je Eigen Sfeer

Lieve Moeder, hier staat geschreven: "Een spirituele atmosfeer is belangrijker dan uiterlijke omstandigheden; als men dat kan krijgen en ook zijn eigen geestelijke lucht kan scheppen om in te ademen en erin te leven, dan is dat de

ware voorwaarde voor vooruitgang."¹ *Hoe kun je dat krijgen en ook je ware spirituele atmosfeer creëren?*

... Het is door... juist door innerlijke discipline; je kunt je sfeer creëren door je gedachten te beheersen, ze uitsluitend op de sadhana te richten, je acties te beheersen, ze uitsluitend op de sadhana te richten, alle verlangens en alle nutteloze, externe, gewone activiteiten af te schaffen, een intenser innerlijk leven te leiden en jezelf af te scheiden van gewone dingen, gewone gedachten, gewone reacties, gewone acties; dan creëer je een soort sfeer om je heen.

Bijvoorbeeld, in plaats van iets vreemds te lezen en te kletsen en wat dan ook te doen, als je alleen leest wat je helpt om het pad te volgen, als je alleen handelt in overeenstemming met wat je naar de goddelijke realisatie kan leiden, als je in jezelf alle verlangens en impulsen opheft die gericht zijn op uiterlijke dingen, als je je mentale wezen kalmeert, je vitale wezen kalmeert, als je je afsluit voor suggesties van buitenaf en immuun wordt voor de actie van mensen om je heen, creëer je zo'n spirituele atmosfeer dat niets het kan raken, en *hangt het* helemaal *niet meer* af van omstandigheden of van met wie je samenwoont of van de omstandigheden waarin je leeft, omdat je opgesloten zit in je eigen spirituele atmosfeer. En zo verkrijgt men het: door zijn aandacht *alleen* op het spirituele leven te richten, door alleen te lezen wat in het spirituele leven kan helpen, door alleen te doen wat je naar het spirituele leven leidt, enzovoort. Dan creëer je je eigen sfeer. Maar als je alle deuren opent, luistert naar wat mensen je vertellen, het advies van deze persoon en de inspiraties van die ene opvolgt, en vol verlangens bent naar dingen van buitenaf, kun je natuurlijk geen spirituele atmosfeer voor jezelf creëren. Je zult een gewone sfeer hebben zoals iedereen.

---

¹ Sri Aurobindo, *Basis van Yoga*.

HET DENKVERMOGEN EN ZINTUIGEN ONTWIKKELEN

Doe Veel Verschillende Dingen

Lieve moeder, op school is het niet mogelijk om veel vakken te volgen. We moeten ons specialiseren.

Jazeker! Dat heb ik gehoord, vooral van je docenten. Ik ben het daar niet mee eens. En ik weet het heel goed, dit wordt me voortdurend herhaald: als er iets goed gedaan moet worden, moet men zich specialiseren. Het is ook hetzelfde voor sport. Het is hetzelfde voor elk ding in het leven. Het wordt gezegd en herhaald, en er zijn mensen die het zullen bewijzen: om iets goed te doen moet men zich specialiseren. Men moet dat doen en zich concentreren. Als je een goede filosoof wilt worden, moet je alleen filosofie leren, als je een goede scheikundige wilt zijn, moet je alleen scheikunde leren. En als je een goede tennisser wilt worden, moet je alleen maar tennissen. Dat is niet wat ik denk, dat is alles wat ik kan zeggen. Mijn ervaring is anders. Ik geloof dat er algemene vermogens zijn en dat het veel belangrijker is om die te verwerven dan om je te specialiseren – tenzij het natuurlijk was zoals M. en Mw. Curie die een bepaalde wetenschap wilden ontwikkelen, iets nieuws wilden vinden, dan waren ze natuurlijk gedwongen zich op die wetenschap te concentreren. Maar dat was nog steeds slechts totdat ze het hadden ontdekt; Toen ze het eenmaal hadden gevonden, hield niets hen tegen om hun denkvermogen te verruimen.

Dit is iets wat ik vanaf mijn jeugd heb gehoord, en ik geloof dat onze overgrootouders hetzelfde hebben gehoord, en van alle tijden af is er gepredikt dat als je ergens in wilt slagen, je alleen dat moet doen. En wat mij betreft, ik werd de hele tijd uitgescholden omdat ik veel verschillende dingen deed! En ik kreeg altijd te horen dat ik nooit ergens goed in zou zijn. Ik studeerde, ik schilderde, ik deed muziek, en daarnaast was ik nog steeds met andere dingen bezig. En ik kreeg te horen dat mijn muziek niet veel zou voorstellen, dat mijn schilderen niet de moeite waard zou zijn en dat mijn studie nogal onvolledig zou zijn. Waarschijnlijk is het helemaal waar, maar toch heb ik ontdekt dat dit zijn voordelen had – precies die voordelen waar ik het over heb, van het verruimen, soepel maken van iemand's denkvermogen en begrip.

Onderwijs en Vrijheid

Zie je, het mooie hier is dat het principe van opvoeding een principe van vrijheid is, en om het kort te zeggen, het hele leven is georganiseerd op de grootst mogelijke bewegingsvrijheid; dat wil zeggen, de regels, voorschriften en beperkingen worden absoluut tot een minimum beperkt. Als je dit vergelijkt met de manier waarop ouders hun kinderen gewoonlijk opvoeden, met een constant "Doe dit niet", "Je kunt dat niet doen", "Doe dit", "Ga dat doen", en, weet je, bevelen en regels, dan is er een aanzienlijk verschil.

Op scholen en hogescholen overal zijn er oneindig veel strengere regels dan wat we hier hebben. Dus, omdat men je niet de absolute voorwaarde oplegt om vooruitgang te boeken, maak je het wanneer het je behaagt, je doet het niet wanneer het niet gebeurt, en dan doe je het zo gemakkelijk als je kunt. Er zijn er – ik zeg dit niet absoluut – er zijn er die het proberen, maar ze proberen het spontaan. Vanuit

spiritueel oogpunt is dit natuurlijk oneindig veel waardevoller. De vooruitgang die je zult maken omdat je in jezelf de behoefte voelt om die te maken, omdat het een impuls is die je spontaan vooruitduwt, en niet omdat het iets is dat je als een regel wordt opgelegd – deze vooruitgang is, vanuit spiritueel oogpunt, oneindig veel groter. Alles in jou dat dingen goed probeert te doen, probeert het spontaan en oprecht te doen; het is iets dat van binnenuit komt, en niet omdat je beloningen zijn beloofd als je het goed doet en straffen als je het slecht doet. Ons systeem is hier niet op gebaseerd.

Het kan zijn dat er op een bepaald moment iets voorbijkomt waardoor je de indruk krijgt dat je inspanning is gewaardeerd, maar dat de inspanning niet met het oog daarop is gedaan; dat wil zeggen, deze beloften worden niet van tevoren gedaan en worden ook niet gecompenseerd door gelijkwaardige straffen. Dat is hier niet het geval. Gewoonlijk zijn de dingen zo, zo geregeld, dat de voldoening van het goed gedaan te hebben de beste beloning lijkt te zijn en men zichzelf straft als hij het slecht doet, in die zin dat men zich ellendig en ongelukkig en niet op zijn gemak voelt, en dit is inderdaad de meest concrete straf die hij heeft. En zo hebben al deze bewegingen, vanuit het standpunt van de innerlijke spirituele groei, een oneindig grotere waarde dan wanneer ze het resultaat zijn van een uiterlijke regel.

Mentale Cultuur

Je hebt een mentaal instrument met veel mogelijkheden, vermogens, maar die zijn latent aanwezig en hebben een speciale opleiding nodig, een speciale training zodat ze het Licht tot uitdrukking kunnen brengen. Het is zeker dat in het gewone leven de hersenen de zetel zijn van de uiterlijke uitdrukking van het mentale bewustzijn; welnu, als dit brein niet ontwikkeld is, als het ruw is, zijn er ontelbare dingen die niet kunnen worden uitgedrukt, omdat ze niet over het instrument beschikken dat nodig is om zich uit te drukken. Het zou zijn als een muziekinstrument waarvan de meeste noten ontbreken, en dat levert een ruwe benadering op, maar niet iets precies.

Mentale cultuur, intellectuele opvoeding verandert de samenstelling van je hersenen, vergroot ze aanzienlijk, en als gevolg daarvan wordt de uitdrukking vollediger en preciezer.

Het is niet nodig als je aan het leven wilt ontsnappen en naar onuitsprekelijke hoogten wilt gaan, maar het is onmisbaar als je je ervaring in het uiterlijke leven wilt uiten.

Moeder, u zei dat als men deze vermogens van analyse, deductie en dergelijke te veel ontwikkelt, ze obstakels worden voor spirituele ervaringen, nietwaar?

Als ze niet worden gecontroleerd, beheerst, ja. Maar niet per se. Niet noodzakelijk. Het zou de controle een beetje moeilijker kunnen maken, want het is natuurlijk moeilijker om een geïndividualiseerd wezen te beheersen dan een ruw wezen – met een vollediger individualisering wordt het ego meer gekristalliseerd en ook zelfvoldaan, nietwaar?... Maar als we aannemen dat deze moeilijkheid is overwonnen, welnu, in een hoogontwikkelde individualiteit is het resultaat oneindig veel beter dan het resultaat dat in een ruwe en ongeschoolde natuur wordt verkregen. Ik zeg niet dat het proces van transformatie, of liever van toewijding, niet moeilijker is, maar als het eenmaal is bereikt, is het resultaat veel beter.

Dit is heel goed te vergelijken met muziekinstrumenten, waarvan het ene een bepaald aantal noten heeft en het andere tien keer zoveel. Nou, het is misschien gemakkelijker om een instrument van vier of vijf noten te bespelen, maar de muziek die op een compleet toetsenbord kan worden gespeeld, is natuurlijk veel beter!

Je zou dit zelfs veel meer kunnen vergelijken met een orkest dan met een eenvoudig instrument. Een menselijk wezen, een volledig ontwikkelde menselijke individualiteit lijkt veel op een van die verbazingwekkende orkesten met honderden en honderden spelers. Het is natuurlijk erg moeilijk om ze te controleren en uit te voeren, maar het resultaat kan verbluffend zijn.

Organiseer Je Leven

Sommigen... kunnen geen kast op orde houden of een lade op orde. Ze kunnen zich in een kamer bevinden die er van buiten heel opgeruimd en heel netjes uitziet, en dan open je een la of een kast, het is net een slagveld! Alles ligt door elkaar. Je vindt alles in een wirwar; er is niets netjes neergelegd. Dit zijn mensen met een armzalig hoofdje waarin ideeën in dezelfde staat liggen als hun materiële objecten. Ze hebben hun ideeën niet geordend. Ze hebben ze niet op volgorde gezet. Ze leven in een cerebrale verwarring. En dat is een duidelijk teken, ik heb nog nooit een uitzondering op deze regel ontmoet: mensen die niet weten hoe ze hun dingen op orde moeten houden - hun ideeën zijn altijd in wanorde in hun hoofd. Ze bestaan samen, de meest tegenstrijdige ideeën worden samengevoegd, en niet door een hogere synthese, je gelooft het niet: gewoon vanwege een stoornis en een onvermogen om hun ideeën te ordenen. Je hoeft zelfs geen tien minuten met mensen te praten als het je lukt om hun kamer binnen te komen en de laden van hun tafels te openen en in hun kast te kijken. Je weet in welke staat ze zijn, nietwaar?

... Men moet zijn eigen dingen – en tegelijkertijd zijn eigen ideeën – op dezelfde manier organiseren en precies weten waar de dingen zijn en er direct naar toe kunnen gaan, want zijn organisatie is logisch. Het is je eigen logica – het is misschien niet de logica van je buurman, niet noodzakelijkerwijs, het is je eigen logica – maar omdat je organisatie logisch is, weet je precies waar iets is en, zoals ik je zei, als dat ding wordt verplaatst, weet je het onmiddellijk. En degenen die dat kunnen, zijn over het algemeen degenen die hun ideeën kunnen ordenen en ook hun karakter kunnen organiseren en uiteindelijk hun bewegingen kunnen beheersen. En dan, als je vooruitgang boekt, slaag je erin je fysieke leven te beheersen; je begint controle te krijgen over je fysieke bewegingen. Als je het leven op die manier opvat, wordt het echt interessant. Als men leeft in een verwarring, een wanorde, een innerlijke en uiterlijke chaos waarin alles door elkaar loopt en men zich van niets bewust is en nog minder meester is over de dingen, dan is dit geen leven.

Iemand's Eigen Manier van Denken

Men heeft jaren van zeer aandachtig, zeer zorgvuldig, zeer redelijk, zeer samenhangend werk, organisatie, selectie, constructies nodig om eenvoudig te slagen in, oh, eenvoudig dit kleine ding, *zijn eigen manier van denken* te vormen!

Men gelooft dat hij zijn eigen manier van denken heeft. Helemaal niet. Het hangt volledig af van de mensen met wie men spreekt of de boeken die hij heeft gelezen of van de stemming waarin hij verkeert. Het hangt er ook van af of je een goede of slechte spijsvertering hebt, het hangt ervan af of je opgesloten zit in een kamer zonder goede ventilatie of dat je in de open lucht bent; het hangt ervan af of je

een mooi landschap voor je hebt; het hangt ervan af of er zon is of regen! Je bent je er niet van bewust, maar je denkt van alles, totaal verschillend volgens een hoop dingen die niets met jou te maken hebben!

En om dit een gecoördineerde, samenhangende, logische gedachte te laten worden, is een lang en grondig werk nodig.

Je gedachten Kristalliseren

Het nut van werk is niets anders dan [dit]: het kristalliseren van deze mentale kracht. Want wat je leert (tenzij je het in de praktijk brengt door wat werk of diepere studies), zal minstens de helft van wat je leert verdwijnen, verdwijnen met de tijd. Maar er blijft één ding over: het vermogen om je gedachte te kristalliseren, er iets helders van te maken, iets precies, exacts en georganiseerd. En dat is het ware nut van werk: het organiseren van je cerebrale capaciteit...

Ik ga het je uitleggen: als je het begrepen hebt, vormt het een klein kristal in je, als een klein lichtpuntje. En als je er vele, vele, vele van deze hebt ingebracht, dan zul je intelligent beginnen te worden. Dat is het nut van werk, niet alleen om het hoofd vol te proppen met een hoop dingen die je nergens brengen.

*

In wezen is vanuit het algemene oogpunt, in het bijzonder vanuit intellectueel oogpunt, het belangrijkste het vermogen tot aandacht en concentratie, het is datgene waaraan men moet werken en dat moet ontwikkelen. Vanuit het oogpunt van het handelen (fysieke actie) is het de wil: je moet werken en een onwankelbare wil opbouwen. Vanuit intellectueel oogpunt moet je werken en een concentratievermogen opbouwen dat door niets kan worden geschokt. En als je beide hebt, concentratie en wil, zul je een genie zijn en zal niets je weerstaan.

Onthoud Wat Je Leert

De ware manier zodat [wat je leert] blijft, is om te begrijpen, het is niet om uit het hoofd te leren. Je leert iets uit je hoofd, het is mechanisch, zie je; maar na verloop van tijd zal het worden uitgewist, tenzij je er constant gebruik van maakt. Zo moet je bijvoorbeeld de tafels van vermenigvuldiging uit je hoofd leren; als je ze constant gebruikt, zul je ze onthouden, maar als je ze toevallig jarenlang niet gebruikt, vergeet je ze volledig. Maar als je het principe begrijpt, zul je ze kunnen onthouden. Zie je, het principe van vermenigvuldiging, als je het met een wiskundige zin begrijpt, hoef je het niet meer uit je hoofd te leren, de operatie zal heel natuurlijk in je hersenen worden gedaan; en voor alles is het hetzelfde.

Als je de zaak begrijpt, als je het gevoel hebt van het principe dat erachter zit, kun je het je voor onbepaalde tijd herinneren, honderden jaren als je honderden jaren leeft; terwijl iets wat je uit je hoofd hebt geleerd... na verloop van tijd vermenigvuldigen de hersencellen zich, worden ze vervangen en worden sommige dingen weggevaagd... In iemands leven zijn er dingen die als herkenningspunten blijven, er zijn andere die volledig zijn uitgewist tot in die mate dat men zich ze helemaal niet meer herinnert, ze zijn verdwenen. Maar er zijn dat soort dingen, echt als mijlpalen, als mijlpalen in het leven. Welnu, deze dingen waren bewuste ervaringen, dat wil zeggen, ze werden begrepen; de ervaring blijft dus voor onbepaalde tijd, en met slechts een kleine beweging van het bewustzijn kun je het

naar voren brengen. Maar iets dat mechanisch wordt geleerd - tenzij, zeg ik je, je er dagelijks gebruik van maakt, wordt het uitgewist.

Kennis Zit in Je

Er is één ding zeker over het denkvermogen en zijn werking; het is dat je alleen kunt begrijpen wat je al in je eigen innerlijke zelf weet. Wat je opvalt in een boek is wat je diep van binnen al hebt ervaren. Mensen vinden een boek of een lering heel wonderbaarlijk en vaak hoor je ze zeggen: "Dat is precies wat ik zelf voel en weet, maar ik zou het niet zo goed naar voren kunnen brengen of uitdrukken als het hier wordt uitgedrukt." Wanneer mensen een boek van ware kennis tegenkomen, bevindt iedereen zich daar, en bij elke nieuwe lezing ontdekt hij dingen die hij er eerst niet in zag; het opent voor hem telkens een nieuw gebied van kennis dat hem tot dan toe daarin was ontsnapt. Maar dat komt omdat het lagen van kennis bereikt die in hem in het onderbewustzijn op uitdrukking wachtten; de uitdrukking is nu door iemand anders gegeven en veel beter dan hij het zelf had kunnen doen. Maar als het eenmaal is uitgesproken, herkent hij het onmiddellijk en voelt hij dat het de waarheid is. De kennis die van buitenaf naar je toe lijkt te komen, is slechts een gelegenheid om de kennis die in je zit naar buiten te brengen.

Lezen Dat Ontwaakt

Voor hen die zoekende zijn, die tasten, die niet helemaal zeker zijn, die heen en weer getrokken worden, die veel interesses in het leven hebben, niet standvastig zijn, gestabiliseerd in hun wil tot verwerkelijking, is het heel goed om te lezen, omdat het hen in contact brengt met het onderwerp, het geeft hen enige interesse in de zaak.

... Er is een soort lezing die in je interesse in de zaak wekt en je kan helpen bij de eerste zoektochten. Gewoonlijk, zelfs als men ervaringen heeft gehad, heeft men een contact van gedachte of idee met het ding nodig, zodat de inspanning bewuster kan worden uitgekristalliseerd. Maar hoe meer men weet, des te meer moet men absoluut oprecht zijn in zijn ervaring, dat wil zeggen, hij moet niet de vormende kracht van zijn denkvermogen gebruiken om zich de ervaring voor te stellen en zo in zichzelf te scheppen. Vanuit het oogpunt van oriëntatie kan het nuttig zijn; maar vanuit het oogpunt van de ervaring ontnemt het haar haar dynamische waarde, het heeft niet de intensiteit van een ervaring die komt omdat aan de morele en spirituele voorwaarden die nodig zijn om het te laten gebeuren, zijn voldaan. Er is de hele mentale conditionering die wordt toegevoegd en die iets van de spontaniteit wegneemt. Dit alles is een kwestie van verhouding. Iedereen moet precies de hoeveelheid vinden die hij nodig heeft, hoeveel lezen, hoeveel meditatie, hoeveel concentratie, hoeveel ... Het is voor iedereen anders.

Sri Aurobindo's Geschriften Lezen

Op een algemene en bijna absolute manier is, als je echt wilt profiteren van deze lezingen, zoals van alle geschriften van Sri Aurobindo, de beste methode deze: nadat je je bewustzijn hebt verzameld en je aandacht hebt gericht op wat je leest, moet je een minimum aan mentale rust tot stand brengen - het beste zou zijn om perfecte stilte te verkrijgen - en een staat van onbeweeglijkheid van het denkvermogen te bereiken, onbeweeglijkheid van de hersenen, zou ik kunnen

zeggen, zodat de aandacht zo stil en onbeweeglijk wordt als een spiegel, zoals het oppervlak van absoluut stil water. Dan gaat wat men heeft gelezen door het oppervlak en dringt diep door in het wezen, waar het met een minimum aan vervorming wordt ontvangen. Daarna – soms lang daarna – welt het weer op uit de diepte en manifesteert het zich in de hersenen met zijn volle begripsvermogen, niet als kennis die van buitenaf is verkregen, maar als een licht dat van binnenuit wordt gedragen.

Op deze manier is het begripsvermogen het hoogst, terwijl als het denkvermogen tijdens het lezen geagiteerd blijft en meteen probeert te begrijpen wat hij leest, je meer dan driekwart van de kracht, de kennis en de waarheid verliest die in de woorden besloten liggen. En als je in staat bent om af te zien van het stellen van vragen totdat dit proces van absorptie en innerlijk ontwaken is voltooid, dan zul je merken dat je veel minder vragen hoeft te stellen, omdat je een beter begrip hebt van wat je hebt gelezen.

Naar Muziek Luisteren

Moeder, als je muziek hoort, hoe moet je het dan echt horen?

Hiervoor – als men volkomen stil kan zijn, zie je, stil en aandachtig, gewoon alsof men een instrument is dat het moet opnemen – beweegt men niet, en is slechts iets dat luistert – als men volkomen stil kan zijn, volkomen stil en zo, dan komt het binnen. En het is pas later, enige tijd later, dat je je bewust kunt worden van het effect, hetzij van wat het betekende, hetzij van de indruk die het op je had.

Maar de beste manier van luisteren is deze. Het moet als een stille spiegel zijn en heel geconcentreerd, heel stil. Sterker nog, we zien mensen die echt van muziek houden... Ik heb muzikanten naar muziek zien luisteren, muzikanten, componisten of spelers die echt van muziek houden, ik heb ze naar muziek zien luisteren... ze zitten helemaal stil, weet je, ze zijn zo, ze bewegen helemaal niet. Alles, maar dan ook alles is zo. En als men kan stoppen met denken, dan is het heel goed, dan profiteert men ten volle.... Het is een van de methoden om innerlijk te openen en een van de krachtigste.

Het Besef van Schoonheid

Om deze yoga te doen, moet men, op zijn minst een beetje, gevoel voor schoonheid hebben. Als men dat niet doet, mist men een van de belangrijkste aspecten van de fysieke wereld.

Er is deze schoonheid, deze waardigheid van de ziel – iets waar ik heel gevoelig voor ben. Het is iets dat me ontroert en altijd een groot respect in me oproept.

Ja, deze schoonheid van de ziel die zichtbaar is in het gezicht, dit soort waardigheid, deze harmonie van integrale realisatie. Wanneer de ziel zichtbaar wordt in het fysieke, geeft het deze waardigheid, deze schoonheid, deze majesteit, de majesteit die voortkomt uit het feit dat men de Tabernakel is. Dan geven zelfs dingen die geen bijzondere schoonheid hebben een gevoel van eeuwige schoonheid, van de eeuwige schoonheid.

Ik heb op deze manier gezichten gezien die in een flits van het ene uiterste naar het andere gaan. Iemand heeft dit soort schoonheid en harmonie, dit gevoel van goddelijke waardigheid in het lichaam; dan komt er plotseling de waarneming van

een obstakel, een moeilijkheid, en het gevoel van schuld, van vernedering - en dan een plotselinge vervorming in het uiterlijk, een soort ontbinding van de gelaatstrekken! En toch is het hetzelfde gezicht. Het was als een bliksemflits en het was verschrikkelijk. Dat soort afschuwelijkheid van kwelling en vernedering – wat in religies is vertaald als 'de kwelling van de zonde' – die je inderdaad een gezicht geeft! Zelfs functies die op zichzelf mooi zijn, worden verschrikkelijk. En het waren dezelfde gelaatstrekken, dezelfde persoon.

Toen zag ik hoe verschrikkelijk het besef van zonde is, hoezeer het tot de wereld van de valsheid behoort.

Een Besef van Dankbaarheid

Dat soort gevoel van dankbaarheid dat het Goddelijke bestaat; dat gevoel van een wonderbaarlijke dankbaarheid dat je waarlijk vervult met een sublieme vreugde over het feit dat het Goddelijke bestaat, dat er iets in het universum is dat het Goddelijke is, dat het niet alleen het monsterlijke is dat we zien, dat er het Goddelijke is, het Goddelijke bestaat. En elke keer dat het minste je direct of indirect in contact brengt met deze sublieme Realiteit van het goddelijke bestaan, wordt het hart vervuld van zo'n intense, zo'n wonderbaarlijke vreugde, zo'n dankbaarheid die van alle dingen de meest verrukkelijke smaak heeft.

Er is niets dat je een vreugde geeft die gelijk is aan die van dankbaarheid. Je hoort een vogel zingen, je ziet een mooie bloem, je kijkt naar een klein kind, je ziet een daad van vrijgevigheid, je leest een mooie zin, je kijkt naar de ondergaande zon, wat er ook gebeurt, plotseling overvalt je dit, dit soort emotie – inderdaad zo diep, zo intens – dat de wereld het Goddelijke manifesteert, dat er iets achter de wereld is dat het Goddelijke is.

Ware Kunst

Ware kunst is bedoeld om het schone uit te drukken, maar in nauwe intimiteit met de universele beweging. De grootste naties en de meest beschaafde rassen hebben kunst altijd als een deel van het leven beschouwd en het ondergeschikt gemaakt aan het leven. Kunst was zo in Japan op zijn beste momenten; Zo was het in alle beste momenten in de kunstgeschiedenis. Maar de meeste kunstenaars zijn als parasieten die aan de rand van het leven groeien; ze lijken niet te weten dat kunst de uitdrukking moet zijn van het Goddelijke in het leven en door het leven. In alles, overal, in alle verhoudingen moet de waarheid in haar allesomvattende ritme naar voren worden gebracht en elke beweging van het leven moet een uitdrukking zijn van schoonheid en harmonie. Vaardigheid is geen kunst, talent is geen kunst. Kunst is een levende harmonie en schoonheid die tot uitdrukking moet komen in alle bewegingen van het bestaan. Deze manifestatie van schoonheid en harmonie maakt deel uit van de Goddelijke verwerkelijking op aarde, misschien zelfs het grootste deel ervan.

Kunst en Yoga

Wordt het werk van een kunstenaar beter als hij yoga doet?

De discipline van de Kunst heeft in haar kern hetzelfde principe als de discipline van Yoga. In beide is het doel om steeds bewuster te worden; in beide moet je leren iets

te zien en te voelen dat het gewone zien en voelen te boven gaat, naar binnen te gaan en van daaruit diepere dingen naar buiten te brengen. Schilders moeten een discipline volgen voor de groei van het bewustzijn van hun ogen, wat op zichzelf bijna een Yoga is. Als ze echte kunstenaars zijn en proberen verder te kijken en hun kunst gebruiken voor de uitdrukking van de innerlijke wereld, groeien ze in bewustzijn door deze concentratie, die niet anders is dan het bewustzijn dat door Yoga wordt gegeven. Waarom zou het Yogische bewustzijn dan geen hulp zijn voor artistieke creatie? Ik heb er een paar gekend die heel weinig opleiding en vaardigheid hadden en toch door Yoga een fijn vermogen verwierven om te schrijven en te schilderen.

Een Levende Kunst

Wanneer men een schilderij schildert, muziek componeert of poëzie schrijft, heeft ieder zijn eigen manier van uitdrukken. Elke schilder, elke musicus, elke dichter, elke beeldhouwer heeft of zou een uniek, persoonlijk contact met het Goddelijke moeten hebben, en door het werk dat zijn specialiteit is, de kunst die hij zich eigen heeft gemaakt, moet hij dit contact op zijn eigen manier uitdrukken, met zijn eigen woorden, zijn eigen kleuren. In plaats van de uiterlijke vorm van de Natuur te kopiëren, neemt hij deze vormen voor zichzelf als de bedekking van iets anders, juist van zijn relatie met de werkelijkheden die erachter liggen, dieper, en hij probeert ze dat uit te laten drukken. In plaats van alleen maar te imiteren wat hij ziet, probeert hij hen te laten spreken over wat er achter hen is, en dat is wat het verschil maakt tussen een levende kunst en slechts een platte kopie van de natuur.

Vertel een Mooi Verhaal

Brengen denkbeeldige verhalen je niet in contact met het leven, met de waarheid?

Niet altijd! En wat betekent 'contact met de waarheid'? – er is een waarheid in een zandkorrel. Dat betekent niets.

Vind je niet dat er genoeg lelijke dingen in de wereld zijn zonder dat je er een foto van geeft in boeken? Dit is iets wat me altijd heeft verbaasd, zelfs toen ik een kind was - het leven is zo lelijk, zo vol gemene, ellendige, soms zelfs weezinwekkende dingen, wat heeft het voor zin om je nog ergere dingen voor te stellen dan er al zijn? Als je je iets mooiers voorstelde, een mooier leven, zou dat de moeite waard zijn. Mensen die er plezier in hebben om lelijke dingen te schrijven, tonen een grote armoede van het denkvermogen - het is altijd een teken van een armoede van het denkvermogen. Het is oneindig veel moeilijker om een verhaal van begin tot eind mooi te vertellen dan om een verhaal te schrijven dat eindigt met een sensationele gebeurtenis of een catastrofe. Veel auteurs zouden, als ze een verhaal zouden moeten schrijven dat gelukkig en mooi eindigt, het niet kunnen doen - daar hebben ze niet genoeg verbeeldingskracht voor. Er zijn maar weinig verhalen die een opbeurend einde hebben, bijna allemaal eindigen ze in een mislukking - om een heel eenvoudige reden is het veel gemakkelijker om te vallen dan om op te staan. Het is veel moeilijker om je verhaal te eindigen met een toon van grootsheid en pracht, om van je held een genie te maken die zichzelf wil overstijgen, want daarvoor moet je zelf een genie zijn, en dat is niet aan iedereen gegeven.

WERELDSE ZAKEN

Het Materialisme van de Moderne Tijd

In die tijd, de tijd van de Boeddha, was het leiden van een spiritueel leven een vreugde, een zaligspreking, de gelukkigste staat, die je bevrijdde van alle problemen van de wereld, al het lijden, alle zorgen, je gelukkig, tevreden maakte.

Het is het materialisme van de moderne tijd dat geestelijke inspanning heeft veranderd in een harde strijd en een offer, een pijnlijke verzaking van alle zogenaamde vreugden van het leven.

Deze nadruk op de exclusieve realiteit van de fysieke wereld, van fysieke genoegens, fysieke vreugden, fysieke bezittingen, is het resultaat van de hele materialistische tendens van de menselijke beschaving. Het was ondenkbaar in de oudheid. Integendeel, terugtrekking, concentratie, bevrijding van alle materiële zorgen, toewijding aan de geestelijke vreugde, dat was inderdaad geluk.

Vanuit dit oogpunt is het vrij duidelijk dat de mensheid nog lang geen vooruitgang heeft geboekt; en zij die in de wereld zijn geboren in de centra van de materialistische beschaving, hebben in hun onderbewustzijn het afschuwelijke idee dat alleen materiële werkelijkheden werkelijk zijn en dat het zich bezighouden met dingen die niet materieel zijn, een wonderbaarlijke geest van opoffering vertegenwoordigt, een bijna sublieme inspanning. Niet van zonsopgang tot zonsondergang en van zonsondergang tot zonsopgang bezig zijn met alle kleine lichamelijke bevredigingen, lichamelijke genoegens, lichamelijke gewaarwordingen, lichamelijke bekommernissen, is een getuigenis van een opmerkelijke geest.

Esau en Jacob

Ik weet niet hoeveel van jullie de Bijbel hebben gelezen; het is niet erg gemakkelijk om het te lezen, en bovendien is het erg lang, maar toch is er in de Bijbel een verhaal dat ik altijd erg leuk heb gevonden. Er waren twee broers, als ik me niet vergis, Esau en Jakob. Nou, Esau had erg honger, dat is het verhaal, nietwaar? Ik geloof dat hij een jager was of zoiets; hoe dan ook, het verhaal gaat als volgt. Hij kwam erg hongerig thuis en zei tegen Jakob dat hij erg hongerig was, en hij had zo'n honger dat hij tegen hem zei: "Luister, als je me je potje soep geeft" (Jakob had wat stoofpot klaargemaakt), "als je me je rommel van soep geeft, zal ik je mijn geboorterecht geven." Weet je, je kunt het verhaal heel oppervlakkig begrijpen, maar het heeft een zeer diepe betekenis: het eerstgeboorterecht is het recht om de zoon van God te zijn. En dus was hij helemaal bereid om zijn goddelijk recht op te geven, omdat hij honger had, naar een concreet, materieel iets, naar voedsel. Dit is een heel oud verhaal, maar het is eeuwig waar.

Succes en Mislukking

Je moet de dingen niet beoordelen op basis van een uiterlijk succes of een schijn van nederlaag. We zouden kunnen zeggen – en over het algemeen is dit wat er bijna altijd gebeurt – we zouden kunnen zeggen dat het Goddelijke geeft wat men verlangt, en van alle lessen is dit de beste! Want als je verlangen onbewust, duister en egoïstisch is, vergroot je de onbewustheid, de duisternis en het egoïsme in jezelf; dat

wil zeggen, dit brengt je steeds verder weg van de waarheid, van bewustzijn en geluk. Het neemt je mee ver weg van het Goddelijke. En voor het Goddelijke is natuurlijk maar één ding waar - het goddelijke Bewustzijn, de goddelijke Vereniging. En elke keer dat je materiële dingen op de voorgrond plaatst, word je steeds materialistischer en ga je steeds verder weg van volledig succes.

Maar voor de Waarheid is dat andere succes een verschrikkelijke nederlaag.... Je hebt de waarheid uitgewisseld met valsheid.

Oordelen op basis van schijn en schijnbaar succes is juist een daad van volledige onwetendheid. Zelfs voor de meest geharde man, voor wie alles schijnbaar succesvol is geweest, zelfs voor hem is er altijd een tegenhanger. En deze soort verharding van het wezen die wordt voortgebracht, deze sluier die wordt gevormd, een steeds dikkere sluier, tussen het uiterlijke bewustzijn en de innerlijke waarheid, wordt op een of andere dag volkomen ondraaglijk. Het wordt meestal heel duur betaald – uiterlijk succes.

(De stem van de Moeder wordt extreem diep.) Men moet heel groot zijn, heel zuiver, een heel hoog en zeer belangeloos spiritueel bewustzijn hebben om succesvol te zijn zonder erdoor beïnvloed te worden. Niets is moeilijker dan succesvol zijn. Dit is inderdaad de ware test van het leven!

Als je daar niet in slaagt, keer je vanzelf terug naar jezelf en binnen jezelf en zoek je in jezelf de troost voor je uiterlijke mislukking. En voor degenen die een vlam in zich hebben – als het Goddelijke hen echt wil helpen, als ze volwassen genoeg zijn om geholpen te worden, als ze klaar zijn om het pad te volgen – zullen er klappen komen, de een na de ander, want dit helpt! Het is de krachtigste, de meest directe, de meest effectieve hulp. Als je slaagt, wees dan op je hoede, vraag jezelf af: "Tegen welke prijs, tegen welke prijs heb ik succes gekocht? Ik hoop dat het geen stap is in de richting van..."

Er zijn mensen die verder zijn gegaan dan dit, mensen die zich bewust zijn van hun ziel, mensen die zichzelf helemaal hebben gegeven, mensen die – zoals ik zei – absoluut zuiver en belangeloos zijn en kunnen slagen zonder dat het hen beïnvloedt en raakt; hier is het dan anders. *Maar men moet heel hoog zijn om succes te kunnen verdragen.* En tenslotte is het misschien wel de laatste test die het Goddelijke aan iemand geeft: "Nu je nobel bent, je gelijkmoedig bent, je geen egoïsme hebt, behoort je alleen mij toe, ik ga je laten zegevieren. We gaan zien of je het volhoudt."

Een Volmaakte Gelijkheid

Als er dingen gebeuren die niet zijn wat we verwachten, waar we op hopen, wat we willen, die in strijd zijn met onze verlangens, noemen we ze in onze onwetendheid tegenslagen en klaagzang. Maar als we een beetje wijzer zouden worden en de diepere gevolgen van deze zelfde gebeurtenissen zouden observeren, zouden we ontdekken dat ze ons snel naar het Goddelijke, de Geliefde, leiden; terwijl gemakkelijke en aangename omstandigheden ons aanmoedigen om op het pad te blijven, om onderweg te stoppen om de bloemen van plezier te plukken die zich aan ons voordoen en waarvoor we te zwak of niet oprecht genoeg zijn om ze resoluut af te wijzen, zodat onze mars voorwaarts niet wordt vertraagd.

Men moet al heel sterk zijn, heel ver op de weg, om in staat te zijn om succes en de kleine genoegens die het met zich meebrengt onder ogen te zien zonder toe te geven. Degenen die dit kunnen, degenen die sterk zijn, rennen niet achter succes aan; ze zoeken het niet en aanvaarden het met gelijkmoedigheid. Want zij kennen en

waarderen de waarde van de zweepslagen die door ongeluk en onfortuinlijkheid worden gegeven.

Maar uiteindelijk is de ware houding, het teken en het bewijs dat we dicht bij het doel zijn, een volmaakte gelijkheid die ons in staat stelt succes en mislukking, fortuin en ongeluk, geluk en verdriet met dezelfde rustige vreugde te aanvaarden; want al deze dingen worden wonderbare gaven, die de Heer in Zijn oneindige zorg over ons uitstort.

Een Volmaakte Geschenk

Wat je bent, geef dat; wat je hebt, geef dat, en je geschenk zal perfect zijn; vanuit spiritueel oogpunt zal het perfect zijn. Dit hangt niet af van de hoeveelheid rijkdom die je hebt of het aantal capaciteiten in je natuur; het hangt af van de volmaaktheid van je geschenk, dat wil zeggen, van de totaliteit van je geschenk. Ik herinner me dat ik in een boek met Indiase legenden een verhaal als dit had gelezen. Er was een heel arme, heel oude vrouw die niets had, die heel behoeftig was, die in een armzalig hutje woonde en die een vrucht had gekregen. Het was een mango. Ze had de helft ervan opgegeten en de andere helft bewaard voor de volgende dag, omdat het zo iets wonderbaarlijks was dat ze het niet vaak kreeg - een mango. En toen, toen de nacht viel, klopte er iemand op de gammele deur en vroeg om gastvrijheid. En deze iemand kwam binnen en vertelde haar dat hij onderdak wilde en honger had. Toen zei ze tegen hem: "Nou, ik heb geen vuur om je te verwarmen, ik heb geen deken om je te bedekken, en ik heb nog een halve mango over, dat is alles wat ik heb, als je het wilt; ik heb er de helft van opgegeten." En het bleek dat deze persoon Shiva was, en dat ze vervuld was van een innerlijke glorie, want ze had een perfect geschenk gemaakt van zichzelf en alles wat ze had.

Ik las dat, ik vond het prachtig. Nou ja, dit beschrijft het levendig. Het is precies dat.

De rijke man, of zelfs mensen die het heel goed hebben en van alles in het leven hebben en aan het Goddelijke geven wat ze in overschot hebben – want meestal is dit het gebaar: men heeft een beetje meer geld dan men nodig heeft, men heeft een paar dingen meer dan men nodig heeft, en dus geeft men dat genereus aan het Goddelijke. Het is beter dan niets geven. Maar zelfs als dit "beetje meer" dan wat ze nodig hebben lakhs roepies vertegenwoordigt, is het geschenk minder perfect dan dat van de helft van de mango. Want het is niet aan de kwantiteit of de kwaliteit dat het wordt afgemeten: het is aan de oprechtheid van het geven en de absoluteheid van het geven.

Geld Is Waardevol, Wanneer Uitgegeven

Het is oneindig veel moeilijker om goed te zijn, om wijs te zijn, om intelligent en vrijgevig te zijn, om vrijgeviger te zijn, je volgt mij, wanneer men rijk is dan wanneer men arm is. Ik heb veel mensen gekend in veel landen, en de meest vrijgevigste mensen die ik ooit in alle landen heb ontmoet, waren de armste. En zodra de zakken vol zijn, wordt men overvallen door een soort ziekte, namelijk een smerige gehechtheid aan geld. Ik verzeker je dat het een vloek is.

Dus het eerste wat je moet doen als je geld hebt, is het geven. Maar omdat er wordt gezegd dat het niet zonder onderscheidingsvermogen mag worden gegeven, ga het niet geven zoals degenen die filantropie beoefenen, want dat vervult hen met een gevoel van hun eigen goedheid, hun vrijgevigheid en hun eigen belangrijkheid.

Je moet op een sattwische manier handelen, dat wil zeggen, er zo goed mogelijk gebruik van maken. En dus moet iedereen in zijn hoogste bewustzijn uitzoeken wat het best mogelijke gebruik van het geld dat hij heeft, kan zijn. En waarlijk, geld heeft geen waarde tenzij het circuleert. Voor iedereen is geld pas waardevol als men het heeft uitgegeven...

Rijkdom is een kracht – ik heb je dit al eens verteld – een kracht van de Natuur; En het zou een middel tot circulatie moeten zijn, een kracht in beweging, zoals stromend water een kracht in beweging is. Het is iets dat kan dienen om te produceren, om te organiseren. Het is een handig middel, omdat het in feite slechts een middel is om dingen volledig en vrij te laten circuleren.

Deze kracht moet in handen zijn van degenen die weten hoe ze er zo goed mogelijk gebruik van kunnen maken, dat wil zeggen, zoals ik in het begin zei, mensen die in zichzelf elk persoonlijk verlangen en elke gehechtheid hebben afgeschafte of het op de een of andere manier hebben kwijtgeraakt. Hieraan moet een visie worden toegevoegd die groot genoeg is om de behoeften van de aarde te begrijpen, een kennis die volledig genoeg is om te weten hoe al deze behoeften te organiseren en deze kracht met deze middelen te gebruiken.

Hebben deze wezens bovendien een hogere spirituele kennis, dan kunnen zij deze kracht aanwenden om geleidelijk op aarde op te bouwen wat in staat zal zijn het goddelijke Vermogen, de Goddelijke Kracht en Genade te manifesteren.

Geld Is van Niemand

Het conflict over geld is wat je een "eigendomsconflict" zou kunnen noemen, maar de waarheid is dat geld van niemand is. Dit idee van *het bezitten van* geld heeft alles vervormd. Geld mag geen "bezit" zijn: net als macht is het een middel tot handelen dat je wordt gegeven, maar je moet het gebruiken in overeenstemming met... wat we de "wil van de Gever" kunnen noemen, dat wil zeggen op een onpersoonlijke en verlichte manier. Als je een goed instrument bent om geld te verspreiden en te gebruiken, dan komt het naar je toe, en het komt naar je toe in verhouding tot je vermogen om het te gebruiken zoals het bedoeld is. Dat is het ware mechanisme.

De ware houding is deze: geld is een kracht die bedoeld is voor het werk op aarde, het werk dat nodig is om de aarde voor te bereiden op het ontvangen en manifesteren van de goddelijke krachten, en het - dat wil zeggen, de kracht om het te gebruiken - moet in handen komen van degenen die de helderste, meest omvattende en meest ware visie hebben.

Productie

Er wordt gezegd: "Men kan geen hoop maken zonder een gat te maken", men kan zichzelf niet verrijken zonder iemand anders te verarmen. Is dit waar?

Dit is niet helemaal correct. Als men iets voortbrengt, is het in plaats van een verarming een verrijking; men brengt eenvoudig iets anders in de wereld in omloop met een waarde die gelijk is aan die van geld. Maar om te zeggen dat men geen hoop kan maken zonder een gat te maken, is goed voor degenen die speculeren, die zakendoen op de Beurs of in de financiële wereld - daar is het waar. Het is onmogelijk om financieel succes te hebben in zaken van pure speculatie zonder dat het schadelijk is voor een ander. Maar het is beperkt tot dit. Anders maakt een producent geen gat als hij geld opstapelt in ruil voor wat hij produceert. Natuurlijk is er de kwestie van de waarde van de productie, maar als de productie echt een

verworvenheid is voor de algemene menselijke rijkdom, maakt het geen gat, het vergroot deze rijkdom. En op een andere manier, niet alleen op het gebied van materie, geldt hetzelfde voor kunst, voor literatuur of wetenschap, voor welke productie dan ook.

Heb Respect voor Dingen

Hoe moeten we dingen gebruiken?

Ah, dit is... Ten eerste, om dingen te gebruiken met een begrip van hun ware nut, de kennis van hun werkelijke nut, met de grootste zorg zodat ze niet bedorven raken en met de minste verwarring.

Ik ga je een voorbeeld geven: je hebt een schaar. Er zijn allerlei soorten scharen, er zijn scharen voor het knippen van papier en er zijn scharen voor het knippen van draad... Als je nu de schaar hebt die je nodig hebt, gebruik hem dan voor datgene waarvoor hij gemaakt is. Maar ik ken mensen die, als ze een schaar hebben, die zonder enig onderscheidingsvermogen gebruiken om ook maar iets te knippen, om kleine zijden draden te knippen, en ze proberen er ook een draad mee af te knippen of anders gebruiken ze hem als een hulpmiddel om blikken te openen, zie je; voor wat dan ook, waar ze een instrument nodig hebben, pakken ze hun schaar en gebruiken die. Dus natuurlijk komen ze na een korte tijd weer naar me toe en zeggen: "Oh, mijn schaar is verpest, ik zou er graag nog een willen hebben." En ze zijn erg verrast als ik ze zeg: "Nee, je wilt er geen andere hebben, want je hebt deze bedorven, omdat je hem slecht hebt gebruikt." Dit is slechts één voorbeeld. Ik zou er nog veel meer kunnen geven.

Mensen gebruiken iets dat vies wordt en bedorven is door vies te worden, of ze vergeten het schoon te maken of verwaarlozen het, omdat dit allemaal tijd kost.

Er is een soort eerbied voor het object dat men heeft, wat ertoe moet leiden dat men het met veel consideratie behandelt en probeert het zo lang mogelijk te bewaren, niet omdat men eraan gehecht is en ernaar verlangt, maar omdat een object iets respectabels is dat soms veel moeite en arbeid heeft gekost bij het produceren en daarom moet worden beschouwd met het respect dat het werk verschuldigd is en de moeite die erin gestoken is...

Vaak zeg ik: "Nee, gebruik wat je hebt. Probeer er zo goed mogelijk gebruik van te maken. Gooi geen dingen nutteloos weg, vraag niet nutteloos. Probeer te doen met wat je hebt, stop er alle zorg, alle orde, alle noodzakelijke methoden in en vermijd verwarring."

Het Probleem van Voedsel

Als men van dit gewone leven naar een hoger leven wil overgaan, begint het probleem [van voedsel] interessant te worden; En als men, na tot een hoger leven te zijn gekomen, zich probeert voor te bereiden op de transformatie, dan wordt het heel belangrijk. Want er zijn zeker voedingsmiddelen die het lichaam helpen subtiel te worden en andere die het in een staat van dierlijkheid houden. Maar het is pas op dat specifieke moment dat dit erg belangrijk wordt, niet eerder; en voordat dat moment is bereikt, zijn er nog veel meer dingen te doen. Het is zeker beter om je denkvermogen te zuiveren en je vitale te zuiveren voordat je eraan denkt om je lichaam te zuiveren. Want zelfs als je alle mogelijke voorzorgsmaatregelen neemt en lichamelijk leeft en ervoor zorgt dat je niets opneemt behalve wat helpt om je lichaam te subtiel te maken,

als je denkvermogen en vitale in een staat van verlangen, onwetendheid, duisternis, passie en al het andere blijven, zal dat helemaal geen nut hebben. Alleen, je lichaam zal zwak worden, ontwricht van het innerlijke leven en op een mooie dag zal het ziek worden.

Men moet van binnenuit beginnen, dat heb ik je al eens verteld. Men moet van bovenaf beginnen, eerst het hogere zuiveren en dan het lagere zuiveren. Ik zeg niet dat men zich moet overgeven aan allerlei vernederende dingen in het lichaam. Dat is niet wat ik je vertel. Beschouw het niet als een advies om geen controle uit te oefenen over je verlangens! Dat is het helemaal niet. Maar wat ik bedoel is, probeer geen engel in het lichaam te zijn als je niet al een beetje een engel in je denkvermogen bent en je vitale; want dat zou je op een andere manier ontwrichten dan de gebruikelijke, maar niet een die beter is. We hebben laatst gezegd dat het vooral belangrijk is om het evenwicht te bewaren. Welnu, om het evenwicht te bewaren, moet alles tegelijkertijd vooruitgaan. Je moet niet het ene deel van je wezen in duisternis achterlaten en proberen het andere in het licht te brengen. Je moet er goed op letten dat je geen enkele hoek donker laat.

Eet Redelijk

... Het beste is om niet aan [voedsel] te denken, maar om je leven automatisch genoeg te regelen om niet aan eten te hoeven denken. Je eet op vaste tijden, eet redelijk, je hoeft niet eens aan het eten te denken als je het inneemt; je moet rustig eten, dat is alles, rustig, met concentratie, en als je niet eet, moet je er nooit aan denken. Je moet niet te veel eten, want dan moet je aan je spijsvertering denken, en het zal erg onaangenaam voor je zijn en je veel tijd laten verspillen. Je moet gewoon eten... Je moet een einde maken aan alle verlangen, alle aantrekkingskracht, alle bewegingen van het vitale, want als je gewoon eet omdat het lichaam moet eten, zal het lichaam je absoluut precies en precies vertellen wanneer het genoeg heeft gehad; zie je, wanneer men niet wordt bewogen door een vitaal verlangen of mentale ideeën, grijpt men dit met zekerheid aan. "Nu is het genoeg," zegt het lichaam, "ik wil niet meer." Dus men stopt...

Bied Je Voedsel aan het Goddelijke aan

Zolang ons lichaam gedwongen is vreemde stoffen op te nemen om te kunnen bestaan, zal het tegelijkertijd een aanzienlijke hoeveelheid inerte en onbewuste krachten absorberen of krachten die een nogal ongewenst bewustzijn hebben, en deze alchemie moet in het lichaam plaatsvinden. We hadden het over het soort bewustzijn dat door voedsel wordt geabsorbeerd, maar er is ook het onbewuste dat door voedsel wordt geabsorbeerd - nogal wat. En dat is de reden waarom er in veel yoga's het advies was om aan het Goddelijke aan te bieden wat men zou gaan eten voordat men het at (*Moeder maakt een gebaar van offeren, handen ineengeslagen, handpalmen open*). Het bestaat erin het Goddelijke in het voedsel op te roepen voordat het wordt gegeten. Men biedt het Hem aan, dat wil zeggen, men brengt het in contact met het Goddelijke, zodat het onder de goddelijke invloed kan zijn wanneer men het eet. Het is erg handig, het is erg goed. Als men weet hoe men het moet doen, is het zeer nuttig, het vermindert aanzienlijk het werk van innerlijke transformatie dat gedaan moet worden.

Roken, Drinken en Drugs

Sommige mensen geloven dat roken, drinken, enz. deel zullen uitmaken van het leven van morgen. Dat is hun zaak. Als ze deze ervaring willen meemaken, laat ze het dan doen. Ze zullen zich realiseren dat ze zichzelf gevangenhouden in hun eigen verlangens. Maar goed, ik ben geen moralist, helemaal niet, helemaal niet, helemaal niet. Het is hun eigen zaak. Het is hun eigen zaak. Als ze deze ervaring willen meemaken, laat ze het dan doen. Maar de Ashram is er niet de plaats voor. Godzijdank hebben we in de Ashram geleerd dat het leven iets anders is. Het ware leven is niet de bevrediging van verlangens. Ik kan uit ervaring bevestigen dat alle ervaringen die drugs met zich meebrengen, al dat contact met de onzichtbare wereld, op een veel betere, bewustere en meer controleerde manier kunnen worden beleefd zonder drugs. Alleen, men moet zich beheersen. Het is moeilijker dan het inslikken van gif. Maar ik ga niet preken.

Drinken en Drugs: Zelf-Controle

Er zijn ook mensen die zich overgeven aan ondeugd – de ene of de andere ondeugd, zoals drank of drugsinjecties – en die heel goed weten dat dit hen naar vernietiging en dood leidt. Maar ze kiezen ervoor om het te doen, willens en wetens.

Ze hebben geen controle over zichzelf.

Er is altijd een moment waarop iedereen zelfbeheersing heeft. En als men niet één keer "Ja" had gezegd, als men de beslissing niet had genomen, zou men het niet hebben gedaan.

Er is niet één menselijk wezen dat niet de energie en het vermogen heeft om weerstand te bieden aan iets dat hem wordt opgelegd – als hij al vrij wordt gelaten om dat te doen. Mensen zeggen je: "Ik kan niet anders" - het is omdat ze in het diepst van hun hart *niet anders willen* doen; Ze hebben geaccepteerd de slaven van hun ondeugd te zijn. Er is een moment waarop men accepteert.

Tabak en Alcohol

Waarom vernietigen tabak en alcohol het geheugen en de wil?

Waarom? Want, dat doen ze. Er is geen morele reden. Het is een feit. Er zit een gif in alcohol, er zit een gif in tabak; en dit gif gaat de cellen binnen en beschadigt ze. Alcohol wordt nooit verdreven, om zo te zeggen; het hoopt zich op in een bepaald deel van de hersenen, en dan, na de ophoping, werken deze cellen niet meer - sommige mensen worden er zelfs gek van, dat is wat *delirium tremens* wordt genoemd, het resultaat van het slikken van te veel alcohol die niet wordt opgenomen maar op deze manier geconcentreerd blijft in de hersenen. En het is zelfs zo radicaal dat... Er is bijvoorbeeld een provincie in Frankrijk die wijn produceert, een wijn met een zeer laag alcoholpercentage: ik geloof dat het vier of vijf procent is, een zeer laag percentage, begrijp je; en deze mensen drinken, omdat ze het maken, wijn zoals men water drinkt. Ze drinken het puur en na verloop van tijd worden ze ziek. Ze hebben hersenaandoeningen. Ik kende dit soort mensen, de hersenen waren ontregeld, functioneerden niet meer. En tabak – nicotine is een zeer ernstig vergif.

Het is een gif dat de cellen vernietigt. Ik heb gezegd dat het een langzaam gif is omdat men het niet onmiddellijk voelt, behalve wanneer men voor de eerste keer rookt en men er erg ziek van wordt. En dit zou je moeten doen begrijpen dat het niet zou moeten worden gedaan. Alleen zijn mensen zo dom dat ze denken dat het een zwakte is en dus doorgaan totdat ze aan het gif gewend zijn. En het lichaam reageert niet meer, het laat zich vernietigen zonder te reageren: je raakt de reactie kwijt.

Het is fysiek hetzelfde als moreel. Als je iets doet wat je niet zou moeten doen en je psyche zegt je met zijn nog steeds zachte stem dat je het niet moet doen, dan zal het, als je het desondanks doet, je na een tijdje niets meer vertellen en zul je helemaal geen innerlijke reacties meer hebben op je slechte daden, omdat je hebt geweigerd naar de stem te luisteren toen die tot je sprak. En dan ga je natuurlijk van kwaad tot erger en tuimel je in het gat. Welnu, voor tabak is het hetzelfde: de eerste keer dat het lichaam gewelddadig reageert, braakt het, het vertelt je: "Ik wil het niet tegen elke prijs." Je dwingt het met je mentale en vitale domheid, je dwingt het om dat te doen; het reageert niet meer en laat zich dus geleidelijk vergiftigen totdat het ontbindt. De werking verslechtert; het zijn de zenuwen die worden aangetast; ze geven de wil niet meer door omdat ze worden aangetast, ze worden vergiftigd. Ze hebben niet meer de kracht om de wil door te geven. En uiteindelijk beginnen mensen te beven, ze hebben nerveuze bewegingen. Er zijn er nogal wat, je hoeft niet ver te gaan om ze te vinden. En ze zijn alleen zo omdat ze excessen hebben begaan: ze dronken en rookten. En als ze een voorwerp optillen, trillen hun handen (*gebaar*). Dat is wat je krijgt door dit te doen.

Seks en Yoga

Er is nog een ander gevaar; het staat in verband met de seksuele impulsen. Yoga zal in zijn proces van zuivering alle verborgen impulsen en verlangens in je blootleggen en overgeven. En je moet leren om dingen niet te verbergen of opzij te zetten, je moet ze onder ogen zien en ze veroveren en opnieuw vormen. Het eerste effect van Yoga is echter dat de mentale controle wordt weggenomen, en de honger die sluimert wordt plotseling losgelaten, ze stormen omhoog en dringen het wezen binnen. Zolang deze mentale controle niet is vervangen door de Goddelijke controle, is er een overgangperiode waarin je oprechtheid en overgave op de proef worden gesteld. De kracht van impulsen als die van seks ligt meestal in het feit dat mensen er te veel aandacht aan besteden; ze protesteren te heftig en proberen hen door dwang te beheersen, hen binnen te houden en op hen te gaan zitten. Maar hoe meer je aan iets denkt en zegt: "Ik wil het niet, ik wil het niet", hoe meer je eraan gebonden bent. Wat je moet doen is het ding bij je weghouden, je ervan distantiëren, er zo min mogelijk aandacht aan schenken en, zelfs als je er toevallig aan denkt, onverschillig en onbezorgd blijven.

De impulsen en verlangens die door de druk van Yoga naar boven komen, moeten onder ogen worden gezien in een geest van onthechting en sereniteit, als iets dat vreemd is voor jezelf of tot de buitenwereld behoort. Ze moeten worden geofferd aan het Goddelijke, zodat het Goddelijke ze kan opnemen en ze kan transmuteren.

Als je je eenmaal hebt opengesteld voor het Goddelijke, als de kracht van het Goddelijke eenmaal in je is neergedaald en je toch probeert vast te houden aan de oude krachten, dan bereid je moeilijkheden, moeilijkheden en gevaren voor jezelf voor. Je moet waakzaam zijn en erop toezien dat je het Goddelijke niet gebruikt als een dekmantel voor de bevrediging van je verlangens.

De Seksuele Impuls

De mensheid heeft de seksuele impuls op een manier die volkomen natuurlijk, spontaan en, zou ik zeggen, legitiem is. Deze impuls zal natuurlijk en spontaan verdwijnen met dierlijkheid. Veel andere dingen zullen verdwijnen, zoals bijvoorbeeld de behoefte om te eten en misschien ook de behoefte om te slapen op de manier waarop we nu slapen. Maar de meest bewuste impuls in een superieure mensheid, die is doorgedaan als een bron van... gelukzaligheid is een groot woord, maar vreugde, verrukking is zeker de seksuele activiteit, en die zal absoluut geen bestaansredenen hebben in de functies van de Natuur wanneer de noodzaak om op die manier te scheppen niet langer zal bestaan. Daarom zal het vermogen om in relatie te treden met de vreugde van het leven met één stap toenemen of anders worden georiënteerd. Maar wat de geestelijke aspiranten uit de oudheid principieel hadden gezocht – seksuele ontkenning – is een absurde zaak, omdat dit alleen voor hen moet zijn die dit stadium zijn ontgroeid en geen dierlijkheid meer in zich hebben. En het moet op een natuurlijke manier afvallen, zonder moeite en zonder strijd. Het is belachelijk om er een centrum van conflict en strijd van te maken. Pas wanneer het bewustzijn ophoudt menselijk te zijn, valt het heel natuurlijk weg. Ook hier is er een overgang die wat moeilijk kan zijn, omdat de wezens van overgang zich altijd in een onstabiel evenwicht bevinden; maar in jezelf is er een soort vlam en een behoefte die het niet pijnlijk maakt – het is geen pijnlijke inspanning, het is iets dat je met een glimlach kunt doen. Maar het is absurd om te proberen het op te leggen aan degenen die niet klaar zijn voor deze overgang.

Het is gezond verstand. Ze zijn menselijk, maar ze moeten niet doen alsof ze dat niet zijn.

Pas als de impuls spontaan onmogelijk voor je wordt, als je voelt dat het iets pijnlijks is en in strijd met je diepere behoefte, wordt het gemakkelijk; Dan, nou ja, uitwendig snijd je deze bindingen door en is het klaar.

Weet Hoe Lief te hebben

Er wordt gezegd dat om zich bewust te worden van de goddelijke Liefde, alle andere liefde moet worden opgegeven. Wat is de beste manier om de andere liefde af te wijzen die zich zo hardnekkig vastklampt (gelach) en ons niet gemakkelijk verlaat?

Om er doorheen te gaan. Ah!

Om er doorheen te gaan, om te zien wat erachter zit, om niet te stoppen bij de schijn, om niet tevreden te zijn met de uiterlijke vorm, om te zoeken naar het principe dat achter deze liefde zit, en niet tevreden te zijn voordat men de oorsprong van het gevoel in zichzelf heeft gevonden. Dan zal de uiterlijke vorm vanzelf afbrokkelen en zul je in contact komen met de goddelijke Liefde die achter alle dingen zit.

Dat is de beste manier.

Het is erg moeilijk om van het ene af te willen om het andere te vinden. Het is bijna onmogelijk. Want de menselijke natuur is zo beperkt, zo vol tegenstrijdigheden en zo exclusief in haar bewegingen, dat als men de liefde in haar lagere vorm wil verwerpen, d.w.z. de menselijke liefde zoals de mens die ervaart, als men zich innerlijk inspant om haar af te wijzen, men gewoonlijk het hele vermogen om liefde te voelen afwijst en als een steen wordt. En dan moet men soms jaren of eeuwen wachten voordat men in zichzelf weer wakker wordt van het vermogen om liefde te ontvangen en te manifesteren.

Daarom is de beste manier, wanneer liefde komt, in welke vorm het ook zal zijn om te proberen door haar uiterlijke verschijning heen te dringen en het goddelijke beginsel te vinden dat erachter zit en dat het bestaan geeft. Natuurlijk zit het vol valstrikken en moeilijkheden, maar het is effectiever. Dat wil zeggen, in plaats van op te houden lief te hebben omdat men verkeerd liefheeft, moet men ophouden verkeerd lief te hebben en goed willen liefhebben.

Bijvoorbeeld, de liefde tussen mensen, in al haar vormen, de liefde van ouders voor kinderen, van kinderen voor ouders, van broers en zusters, van vrienden en geliefden, is allemaal bezoedeld met onwetendheid, egoïsme en alle andere gebreken die de gewone nadelen van de mens zijn; dus in plaats van volledig op te houden met liefhebben – wat bovendien erg moeilijk is, zoals Sri Aurobindo zegt, wat het hart alleen maar zou uitdrogen en geen doel zou dienen – moet men leren hoe men beter kan liefhebben: liefhebben met toewijding, met zelfgave, zelfverloochening, en strijden, niet tegen de liefde zelf, maar tegen haar verwrongen vormen: tegen alle vormen van monopolisering, van gehechtheid, bezitterigheid, jaloezie en alle gevoelens die met deze hoofdbewegingen gepaard gaan. Niet willen bezitten, domineren; en niet je wil, je grillen, je verlangens te willen opleggen; niet te willen nemen, te ontvangen, maar te geven; niet aan te dringen op het antwoord van de ander, maar tevreden te zijn met de eigen liefde; niet om iemands persoonlijke belang en vreugde en de vervulling van zijn persoonlijke verlangen te zoeken, maar om tevreden te zijn met het geven van zijn liefde en genegenheid; en niet om een reactie te vragen. Gewoon om gelukkig te zijn om lief te hebben, meer niet.

Als je dat doet, heb je een grote stap vooruitgezet en kun je door deze houding geleidelijk verder in het gevoel zelf komen en op een dag inzien dat liefde niet iets persoonlijks is, dat liefde een universeel goddelijk gevoel is dat zich min of meer fijn door je openbaart, maar dat in wezen iets goddelijks is.

De eerste stap is om te stoppen met egoïstisch te zijn. Voor iedereen is het hetzelfde, niet alleen voor degenen die yoga willen doen, maar ook in het gewone leven: als men wil weten hoe men moet liefhebben, moet men niet eerst en vooral egoïstisch van zichzelf houden; men moet zich overgeven aan het object van liefde zonder er iets voor terug te eisen. Deze discipline is elementair om zichzelf te overwinnen en een leven te leiden dat niet helemaal vies is.

Wat yoga betreft, kunnen we nog iets toevoegen: het is, zoals ik in het begin zei, de wil om door deze beperkte en menselijke vorm van liefde heen te dringen en het principe van goddelijke Liefde te ontdekken dat erachter zit. Dan is men zeker van een resultaat. Dit is beter dan het hart uit te drogen. Het is misschien een beetje moeilijker, maar het is in alle opzichten beter, want op deze manier kun je, in plaats van anderen egoïstisch te laten lijden, wel, ze rustig laten in hun eigen beweging en alleen een poging doen om jezelf te transformeren zonder je wil aan anderen op te leggen, wat zelfs in het gewone leven een stap is naar iets hogers en een beetje harmonieuzer.

Weten Wat Liefde Is

Als men wil weten wat liefde is, moet men het Goddelijke liefhebben. Dan is er een kans om te weten wat liefde is. Ik heb gezegd dat men groeit naar de gelijkenis van wat men liefheeft. Dus als men het Goddelijke liefheeft, gaat men geleidelijk, door deze inspanning van liefde, meer en meer op het Goddelijke lijken, en dan kan men zich identificeren met de goddelijke liefde en weten wat het is, anders kan men het niet.

Het is onvermijdelijk dat liefde tussen twee mensen, wat die ook mag zijn, altijd bestaat uit onwetendheid, gebrek aan begrip, zwakte en dat vreselijke gevoel van scheiding. Het is alsof men de tegenwoordigheid van een unieke Pracht wilde betreden en dat het eerste wat men deed was een gordijn, twee gordijnen, drie gordijnen tussen zichzelf en die Pracht te plaatsen, en men is nogal verbaasd slechts een vage indruk te hebben en helemaal niet het ding zelf. Het eerste wat je moet doen is de gordijnen verwijderen, ze allemaal weghalen, er doorheen gaan en jezelf in de aanwezigheid van de Pracht vinden. En dan weet je wat die Pracht is. Maar als je sluier na sluier tussen hem en jezelf legt, zul je het nooit zien. Je hebt misschien een soort vaag gevoel van: "Oh! Er is iets", maar dat is alles.

Goddelijke Liefde Is Er

De Goddelijke Liefde is er altijd in al haar intensiteit, een formidabele kracht. Maar de meeste mensen – negenennegentig procent – voelen helemaal niets! Wat ze ervan voelen, staat uitsluitend in verhouding tot wat ze zijn, tot hun vermogen om te ontvangen. Stel je bijvoorbeeld voor dat je baadt in een atmosfeer die helemaal bruist van goddelijke Liefde – je bent je er helemaal niet bewust van. Soms, heel zelden, is er gedurende een paar seconden plotseling het gevoel van "iets". Dan zeg je: "O, goddelijke Liefde kwam naar mij toe!" Wat een grap! Het is gewoon dat je gewoon, om de een of andere reden, een klein beetje open stond, dus je voelde het. Maar het is er, altijd, zoals het goddelijke Bewustzijn. Het is hetzelfde, het is er, de hele tijd, in zijn volle intensiteit; maar men is zich er niet eens bewust van; of anders op deze manier, krampachtig: plotseling is men in een goede toestand, zodat men iets voelt en zegt: "O, het goddelijke Bewustzijn, de goddelijke Liefde hebben zich tot mij gewend, zijn tot mij gekomen!" Zo is het helemaal niet. Men heeft maar een heel klein openingetje, heel klein, soms als een speldenknop, en natuurlijk stroomt die kracht naar binnen. Want het is als een actieve sfeer; zodra er een mogelijkheid is om ontvangen te worden, wordt het ontvangen. Maar dit is zo voor alle goddelijke dingen. Ze zijn er, alleen ontvangt men ze niet, want men is gesloten, geblokkeerd; men is meestal met andere dingen bezig. Meestal is men vol van zichzelf. Dus, als men vol van zichzelf is, is er geen plaats voor iets anders. Men is heel actief (*lachend*) met andere dingen bezig. Men is gevuld met dingen; er is geen plaats voor het Goddelijke.

Maar Hij is er.

Voor het Slapen Gaan

... Eén ding dat je in alle veiligheid kunt doen, is je voor het slapengaan concentreren, alle spanning in het fysieke wezen ontspannen, proberen... dat wil zeggen, probeer in het lichaam zo dat het lichaam als een zachte doek op het bed ligt, dat het niet langer iets is met spiertrekkingen en krampen; om het helemaal te ontspannen alsof het een soort ding is als een vod. En dan het essentiële: om het te kalmeren, kalmeer het zoveel als je kunt, maak het zo stil, zo vredig mogelijk. En dan ook het denkvermogen - het denkvermogen, probeer het zo te houden, zonder enige activiteit. Je moet de kracht van grote vrede, grote rust, van stilte indien mogelijk, op de hersenen leggen, en niet actief ideeën volgen, geen enkele inspanning leveren, niets, niets; je moet ook daar alle beweging ontspannen, maar het ontspannen in een soort stilte en rust die zo groot mogelijk is.

Als je dit alles hebt gedaan, kun je er een gebed of een aspiratie aan toevoegen, in overeenstemming met je natuur, om het bewustzijn en de vrede te vragen en om beschermd te worden tegen alle nadelige krachten gedurende de slaap, om in een concentratie van stille aspiratie en in de bescherming te zijn; vraag de Genade om over je slaap te waken; en ga dan slapen. Dit om in de best mogelijke omstandigheden te slapen. Wat er daarna gebeurt, hangt af van je innerlijke impulsen, maar als je dit volhardend doet, nacht na nacht, nacht na nacht, zal het na verloop van tijd zijn effect hebben.

Ziekte Stoppen

Lieve Moeder, als je een ziekte ziet aankomen, hoe kun je die dan stoppen?

Ah! Allereerst moet je het niet willen en niets in het lichaam mag het willen. Je moet een zeer sterke wil hebben om niet ziek te zijn. Dit is de eerste voorwaarde.

De tweede voorwaarde is om het Licht op te roepen, een licht van evenwicht, een licht van vrede, rust en evenwicht, en het in alle cellen van het lichaam te duwen en hen op te dragen niet bang te zijn, want dat is weer een andere toestand.

Eerst niet ziek willen zijn en dan niet bang zijn voor ziekte. Je moet het niet aantrekken of beven. Je moet helemaal geen ziekte willen. Maar je moet het niet uit angst niet willen; je moet niet bang zijn; je moet een kalme zekerheid hebben en een volledig vertrouwen in de kracht van de Genade om je tegen alles te beschermen, en dan aan iets anders denken, je hier niet langer zorgen over maken. Wanneer je deze twee dingen hebt gedaan, de ziekte met heel je wil weigeren en een vertrouwen inboezemen dat de angst in de cellen van het lichaam volledig elimineert, en je dan met iets anders bezighouden, niet langer aan de ziekte denken, vergeten dat het bestaat... daar, als je weet hoe je dat moet doen, kom je misschien zelfs in contact met mensen die besmettelijke ziekten hebben, en toch krijg je ze niet. Maar je moet wel weten hoe je dit moet doen.

Veel mensen zeggen: "O ja, hier ben ik niet bang." Ze hebben geen angst in het denkvermogen, hun denkvermogen is niet bang, het is sterk, het is niet bang; maar het lichaam beeft, en men weet het niet, want het is in de cellen van het lichaam dat het beven plaatsvindt. Het beeft van een vreselijke angst en dit is wat de ziekte aantrekt. Het is daar dat je de kracht en de rust van een volmaakte vrede en een absoluut vertrouwen in de genade moet stellen.

De Stervende Mens

Als je eenmaal je lichaam hebt verlaten, of je nu bewust of onbewust bent, of je nu ontwikkeld bent of niet, ga je om te beginnen altijd naar hetzelfde domein – tenzij je een yogi bent die met zichzelf kan doen wat hij wil, maar dat is zo'n zeldzaam geval dat je het niet kunt overwegen. Alle mensen worden, wanneer ze hun lichaam verlaten, in een domein van het lagere vitale geworpen, dat niets bijzonder aangenaams heeft.

Het belangrijkste in dit geval is de laatste bewustzijnstoestand waarin men zich bevond terwijl beide met elkaar verbonden waren, toen het vitale wezen en het lichaam nog verenigd waren. Dus de laatste staat van bewustzijn, je zou kunnen zeggen het laatste verlangen of de laatste hoop of de laatste aspiratie, heeft een kolossaal belang voor de eerste impact die het wezen heeft op de onzichtbare wereld. En hier is de verantwoordelijkheid van de mensen om de stervende heen veel groter

dan ze denken. Als ze hem kunnen helpen om zijn hoogste bewustzijn binnen te gaan, zullen ze hem de grootste dienst bewijzen die ze kunnen. Maar wat ze gewoonlijk doen, is zich zoveel mogelijk aan hem vastklampen en hem met een fel egoïsme naar zich toe trekken; Het resultaat is dat hij, in plaats van zich terug te kunnen trekken in een iets hoger bewustzijn dat hem bij zijn uitgang zal beschermen, in de greep komt van materiële dingen en het is een vreselijke innerlijke strijd om zich te bevrijden van zowel zijn lichaam als zijn gehechtheden.

Religieuze Ceremonie

In de onzichtbare wereld zijn er nauwelijks wezens die ervan houden om aanbeden te worden, behalve die van de vitale. Deze zijn, zoals ik al zei, er best blij mee. En dan geeft het ze belang. Ze zijn opgeblazen van trots en voelen zich erg gelukkig, en als ze een kudde mensen kunnen krijgen om hen te aanbidden, zijn ze heel tevreden.

Maar als je echte goddelijke wezens neemt, is dit helemaal niet iets waar ze waarde aan hechten. Ze houden er niet van om aanbeden te worden. Nee, het geeft ze helemaal geen speciaal plezier! Denk niet dat ze gelukkig zijn, want ze hebben geen trots. Het is uit trots dat een man graag aanbeden wordt; als een man geen trots heeft, houdt hij er niet van om aanbeden te worden; en als ze bijvoorbeeld een goed voornemen of een fijn gevoel of een beweging van onbaatzuchtigheid of enthousiasme zien, een vreugde, een spirituele vreugde, dan hebben deze dingen voor hen een oneindig grotere waarde dan gebeden en daden van aanbidding en puja's.

Ik verzeker je dat wat ik je vertel heel serieus is: als je een echte god op een stoel zet en hem verplicht om daar te blijven terwijl je puja doet, zal hij misschien een beetje plezier hebben om te zien hoe je het doet, maar het geeft hem zeker geen voldoening. Helemaal geen! Hij voelt zich niet gevleid of gelukkig of verheerlijkt door je puja's. Van dat idee moet je af...

Religieuze ceremonie! Er zijn bijvoorbeeld zoveel van deze entiteiten die Kali worden genoemd – die bovendien een nogal vreselijk uiterlijk krijgen – zoveel worden zelfs in huizen geplaatst als de familiegodin; ze zitten vol met een vreselijke levenskracht! Ik kende mensen die zo bang waren voor de Kali die ze thuis hadden, dat ze inderdaad beefden om de minste fout te maken, want toen er rampen kwamen, dachten ze dat het Kali was die ze had gestuurd! Het is iets verschrikkelijks, dacht ik. Ik ken ze, die entiteiten. Ik ken ze heel goed, maar het zijn vitale wezens, vitale vormen die om zo te zeggen een vorm krijgen door het menselijk denken, en wat voor vormen! En dan te bedenken dat mensen zulke vreselijke en monsterlijke dingen aanbidden; En wat meer is, dat deze arme goden het compliment krijgen dat ze geloven dat het...

Vanuit dit gezichtspunt is het goed dat de mensen zich enige tijd losmaken van deze religieuze atmosfeer, die zo vol angst is, en dit soort blinde, bijgelovige onderwerping waarvan de vijandelijke krachten vreselijk hebben geprofiteerd. De periode van ontkenning, het positivisme, is vanuit dit standpunt volkomen onmisbaar om de mens van het bijgeloof te bevrijden. Alleen wanneer men daaruit komt en uit de verachtelijke onderwerping aan monsterlijke levenskrachten, kan men opstijgen tot waarlijk spirituele hoogten en daar de medewerker en het ware instrument worden van de krachten van de Waarheid, het ware Bewustzijn, de ware Kracht.

Men moet dit alles ver achter zich laten voordat men hoger kan klimmen.

Religieuze Oefeningen

Lieve Moeder, zijn religieuze oefeningen erg belangrijk voor degenen die een gewoon bewustzijn hebben?

Religieuze oefeningen? Ik weet het niet! Wat bedoel je met religieuze oefeningen?

Japa, enz.

Oh, die dingen! Als het je helpt, is het in orde. Als het je niet helpt, is het gewoon... Dit is een van die totaal relatieve dingen. Het is geheel en al relatief. De waarde ervan ligt alleen in het effect dat het op je heeft en de mate waarin je erin gelooft. Als het je helpt om je te concentreren, is het goed. Het gewone bewustzijn doet het altijd alleen maar door bijgeloof, met het idee van: "Als ik dit doe, als ik één keer per week naar de tempel of kerk ga, als ik gebeden opzeg, zal er iets heel fijns met me gebeuren." Dit is bijgeloof, dat over de hele wereld wordt verspreid, maar het heeft vanuit spiritueel oogpunt geen enkele waarde.

Spiritueel Leven: Oost en West

Welk verschil er ook is tussen het Westen en het Oosten met betrekking tot het spirituele leven, het ligt niet in het innerlijke wezen of de natuur, die een onveranderlijk en constant iets is, maar in de mentale gewoonten, in de manieren van uiterlijke uitdrukking en presentatie die het resultaat zijn van opvoeding en omgeving en andere externe omstandigheden. Alle mensen, of ze nu westers of oosters zijn, zijn gelijk in hun diepste gevoelens; Ze zijn verschillend in hun manier van denken. Oprechtheid is bijvoorbeeld een kwaliteit die overal hetzelfde is. Degenen die oprecht zijn, tot welke natie ze ook behoren, zijn allemaal oprecht op dezelfde manier. Alleen de vormen die aan deze oprechtheid worden gegeven, variëren. Het denkvermogen werkt op verschillende manieren bij verschillende volkeren, maar het hart is overal hetzelfde; het hart is een veel waarachtiger werkelijkheid, en de verschillen behoren tot de oppervlakkige delen. Zodra je diep genoeg gaat, kom je iets tegen dat één in allen is. Allen ontmoeten elkaar in het Goddelijke.

WOORDEN, MENINGEN, OORDELEN

Jouw Mantra

Als je aan het spelen bent en je wordt je er plotseling van bewust dat er iets misgaat – je maakt fouten, je bent onoplettend, soms komen er tegengestelde stromingen tegen wat je aan het doen bent – als je de gewoonte ontwikkelt, automatisch op dit moment, om te roepen als door een mantra, om een woord te herhalen, dan heeft dat een buitengewoon effect. Jij kiest je mantra; of beter gezegd, op een dag komt het spontaan naar je toe in een moment van moeilijkheden. Op een moment dat de dingen heel moeilijk zijn, als je een soort angst hebt, als je niet weet wat er gaat gebeuren, komt dit plotseling in je op, het woord springt in je op. Voor elk kan het anders zijn. Maar als je dit merkt en elke keer dat je voor een moeilijkheid komt je het herhaalt, wordt het onweerstaanbaar. Bijvoorbeeld, als je het gevoel hebt dat je op het punt staat ziek te worden, als je het gevoel hebt dat je slecht bezig bent met wat je doet, als je het gevoel hebt dat iets kwaadaardigs je zal aanvallen, dan.... Maar het moet een spontaniteit in het wezen zijn, het moet uit je opkomen zonder dat je erover hoeft na te denken: je kiest je mantra omdat het een spontane uitdrukking is van je aspiratie; het kan één woord zijn, twee of drie woorden, een zin, dat hangt van elk woord af, maar het moet een geluid zijn dat een bepaalde toestand in je wakker maakt. Als je dat dan hebt, verzeker ik je dat je alles zonder moeite kunt doorstaan... Het beste is wanneer het woord spontaan bij je opkomt: je roept op een moment van grote moeilijkheid (mentaal, vitaal, fysiek, emotioneel, wat het ook mag zijn) en plotseling springt dat in je op, twee of drie woorden, als magische woorden. Je moet deze onthouden en er een gewoonte van maken om ze te herhalen op momenten dat er moeilijkheden komen. Als je de gewoonte vormt, zal het op een dag spontaan naar je toe komen: als de moeilijkheid komt, zal tegelijkertijd de mantra komen. Dan zul je zien dat de resultaten prachtig zijn. Maar het mag geen kunstmatig iets zijn of iets dat je willekeurig besluit: "Ik zal die woorden gebruiken"; en niemand anders zou je moeten zeggen: "Oh! Weet je, dit is heel goed" – het is misschien heel goed voor hem, maar niet voor iedereen.

Zeg Alleen de Onmisbare Woorden

Ik stel voor dat ieder van jullie het probeert - oh! Niet voor lang, slechts voor één uur per dag – om maar te zwijgen van de absoluut onmisbare woorden. Niet één meer, niet één minder.

Neem een uur van je leven, het uur dat je het beste uitkomt, en observeer jezelf gedurende die tijd nauwkeurig en zeg alleen de absoluut onmisbare woorden.

In het begin zal de eerste moeilijkheid zijn om te weten wat absoluut onmisbaar is en wat niet. Het is al een studie op zich en elke dag ga je beter vooruit.

Vervolgens zul je zien dat zolang je niets zegt, het niet moeilijk is om absoluut te zwijgen, maar zodra je begint te spreken, zeg je altijd of bijna altijd twee of drie of tien of twintig nutteloze woorden die helemaal niet nodig waren om te zeggen.

Roddelen Verlaagt Je

Er is een toestand waarin een eenvoudig gesprek dat je verplicht om op het niveau van het gewone leven te blijven, je hoofdpijn bezorgt, je maag omdraait en, als het aanhoudt, je koorts kan geven. Ik heb het natuurlijk over de roddelachtige gesprekken. Ik geloof dat iedereen, op een paar uitzonderingen na, zich aan deze uitoefening overgeeft en over dingen praat waarover hij zou moeten zwijgen of over andere dingen praat. Het wordt zo natuurlijk dat je er geen last van hebt. Maar als je op deze manier doorgaat, verhinder je je bewustzijn volledig om omhoog te komen; Je bindt je met ijzeren kettingen aan het gewone bewustzijn en het werk in het onderbewustzijn is nog niet klaar of zelfs nog niet begonnen. Degenen die zich willen verheffen, hebben al genoeg moeilijkheden zonder buiten naar aanmoedigingen te zoeken.

Natuurlijk is de inspanning om het bewustzijn op een hoog niveau te houden in het begin vermoeiend, net als de oefeningen die je doet om je spieren te ontwikkelen. Maar daar geef je het turnen niet om op! Dus ook mentaal moet je hetzelfde doen. Je moet je denkvermogen niet laag laten zakken: roddelen verlaagt je en als je yoga wilt doen, moet je je ervan onthouden, dat is alles.

Je Denken Verruimen

Je bent met iemand. Deze persoon vertelt je iets, je vertelt hem het tegendeel (zoals het meestal gebeurt, gewoon door een geest van tegenstrijdigheid) en je begint ruzie te maken. Natuurlijk zul je nooit tot een punt komen, behalve een ruzie als je kwaadaardig bent. Maar in plaats van dat te doen, in plaats van opgesloten te blijven in je eigen ideeën of je eigen woorden, als je tegen jezelf zegt: "Wacht even, ik ga proberen te zien waarom hij dat tegen me zei. Ja, waarom heeft hij me dat verteld?" En je concentreert je: "Waarom, waarom, waarom?" Je staat daar, gewoon zo, te proberen. De ander blijft praten, nietwaar? – en is ook heel blij, want je spreekt hem niet meer tegen! Hij praat uitbundig en is er zeker van dat hij je heeft overtuigd. Dan concentreer je je steeds meer op wat hij zegt, en met het gevoel dat je geleidelijk, door zijn woorden, zijn denkvermogen binnendringt. Wanneer je zijn hoofd binnengaat, kom je plotseling in zijn manier van denken, en dan, stel je eens voor, begrijp je waarom hij zo tegen je spreekt! En dan, als je een tamelijk snelle intelligentie hebt en wat je zojuist hebt leren begrijpen naast wat je eerder wist, heb je de twee wegen samen, en kun je dus de waarheid vinden die beide verzoent. En hier heb je echt vooruitgang geboekt. En dit is de beste manier om je denken te verruimen.

Als je een ruzie begint, zwijg dan onmiddellijk, onmiddellijk. Je moet zwijgen, helemaal niets zeggen en dan proberen het ding te zien zoals de ander het ziet - dat zal je eigen manier van kijken niet doen vergeten, helemaal niet! Maar je zult ze allebei samen kunnen zetten. En je zult echt vooruitgang hebben geboekt, een echte vooruitgang.

Bemoeien met Anderman's Zaken

Wat is de beste houding? Is het een houding van interventie of een houding van niet-inmenging? Wat is beter?

Ah, dat is het gewoon, om in te grijpen moet je er zeker van zijn dat je gelijk hebt; Je moet er zeker van zijn dat jouw visie op de dingen superieur, beter of waarachtiger is dan de visie van de andere persoon of mensen. Dan is het altijd verstandiger om niet in te grijpen – mensen grijpen in zonder rijm of reden, simpelweg omdat ze de gewoonte hebben om hun mening aan anderen te geven.

Zelfs als je de visie hebt van het ware ding, is het *zeer zelden* verstandig om in te grijpen. Het wordt pas onmisbaar als iemand iets wil doen dat noodzakelijkerwijs tot een catastrofe zal leiden. Zelfs dan is ingrijpen (*glimlachen*) niet altijd even effectief.

In feite is ingrijpen alleen gerechtvaardigd als je er absoluut zeker van bent dat je de visie van de waarheid hebt. Niet alleen dat, maar ook een duidelijke visie op de gevolgen. Om in te grijpen in de daden van iemand anders, moet men een profeet zijn – een profeet. En een profeet met totale goedheid en mededogen. Men moet zelfs een visie hebben van de gevolgen die de interventie zal hebben voor het lot van de ander. Mensen geven elkaar altijd advies: "Doe dit, doe dat niet." Ik zie het: ze hebben geen idee hoeveel verwarring ze creëren, hoe ze verwarring en wanorde vergroten. En soms belemmeren ze de normale ontwikkeling van het individu.

Ik ben van mening dat meningen altijd gevaarlijk zijn en meestal absoluut waardeloos.

Je moet je niet bemoeien met andermans zaken, tenzij je in de eerste plaats oneindig veel wijzer bent dan zij – natuurlijk denk je altijd dat je wijzer bent! – maar ik bedoel op een objectieve manier en niet volgens je eigen mening; Tenzij je verder en beter ziet en jezelf bent boven alle passies, verlangens en blinde reacties. Je moet zelf boven al deze dingen staan om het recht te hebben om in te grijpen in het leven van iemand anders - zelfs als hij je dat vraagt. En als hij dat niet doet, is het gewoon bemoeien met iets dat niet uw zaak is.

Anderen Beoordelen

Tenzij je visie *voortdurend* de visie van het Goddelijke in alle dingen is, hebt je niet alleen geen recht, maar ook geen vermogen om te oordelen over de toestand waarin anderen zich bevinden. En om spontaan en moeiteloos een oordeel over iemand uit te spreken zonder deze visie te hebben, is precies een voorbeeld van de mentale aanmatiging waarover Sri Aurobindo altijd sprak.... En het gebeurt zo dat iemand die de visie heeft, het bewustzijn, die in staat is om de waarheid in alle dingen te zien, nooit de behoefte voelt om ook maar iets te beoordelen. Want hij begrijpt alles en weet alles. Daarom moeten jullie voor eens en voor altijd tegen jezelf zeggen dat op het moment dat je begint te oordelen over dingen, mensen, omstandigheden, je in de meest totale menselijke onwetendheid verkeert.

In het kort zou je het zo kunnen zeggen: als je begrijpt, oordeel je niet meer en als je oordeelt, betekent dat dat je niet weet.

De Mensheid Is Niet in Staat om te Oordelen

De conclusie is altijd dezelfde: de enige ware houding is er een van nederigheid, van stil respect voor wat men niet weet, en van innerlijke aspiratie om uit zijn onwetendheid te komen. Een van de dingen die de mensheid het meest vooruit zouden helpen, zou zijn dat ze zou respecteren wat ze niet weet, dat ze bereidwillig zou erkennen dat ze niet weet en daarom niet in staat is om te oordelen. We doen voortdurend precies het tegenovergestelde. We vellen een definitief oordeel over

dingen waarvan we geen enkele kennis hebben, en zeggen op een dwingende manier: "Dit is mogelijk. Dat is onmogelijk", als we niet eens weten waar we het over hebben. En we zetten superieure houdingen op omdat we twifelen aan dingen waarvan we nooit enige kennis hebben gehad.

Mensen geloven dat twijfel een teken van superioriteit is, terwijl het in werkelijkheid een teken van minderwaardigheid is.

Scepsis en twijfel zijn twee van de grootste obstakels voor vooruitgang; ze voegen aanmatiging toe aan onwetendheid.

DEUGD, ZUIVERHEID, VRIJHEID

Lach met de Heer

Deugd heeft altijd haar tijd besteed aan het elimineren van alles wat ze slecht vond in het leven, en als alle deugden van de verschillende landen van de wereld waren samengevoegd, zouden er maar heel weinig dingen overblijven.

Deugd beweert perfectie na te streven, maar perfectie is een totaliteit. De twee bewegingen spreken elkaar dus tegen. Een deugd die grenzen elimineert, vermindert, vastlegt, en een perfectie die alles accepteert, niets verwerpt maar elk ding op zijn plaats zet, kunnen het duidelijk niet eens zijn.

Het leven serieus nemen bestaat over het algemeen uit twee bewegingen: de eerste is om belang te hechten aan dingen die er waarschijnlijk niet zijn, en de tweede is om te willen dat het leven wordt teruggebracht tot een bepaald aantal kwaliteiten die als puur en bestaanswaardig worden beschouwd. Bij sommige mensen... wordt deze deugd droog, dor, grijs, agressief en vindt overal fouten, in alles wat vreugdevol, vrij en gelukkig is.

De enige manier om het leven volmaakt te maken – ik bedoel hier natuurlijk het leven op aarde – is om het van hoog genoeg te bekijken om het als een geheel te zien, niet alleen in zijn huidige totaliteit, maar in het geheel van het verleden, het heden en de toekomst: wat het is geweest, wat het is en wat het zal zijn – je moet in staat zijn om alles tegelijk te zien. Want dat is de enige manier om alles op zijn plaats te zetten. Niets kan worden geëlimineerd, niets *moet* worden geëlimineerd, maar elk ding moet op zijn plaats zijn in totale harmonie met al het andere. En dan zouden al deze dingen die zo 'slecht', zo 'verwerpelijk', zo 'onaanvaardbaar' lijken voor de puriteinse geest, bewegingen van heerlijkheid en vrijheid worden in een volledig goddelijk leven. En dan zou niets ons ervan weerhouden om deze prachtige lach van de Allerhoogste te kennen, te begrijpen, te voelen en te beleven, die er oneindig veel behagen in scheidt Zichzelf oneindig te zien leven.

Deze verrukking, deze prachtige lach die elke schaduw, elke pijn, elk lijden oplost! Je hoeft alleen maar diep genoeg in jezelf te gaan om de innerlijke zon te vinden, om je erdoor te laten overspoelen; en dan is er niets anders dan een waterval van harmonieus, lichtgevend, zonovergoten gelach, dat geen ruimte laat voor schaduw of pijn...

En deze Zon, deze Zon van de goddelijke lach staat in het centrum van alle dingen, de waarheid van alle dingen: we moeten leren haar te zien, te voelen, te leven.

En laten we daarom mensen vermijden die het leven serieus nemen; het zijn erg saaie mensen.

Zodra de sfeer ernstig wordt, kun je er zeker van zijn dat er iets mis is, dat er een verontrustende invloed is, een oude gewoonte die zich opnieuw probeert te doen gelden, die niet mag worden geaccepteerd. Al deze spijt, al deze wroeging, het gevoel onwaardig te zijn, schuld te hebben – en dan nog een stap verder en je hebt het besef van zonde. Oh! Voor mij lijkt het allemaal tot een ander tijdperk te behoren, een tijdperk van duisternis.

Maar alles wat blijft bestaan, dat probeert zich vast te klampen en te verdragen, al deze verboden en deze gewoonte om het leven in tweeën te snijden - in kleine en grote dingen, het heilige en het profane... "Wat!" zeggen de mensen die beweren een spiritueel leven te leiden, "hoe kun je zulke kleine dingen, zulke

onbeduidende dingen tot voorwerp van spirituele ervaring maken?" En toch is dit een ervaring die steeds concreter en reëler wordt, zelfs materieel; het is niet zo dat er "sommige dingen" zijn waar de Heer is en "sommige dingen" waar Hij niet is. De Heer is er altijd. Hij neemt niets serieus, alles amuseert Hem en Hij speelt met je, als je weet hoe je moet spelen. Je weet niet hoe je moet spelen, mensen weten niet hoe je moet spelen. Maar hoe goed weet Hij hoe Hij moet spelen! Wat speelt Hij goed! Met alles, met de kleinste dingen: je hebt wat dingen om op tafel te leggen? Heb niet het gevoel dat je moet nadenken en regelen, nee, laten we spelen: laten we deze hier en die daar zetten, en deze zo. En dan is het een andere keer weer anders.... Wat een goed spel en wat een plezier!

Dus, zo is afgesproken, zullen we proberen te leren lachen met de Heer.

De Noodzaak om Deugdzaam te Zijn

In wezen is dit soort wil tot zuiverheid, tot het goede, bij de mensen – die zich in de gewone mentaliteit uitdrukt als de noodzaak om deugdzaam te zijn – het *grote obstakel* voor ware zelfgave. Dit is de oorsprong van de leugen en nog meer de bron van hypocrisie – de weigering om te aanvaarden dat men zijn eigen deel van de last van moeilijkheden op zich neemt.

Probeer niet deugdzaam over te komen. Zie hoezeer je verenigd bent, één met alles wat anti-goddelijk is. Neem jouw deel van de last, accepteer jezelf als onzuiver en vals en op die manier zul je in staat zijn om de Schaduw op te nemen en aan te bieden. En voor zover je in staat bent om het te nemen en aan te bieden, dan zullen de dingen veranderen.

Probeer niet tot de reinen te behoren. Accepteer om bij degenen te zijn die in duisternis zijn en geef het allemaal met totale liefde.

Totale Zuiverheid

Lieve Moeder, wat betekent zuiver zijn?

Om zuiver te zijn, wat betekent het? Men is pas werkelijk volmaakt zuiver wanneer het hele wezen, in al zijn elementen en al zijn bewegingen, zich volledig, uitsluitend aan de goddelijke Wil houdt. Dit is inderdaad totale zuiverheid. Het is niet afhankelijk van enige morele of sociale wet, geen enkele mentale conventie van welke aard dan ook. Het hangt uitsluitend hiervan af: wanneer alle elementen en alle bewegingen van het wezen zich uitsluitend en volledig aan de goddelijke Wil houden.

... Zodra je over zuiverheid spreekt, komt er een moreel monument voor je neus dat je idee volledig vervalst. En merk op dat het oneindig veel gemakkelijker is om moreel te zijn vanuit het sociale oogpunt dan om moreel te zijn vanuit het spirituele oogpunt. Om moreel te zijn vanuit sociaal oogpunt, hoeft men alleen maar goed op te letten niets te doen dat niet door anderen wordt goedgekeurd; dit kan wat moeilijk zijn, maar toch is het niet onmogelijk; en men kan, zoals ik al zei, een monument van onoprechtheid en onzuiverheid zijn terwijl men dit doet; terwijl zuiver zijn vanuit spiritueel oogpunt een waakzaamheid, een bewustzijn, een oprechtheid betekent die alle testen doorstaat.

Nu, ik kan u op uw hoede stellen voor... mensen die in hun vitale bewustzijn leven en zeggen: "Ik sta inderdaad boven morele wetten, ik volg een hogere wet, ik ben vrij van alle morele wetten." En ze zeggen dit omdat ze zich willen overgeven aan alle onregelmatigheden. Deze mensen hebben dus een dubbele onreinheid: ze

hebben spirituele onreinheid en daarnaast ook sociale onreinheid. En deze hebben meestal een zeer goede mening over zichzelf, en ze beweren hun wens om hun leven te leiden met een ongeëvenaarde onbeschaamdheid. Maar zulke mensen willen we niet.

Maar meestal zijn de mensen die ik het moeilijkst te bekeren heb gevonden, zeer respectabele mensen. Het spijt me, maar ik heb veel meer moeite gehad met respectabele mensen dan met degenen die dat niet waren, want ze hadden zo'n goede mening over zichzelf dat het onmogelijk was om ze te openen. Maar de waarheid is moeilijk. Dat wil zeggen, men moet zeer waakzaam en zeer zelfbeheerst zijn, zeer geduldig en een nooit falende goede wil hebben. Men mag niet verwaarlozen om een kleine dosis nederigheid, een voldoende te hebben, en men mag nooit tevreden zijn met de oprechtheid die men heeft. Men moet altijd meer willen.

Het Recht om Vrij te Zijn

Vele malen in zijn geschriften, met name in *The Synthesis of Yoga*, waarschuwt Sri Aurobindo ons voor de verbeeldingen van degenen die geloven dat ze sadhana kunnen doen zonder rigoureuze zelfbeheersing en die gehoor geven aan allerlei soorten inspiraties, die hen naar een gevaarlijke onevenwichtigheid leiden waar al hun onderdrukte, verborgen, geheime verlangens in de openbaarheid komen onder het voorwendsel van bevrijding van gewone conventies en gewone rede.

Men kan alleen vrij zijn door naar de hoogten te stijgen, hoog boven de menselijke hartstochten. Alleen wanneer men een hogere, onbaatzuchtige vrijheid heeft bereikt en alle verlangens en impulsen heeft afgeschaft, heeft men het recht om vrij te zijn.

Maar ook mensen die heel redelijk zijn, heel moreel volgens de gewone sociale wetten, moeten zichzelf niets wijs vinden, want hun wijsheid is een illusie en bevat geen diepe waarheid.

Wie de wet overtreedt, moet boven de wet staan. Iemand die conventies negeert, moet boven conventies staan. Iemand die alle regels veracht, moet boven alle regels staan. En het motief van deze bevrijding mag nooit een persoonlijke, egoïstische zijn: het verlangen om een ambitie te bevredigen, zijn persoonlijkheid te verheerlijken, door een gevoel van superioriteit, uit minachting voor anderen, om zich boven de kudde te stellen en het met neerbuigendheid te beschouwen. Wees op je hoede als je jezelf superieur voelt en ironisch neerkijkt op anderen, alsof je wilt zeggen: "Ik ben niet langer van zulke substantie gemaakt". Dan ga je van de baan en dreig je in een afgrond te vallen.

Vrijheid: Geen Verwennerij

Als iemand zich verbeeldt dat hij naar de andere kant kan gaan zonder dit stadium [van morele perfectie] te doorlopen, zou hij het risico lopen een grote fout te maken en voor volmaakte vrijheid een volmaakte zwakte te nemen met betrekking tot zijn lagere natuur.

Het is bijna onmogelijk om van het mentale wezen – zelfs het meest volmaakte en meest opmerkelijke – over te gaan naar het ware spirituele leven zonder dit ideaal van morele volmaaktheid gedurende een bepaalde periode, hoe kort ook, te hebben gerealiseerd. Veel mensen proberen een kortere weg te nemen en willen hun innerlijke vrijheid laten gelden voordat ze alle zwakheden van de

uiterlijke natuur hebben overwonnen; ze lopen groot gevaar zichzelf voor de gek te houden. Het ware spirituele leven, de volledige vrijheid, is iets veel hogers dan de hoogste morele verwezenlijkingen, maar men moet ervoor zorgen dat deze zogenaamde vrijheid geen toegeeflijkheid en een minachting voor alle regels is.

Men moet hoger, altijd hoger, hoger gaan; niets minder dan wat het hoogste van de mensheid heeft bereikt.

Men moet in staat zijn om spontaan alles te zijn wat de mensheid heeft bedacht als het hoogste, het mooiste, het meest perfecte, het meest belangeloze, het meest omvattende, het beste, voordat men zijn spirituele vleugels opent en alles van bovenaf bekijkt als iets dat nog tot het individuele zelf behoort, om de ware spiritualiteit binnen te gaan, dat wat geen grenzen heeft, dat op een integrale manier Oneindigheid en Eeuwigheid beleeft.

Vrijheid en Ascese

Vrij zijn van alle gehechtheid betekent niet wegllopen van elke gelegenheid tot gehechtheid. Al deze mensen die hun ascese laten gelden, rennen niet alleen weg, maar waarschuwen anderen om het niet te proberen!

Dit lijkt me zo vanzelfsprekend. Wanneer je van iets weg moet rennen om het niet te ervaren, betekent dit dat je er niet boven staat, je bent nog steeds op hetzelfde niveau.

Alles wat onderdrukt, verkleint of vermindert, kan geen vrijheid brengen. Vrijheid moet worden ervaren in het hele leven en in alle gewaarwordingen.

In feite heb ik een hele reeks studies over dit onderwerp gemaakt, op het puur fysieke vlak. Om boven alle mogelijke fouten te staan, hebben we de neiging om elke gelegenheid voor fouten te elimineren. Als je bijvoorbeeld geen nutteloze woorden wilt zeggen, stop je met praten; mensen die een gelofte van stilte afleggen, denken dat dit controle over de spraak is – het is niet waar! Het elimineert alleen de gelegenheid om te spreken en dus om nutteloze dingen te zeggen. Zo is het ook met eten: alleen eten wat nodig is... Maar de natuurlijke neiging is om te vasten – dat is een vergissing!

Uit angst om ons te vergissen in onze acties, stoppen we met alles te doen; uit angst om ons te vergissen in onze spraak, stoppen we met spreken; uit angst om te eten voor het plezier van het eten, eten we helemaal niet - dit is geen vrijheid, het is gewoon het tot een minimum beperken van de manifestatie; en de natuurlijke conclusie is Nirvana. Maar als de Heer alleen Nirvana wilde, zou er niets anders dan Nirvana bestaan! Het is duidelijk dat Hij zich het naast elkaar bestaan van alle tegenstellingen voorstelt, en dat dit voor Hem het begin moet zijn van een totaliteit. Het ligt dus voor de hand dat men, als men zich daartoe bestemd voelt, slechts één van Zijn manifestaties kan kiezen, dat wil zeggen, de afwezigheid van manifestatie. Maar het is nog steeds een beperking. En dit is niet de enige manier om Hem te vinden, verre van dat!

Het is een veel voorkomende neiging die waarschijnlijk voortkomt uit een oude suggestie of misschien uit een gebrek, een of ander onvermogen – verminderen, verminderen, iemands behoeften verminderen, je activiteiten verminderen, je woorden verminderen, je voedsel verminderen, je actieve leven verminderen – en dat alles wordt zo beperkt. In zijn streven om geen fouten meer te maken, elimineert men elke gelegenheid om ze te maken. Het is geen geneesmiddel.

Maar de andere manier is veel, veel moeilijker.

(Stilte)

Nee, de oplossing is om alleen onder goddelijke impuls te handelen, alleen onder goddelijke impuls te spreken, alleen onder goddelijke impuls te eten. Dat is het moeilijke, want je verwacht de goddelijke impuls natuurlijk meteen met je persoonlijke impulsen.

Ik veronderstel dat dit het idee was van alle apostelen van verzaking: om alles elimineren wat van buiten of van beneden komt, zodat, als iets van boven zich zou openbaren, zodat men in staat zou zijn om het te ontvangen. Maar vanuit collectief oogpunt kan dit proces duizenden jaren duren. Vanuit individueel oogpunt is het mogelijk; maar dan moet men het streven intact houden om de ware impuls te ontvangen - niet het streven naar 'volledige bevrijding', maar het streven naar actieve identificatie met de Allerhoogste, dat wil zeggen, om alleen te willen wat Hij wil, om alleen te doen wat Hij wil: om door en in Hem alleen te bestaan. Men kan dus de methode van verzaking proberen, maar dit is voor iemand die zich van anderen wil afsnijden. En in dat geval, kan er dan sprake zijn van enige integraliteit? Het lijkt mij onmogelijk.

In het openbaar te verkondigen wat men wil doen, is een aanzienlijke hulp. Het kan aanleiding geven tot bezwaren, minachting, conflicten, maar dit wordt grotendeels gecompenseerd door de publieke 'verwachting', om zo te zeggen, door wat andere mensen van je verwachten. Dit was zeker de reden voor die gewaden:² om mensen te laten weten. Dat kan je natuurlijk de minachting, de slechte wil van sommige mensen opleveren, maar dan zijn er al diegenen die vinden dat ze zich hier niet mee moeten bemoeien of zich niet erin moeten mengen, dat het hun niet aangaat.

Ik weet niet waarom, maar het leek me altijd als pronken - dat is het misschien niet en in sommige gevallen is het dat ook niet, maar toch is het een manier om tegen mensen te zeggen: "Kijk, dit is wat ik ben." En zoals ik al zei, het kan helpen, maar het heeft zijn nadelen.

Het is weer zo'n kinderachtigheid.

Al deze dingen zijn middelen, stadia, stappen, maar... Ware vrijheid is vrij zijn van alles – inclusief middelen.

(Stilte)

Het is een beperking, een vernauwing, terwijl het Ware een opening, een verwijding is, een identificatie met het geheel.

Wanneer je jezelf reduceert, reduceert, reduceert, heb je niet het gevoel van jezelf verliezen, het neemt je angst weg van jezelf verliezen - je wordt iets solide en compact. Maar als je de methode kiest van verwijden - de grote en mogelijke verwijding - moet je niet bang zijn om jezelf te verliezen.

Het is veel moeilijker.

Vrijheid en Dienstbaarheid

Uiterlijk kan men zich niet voorstellen hoe men tegelijkertijd in vrijheid en in dienstbaarheid kan zijn, maar er is een houding die de twee verzoent en hen tot een van de gelukkigste toestanden van het materiële bestaan maakt.

---

² De oranje mantel van de Sannyasin.

Vrijheid is een soort instinctieve behoefte, een noodzaak voor de integrale ontwikkeling van het wezen. In zijn essentie is het een volmaakte realisatie van het hoogste bewustzijn, het is de uitdrukking van Eenheid en van vereniging met het Goddelijke, het is de ware betekenis van de Oorsprong en de vervulling. Maar omdat deze Eenheid zich heeft gemanifesteerd in de velen - in de veelvuldigheid - moest iets dienen als een schakel tussen de Oorsprong en de manifestatie, en de meest volmaakte schakel die men zich kan voorstellen is de liefde. En wat is het eerste gebaar van liefde? Om zichzelf te geven, om te dienen. Wat is de spontane, onmiddellijke, onvermijdelijke beweging? Om te dienen. Om te dienen in een vreugdevolle, volledige, totale zelfgave.

Dus, in hun zuiverheid, in hun waarheid, zijn deze twee dingen - vrijheid en dienstbaarheid - verre van tegenstrijdig, ze vullen elkaar aan. Het is in volmaakte eenheid met de allerhoogste Werkelijkheid dat volmaakte vrijheid wordt gevonden, want alle onwetendheid, alle onbewustheid is een gebondenheid die je inefficiënt, beperkt, machteloos maakt. De minste onwetendheid in zichzelf is een beperking, men is niet langer vrij. Zolang er een element van onbewustheid in het wezen is, is het een beperking, een gebondenheid. Alleen in volmaakte vereniging met de allerhoogste Werkelijkheid kan volmaakte vrijheid bestaan. En hoe deze eenheid te realiseren als het niet door een spontane zelfgave is: het geschenk van de liefde. En zoals ik al zei, het eerste gebaar, de eerste uiting van liefde is dienstbaarheid.

... Het is inderdaad liefde die tot eenheid leidt en het is eenheid die de ware uitdrukking van vrijheid is. En dus keren degenen die in naam van hun recht op vrijheid onafhankelijkheid claimen, deze ware vrijheid volledig de rug toe, want ze ontkennen de liefde.

Vrijheid en Overgave

Dit is wat opmerkelijk is: dat wanneer men zich volmaakt overgeeft aan het Goddelijke, men volkomen vrij is, en *dit is* de absolute voorwaarde voor vrijheid, om alleen aan het Goddelijke toe te behoren; je bent vrij van de hele wereld omdat je alleen Hem toebehoort. En deze overgave is de allerhoogste bevrijding, je bent ook vrij van je kleine persoonlijke ego en van alle dingen is dit het moeilijkst – en ook het gelukkigste, het enige dat je een constante vrede kan geven, een ononderbroken vreugde en het gevoel van een *oneindige* vrijheid van alles wat je kwelt, dwergt, vermindert, verarmt je, en van alles wat de minste angst in je kan veroorzaken, de minste angst. Je bent nergens meer bang voor, je bent nergens meer bang voor, je bent de allerhoogste meester van je lot, want het is het Goddelijke dat in je wil en alles leidt. Maar dit gebeurt niet van de ene op de andere dag: een beetje tijd en *veel* ijver in de wil, niet bang zijn om enige inspanning te leveren en de moed niet verliezen als men niet slaagt, wetende dat de overwinning zeker is en dat men moet volhouden tot ze komt. Daar.

INSPANNING, GEDULD, VOORUITGANG

Ga Verder

Altijd neemt de mens een eindeloze last op zijn schouders. Hij wil niets van het verleden laten vallen en hij bukt steeds meer onder het gewicht van een nutteloze accumulatie.

Je hebt een gids voor een deel van de weg, maar als je dit deel hebt afgelegd, verlaat je de weg en de gids en ga je verder! Dit is iets wat mensen moeilijk vinden om te doen. Als ze iets te pakken krijgen wat hen helpt, klampen ze zich eraan vast, ze willen niet meer bewegen. Degenen die met behulp van het Christendom vooruitgang hebben geboekt, willen het niet opgeven en dragen het op hun schouders; degenen die vooruitgang hebben geboekt met behulp van het Boeddhisme willen het niet verlaten en dragen het op hun schouders, en dus belemmert dit de vooruitgang en loop je voor onbepaalde tijd vertraging op.

Als je eenmaal het stadium bent gepasseerd, laat het dan vallen, laat het los! Ga verder.

Weg met Alle Bindingen

Als het je doel is om vrij te zijn, in de vrijheid van de Geest, moet je je ontdoen van alle banden die niet de innerlijke waarheid van je wezen zijn, maar voortkomen uit onbewuste gewoonten. Als je jezelf volledig, absoluut en uitsluitend aan het Goddelijke wilt toewijden, moet je dat in alle volledigheid doen; je mag hier en daar geen stukjes van jezelf vastbinden...

Wanneer je naar de Yoga komt, moet je bereid zijn om al je mentale gebouwen en al je vitale steigers aan stukken te laten verbrijzelen. Je moet bereid zijn om in de lucht te zweven met niets anders om je te ondersteunen dan je geloof. Je zult je vroegere zelf en zijn vastklampen helemaal moeten vergeten, om het uit je bewustzijn te rukken en opnieuw geboren te worden, vrij van elke vorm van slavernij. Denk niet aan wat je was, maar aan wat je wilt zijn; Helemaal opgaan in wat je wilt realiseren. Keer je af van je dode verleden en kijk recht naar de toekomst. Je religie, land, familie liggen daar; het is het GODDELIJKE.

Mentale Vorming en Vooruitgang

Ik geloof absoluut niet in grenzen die niet overschreden kunnen worden.

Maar ik zie heel duidelijk de mentale formaties van mensen en ook een soort luiheid tegenover de noodzakelijke inspanning. En deze luiheid en deze beperkingen zijn als ziekten. Maar het zijn geneesbare ziekten... Als je een normaal persoon bent, welnu, mits je de moeite neemt en de methode kent, is je vermogen tot groei bijna onbeperkt.

Er heerst het idee dat iedereen tot een bepaald type behoort, dat bijvoorbeeld de den nooit de eik zal worden en de palm nooit tarwe. Dit is duidelijk. Maar dat is iets anders: het betekent dat de waarheid van jouw wezen niet de waarheid van die van je naaste is. Maar in de waarheid van je wezen, volgens je eigen formatie, is je vooruitgang bijna onbeperkt. Het wordt alleen beperkt door je eigen overtuiging dat het beperkt is en door je onwetendheid over het ware proces, anderszins...

Er is niets dat men niet kan doen, als men weet hoe het moet.

Vooropgezette Ideeën

Het beste wat men kan doen is geen partij kiezen, geen vooropgezette ideeën of principes hebben - Oh! De morele principes, de vastgestelde gedragsregels, wat men moet doen en wat men niet moet doen en de vooropgezette ideeën vanuit moreel oogpunt, vanuit het oogpunt van vooruitgang, en alle sociale en mentale conventies... geen erger obstakel dan dat. Er zijn mensen, ik ken mensen die tientallen jaren hebben verloren om zo'n mentale constructie te overwinnen...

Als men zo kan zijn, open – echt open in een eenvoud, wel, de eenvoud die weet dat ze onwetend is – zo (*gebaar naar boven, van zelfverloochening*), klaar om te ontvangen wat er ook komt. Dan kan er iets gebeuren.

En natuurlijk, de dorst naar vooruitgang, de dorst naar kennis, de dorst naar transformatie en, bovenal, de dorst naar Liefde en Waarheid – als je dat volhoudt, ga je sneller. Echt een dorst, een behoefte, een behoefte.

Al het andere heeft geen belang, het is *dat* men er behoefte aan heeft.

De Vreugde van Vooruitgang

Het is de wil tot vooruitgang en zelfzuivering die het [psychische] vuur aansteekt. De wil tot vooruitgang. Degenen die een sterke wil hebben, wanneer ze die richten op spirituele vooruitgang en zuivering, steken automatisch het vuur in zichzelf aan.

En elk gebrek dat men wil genezen of elke vooruitgang die men wil maken - als dat alles in het vuur wordt gegooid, brandt het met een nieuwe intensiteit. En dit is geen beeld, het is een feit in het subtiele fysieke. Je kunt de warmte van de vlam voelen, je kunt in het subtiele fysieke het licht van de vlam zien. En als er iets in de natuur is dat iemand verhindert vooruit te komen en men gooit het in dit vuur, dan begint het te branden en wordt de vlam intenser...

Hoe kun je zoetheid en vreugde voelen als je in moeilijkheden verkeert?

Precies, wanneer de moeilijkheid egoïstisch of persoonlijk is, als men er een offer van brengt en het in het vuur van zuivering gooit, voelt men onmiddellijk de vreugde van de vooruitgang. Als men het oprecht doet, is er onmiddellijk een opwelling van vreugde.

Dat is duidelijk wat er gedaan moet worden in plaats van te wanhopen en te klagen. Als men het opoffert en oprecht streeft naar transformatie en zuivering, voelt men onmiddellijk vreugde opwellen in de diepten van het hart. Zelfs als de moeilijkheid een groot verdriet is, kan men dit met veel succes doen. Men beseft dat er achter het verdriet, hoe intens het ook mag zijn, een goddelijke vreugde schuilgaat.

Streef zonder Ongeduld

Streef intensief, maar zonder ongeduld.... Het verschil tussen intensiteit en ongeduld is heel subtiel – het is allemaal een verschil in vibratie. Het is subtiel, maar het maakt al het verschil.

Intens, maar zonder ongeduld. Dat is het. Men moet in die staat zijn.

En gedurende een heel lange tijd, een heel lange tijd, moet je tevreden zijn met innerlijke resultaten, dat wil zeggen, resultaten in je persoonlijke en individuele reacties, je innerlijke contact met de rest van de wereld – je moet niet verwachten of voorbarig zijn in het willen dat dingen werkelijkheid worden. Omdat onze haastigheid dingen meestal vertraagt.

Als het zo is, is het zo.

Wij – ik bedoel mensen – leiden een gekweld leven. Het is een soort half besef van de kortheid van hun leven; ze denken er niet aan, maar ze voelen het halfbewust. En dus willen ze altijd - snel, snel, snel - zich van het ene ding naar het andere haasten, het ene snel doen en doorgaan naar het volgende, in plaats van elk ding in zijn eigen eeuwigheid te laten leven. Ze zijn altijd gebrekkig: vooruit, vooruit, vooruit.... En het werk is bedorven.

Leven in Eeuwigheid

In het menselijk bewustzijn gaat alles *heel langzaam*. Als we de tijd die nodig is om iets te realiseren vergelijken met de gemiddelde duur van het menselijk bestaan, lijkt die eindeloos. Maar gelukkig komt er een tijd dat men aan dit idee ontsnapt, dat men zich niet meer volgens menselijke maatstaven begint te voelen. Zodra men werkelijk in contact staat met de psyche, verliest men dit soort bekrompenheid en ook van kwelling, deze kwelling die zo erg is: "Ik moet snel zijn, ik moet snel zijn, er is niet veel tijd, ik moet me haasten, er is niet veel tijd." Men doet dingen heel slecht of doet ze helemaal niet meer. Maar zodra er contact is met de psyche, dan verdwijnt dit inderdaad; men begint een beetje uitgestrekter, kalmer en vrediger te zijn en in de eeuwigheid te leven.

Tijd: Een Vriend of Een Vijand

Hoe is Time een vriend?

Het is maar hoe je het bekijkt. Alles hangt af van de relatie die je ermee hebt. Als je het als een vriend neemt, wordt het een vriend. Als je het als een vijand beschouwt, wordt het je vijand.

Maar dat is niet wat je vraagt. Wat je vraagt is hoe je je voelt als het een vijand is en hoe als het een vriend is. Welnu, wanneer je ongeduldig wordt en tegen jezelf zegt: "Oh, ik moet slagen om dit te doen en waarom lukt het me niet?" en wanneer je er niet meteen in slaagt om het te doen en in wanhoop vervalt, dan is het je vijand. Maar als je tegen jezelf zegt: "Het is in orde, het is me deze keer niet gelukt, het zal me de volgende keer lukken, en ik weet zeker dat ik het op een of andere dag zal doen", dan wordt het je vriend.

De Inspanning voor Vooruitgang

Lieve moeder, als we ons inspannen om het beter te doen, maar geen vooruitgang zien, voelen we ons ontmoedigd. Wat kun je het beste doen?

Niet om ontmoedigd te raken! Moedeloosheid leidt nergens toe.

Om te beginnen is het eerste wat je tegen jezelf moet zeggen dat je bijna helemaal niet in staat bent om te weten of je vooruitgang boekt of niet, want heel

vaak is wat voor ons een staat van stagnatie lijkt een lange - soms lange, maar in ieder geval niet eindeloze - voorbereiding op een sprong voorwaarts. Soms lijken we weken of maanden stil te staan, en dan verschijnt er ineens iets dat al in voorbereiding was, en zien we dat er nogal wat verandering is en *op meerdere punten* tegelijk.

Zoals met alles in yoga, moet de inspanning voor vooruitgang worden gedaan uit liefde voor de inspanning voor vooruitgang. De vreugde van de inspanning, het streven naar vooruitgang moet op zichzelf voldoende zijn, geheel onafhankelijk van het resultaat. Alles wat men in yoga doet, moet worden gedaan voor het plezier om het te doen, en niet met het oog op het resultaat dat men wil bereiken... Inderdaad behoort, in het leven, altijd, in alle dingen, het resultaat ons niet toe. En als we de juiste houding willen behouden, moeten we spontaan handelen, voelen, denken, streven, want *dat* is wat we moeten doen, en niet met het oog op het te behalen resultaat.

Zodra we aan het resultaat denken, beginnen we te onderhandelen en dat neemt alle oprechtheid van de inspanning weg. Je spant je in om vooruitgang te boeken omdat je in je de behoefte voelt, de dwingende noodzaak om je in te spannen en vooruitgang te boeken; en deze inspanning is het geschenk dat je aanbiedt aan het Goddelijke Bewustzijn in jou, het Goddelijke Bewustzijn in het Universum, het is je manier om je dankbaarheid te uiten, jezelf aan te bieden; en of dit nu resulteert in vooruitgang of niet is van geen belang. Je zult vooruitgang boeken wanneer wordt besloten dat de tijd is gekomen om vooruitgang te boeken en niet omdat je het wenst.

Horizontale en Verticale Vooruitgang

Er is een horizontale opmars tussen abrupte stijgingen. Het is het moment van de abrupte beklimming dat je een indruk geeft van zoiets als een openbaring, een grote innerlijke vreugde. Maar als je eenmaal de trede hebt beklommen, als je hem nog een keer wilt beklimmen, moet je weer naar beneden. Je moet je op dit niveau blijven voorbereiden om nog een hogere trede te beklimmen. Deze dingen die je plotseling een grote vreugde geven, zijn altijd beklimmingen. Maar deze beklimmingen worden voorbereid door een langzaam werk van horizontale vooruitgang, d.w.z. dat men steeds bewuster moet worden, steeds volmakter moet vaststellen wat men is, daaruit alle innerlijke, psychologische consequenties moet trekken, en ook in actie. Het is een lang gebruik van een abrupte sprong en, zoals ik al zei, er zijn twee soorten vooruitgang. Maar de horizontale vooruitgang is onmisbaar.

Je moet niet stoppen, je moet je niet op deze manier vastklampen aan je verticale vooruitgang en niet willen bewegen omdat het je een openbaring heeft gebracht. Je moet weten hoe je het moet verlaten om je voor te bereiden op een ander.

Echte Vooruitgang

Wij zijn op aarde; de periode die men op aarde doorbrengt, is de periode waarin men vooruitgang kan boeken. Men maakt geen vorderingen buiten het aardse leven. Het aardse, stoffelijke leven is in wezen het leven van de vooruitgang, het is hier dat men vooruitgang boekt. Buiten het aardse leven neemt men rust of is men bewusteloos of men kan perioden van assimilatie hebben, perioden van rust, perioden van bewusteloosheid. Maar wat de perioden van vooruitgang betreft, die zijn op de aarde

en in het lichaam. Dus als je een lichaam neemt, is het om vooruitgang te boeken, en als je het verlaat, is de periode van vooruitgang voorbij.

En echte vooruitgang is sadhana; dat wil zeggen, het is de meest bewuste en snelste vooruitgang. Anders gaat men vooruit met het ritme van de Natuur, wat betekent dat het eeuwen en eeuwen en eeuwen en millennia kan duren om ook maar een klein beetje vooruitgang te boeken. Maar echte vooruitgang is die van sadhana. In yoga kan men in zeer korte tijd doen wat anders een eindeloze tijd kost. Maar het is altijd in het lichaam en altijd op aarde dat het wordt gedaan, niet elders. Dat is de reden waarom men, wanneer men in een lichaam is, er zijn voordeel mee moet doen en zijn tijd niet moet verspillen, niet moet zeggen: "Een beetje later, een beetje later." Het is veel beter om het meteen te doen. Alle jaren die je verstrijkt zonder enige vooruitgang te boeken, zijn verspilde jaren waar je later zeker spijt van zult krijgen.

Je Moet Kiezen

Je moet kiezen; er is geen "zo'n kracht" die voor jou kiest, of toeval of geluk of lot – dit is niet waar. Je wil is vrij, het wordt bewust vrijgelaten en je moet kiezen. Jij bent het die beslist of je het Licht zoekt of niet, of je de dienaar van de Waarheid bent of niet – jij bent het. Of je een ambitie hebt of niet, jij bent het die kiest. En zelfs wanneer je wordt verteld: "Maak je overgave totaal en het werk zal voor je worden gedaan", is het helemaal in orde, maar om je overgave totaal te maken, elke dag en op elk moment moet je ervoor kiezen om je overgave totaal te maken, anders doe je het niet, het gaat niet vanzelf. Jij bent het die het moet willen doen. Wanneer het gedaan is, gaat alles goed, wanneer je ook de Kennis hebt, gaat alles goed, en wanneer je geïdentificeerd bent met het Goddelijke, gaat alles nog beter, maar tot dan moet je willen, kiezen en beslissen. Ga niet lui slapen en zeg: "Oh! Het werk zal voor mij gedaan worden, ik heb niets anders te doen dan me mee te laten glijden met de stroom." Trouwens, het is niet waar, het werk wordt niet vanzelf gedaan, want als het kleinste dingetje je kleine wil dwarsboomt, zegt het: "Nee, dat niet..." Dan?

Er Wordt Niets Gedaan Totdat Alles Klaar Is

In de oude Chaldeeuwse traditie kregen de jonge novicen heel vaak een beeld wanneer ze werden bekleed met het witte gewaad; hen werd verteld: "Probeer de vlekken niet één voor één te verwijderen, het hele gewaad moet gezuiverd worden." Probeer niet je fouten één voor één te corrigeren, om je zwakheden één voor één te overwinnen, het brengt je niet ver. Het hele bewustzijn moet worden veranderd, er moet een omkering van het bewustzijn worden bereikt, een opwelling uit de staat waarin men zich bevindt in de richting van een hogere staat van waaruit men alle zwakheden die men wil genezen beheerst, en van waaruit men een volledig zicht heeft op het werk dat moet worden volbracht.

Ik geloof dat Sri Aurobindo het volgende heeft gezegd: de zaken zijn van dien aard dat men kan zeggen dat er niets wordt gedaan totdat alles is gedaan. Een stap vooruit is niet genoeg, een totale conversie is noodzakelijk.

Hoe vaak heb ik mensen die zich inspinnen horen zeggen: "Ik probeer het, maar wat heeft het voor zin dat ik het probeer? Elke keer als ik denk dat ik iets heb gewonnen, merk ik dat ik helemaal opnieuw moet beginnen." Dit gebeurt omdat ze proberen vooruit te gaan terwijl ze stilstaan, ze proberen vooruitgang te boeken zonder hun bewustzijn te veranderen. Het is het hele gezichtspunt dat moet worden verschoven, het hele bewustzijn moet uit de sleur komen waarin het zich bevindt om

op te staan en de dingen van bovenaf te zien. Het is alleen zo dat overwinningen niet zullen worden veranderd in nederlagen.

Anderen Doen Het Niet

Wat me ervan weerhoudt om me open te stellen voor de invloed [van het Goddelijke] is de suggestie: "Waarom haasten, waarom zo snel, aangezien de anderen het niet doen?"

Dit is een angstaanjagende gemeenplaats!

Maar zelfs als je het enige ware wezen in de hele schepping moet zijn dat zich integraal in alle zuiverheid aan het Goddelijke geeft, en de enige bent, natuurlijk door iedereen absoluut verkeerd begrepen, bespot, belachelijk gemaakt, gehaat, zelfs als je dat was, is er geen reden om het niet te doen. Men moet ofwel een klatergoudacteur zijn, ofwel een dwaas. Omdat anderen het niet doen? Maar wat maakt het uit of ze het doen of niet? "Wel, de hele wereld kan de verkeerde kant op gaan, het gaat mij niet aan. Er is maar één ding waar het mij om gaat, namelijk rechtdoor gaan. Wat anderen doen, wat baart het mij zorgen? Het is hun zaak, niet de mijne."

Dit is de ergste van alle slavernij!

Je Beste Vriend

Je vriend is niet iemand die je aanmoedigt om naar je laagste niveau af te dalen, je aanmoedigt om samen met hem dwaze dingen te doen of in slechte manieren met hem te vervallen of iemand die je prijst voor alle nare dingen die je doet, dat is heel duidelijk...

We houden niet van het gezelschap van iemand die een besmettelijke ziekte heeft, en vermijden hem zorgvuldig; over het algemeen is hij gescheiden zodat het zich niet verspreidt. Maar de besmetting van ondeugd en slecht gedrag, de besmetting van verdorvenheid, leugen en wat laag is, is oneindig veel gevaarlijker dan de besmetting van welke ziekte dan ook, en dit is wat zeer zorgvuldig moet worden vermeden. Je moet degene die je vertelt dat hij niet wil deelnemen aan een slechte of lelijke daad, degene die je de moed geeft om lage verleidingen te weerstaan, als je beste vriend beschouwen; hij is een vriend. Hij is degene met wie je moet omgaan en niet iemand met wie je plezier hebt en die je kwade neigingen versterkt. Dat is alles.

Nu zullen we er niet verder op ingaan en ik hoop dat degenen die ik in gedachten heb, zullen begrijpen wat ik heb gezegd.

Inderdaad, je moet alleen degenen als vrienden kiezen die wijzer zijn dan jijzelf, degenen wier gezelschap je veredelt en je helpt jezelf te beheersen, vooruitgang te boeken, op een betere manier te handelen en helderder te zien. En tenslotte, de beste vriend die je kunt hebben – is hij niet het Goddelijke, tegen wie je alles kunt zeggen, alles kunt openbaren? Want er is inderdaad de bron van alle mededogen, van alle macht om elke fout uit te wissen wanneer deze niet wordt herhaald, om de weg te openen naar ware verwerkelijking; hij is het die alles kan begrijpen, alles kan genezen en altijd kan helpen op het pad, je kan helpen niet te falen, niet te wankelen, niet te vallen, maar recht op het doel af te gaan. Hij is de ware vriend, de vriend van goede en slechte dagen, degene die kan begrijpen, kan

genezen en die er altijd is als je hem nodig hebt. Als je hem oprecht roept, is hij er altijd om je te leiden en te steunen - en om je op de ware manier lief te hebben.

HET GODDELIJKE, DE WERELD EN DE MENS

Vertrouw Alleen op het Goddelijke

Er is één ding dat je moet leren, om nooit op iets of iemand anders te vertrouwen dan op het Goddelijke. Want als je op iemand leunt voor steun, zal die steun breken, daar mag je zeker van zijn. Vanaf het moment dat je yoga begint te doen (ik heb het altijd over degenen die yoga doen, ik spreek niet over het gewone leven), voor degenen die yoga doen, is afhankelijk zijn van iemand anders hetzelfde als die persoon willen transformeren in een vertegenwoordiger van de Goddelijke Kracht; nu kun je er zeker van zijn dat er niet één op de honderd miljoen is die het gewicht kan dragen: hij zal onmiddellijk breken. Neem dus nooit de houding aan van hopen op steun, hulp en troost van wie dan ook, behalve van het Goddelijke. Dat is absoluut; ik heb nog nooit, niet één keer, iemand ontmoet die zich aan iets probeerde vast te klampen om daar steun te vinden (iemand die yoga doet of die in contact is gekomen met yoga) en die niet werd misleid - het breekt, het stopt, je verliest je steun. Dan zegt men: "Het leven is moeilijk" – het is niet moeilijk, maar men moet weten wat men doet. Zoek nooit ergens anders steun dan in het Goddelijke. Zoek nooit bevrediging ergens anders dan in het Goddelijke. Zoek nooit de bevrediging van je behoeften in iemand anders dan het Goddelijke – nooit, voor wat dan ook. Al je behoeften kunnen alleen worden bevredigd door het Goddelijke. Al je zwakheden kunnen alleen door het Goddelijke worden gedragen en genezen. Hij alleen is in staat om je in alles te geven wat je nodig hebt, altijd, en als je probeert enige voldoening of steun of hulp of vreugde of... De hemel weet wat, bij iemand anders te vinden, zul je altijd op een dag op je neus vallen, en dat doet altijd pijn, soms zelfs heel veel pijn.

Vraag het Goddelijke

Als men bijvoorbeeld iets wil weten of men heeft leiding nodig, of iets anders, hoe kan men die dan van het Goddelijke krijgen, al naar gelang zijn behoefte?

Door het Goddelijke erom te vragen. Als je het Hem niet vraagt, hoe kun je het dan krijgen?

Als je je tot het Goddelijke wendt en volledig vertrouwen hebt en Hem vraagt, zul je krijgen wat je nodig hebt - niet noodzakelijkerwijs wat je denkt nodig te hebben; maar het echte wat je nodig hebt, zul je krijgen. Maar je moet Hem erom vragen. Je moet het experiment oprecht uitvoeren; je moet niet proberen het op allerlei externe manieren te krijgen en dan verwachten dat het Goddelijke het je geeft, zonder Hem zelfs maar te hebben gevraagd. Inderdaad, als je wilt dat iemand je iets geeft, vraag je hem erom, nietwaar? En waarom verwacht je dat het Goddelijke het je geeft zonder dat je Hem erom hebt gevraagd?

Het Goddelijke Vinden

Lieve Moeder, hoe kunnen we het Goddelijke vinden dat in ons verborgen is?

Dit hebben we vele, vele malen uitgelegd. Maar het eerste is om het te willen, en precies te weten dat dit op de eerste plaats komt, vóór alle andere dingen, dat dit het belangrijkste is. Dat is de eerste voorwaarde; al de rest kan later komen, dit is de

essentiële voorwaarde. Zie je, als je af en toe, van tijd tot tijd, als je niets te doen hebt en alles goed gaat en je niet bezig bent, plotseling tegen jezelf zegt: "Ah, ik zou zo graag het Goddelijke willen vinden!" – wel, dit – het kan op deze manier honderdduizend jaar duren.

Maar als het het belangrijke is, het enige dat telt, en als al het andere daarna komt, en je wilt niets *anders dan dit*, dan is dit de eerste voorwaarde. Je moet dit eerst vaststellen, later kunnen we spreken over wat volgt. Ten eerste dit, dat al het andere niet telt, dat alleen *dit* telt, dat men bereid is alles op te geven om dit te hebben, dat het het enige van belang is in het leven. Dan brengt men zichzelf in de toestand dat men in staat is een stap vooruit te zetten.

Het Goddelijke Kennen

Weet je, de enige manier om het Goddelijke te kennen is door je met Hem te vereenzelvigen. Er is geen ander, er is er maar één, één enkele weg, dus als je deze identificatiemethode eenmaal onder de knie hebt, kun je jezelf identificeren. Dus je kiest je object voor identificatie, wil je jezelf identificeren met het Goddelijke. Maar zolang je niet weet hoe je jezelf moet identificeren, zullen er altijd honderd en één dingen op je pad komen, die je hierheen trekken, je daarheen trekken, je verstrooien, en je zult je niet met Hem kunnen identificeren. Maar als je hebt geleerd hoe je jezelf kunt identificeren, dan hoef je alleen maar de identificatie te richten, het te plaatsen waar je het wilt hebben, en daar dan vast te houden totdat je een resultaat krijgt. Het zal heel snel komen als je meester bent over je identificatiekracht. Ja, het zal heel snel komen. Ramakrishna placht te zeggen dat de tijd kon variëren tussen drie dagen, drie uur en drie minuten. Drie dagen voor hele langzame mensen, drie uur voor degenen die wat sneller waren, drie minuten voor degenen die het gewend zijn.

God Heeft een Gevoel voor Humor

Iemand heeft me gevraagd: "Hoe is het mogelijk dat God Zichzelf openbaart aan een ongelovige?" Dat is heel grappig; want als het God behaagt Zich aan een ongelovige te openbaren, zie ik niet in wat Hem ervan zou weerhouden dat te doen!

Integendeel, Hij heeft gevoel voor humor – Sri Aurobindo heeft ons al vele malen verteld dat de Allerhoogste gevoel voor humor heeft, dat wij degenen zijn die van Hem een ernstig en altijd serieus personage willen maken – en Hij kan het heel amusant vinden om een ongelovige te komen omhelzen. Iemand die pas de dag ervoor heeft verklaard: "God bestaat niet. Ik geloof niet in Hem. Dat is allemaal dwaasheid en onwetendheid...", Hij neemt hem in Zijn armen, Hij drukt hem tegen Zijn hart – en Hij lacht hem in zijn gezicht uit.

Alles is mogelijk, zelfs dingen die voor onze kleine en beperkte intelligentie absurd lijken.

De Atheïst en de Gelovige

De atheïst is God die verstopperkje speelt met Zichzelf; maar is de Theïst een andere? Nou ja, misschien; want hij heeft de schaduw van God gezien en zich daaraan vastgeklampt.

Sri Aurobindo, gedachten en aforismen

Wat betekent "God die verstoppertje speelt met Zichzelf"?

In het spel van verstoppertje verstoppt de ene persoon zich en zoekt de andere. Dus God verbergt zich voor de atheïst die zegt: "God? Ik zie hem niet, ik weet niet waar hij is; daarom bestaat hij niet." Maar de atheïst weet niet dat God ook in hem is; en daarom is het God die zijn eigen bestaan ontkent. Is dat geen spelletje? En toch zal er een dag komen dat hij oog in oog met zichzelf zal komen te staan en verplicht zal zijn te erkennen dat hij bestaat.

De gelovige denkt dat hij heel superieur is aan de atheïst, maar alles wat hij van God heeft kunnen grijpen is Zijn schaduw en hij klampt zich vast aan deze schaduw en verbeeldt zich dat het God zelf is. Want als hij God werkelijk zou kennen, zou hij weten dat God alle dingen en in alles is; dan zou hij ophouden zichzelf superieur te achten aan wie dan ook.

De Materiële Wereld

Is deze materiële wereld van ons niet heel laag op de schaal in het systeem van werelden die de schepping vormen?

De onze is de meest materiële wereld, maar het is niet noodzakelijkerwijs "laag", althans niet om die reden; als het laag is, is het omdat het obscuur en onwetend is, niet omdat het materieel is. Het is een vergissing om van 'materie' een synoniem te maken voor onduidelijkheid en onwetendheid. En ook de materiële wereld is niet de enige wereld waarin we leven: het is eerder een van de vele waarin we tegelijkertijd bestaan, en in zekere zin de belangrijkste van allemaal. Want deze wereld van de materie is het concentratiepunt van alle werelden; het is het gebied van concretisering van alle werelden; het is de plek waar alle werelden zich zullen moeten manifesteren. Op dit moment is het disharmonisch en duister; maar dat is slechts een ongeluk, een valse start. Op een dag zal het mooi, ritmisch, vol licht worden; want dat is de voleinding waarvoor het gemaakt is.

Het Goddelijke is geen Vreemdeling

Maar waarom wil het Goddelijke Zich in deze chaos op aarde manifesteren?

Omdat dit de reden is waarom Hij de aarde heeft geschapen, niet om een ander motief; de aarde is Hijzelf in een misvorming en Hij wil haar weer in haar waarheid bevestigen. De aarde is niet iets dat van Hem gescheiden is en Hem vreemd. Het is een vervorming van Hemzelf die weer moet worden wat het in essentie was, namelijk het Goddelijke.

Waarom is Hij dan een vreemde voor ons?

Maar Hij is geen vreemde, mijn kind. Je verbeeldt je dat Hij een vreemdeling is, maar dat is Hij niet, niet in het minst. Hij is de essentie van je wezen – helemaal niet buitenaards. Je kent Hem misschien niet, maar Hij is geen vreemde; Hij is de essentie van je wezen. Zonder het Goddelijke zou je niet bestaan. Zonder het Goddelijke zou je niet kunnen bestaan, zelfs niet voor het miljoenste deel van een seconde.

God en Zijn Schepping

Mensen zijn zo diep doordrongen van het Christelijke idee van "God de Schepper" – de schepping aan de ene kant en God aan de andere kant. Als je erover nadenkt, verwerp je het, maar het is doorgedrongen in de gewaarwordingen en gevoelens; dus schrijf je spontaan, instinctief, bijna onbewust, alles wat je als het beste en mooiste beschouwt en vooral alles wat je wilt bereiken, realiseren, aan God toe. Natuurlijk verandert ieder de inhoud van zijn God volgens zijn eigen bewustzijn, maar het is altijd wat hij als het beste beschouwt. En dat is ook de reden waarom je instinctief en spontaan, onbewust, geschokt bent door het idee dat God dingen kan zijn die je niet leuk vindt, die je niet goedkeurt of die je niet het beste vindt.

Ik zeg dat nogal kinderachtig, met opzet, zodat je het goed kunt begrijpen. Maar het is zo - ik weet het zeker, omdat ik het heel lang in mezelf heb waargenomen, vanwege de onderbewuste vorming van de kindertijd, omgeving, opvoeding, enz. Je moet in staat zijn om in dit lichaam het bewustzijn van Eenheid te drukken, de absolute exclusieve Eenheid van het Goddelijke - exclusief in de zin dat er niets bestaat behalve in deze Eenheid, zelfs de dingen die we het meest afstotelijk vinden...

Maar het is Hij. Er is niets anders dan Hij. Dit is wat we van 's ochtends tot 's avonds en van 's avonds tot 's ochtends tegen onszelf moeten herhalen, omdat we het op elk moment vergeten.

Er is alleen Hij. Er is niets anders dan Hij - Hij alleen bestaat, er is geen bestaan zonder Hem, er is alleen Hij!

God en het Universum

Er is maar één enkele oplossing voor het probleem - geen onderscheid maken tussen God en het universum bij de oorsprong. Het universum is het Goddelijke geprojecteerd in de ruimte, en God is het universum bij zijn oorsprong. Het is hetzelfde onder het ene of het andere aspect. En je kunt ze niet verdelen. Het is het tegenovergestelde concept van dat van de "schepper" en zijn "werk". Alleen, het is erg handig om te spreken over de schepper en zijn werk, het maakt uitleg erg gemakkelijk en de leer vrij elementair. Maar het is niet de waarheid. En dan zeg je: "Hoe kan het dat God, die almachtig is, de wereld zo heeft laten zijn?" Maar het is jouw eigen concept! Het is omdat jijzelf toevallig in het midden van een reeks omstandigheden bent die je onaangenaam lijken, dus je projecteert dat op het Goddelijke en je zegt tegen hem: "Waarom heb je zo'n wereld gemaakt?" - "Ik heb het niet gemaakt. Het is jij zelf. En als je weer Mijzelf wordt, zul je je niet langer voelen zoals je je voelt. Wat je laat voelen zoals je je voelt, is dat je niet langer Mijzelf bent." Dit is wat Hij je als antwoord zou kunnen vertellen. En het feit is dat wanneer je erin slaagt om je bewustzijn te verenigen met het goddelijke bewustzijn, er geen probleem meer is. Alles lijkt heel natuurlijk en eenvoudig en goed en precies zoals het moest zijn.

De Heer Voert een Toneelstuk Op

Als je goed kijkt, moet je denken dat de Heer een fantastisch toneelstuk voor Zichzelf opvoert! Dat de Manifestatie een toneelstuk is dat Hij voor Zichzelf en met Zichzelf speelt.

Hij heeft het standpunt van de toeschouwer ingenomen en Hij kijkt naar Zichzelf. En dus moet Hij, om naar Zichzelf te kunnen kijken, het concept van tijd en ruimte accepteren, anders kan Hij dat niet! En meteen begint de hele komedie. Maar het is een komedie, niets meer.

Maar we nemen het serieus, omdat we marionetten zijn! Maar zodra we ophouden marionetten te zijn, kunnen we heel duidelijk zien dat het een komedie is.

Voor sommige mensen is het ook een echte tragedie.

Ja, wij zijn degenen die het tragisch maken. *Wij zijn degenen* die het tragisch maken.

Zie je, alleen degene die naar het toneelstuk kijkt, maakt zich geen zorgen, want hij weet alles wat er gaat gebeuren en hij heeft een absolute kennis van alles - alles wat er gebeurt, alles wat er is gebeurd en alles wat er gaat gebeuren - en het is er allemaal, als aanwezigheid voor hem. En zo is het ook met de anderen, de arme acteurs die het niet eens weten, ze kennen hun rollen niet eens! En ze maken zich grote zorgen, omdat ze iets moeten spelen en ze weten niet wat het is. Dit is iets wat ik net heel sterk heb gevoeld: we spelen allemaal een toneelstuk, maar we weten niet wat het toneelstuk is, noch waar het naartoe gaat, noch waar het vandaan komt, noch wat het als geheel is; we weten nauwelijks - onvolmaakt - wat we van moment tot moment moeten doen. Onze kennis is onvolmaakt. En dus maken we ons zorgen! Maar als je alles weet, kun je je geen zorgen meer maken, je glimlacht - Hij moet veel plezier hebben, maar wij... En toch krijgen we de *volledige macht* om onszelf te vermaken zoals Hij.

We nemen gewoon de moeite niet.

De Heer Speelt met Dit Alles

Maar wanneer men de positieve ervaring heeft van het ene en enige bestaan van de Allerhoogste en dat alles alleen de Allerhoogste is die voor Zichzelf speelt, in plaats van iets verontrustends of onaangenaams of verontrustends, is het integendeel een soort totale veiligheid.

De ene realiteit is de Allerhoogste. En dit alles is een spel dat Hij voor Zichzelf speelt. Ik vind dit veel troostrijker dan het tegenovergestelde standpunt.

En dit is tenslotte de enige zekerheid dat dit alles iets wonderbaarlijks kan worden; anders...

Je zult zien, er is een moment waarop men zichzelf of het leven niet kan verdragen tenzij men de houding aanneemt dat het de Heer is die alles is. Je ziet, deze Heer, hoeveel dingen Hij bezit, Hij speelt met dit alles - Hij speelt, Hij speelt met het veranderen van de posities. En dus, wanneer men dit ziet, dit geheel, voelt men het onbegrensde wonder, en dat al onze meest wonderbaarlijke aspiraties, al deze dingen zijn heel goed mogelijk en zullen zelfs overtroffen worden. Dan is men getroost. Anders is het bestaan... het is ontroostbaar...

De huidige manier van zijn is een verleden dat er eigenlijk niet meer zou moeten zijn. Terwijl de andere: "Ah! Eindelijk! Eindelijk! Hiervoor is er een wereld."

En al het andere blijft even concreet en echt—het wordt niet wazig! Het is net zo concreet, net zo echt, maar... maar het wordt goddelijk, omdat... omdat het het Goddelijke is. Het is het Goddelijke dat speelt.

Laat de Heer Alles Doen

Nu, als ik er zo uit ga zien (*Moeder sluit haar ogen*), zijn er twee dingen tegelijk: deze glimlach, deze vreugde, dit gelach zijn er, en zo'n vrede! Zo'n *volle*, stralende, totale vrede, waarin er geen conflicten meer zijn, geen tegenstrijdigheden meer. Er zijn geen conflicten meer. Het is *één enkele* stralende harmonie - en toch is alles wat we dwaling, lijden, ellende noemen, alles is daar. *Het elimineert niets*. Het is een andere manier van kijken.

(*Lange stilte*)

Er kan geen twijfel over bestaan dat als je er oprecht uit wilt komen, het uiteindelijk niet zo moeilijk is: je hoeft niets te doen, je hoeft alleen maar de Heer alles te laten doen. En Hij doet alles. Hij doet alles. Het is zo wonderbaarlijk, zo wonderbaarlijk!

Hij neemt alles, zelfs wat we een heel gewone intelligentie noemen en hij leert je eenvoudigweg om deze intelligentie opzij te zetten, om te rusten: "Daar, wees stil, beweeg niet, val me niet lastig, ik heb je niet nodig." Dan gaat er een deur open - je voelt niet eens dat je hem hoeft te openen; het staat wagenwijd open, je wordt naar de andere kant gebracht. Dat alles wordt door iemand anders gedaan, niet door jou. En dan wordt de andere kant onmogelijk.

Dit alles... oh, deze enorme arbeid van het denkvermogen dat streeft naar begrip, ploetert en zichzelf hoofdpijn bezorgt!... Het is absoluut nutteloos, absoluut nutteloos, helemaal geen nut, het vergroot alleen maar de verwarring.

Je wordt geconfronteerd met een zogenaamd probleem: wat moet je zeggen, wat moet je doen, hoe moet je handelen? Er is niets te doen, niets, je hoeft alleen maar tegen de Heer te zeggen: "Zie je wel, het is zo" - dat is alles. En dan blijf je heel stil. En dan heel spontaan, zonder erover na te denken, zonder nadenken, zonder berekening, niets, niets, zonder de minste moeite - doe je wat er gedaan moet worden. Dat wil zeggen, de Heer doet het, jij ben het niet meer. Hij doet het, Hij regelt de omstandigheden, Hij regelt de mensen, Hij legt de woorden in je mond of je pen - Hij doet alles, alles, alles, alles; je hoeft niets anders te doen dan jezelf toe te staan om zalig te leven.

Ik raak er steeds meer van overtuigd dat mensen het niet echt willen.

Maar de grond vrijmaken is moeilijk, het werk van het van tevoren vrijmaken van de grond.

Maar je hoeft het niet eens te doen! Hij doet het voor je.

Maar ze breken voortdurend in: het oude bewustzijn, de oude gedachten...

Ja, ze proberen weer binnen te komen, door gewoonte. Je hoeft alleen maar te zeggen: "Heer, zie je, zie je, zie je, het is zo" - dat is alles. "Heer, zie je, zie je dit, zie je dat, zie je deze dwaas" - en het is meteen voorbij. En het verandert automatisch, mijn kind, zonder de minste moeite. Gewoon oprecht zijn, dat wil zeggen, *echt* willen dat alles goed is. Je bent je er volkomen van bewust dat je er niets aan kunt doen, dat je geen capaciteit hebt.... Maar er is altijd iets dat het zelf wil doen; dat is het probleem, anders...

Nee, je kunt vol zijn van een uitstekende goodwill en dan *wil* je het doen. Dat is wat alles ingewikkeld maakt. Of anders heb je geen geloof, je gelooft dat de Heer

het niet zal kunnen doen en dat je het zelf moet doen, omdat Hij het niet weet! (*Moeder lacht.*) Dit, dit soort domheid komt heel vaak voor. "Hoe kan Hij dingen zien? Wij leven in een wereld van Valsheid, hoe kan Hij Valsheid zien en zien..." Maar Hij ziet het ding zoals het is! Precies!

Ik heb het niet over mensen zonder intelligentie, ik heb het over mensen die intelligent zijn en die het proberen - er is ergens een soort overtuiging, zoals die, zelfs bij mensen die weten dat we leven in een wereld van Onwetendheid en Valsheid en dat er een Heer is die Al-Waarheid is. Ze zeggen: "Juist omdat Hij Al-Waarheid is, begrijpt Hij het niet. (*Moeder lacht.*) Hij begrijpt onze valsheid niet, ik moet er zelf mee omgaan." Dat is heel sterk, heel gewoon.

Ah! We maken complicaties voor niets.

Laat het Al-bewustzijn Beslissen

Tenslotte ben ik er volledig van overtuigd dat de verwarring er is om ons te leren hoe we van dag tot dag moeten leven, dat wil zeggen, niet gepreoccupeerd te zijn met wat er kan gebeuren, wat er zal gebeuren, maar ons gewoon dag na dag bezig te houden met het doen van wat we moeten doen. Alle gedachten, voorplannen, regelingen en al dat soort dingen zijn zeer gunstig voor veel wanorde.

Om bijna minuut per minuut te leven, zo te zijn (*gebaar omhoog*), alleen aandachtig voor hetgeen dat op dat moment gedaan moet worden, en dan het Al-bewustzijn te laten beslissen... We kunnen dingen nooit weten, zelfs niet met de breedste visie: we kunnen dingen slechts *zeer* gedeeltelijk weten - zeer gedeeltelijk. Dus onze aandacht wordt hier en daar naartoe getrokken, en er zijn nog steeds andere dingen. Door grote waarde te hechten aan gevaarlijke en schadelijke dingen, versterk je ze alleen maar.

(Moeder gaat in contemplatie.)

Wanneer je wordt aangevallen door het visioen van zulke wanorde en verwarring, hoef je maar één ding te doen, het bewustzijn binnengaan waar je maar één Wezen ziet, één Bewustzijn, één Kracht - er is maar één Eenheid - en dit alles vindt plaats binnen deze Eenheid. En al onze onbeduidende visioenen en weten en oordelen en... dat alles is niets, het is microscopisch in vergelijking met het Bewustzijn dat over Alles heerst. Daarom zou hij, als iemand ook maar het minste besef had van de reden waarom afzonderlijke individualiteiten bestonden, zien dat het alleen was om aspiratie toe te staan, het bestaan van aspiratie, van deze beweging van zelfgave en overgave, vertrouwen en *geloof*. En dit is precies de reden waarom individuen werden opgebouwd; en dan, om dat in alle oprechtheid en intensiteit te worden... is dat alles wat nodig is.

Het is alles wat nodig is, het is het enige, het enige dat blijft; al de rest... fantasmagorie.

En het is het enige dat in elk geval geldig is: wanneer je iets wilt doen, wanneer je iets niet kunt doen, wanneer je beweegt, wanneer het lichaam niet meer in staat is om te bewegen... in *elk*, elk geval, dat alleen, alleen dat: in bewust contact komen met het Allerhoogste Bewustzijn, ermee verenigd worden; en... wachten. Daar!

Het is dan dat je de exacte indicatie krijgt van wat je op elk moment zou moeten doen - doen of niet doen, handelen of doodstil zijn. Dat is alles. En zelfs zijn of niet zijn. Dat is de enige oplossing. Steeds meer, steeds meer, is de zekerheid er: dit is de enige oplossing. Al de rest is louter kinderachtigheid.

Wat Gij Wilt

Is het genoeg om jezelf te laten vullen met Dat, is er niets anders te doen?

Ik denk, ik denk dat het het enige is. Ik herhaal altijd: "Wat Gij wilt, wat Gij wilt, wat Gij wilt... laat het zijn wat Gij wilt, mag ik doen wat Gij wilt, mag ik mij bewust zijn van wat Gij wilt."

En ook: "Zonder U is het de dood; met U is het leven." Met "dood" bedoel ik niet de fysieke dood - dat kan zo zijn; het kan zijn dat als ik het contact verlies, dat het einde zou zijn, maar het is onmogelijk! Ik heb het gevoel dat het zo is... dat ik Dat ben - met alle belemmeringen die het huidige bewustzijn nog kan hebben, dat is alles. En dan, als ik iemand zie (*Moeder opent haar handen alsof ze de persoon aan het Licht aanbiedt*), wie hij ook mag zijn: zo (*hetzelfde gebaar*).

(Stilte)

Al die tijd (het is grappig), al die tijd heb ik het gevoel dat ik een kleine baby ben die zich nestelt - zich nestelt in... (hoe zal ik het noemen?) een Goddelijk Bewustzijn... allesomvattend.

De Druk van het Bewustzijn

Weet je, ik geloof niet in externe beslissingen. Ik geloof alleen maar in één ding: de kracht van het bewustzijn die zo'n *druk* uitoefent (*verpletterend gebaar*). En de druk neemt toe... wat betekent dat het de mensen eruit zal zeven. Ik geloof alleen daarin - de druk van het Bewustzijn. Al de rest zijn dingen die mensen doen. Ze doen ze min of meer goed, en dan leeft het, en dan sterft het, en dan verandert het, en dan wordt het vervormd, en dan... alles wat ze hebben gedaan. Het is de moeite niet waard. De macht van uitvoering moet van boven komen, zoals dat, imperatief (*gebaar van neerdaling*)! En daarvoor moet dit (*Moeder wijst naar haar voorhoofd*), dit stil blijven. Niet zeggen: "Oh, dat mag niet, oh! dit moet, oh! we zouden moeten doen..." Vrede, vrede, vrede. Hij weet beter dan jij wat er nodig is.

SCHETS VAN HET LEVEN VAN DE MOEDER

De Moeder werd geboren in Parijs op 21 Februari 1878. Mirra, zoals het kind genoemd werd, ontving haar vroege opvoeding thuis en in een priveschool. Later bezocht ze een kunststudio in Parijs die hoorde bij Academie Julian. Als een volbrachte kunstenaar werden enkele van haar kunstwerken tentoongesteld in de Paris Salon.

Wat betreft haar vroege spirituele leven heeft de Moeder geschreven: "Tussen elf en dertien openbaarde een serie psychische en spirituele ervaringen me niet alleen het bestaan van God, maar de mogelijkheid van de mens om zich met Hem te verenigen, van Hem integraal realiseren in een goddelijk leven. In 1906 en 1907 studeerde de Moeder occultisme om Tlemgen. Algeria met een Poolse adept, Max Theon en zijn vrouw. Toen zij naar Parijs terugkeerde, stichtte zij een groep spirituele zoekers. Tussen 1911 en 1913 gaf zij veel lezingen aan verscheidene groepen in Parijs.

In 1914 verscheepte de Moeder zich naar Pondicherry in India om Sri Aurobindo te ontmoeten, een Indiase patriot, dichter, filosoof en mysticus. Na een verblijf van elf maanden keerde zij terug naar Frankrijk voor een jaar en ging toen naar Japan voor bijna vier jaar. In 1920 keerde de Moeder terug naar Pondicherry om haar samenwerking met Sri Aurobindo te hervatten. Met haar komst nam het aantal discipelen rond Sri Aurobindo geleidelijk toe. Deze informele groepering nam uiteindelijk vorm als de Sri Aurobindo Ashram. Van de aanvang ervan in November 1926 vertrouwde Sri Aurobindo de volledige materiele en spirituele lading toe aan de Moeder. Onder haar begeleiding, die een spanne overdekt van bijna vijftig jaar, is de Ashram gegroeid tot een grote veelzijdige gemeenschap.

In 1952 stichtte de Moeder een school in Sri Aurobindo's herinnering - de Sri Aurobindo International Centre of Education. In 1968 huldigde zij Auroville in, de "City of Dawn"; acht kilometer van Pondicherry gelegen, deze groeiende stad is een stoutmoedig experiment in internationaal leven met een hoog spiritueel ideaal.

De Moeder hield persoonlijk toezicht op de dagelijkse activiteiten van de Ashram tot de leeftijd van vierentachtig. In Maart 1962 trok zij zich terug in haar kamer, maar ging van daaruit door gedurende het volgende decennium om de Ashram te begeleiden en regelmatig mensen te ontvangen. Op 17 November 1973 verliet de Moeder op vijftienjarige leeftijd haar lichaam.

Over de relatie tussen de Moeder en zichzelf heeft Sri Aurobindo geschreven: "Het bewustzijn van de Moeder en dat van mij zijn hetzelfde", en weer: "Er is geen verschil tussen het pad van de Moeder en het mijne; we hebben en hebben altijd hetzelfde pad gehad, het pad, dat leidt naar de supramentale verandering en de goddelijke realisatie...."

Op haar negentigste verjaardag vatte de Moeder haar leven en werk samen op deze manier: "De overblijfselen zullen kort zijn.

"Ik kwam naar India om Sri Aurobindo te ontmoeten, ik bleef in India om met Sri Aurobindo te leven. Toen hij zijn lichaam verliet, bleef ik hier leven om zijn werk te doen, wat is door het dienen van de Waarheid en verlichten van de mensheid, om de heerschappij van de Goddelijke's Liefde op aarde te verhaasten."

REFERENTIES NAAR DE TEKSTEN

De passages voor dit boek zijn geselecteerd uit de volgende volumes van de Mother's Collected Works (eerste editie), gepubliceerd door de Sri Aurobindo Ashram, Pondicherry.

Volume	Titel	Uitgavedatum
3	<i>Questions and Answers</i>	1977
4	<i>Questions and Answers 1950-1951</i>	1972
5	<i>Questions and Answers 1953</i>	1976
6	<i>Questions and Answers 1954</i>	1979
7	<i>Questions and Answers 1955</i>	1979
8	<i>Questions and Answers 1956</i>	1979
9	<i>Questions and Answers 1957-1958</i>	1977
10	<i>On Thought and Aforisms</i>	1977
11	<i>Notes on the Way</i>	1980
13	<i>Words of the Mother [1]</i>	1980
15	<i>Words of the Mother [3]</i>	1980

Alle, behalve vijf passages zijn uittreksels van conversaties. De vijf, die geschreven verklaringen zijn, zijn gepubliceerd in Volume 10 op pagina's 55-56, 57, 57-58, 58-59 en 96-97.

Negentig procent van het materiaal werd oorspronkelijk gesproken (in vijf gevallen geschreven) in het Frans en verschijnt hiet in een vertaling. De tien procent, die in het Engels gesproken is, is gepubliceerd in Volume 3 tussen de pagina's 1-180 en in Volume 15 op pagina's 419-423.

GLOSSARIUM VAN SANSKRIT EN ANDERE TERMEN

De volgende definities zijn gebaseerd op geschriften van Sri Aurobindo.

Adverse (vijandige) krachten - niet hoofdzakelijk ongoddelijke maar anti-goddelijke krachten.

Japa - voortdurende herhaling van een mantra.

Mantra - heilige lettegreep, naam of mystieke formule; set woorden of geluiden, die een spirituele betekenis en vermogen hebben.

Mind (het mentale) - het deel van de natuur, dat te maken heeft met cognitie, en intelligentie, met ideeën, met mentale of gedachtepercepties, de reacties van het denken op dingen, met de werkelijk mentale bewegingen en formaties, mentale visie en wil, enz., die deel zijn van de intelligentie van de mens.

Psychisch Wezen - de ontwikkelende ziel; de ziel van het individu, die zich ontwikkelt in de manifestatie; de ziel-individualiteit. De term "ziel" wordt soms gebruikt als synoniem voor het "psychische wezen", maar nauwkeurig beschouwd is er een onderscheid. De ziel is de goddelijke essentie in het individu, het psychische wezen is de ontwikkelende ziel-persoonlijkheid, naar voren gebracht door de ziel als zijn vertegenwoordiger in de evolutie. Dit psychische wezen ontwikkelt zich en groeit door zijn ervaringen in de manifestatie; terwijl het ontwikkelt, helpt het in toenemende mate de evolutie en de groei van de mentale, vitale en fysieke delen van het wezen.

Puja - aanbidding.

Rajasisch - van de natuur van Rajas, een van de drie kwaliteiten of modi van de Natuur. Rajas is de kracht van kinetiek en vertaalt in kwaliteit als worsteling en inspanning, passie en actie.

Sadhak - iemand die een spirituele discipline uitoefent; iemand die een spirituele realisatie krijgt of probeert te krijgen.

Sadhana - spirituele beoefening of discipline; de uitoefening van yoga.

Sattvisch - van de natuur van Sattva, een van de drie kwaliteiten of modi van de Natuur. Sattva is de kracht van equilibrium en vertaalt in de kwaliteit als het goede en de harmonie en het geluk en het licht.

Ziel - de goddelijke essentie in het individu; het essentiële psychische bestaan; de goddelijke vonk, die vanaf zijn plaats achter het hartcentrum de mentale, vitale, fysieke, psychische evolutie van het wezen in de Natuur ondersteunt. De ziel is deel van het Goddelijke, dat neergedaald is in de evolutie als een goddelijk Principe erin om de evolutie van het individu te ondersteunen. De term "ziel" wordt soms gebruikt als een synoniem voor "psychisch wezen".

Geest - het Bewustzijn boven het denkvermogen, het Zelf, dat altijd in eenheid is met het Goddelijke; zelf-bestaand wezen met een oneindig vermogen van bewustzijn en ongeconditioneerde heerlijkheid in zijn wezen.

Supramentale (het Supramentale) - het Waarheid-Bewustzijn, een principe van actieve Wil en Kennis superieur aan het Denkvermogen; het bestaat, handelt en gaat verder in de fundamentele waarheid en eenheid van dingen.

Tamas - een van de drie kwaliteiten of modi van de Natuur. Tamas is de kracht van onbewustheid en inertie en vertaalt in kwaliteit als onvermogen en inactiviteit.

Tapasya - energie, soberheid van persoonlijke wil; concentratie van de wil en energie om het denkvermogen, het vitale en het fysieke te controleren en hen veranderen of het hogere bewustzijn naar beneden te brengen of voor enig yogisch of hoger doeleinde.

Transformatie - betekent dat het hogere bewustzijn of natuur naar beneden gebracht wordt in het denkvermogen, het vitale en het lichaam en de plaats inneemt van het lagere.

Vitale - de Leven-Natuur, opgemaakt uit verlangens, gewaarwordingen, gevoelens, passies, energieën van actie, wil van verlangen, reacties van de verlangen-ziel van de mens en dat hele spel van bezittende en andere gerelateerde instincten, boosheid, hebzucht, lust, enz., die behoren bij dit gebied van de natuur.

Yoga - vereniging met het Zelf, de Geest of het Goddelijke; de discipline, waardoor men opzettelijk en bewust zoekt om die vereniging te verwerven of meer algemeen om een hoger bewustzijn te verwerven. Yoga is een generieke naam voor de processen en het resultaat van de processen, waarin men zijn eigen huidige modi van het wezen transcenderen en stijgt naar een nieuw, een hoger, een wijdere modus van bewustzijn.

Yogi - iemand, die yoga beoefent; maar speciaal iemand die al gevestigd is in spirituele realisatie, een die het doel van yoga verkregen heeft.